

JOSIP PEČARIĆ: DON MILJENKO BABAĆ, THOMPSON I ZDS

Josip Pečarić

**DON MILJENKO BABAIĆ,
THOMPSON I ZDS**

Zagreb, 2026.

KAZALO

UVOD	9
THOMPSON NASTUPIO U CRKVI KOD DON MILJENKA BABAIĆA: VJERNICI SU NA NOGAMA PRATILI SPEKTAKL... ..	11
SANJAO JE SLOBODNU HRVATSKU, HTIO U LEGIJU STRANACA PA KAO SVEĆENIK OTIŠAO NA PRVU CRTU – DON MILJENKO BABAIĆ	14
DON BILJENKO BABAIĆ: “MESIĆU SAM PRED PAPOM REKAO DA JE SRAMOTA HRVATSKE I UBOJICA NAŠE DJECE”	30
DON MILJENKO BABAIĆ U MOJIM KNJIGAMA	38
D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, KNJIŽEVNIK MILE BUDAK SADA I OVDJE, ZAGREB, 2005.	38
O MILI BUDAKU, OPET	38
ZA PONOSNU HRVATSKU, PORTAL HKV-A, 2009.	56
NE VJERUJTE ONIMA KOJI OBEĆAVAJU HAAŠKU PRAVDU ...	56
HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM	67
OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI	102
NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI	113
OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A	123
ŽELJKO TOMAŠEVIĆ: PROSVJEDNO PISMO	135
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.	157
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA	157
PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE	169

RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	169
REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!	177
NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA!	186
APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI	190
VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH	198
AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU', ZAGREB, 2014.	211
OTVORENO PISMO	211
PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	228
OTVORENO PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI BOŽIDARU ALIĆU	228
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	239
OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH	239
J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	250
LOGIKA I HRVATSKI POVJESNIČARI	250
DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017. ...	257
JOSIP JOE ŠIMUNIĆ U BUJICI	257
USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI"	263
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017. ...	276
POLITIKA ŠARAFČIGER	276
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK, ZAGREB, 2017.	282
PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA NOBELOVU NAGRADU ZA MIR	282
J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, ZAGREB 2018.	300
HAJKA NA IGORA VUKIČA	300
ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA I SLOBODU PREDSTAVLJANJA REZULTATA ISTRAŽIVANJA	302
JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.	313
DR. JAREB IPAK NIJE PUČKOŠKOLAC	3013
PROF. EMERITUS DR. SC. MATKO MARUŠIĆ, ZAGREB, 2021.	335
ODGOVOR DON MILJENKU BABAICU	335

DON ANĐELKO KAĆUNKO, ZAGREB, 2021.	338
ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-U	338
GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	357
OTVORENO PISMO PREDSEDNICIMA DRŽAVE, SABORA I VLADE RH	357
“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	362
I HRVATSKA VLAST SLAVI OKRETANJE NA RAŽNJU SVEĆENIKA	362
MOJA ANKICA, ZAGREB, 2023.	369
MOJA ANKICA 2.	369
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	391
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 6.	391
THOMPSON NA GROMAČI	401
JOŠ O NASTUPU DON BABAIĆA U BUJICI	429
DON MILJENKO BABAIĆ: ZAHTJEV ZA ZABRANU BLEIBURGA DOŠAO JE IZ NEKIH KRUGOVA U HRVATSKOJ! MESIĆU I JOSIPOVIĆU NEĆE BITI SVEJEDNO NAKON RIJEČI DON BABAIĆA U BUJICI	429
DON MILJENKO BABAIĆ: SVE ŠTO SU U ŽIVOTU KOMUNISTI STEKLI – STEKLI SU NA ŽRTVAMA	441
IVO DROBILICA O THOMPSONU, DON BABAIĆU, MENI I NE SAMO O NAMA U KNJIZI POVIJESNI REVIZIONIZAM I NEOUSTAŠTVO – HRVATSKA 1989. – 2022.	446
PRIOLOG: UVOD KNJIGE: J. PEČARIĆ, BEZOČNA LAŽ IVE DROBILICE / PROFESORI MITRINOVIĆ, TOŠIĆ I AKADEMIK MILOVANOVIĆ	459
GALERIJA FOTOGRAFIJA.....	466
VRHUNAC KONCERTA NA HIPODROMU JE BILA "BOJNA ČAVOGLAVE" – ZDS ZAKLETVA HRVATA	471

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS 477

UVOD

Kada sam pisao o HOS-ovcima i obrani Dubrnika pisao sam ili samo mislio na don Miljenka Babaića.

I na mom facebooku veliku pozornost je izazvao njegov nedavni komentar: <https://web.facebook.com/reel/1307867990740381>

To je samo opomena meni da moram vidjeti u kojim tekstovima u svojim knjigama sam ga spominjao posebno sada kada je izašla moja serija o izuzetnim Hrvatim, Thompsonu i HOS-u.

Ova knjiga nam to pokazuje tj. daje te tekstove.

Sastavni dio ovog Uvoda su dva teksta koja govore o vezi don Babaića s Thompsonom, kao i o vojnom kapelanu don Babaiću.

Sastavni dio ovog Uvoda su dva teksta koja govore o vezi don Babaića s Thompsonom, kao i o vojnom kapelanu don Babaiću.

Knjiga završava terkstom:

VRHUNAC KONCERTA NA HIPODROMU JE BILA "BOJNA ČAVOGLAVE" – ZDS ZAKLETVA HRVATA

<https://web.facebook.com/reel/1307867990740381>

Akademik Josip Pečarić

FEŠTA UOČI TIJELOVA U STONU**THOMPSON NASTUPIO U CRKVI KOD DON
MILJENKA BABAĆA: VJERNICI SU NA
NOGAMA PRATILI SPEKTAKL...**

srijeda, 10.6.2020.

Foto: dubrovnik.net

Najglasnije se pjevalo na stihovima "Zagrlimo se pred svima, neka vide da nas ima". Crkva je bila ispunjena do zadnjeg mjesta, a neki su čak morali stajati između klupa kako bi sminili omiljenog pjevača

Marko Perković Thompson nastupio je danas na misi u Stonu. Čim su ga vjernici ugledali, uslijedilo je opće oduševljenje. Poznati pjevač došao je na poziv župnika i svog prijatelja Miljenka Babića.

O događaju je izvijestio portal Dubrovnik.net koji donosi i snimku Thompsonova nastupa. Oduševljeni vjernici javljaju da je na kraju misnog slavlja Thompson dohvatio gitaru i s njima zapjevao "Lijepa li si". Snimali su ga mobitelima za uspomenu, a malo kasnije društvene mreže preplavljene su fotografijama s omiljenim pjevačem.

POGLEDAJTE VIDEO:

Najglasnije se pjevalo na stihovima "Zagrlimo se pred svima, neka vide da nas ima". Crkva je bila ispunjena do zadnjeg mjesta, a neki su čak morali stajati između klupa.

Don Miljenka pokušali smo kontaktirati da nam ispriča kako je došlo do ovog nastupa, ali ne javlja se ni na župni telefon ni na mobitel.

Foto: dubrovnik.net

Inače voli govoriti za medije. Neke od pamtljivih izjava iz 2017. bile su "normalno je da ljudi ne mrze nijednog drugog čovjeka, nego žele dobro svakome, pa i ateistu" i "dok mi Bog da zdravlja idem na Bleiburg".

Igre na sreću mogu izazvati ovisnost. 18+

Na ljevičare se tada osvrtao riječima "za vrijeme zločinca Tita oni su odgajani da mrze", a za antifašiste je rekao "kaos je njihova metoda". Don Miljenko se i žustro zalagao da se Thompsonu dopusti da pjeva gdje hoće.

'POZDRAV IZ ČAVOGLAVA' Thompson se uhvatio lopatanja dok nema pozornice i mikrofona

A pričao je i o kulturi, i napadao nagrađivanog redatelja Olivera Frljića koji je u Europi dobio mnoštvo nagrada.

- Da se to izvodi, za mene je to sramota svih stranka u Hrvatskoj, što nisu ustali i rekli ovdje je pogažena ljudskost i dostojanstvo, a kamo li ga mi to plaćamo... Ja sam čuo neke priče, o Frljiću... taj gospodin stresno prepričava svoja dječaćka poniženja i doživljaje, čuo sam da bira i glumce takve, on je toliko iskorišten u svojoj obitelji seksualno da on ni nuždu ne može vršiti bez tehničkih pomagala i kroz to se osvećuje. Čuo sam da bira glumce koji su isto sve to prošli. To je tragedija - iznosio je don Miljenko. Njegovo ime zadnji put je uskrsnulo u medijima kad je podržao kolegu svećenika koji je odbio pričestiti dijete s Downovim sindromom. A predavao je i vjeronauk u Osnovnoj školi Župa Dubrovačka.

<https://www.24sata.hr/show/thompson-nastupio-u-crkvi-kod-don-miljenka-babaica-vjernici-su-na-nogama-pratili-spektakl-698708>

SANJAO JE SLOBODNU HRVATSKU, HTIO U LEGIJU STRANACA PA KAO SVEĆENIK OTIŠAO NA PRVU CRTU – DON MILJENKO BABAĆ

**OBJAVLJENO 4. LISTOPADA 2024. OD BORNA
MARINIĆ**

Prohrvatske demonstracije na Bodenskom jezeru u Njemačkoj 1980-ih
(don Miljenko prvi s lijeva)

Htio sam te '91. ići braniti Vukovar, rečenica je koju često čujem od hrvatskih branitelja. Neki od njih zaista su se dokopali Vukovara, neki su zapeli u Vinkovcima, a nekima je „Vukovar došao na njihov kućni prag“. Među onima u kojima se rodila plemenita želja da pomognu obranu najrazorenijeg i najnapadanijeg hrvatskog grada u Domovinskom ratu bio je i katolički svećenik **don Miljenko Babić**. Na koncu do Vukovara nije stigao, ali je **kao dragovoljac** u obranu Hrvatske stupio na otoku Mljetu

gdje je 1991. obnašao službu župnika u župi svetog Antuna u Maranovićima, a 1992. ratni je put nastavio u 163. dubrovačkoj brigadi sve dok se nije demobilizirao nakon operacije „Oluja“ i konačnog oslobođenja Hrvatske.

Slobodnu Hrvatsku don Miljenko sanjao je od malih nogu. Za vrijeme služenja vojnog roka u JNA došao je u ozbiljne probleme zbog svojih političkih stavova te je nakon godinu dana služenja vojnog roka **osuđen na 18 mjeseci zatvora**, a čak 6 ih je proveo u samici i izolaciji. U optužnici je, pored ostalog, stajalo kako je rekao da bi **radije u hrvatskoj državi jeo rižu nego najbolje meso u Jugoslaviji.**

Proslava ustoličenja nove, demokratski izabrane, vlasti na otoku Mljetu 30. svibnja 1990. godine

U vojnom, pa civilnom zatvoru u Nišu izdržao je kaznu nakon koje je vraćen na služenje vojnog roka u srpski gradić Vršac gdje mu je tijekom dva mjeseca psihički bilo gore nego u zatvoru. Kako je, kada je osuđen, **napustio splitsku bogosloviju** jer su joj prijetili zatvaranjem, nakon izlaska iz JNA otišao je u Njemačku. Ondje je vježbao kako bi u datom momentu bio fizički spreman za borbu za slobodnu Hrvatsku. S tim ciljem **razmišljao je poći i u Legiju stranaca** no strogu selekciju nije prošao, kako zbog vida, tako i zbog moralnih pitanja. Na koncu vođen jakim svećeničkim pozivom završio je **teologiju na katoličkom sveučilištu Eichstätt** u Bavorskoj te je na blagdan svetog Petra i Pavla 1987. zaređen za svećenika u dubrovačkoj katedrali. U to vrijeme shvatio je da se Jugoslaviji zaista bliži kraj.

*S prvim ekonomskim krizama koje su stigle u drugoj polovici 1980-ih shvatio sam da **komunizam ide u krizu** koja će ga sigurno srušiti. Pitanje je samo bilo hoće li se u tom padu komunizma otvoriti prostor za stvaranje hrvatske države. Dakle moja grupa prijatelja i ja bili smo uvjereni u propast Jugoslavije.*

Kada su 1990. zapuhali „novi vjetrovi“ demokracije don Miljenko se odmah u njih uključio pripremajući se za prve višestranačke izbore. Na Mljetu gdje je službovao, **sudjelovao je u osnivanju Hrvatske demokratske zajednice**, a organizirao je i više tribina kojima je narodu htio osvijestiti važnost sudbonosnog trenutka.

*Bio sam i moderator i govornik na tim tribinama, a na njih smo zvali sve, pa i kandidate iz Saveza komunista. U to sam se vrijeme, gledajući kako u miru pada komunizam u Njemačkoj, nadao da bismo Hrvatsku mogli dobiti bez rata. Ipak **prevario sam se i duboko razočarao** u Ameriku i Europu za koje sam mislio da jednim potezom pera mogu spriječiti ili zaustaviti rat.*

Kao član kriznog stožera, ali i **hrvatski vojnik don Miljenko** je bio uključen u niz aktivnosti s ciljem zaštite ustavnopravnog poretka Republike Hrvatske. Njegova župa Maranovići, na istočnom dijelu otoka, imala je **vojarnu JNA** na samom njezinom rubu kraj mjesta Saplunara gdje je danas smještena Hrvatska vojska. Prisustvo agresorske vojske znatno je otežavalo sigurnosno stanje, kao i blokada otoka.

*Ja sam, kad je krenulo naoružavanje, dragovoljno pristupio Zboru narodne garde kako se tada zvala Hrvatska vojska. Moji prijatelji iz kriznog stožera i ja išli smo po kućama i **skupljali lovačke puške** kako bi se imali čime braniti u slučaju ugroze. Moj biskup u Dubrovniku, **Želimir Puljić**, negdje tri mjeseca nije niti znao da sam u vojsci jer nismo imali veze. Kada sam mu to obznanio začudio se, ali mi je dao pristanak da **na teritoriju***

S

Svećenik u uniformi s kalašnjikovom u rukama čudio je mnoge no to je bio dio don Miljenkovog identiteta

Dubrovačke biskupije mogu obnašati i vojničku službu. *Ako bi htio ići na front negdje drugdje on je rekao kako bi me morao razriješiti službe te smo se dogovorili da ću ostati na području biskupije. U mojoj župnoj kući je za taj dio Mljeta bio centar za uzbuđivanje i znalo se dogoditi da usred mise moram prekinuti misno slavlje. Tako je bilo recimo i za Uskrsnu noć 1992. kada je **usred mise krenula uzbuna**. Pozdravio sam ljude i s onima koji su bili u vojsci krenuo u rovove. Kada bi držao misu u selu Korita koje je bilo najbliže vojarni **na misu sam obavezno išao s puškom** koja bi za vrijeme mise bila u sakristiji odnosno meni pri ruci ako baš tada oni krenu u napad. Neki su mi to zamjerali, ali takvo je bilo vrijeme i takav je bio moj stav.*

SAOPĆENJE MJEŠTANIMA KORITA, SAPUNARE I SASTAVU MUP U KORITIMA

Dana 30.09.91. godine počele su operacije aktivnog i rezervnog sastava JNA na razorušavanju paravojskih formacija u republici Hrvatskoj. Pošto su se promatrači EZ uverili da se primirje ne poštuje u prvom redu od strane Hrvatskih vojnih formacija, da vlast u Hrvatskoj nema kontrolu nad svojom rasnorodnom vojskom, da tu vlada anarhija, dato je zeleno svjetlo da JNA, kao jedina još organizovana snaga u ovoj zemlji, razoruša paravojske formacije u Hrvatskoj, kako bi se uspostavio mir i zakon i smanjila rutna napetost koja uprožava ne samo Hrvatsku i njen narod nego i Jugoslaviju i Evropu.

Ići će se do konačnog razorušavanja ZNG, rezervnog sastava MUP, raznih partijskih i seoskih vojski. Kod izvršavanja zadatka otvaraće se vatra na bilo koji objekat (vojni ili civilni) sa kojeg se bude pucalo na JNA. Zbog toga se apeluje na rasorušene formacije povuku iz naseljenih mesta kako bi se izbegla razaranja civilnih objekata i nevine žrtve među stanovništvom. Ako se već predstavljate kao narodna vojska povucite se iz sela, jer tako ćete najbolje zaštititi svoj narod. JNA, koja vi nazivate "okupatorska vojska", nije ispalila nijednog metka, pustila je struju naselju Sapunara, nije izasila nigde iz kasarne kako nebi izazvala incident, nije zaprečila ceste kao vi i nišim nije zaslužna za ovu napetu situaciju, i ovim dopisom želi da zaštiti narod od bezumlja rata i razaranja.

Ko već hoće borbu, neka se bori a ne da se skriva iza civilnog stanovništva tj. žena i dece.

Posebno apelujem na vas koji niste sa Mljeta, da ovaj siromašni narod nema ništa više do tih kuća, u koje je uložen cijeli njihov život i trud, njih i njihovih očeva, da zamislite da ste tu rođeni, da su vam tu vaši najmiliji i tada ne sumnjam da ćete donijeti pravu odluku i sprečiti bezumne žrtve i razaranja. Do sada smo se ponašali pametno i razumno i izbegli veće incidente te oružani sukob, a jednoga dana, narod će nam biti zahvalan, jer smo zahvaljujući tim odlukama ret gledali na televiziji a ne uživo.

Podsećam vas, koji niste sa Mljeta a koji odlučujete o sudbini Mljeće da se Mljet ne lazi još uvijek u sastavu Jugoslavije i da na toj teritoriji vladaju zakoni koje su izglasali svi narodi dok smo još živeli u miru i slozi, svi pa i narod Hrvatske. Trenutna partija koja je na vlasti ne može se ustavu SFRJ, niti po međunarodnom pravu izglasati druge zakone sve dok su u sastavu Jugoslavije, a da svoj narod ne stavi u avanturu bez povratka. Sutra kada ta vlast padne, nećete moći da se izvlačite da to niste znali, jer ja sam vas upozorio. Hrvatski narod će suditi politici koja ga je dovela do razaranja i rata jer su je vodili nesposobni ljudi i uvukli ih u sve ovo da bi

obezbedili sebi mjesto u povjesti. Budite pametni i dalekovidni i uvjediti ćete da će za ovu krv i razaranja neko odrovarati. Ne dozvolite da i vi budete među njima. Vaše ruke nisu okrvavljene, pošteno ste štiti-tili ovaj narod i izvršavali naredjena pretpostavljenih pa je vaša sa-vest čista i nastojte da tako i ostane. Neke svuka vaša odluka bude do-bro izvađana kao i do sada, da ne dozvolimo da se ovali niti jedan me-tak, prolije i jedna kap krvi sruši i najbednija pojeta a kamoli kuća. Vi se nalazite na otoku, obsečeni, jer su okolo brodovi, avijacija i je-dinice JNA, a uskoro ćete izgubiti svaku vezu se pretpostavljenima. Zatim će doći JNA i postaviti vam zahtev za bezuvjetnu predaju. Da bi izbešli zarobljavanje trebate što prije predati oružje u kasarnu Gruj. To je odluka legalnih organa Jugoslavije, Predsedništva SFRJ još iz ožujke ove godine. Potsećam vas da ste vi još uvijek građani Jugoslav-ije, te da ste dužni poštovati te odluke. Svako ko preda oružje može ići doma istoz trenutka, bez ikakvog provo-ciranja, suvišnih riječi i posledica jer ako budete čekali završne ope-racije biti ćete zarobljeni a u vašem interesu je da to izbegnete. Vremena zarazmišljanje nemate na pretek jer se svakog časa na Mljet može iskrcati vojska.

U slučaju da izaberete treću varijantu, rat, po našem mišljenju najglu-plju, uzalud ćete prolijevati krv jer se Hrvatska ne brani u Koritima i Sapunari ako već nije odbranjena u Kijeju, Kostajnici, Vukoveru, Dubrov-niku i ostalim većim mestima. Glupo je ginuti kada nemate ama baš ni-kekve šanse jer je to samoubojstvo. Ako ste samoubojice izadjite iz sela i ne povlačite u smrt i razaranja nedužan narod. Ne dozvolimo da se sa Mljeta dimi kao okolo nas. Sačuvajmo ga za ovaj poštenu i siro-mašni narod jer na spaljen i razrušen mljet neće doći turista, a ovaj narod živi od toga. Borba znači eksplozije, one izazovu požar, a to će zapečatiti turizam za 4-5 godina. To znači i miniranje terena a prva mina iza rata koja rani turistu je propaganda za cjeli svet da sledeći lo godina ne dolazi na Mljet. Sve to znači da ako izaberete borbu upro-pstili ste svoj narod za sledećih 10-15 godina. Napominjem da do sada postoji evidencija svih položeniH mina i da se moru razminirati šim s se situacija smiri. U slučaju borbe neće biti vremena za vodjenje evi-dencije jer će iste postavljati više ljudi na širokom prostoru. Pustite visoku politiku te pogledajmo realno od čera se ovde na otoku živi pa dajmo šansu Mljetu i Mlječanima. Nemo jmo misliti da smo mi bogom dani da im krojimo sudbinu, ima na otoku pametnih ljudi neka su-dbinu sami uzmu u svoje ruke. Gospari, koji nam nude rat, nisu Mljetu ništa do sada dali pa nam ne treba ni ovo zadnje. Ovde su meštani i vo-ska JNA živjeli u dobrim odnosima dok ih nisu oni pomutili zadnjih desetak dana. Pustite oružje, vratite se vašim redovnim poslovima te će

se tako najbolje vratiti mir na ovaj otok. Ovo je i prije bila Hrvatska i sada je a biće i ubuduće. To vam niko ne spori. Samo što partije na vlasti ne želi zajedništvo, Jugoslaviju, koju je stvorio jedan veliki Hrvat i Jugosloven, Tito, i koji nam je obezbjedio mir i prosperitet 45 godina. Budimo razumni i pametni. O nama će suditi generacije koje će ostati iza nas. Ne dozvolite da vas odvuče trenutna emocionalna euforija, to nikad i nikom nije donelo dobro.

primerci:

- kasarni
- MHP Korite
- mještanima Korite
- mještanima Saplunare

Komandir:

Zastavnik

Pešić Živan

OFICIR JNA, ŽIVAN PEŠIĆ, ZAPOVJEDNIK VOJARNE NA MLJETU DON MILJENKOVIM ŽUPLJANIMA UPUTIO JE "SAOPĆENJE" (početak listopada 1991

Miljenko Babić
 Šupni Ured
 50224 Maranovići
 Hrvatska

Zastavniku Pešić Živanu
 Komandiru Vojarne -Gruj-
 Saplunara

Cijenjeni Gospodine Pešić,

U rukama mi je "Saopćenje mještanima Korita, Saplunara i sastavu MHP u Koritima" koje ste Vi potpisali, nažalost bez datuma i mjesta odakle je pismo odaslano. Vaše pismo sam pročitao sa dužnom pažnjom, pa se nadam da ćete i Vi ovo moje koje pišem sa željom da prestane teći krv ovom zemljom Hrvatskom, ali prije svega sa željom da Vi ne budete onaj koji će prolijevati krv nedužnog hrvatskog naroda u njegovoj vlastitoj domovini, kao što danomice čine neki zločinci pod zvijezdom petokrakom. Završili ste školu pa ne vjerujem da ne razumijete što se u Hrvatskoj događa. Isto tako vjerujem da u Vama ima čovjštva i da sebi nećete dozvoliti bilo koji krvavi čin protiv čovjeka i naroda, niti ćete se prikloniti takvim činima.

U što su se uvjerali promatrači EZ-a najbolje je vidljivo u Dubrovniku gdje su spašavali glave i pitali se, tko je to mogao divljački nasumice pucati po grudi i narodu bez ikakvs povoda. Da tragedija bude veća, dva dana prije toga razgovarali su u Peki Kotorskoj sa pretpostavljenima JNA koji su ih uvjerali da ne žele provoditi nikakve akcije protiv Dubrovnika i njegovih stanovnika. Kijepo su ih uvjerali.

Za Vašu informaciju, u Republici Hrvatskoj nije niti jedna partija na vlasti. Valjda ste toliko obaviješteni, budući da trenutno živite u R. Hrvatskoj, da su u Hrvatskoj provedeni slobodni višestranački izbori, dakle u Hrvatskoj imamo stranke, i da je Vlada Republike Hrvatske sastavljena od više stranaka. Trebali bi Vam biti poznati i rezultati Referenduma u RH. U Hrvatskoj je Vlada koju su slobodno izabrali svi građani. Isto tako, Vlada RH donosi zakone koji su prvotni u RH. Tako u RH važe zakoni i propisi RH a ne Jugoslavije, kako Vi pišete, jer Jugoslavija više ne postoji. Posebno ne postoji ona za koju Vi prizivate Tita, a i sama JNA je donijela uredbu kojom se u vojarnama uklanjaju slike i obilježja Tita. To zato, jer JNA ne želi mir i slobodu nego se odriče svega da bi mogli izvoditi svoj krvavi ples po Sloveniji, sada po Hrvatskoj a tko zna kuda bi sve kada bi mogli. Ta JNA, koja se zaklinjala u narod i koja je i hrvatski narod financirao, postala je okupatorska vojska u Hrvatskoj. Zločinački i krvoločno ruši i ubija najviše civilno stanovništvo. Bali kuće i ubija djecu i starce. Baca i kasetne bombe po gradovima i kulturnim spomenicima. Blokira sve luke u Hrvatskoj da bi siromašne ljude po otocima ostavila bez hrane. Takva zločinstva protiv naroda nisu poznata u svijetskoj povijesti. To sve čini JNA kojoj i Vi još uvijek služite. Poznate Vam je da je preko pet stotina časnika JNA napustilo njene redove jer nisu mogli sudjelovati u zločinstvima i genocidu koje generali provode nad nedužnim narodom. Zar Vaša ljudskost i savjest mogu opravdati ove navedene zločine ? Zar možete opravdati pred svojom savješću paljenje Kijeva i Čelija ? Zar možete uživati u dimu svjetske kulturne baštine Dubrovnika, kojeg dobro poznajete ? Ako u Vama ima ljudskosti kako se možete rugati paljenju i ubijanju u Dubrovniku ? Kako ? Zašto? Zar uistinu uživate u paljevini i krvi mirnih dubrovčana, od kojih su mnogi Miješani ?!

- 2 -

Zar bi ste i Vi, Gospodine Zastavniče, to isto činili na Mljetu, Dubrovniku bilo gdje? Zar bi ste Vi takvo nešto naredjivali? Kako bi ste poslije toga svojim krvavim rukama mogli staviti kruh u usta? Zar bi ste tada svojom krvavom rukom mogli pogladiti svoje dijete po glavi? Zar bi ste mogli tako krvavim očima pogledati u oči svoje djece? Zar djeca i žene u Hrvatskoj nisu toliko vrijedni koliko Vaši kod kuće? Zar bi ste ih Vi ubijali i klali, kao što danas bezumni čine diljem naše Hrvatske? Da Vam netko ubija djecu na kućnom pragu da li ~~mk~~ bi ste ih branili, Gospodine Zastavniče? Promislite na svoju djecu i ženu! Možete li ih zamisliti ubijene? Želite li to? A to se upravo svaki dan čini po Hrvatskoj. To čini, kolje i ubija JNA - čiju uniformu još uvijek nosite - i razni rezervisti. To čini Vaša JNA. A Hrvatska se brani u Dubrovniku, Vukovaru... a ne u Nišu, Kragujevcu. Hrvatska je organizirala svoju vojsku da bi se zaštitila od ovih zločinštava koje provode Generali. To je sva istina. Tu nema politike. Politika je nešto drugo. Hrvatska je napadnuta i ubija se njeno nedužno stanovništvo, neželost ubija jugoslavenska vojska koja se zaklela da će braniti narod. Branota! Zločini koji se ničim neće moći oprati. To morate znati. Ali nebojte se. Narod se brani, ali će se i obraniti. Kažete da nemamo šanse. Zar mislite da možete pobijediti narod? Toliko ste pojeli i popili u Koritima. Dodajte među narod pa mu recite što mislite, a i narod će Vama. Stavili ste mine da bi ste kao u logoru čuvali od naroda te mladice. Zar ne znate koliko je vojnika pobjeglo jer ne žele pucati po narodu? Zar ne čujete koliko strvin i ranjenih se prevozi u Trebinje i Herceg-Novi?

Toliko časnika JNA i vojnika napustili su vojarne jer nisu željeli postati zločinci. Na to i Vas poziva Vlada Republike Hrvatske. Zar nije i za Vas bolje lijepo izići kao čovjek. Vi i vojnici dobiti ćete odjeću, hranu, zajedno ćete nazdraviti sa narodom koji ovdje živi, dobiti ćete nevac za put i možete kao pošten čovjek ići svojoj obitelji, svi do jednoga. Zar nije bolje da se o tome sa nadležnima dogovorite kao čovjek? Ne vjerujem da Vam je draže proljevati krv i ubijati ove ljude koje dobro poznajete. Pred njih morate izići kao čovjek ili kao zločinac krvave savjesti. Idete svojoj kući i nastavite normalno živjeti, a tako i ovaj narod. Zašto prijetite vojskom koja će doći i proljevati krv? Tko je ta vojska? Zar to nisu ljudi koji imaju svoje roditelje, braću, sestre, a možda i žene i djecu? Zašto bi oni došli ovdje ubijati ljude, starce, djecu? Ne vjerujem da su takvi! Zar bi ste Vi to mogli dopustiti i iza toga stajati? A ako počnete ubijati i paliti po Mljetu zar i Vi svi niste u opasnosti po život? Zar mislite da se ne trebamo braniti, nego ćete Vi ubijati i paliti a narod samo gledati? Zar ste na to stvarno spremni na Mljetu ili bilo gdje? Nemoguće. Pa čime to možete opravdati i da to stvarno želite? Uvijek ste izgledali kao čovjek, zar Vi možete biti zločinac željan nedužne krvi? Kako možete i u ime koga time prijetiti?

Vjerujem da Vi niste takvi, zato Vam i pišem ovo pismo. Spreman sam doći i s Vama razgovarati kao sa čovjekom, ništa više. Noli me u srcu kada pomislim da netko želi bestijalno ubijati ove ljude, paliti ova sela, klati ovu djecu sa kojom se igram i smijem. Zar netko može biti takav? Ovo je Hrvatska zemlja i ljudi imaju pravo živjeti kako ~~wakw~~ žele. Vi ste u tuđoj zemlji, nemate pravo nametati nam svoje i ubijati nas. Nadam se da ste razuman čovjek, spreman na mirno rješenje.

Iskren pozdrav *-Don Miljenko Babić-*
(Miljenko Babić)

Maranovići-Koritima, 4.10.1991.

Dostaviti: Mještani Koritima-Saplunara, Vojarna Gruj, Rezervni sastav MUP-a u Koritima, Biskupiji Dubrovnik, Sredstvima Informiranja.

DON MILJENKO VRLO BRZO MU JE ODGOVORIO

Mljet je, uz Vis i Lastovo, bio jedno od glavnih uporišta Jugomornarice na Jadranu. Otok je bio suočen s više pomorskih blokada, a JNA se na njemu i dva spomenuta otoka zadržala sve do konca svibnja 1992. godine. Unatoč napetostima, nije došlo do oružanog sukoba i nije bilo poginulih. U tom vremenu Hrvatska vojska je stasala u ozbiljnu formaciju, a na otoku Mljetu čak je održana i svečana prisega. Naime 13. ožujka 1992. godine, u nazočnosti ministra obrane **Gojka Šuška** te ministra unutarnjih poslova **Ivana Jarnjaka, Satnija mornaričke pješadije Mljet** položila je svečanu prisegu. Točnije prisegu je položilo 185 njezinih pripadnika među kojima i don Miljenko Babić koji je **okupljene vojnike tom prilikom blagoslovio.**

Sredinom 1992. godine, po odlasku JNA s Mljeta i dolasku mira na otok, don Miljenko „skinuo se“ iz vojske no ne zadugo jer put ga ubrzo vodi u **Župu dubrovačku.**

*Otišao sam 1992. s Mljeta na mjesto župnika u župu **Mandaljena** kraj Dubrovnika. Bilo je to mjesec-dva nakon što je to područje oslobodila Hrvatska vojska. Ondje sam došao opet u kontakt s vojskom te sam **primljen u 163. dubrovačku brigadu kao vojni svećenik.** S vremenom sam postao **vojni kapelan cijelog Južnog bojišta.** Moja 1. bojna bila je smještena na Ivanici iznad Brgata prema Trebinju i Bosni i Hercegovini. Župnu kuću su mi stalno gađali i pogađali, pa bi mi to popravljali i tako u krug. Bio je to jak inat. Opasnost je trajala sve do „Oluje“, ali ja **nisam htio napuštati župu i župnu kuću** makar mi je biskup nudio da budem u sjemeništu ili u hotelu. Vojska se čudila što sam takav, a ja sam vidio da im moja prisutnost mnogo znači. S vojskom sam nerijetko bio na prvoj crti, nekada kada bi bile akcije i po desetak dana. Za to vrijeme nisam se spuštao u župu nego koliko sam i kako sam mogao pomogao na prvoj crti. **U napadnim djelovanjima bio sam vojnik kao i svi drugi.***

Bilo je to **razdoblje niza oslobodilačkih akcija i operacija** s ciljem oslobođenja juga Hrvatske koje su trajale do konca listopada 1992. godine. Don Miljenko u to je vrijeme često djelovao na prvoj crti, a na upit što bi naglasio kao najbitniji segment njegova djelovanja istaknuo je iduće:

Razorena crkva svete Ane u Brgatu (Župa dubrovačka)

*Pripreme za oslobađanje okupiranih područja vršene su ili ujutro rano ili poslijepodne. Išlo se u napadna djelovanja iz kojih se, nažalost, nisu živi vraćali svi hrvatski bojovnici. Onda bi vojne službe i ja cijelu noć išli od bunkera do bunkera. Davao sam savjete vojnicima, ohrabrivao ih, upozoravao da poštuju međunarodna prava i naglašavao da je smisao njihove borbe slobodna Hrvatska. Tisuću puta sam rekao vojnicima: „**Mi smo napadnuti, ubijaju naše najbliže, pale naše domove, no mi ne ratujemo iz mržnje nego zato što ne damo na svoje.**“ Drugo što sam naglašavao: „**U borbi što se dogodi – dogodi se, ali ako se netko preda treba ga onemogućiti za borbu i dati mu vode i kruha.**“ Rekao sam im tisuću puta – kada bi vidio da netko zarobljenom čovjeku odsječe uho ili nešto slično **ja ću ga prvi metkom u čelo**, jer to se ne radi za Hrvatsku. Uz ovo, slavlje Božića s hrvatskim vojnicima na cijelom prostoru bojišta je neponovljivo. To ostaje.*

Sve je ratne Božiče don Miljenko proveo sa svojim suborcima

Da u toj borbi **nije gledao tko je koje nacije ili vjere** govori i činjenica da je don Miljenko svoj život izložio kako bi zaštitio lokalne Srbe koji su poštujući hrvatsku državu ostali živjeti u njoj.

*Kad sam došao u župu Mandaljena bilo je u njoj Hrvata raznih uvjerenja. Bilo je i onih koji su imali simpatije prema Srbiji, bilo je komunista, bilo je i onih koji su ostali sa Srbima i Crnogorcima kada su oni okupirali taj prostor, a **bilo je tu i Srba** koji su živjeli ondje prije rata i ostali po oslobođenju u svojim domovima. Neki su, nažalost, svoje „hrvatstvo“ htjeli dokazivati nasiljem prema tim ljudima, pa i zlostavljanjem. Ja sam to i poimence napisao u biskupiju tada i ja sam **uzeo svoje oružje i stao u obranu tih ljudi** te sam od nadležnih tijela tražio da ih zaštite. Ti Srbi su, dok se situacija nije smirila, noćili kod mene u župnoj kući i na tome su mi ostali zahvalni cijeli život i dan danas smo prijatelji. **Svakom čovjeku, slabijemu, ranjenomu, treba pomoći, bez obzira na narodnost.***

Sveta misa na prvoj crti

Osim teških bilo je u ratu i smiješnih događaja. U jednoj od zanimljivih situacija u kojima se našao tijekom niza akcija don Miljenko imao je „susret“ i s **generalom Jankom Bobetkom**, zapovjednikom Južnog bojišta. Evo kako evocira uspomenu na taj događaj:

*Zapovjednik 1. bojne Primorac morao je otići radi potreba na prvu crtu u borbu i u sobi gdje su bila sredstva veze **ostao sam jedino ja**. Imao sam pred sobom šifrnike u kojima su pisali kodni nazivi kada je u jednom trenutku stigao poziv Janka Bobetka kojeg je zanimalo dokle smo stigli u akciji. Odgovorio sam, predstavivši se šifrom kojom se predstavljao moj zapovjednik, no Bobetko je znao njegov glas i zbunio se. **Pitao me: „Koga sam ja to dobio?“**, na što sam mu odgovorio „**Svećenika!**“ Tada je rekao „Nisam tražio župni ured“ i poklopio slušalicu. Opet je zvao pa sam mu objasnio o čemu se radi. Kasnije smo se tome smijali, ali u tim trenucima, kada ljudi na prvoj crti ginu i treba biti što efikasniji to i nije bilo tako smiješno.*

Ima li Boga na prvoj crti, pitanje je koje se nametnulo na kraju razgovora samo po sebi. Evo i don Miljenkovog odgovora:

*Ja mislim da itekako ima Boga na prvoj crti i da je ondje potreban jer **u svim životnim, pa i ratnim situacijama postoji snaga od Boga i strah Božji** da čovjek ostane čovjek i da ne postane životinja i da s druge strane vidi čovjeka makar mu on bio neprijatelj. Hrvatska je vodila pravedan i obrambeni rat s opravdanim razlozima. Ljudi su htjeli biti slobodni i normalno da su htjeli braniti svoj dom. U tim trenucima Bog pomaže podnijeti te duševne teške boli i nema sumnje da je Bog bio na prvoj crti i uz njega je bilo lakše. Moram na koncu naglasiti da **rat nije sjediti u crkvi i moliti krunicu i uza svu tu molitvu rat se na kraju dobiva oružjem** i bez oružane borbe na kraju ne bi dobili državu. **Krunica o vratu i na odori branitelja nije bila ukras**. To je znak neba i u to su bili uvjereni hrvatski branitelji bez obzira koliko su bili praktični vjernici. **U krunici su vidjeli prisutnost i pomoć Božju**. Jednako kao što roditelji, obitelji poginulih, nestalih u Domovinskom ratu nose fotografiju svojeg oca, sina, supruga, brata. To nije samo fotografija, plastika... nego istinska ljubav i povezanost.*

<https://domovinskirat.hr/2024/10/04/sanjao-je-slobodnu-hrvatsku-htio-u-legiju-stranaca-pa-kao-svecenik-otisao-na-prvu-crtu-don-miljenko-babac/>

DON MILJENKO BABAIC: “MESICU SAM PRED PAPOM REKAO DA JE SRAMOTA HRVATSKE I UBOJICA NAŠE DJECE”

30 TRAVNJA, 2016 MAXPORTAL

U BUJICI je gostovao **don Miljenko Babić**, hrvatski branitelj i dragovoljac koji je punih pet godina proveo u ratu s puškom u ruci, vojni ratni kapelan Južnog bojišta, danas župnik u Stonu.

Odmah na početku emisije objasnio je kako se 2003. godine, prilikom dolaska Svetog Oca Ivana Pavla II. u Dubrovniku sukobio s bivšim predsjednikom **Stjepanom Mesićem**:

– U vražjoj državi Jugoslaviji Mesić je bio jedan od zastupnika. Tražio je da se ljude na lijep način skrati za glavu, to je bilo prilikom izglasavanja Deklaracije o hrvatskom književnom jeziku. Mesić je to tražio čak i za Miroslava Krležu! Kameleon se kasnije priključio Tuđmanu, a onda je s dijelom udbaša 1994, htio spriječiti Oluju i uništiti Hrvatsku državu.

Taj čovjek postaje dva puta predsjednik države, ne ulazim u to tko ga je i zašto birao... Odmah 12 generala umirovljuje, progoni i sotonizira. Papa

dolazi u Dubrovnik, a znao sam da na žalost, dolazi i ta sramota – Mesić. Znali su dobro da ću ga napasti i molili su me da ne reagiram. Trebao sam ga u parku čekati?! Nisam htio. Molio sam da mu svi fino okrenemo leđa, nisu na to pristali pa kad je došao, reagirao sam kako sam i najavio.

Došao sam do njega s hrvatskom zastavom i on je prvo pomislio da sam ga došao pozdraviti. A onda je probljedio: rekao sam mu da je sramota Hrvatske i ubojica naše djece. Pokazao sam mu zastavu Hrvatske koju sramoti i koje nije bio dostojan. Smatram da je to bio pravi trenutak kad mu je trebalo reći da je na krivom mjestu, nije bio dostojan tog mjesta kao što nije dostojan niti ljudi koji su svoje živote dali za našu Domovinu.

Na pitanje je li imao problema zbog sukoba s Mesićem, don Miljenko je odgovorio:

– Problema je imao biskup **Željimir Puljić**. Mesić mu se požalio i zatražio da se mene kazni, biskup mu je rekao da su oni u komunizmu imali zatvore, a da ih on kao biskup nema. Napisao sam svoje očitovanje i objasnio da poznajem dvojicu koji su bili jako „ludi“ – Ivan Krstitelj koji je Herodu rekao što ga ide, a drugi je bio Isus Krist koji je Farizejima svašta izgovorio. Da nije dirao tadašnje vlasti, ne bi ga razapeli, ali on je ipak izabrao Božji put...

Don Miljenko je u komunizmu zbog „hrvatskog nacionalizma“ bio u zatvoru čak godinu i po’ – i to u Nišu, tijekom služenja vojnog roka:

– Zatvorili su me zbog neprijateljske propagande. Pisao sam pjesme i govorio o potrebi stvaranja slobodne države Hrvatske, bez obzira kakva ona bila. Je li bila dobra NDH? O svemu možemo razgovarati, ona je bila kakva je bila, ali nakon ’45-te ja bih bio komunist da su komunisti stvorili komunističku državu Hrvatsku, a ne izručili ju Beogradu i zajedno s četnicima, izvršili genocid nad hrvatskim narodom.

Kako to da ste bili u ratu i kao svećenik nosili oružje – pitao je voditelj Bujice, a don Miljenko odgovorio:

– JNA je imala vojarnu u uvali Saplunara, u mojoj župi u Maranovićima na Mljetu. Već se dogodio masakr u Borovu Selu, zločin u Čelijama i drugdje... Držao sam vjeronauk i nisam se htio povući. Smatrao sam da činim grijeh, ako bih pustio da se izvrši genocid nad tom djecom o kojoj sam brinuo. Mogao sam sklopiti ruke i moliti, a oni neka ih kolju. Meni je tu trebala puška i bio sam s puškom, s braniteljima i branio našu djecu. Oni su napali Hrvatsku, a mi smo se branili. Bili bismo sretni da nismo imali takvu tragediju, ali smo sretni što smo stvorili Hrvatsku državu i što smo imali **Franju Tuđmana**. Nismo ni korak otišli da bi nekome nanijeli zlo, nismo nikoga mrzili niti napadali.

U Bujici je objavljen prilog novinarka **Lorene Šafarić** o sramotnom bojkotu minute šutnje za 12 hrvatskih redarstvenika u Hrvatskom državnom saboru. Tekst priloga prenosimo u cijelosti: U Hrvatskom državnom saboru danas – skandal nad skandalima! Zastupnici SDP-a, SDSS-a i HNS-a bojkotirali su minutu šutnje za 12 poginulih hrvatskih redarstvenika u Borovu selu!

Pravaški zastupnik **Pero Ćorić** prozvao je jugoslavensku opoziciju predvođenu SDP-om, ogorčen zbog napada na Stiva Culeja, saborskog zastupnika HDZ-a i veterana Specijalne policije, čiji je brat **Josip Culej** 02. svibnja 1991. izmasakriran u Borovu selu. SDP-ovci i Pupovac negodovali su što je Culej povodom 25. obljetnice masakra u Saboru

organizirao izložbu sa šokantnim materijalom koji svjedoči o srpskom ubojstvu 12 hrvatskih redarstvenika iz zasjede.

Culej je za Bujicu spremno prokomentirao sramotno ponašanje ljevičara – bojkot izložbe, ali i minute šutnje:

“Prolazili su pokraj fotografija izmasakriranih redarstvenika – kao da prolaze pokraj praznih zidova! To nisu moji kolege, to su ljudi koji mrze Hrvatsku! Nazivaju nas danas ustašama, isto kao što su ustašama nazivali i 12 hrvatskih redarstvenika oni koji su ih izmasakrirali!”

Don **Miljenko Babić** isto je komentirao saborski bojkot:

– Bože oslobodi, strašno, ali očekivano! Uopće me ne čudi što su bojkotirali minutu šutnje za 12 redarstvenika – pa to su učinili isti oni koji su 1990. napustili sabornicu, kada se glasovalo o nezavisnosti Hrvatske! Politički gledano, danas doživljamo da jedna jugoslavenska komunistička nakaza **Stazić** drži govore u Saboru. **Pupovac** koji ne može zakopčati košulju od velikosrpstva i hrvatskih kuna, vodi nekakve rasprave u Saboru. Je li moguće da u jednom Izraelu bude zastupnik u Knesetu bilo tko iz Hitlerove vlasti? Je li moguće da u američki Kongres bude ubačen itko povezan s **Bin Ladenom**?! U Hrvatskom saboru to je na žalost – moguće. Takvi su privilegirani... Srbe u Hrvatskoj predstavlja Pupovac i oni koji su pucali na nju, umjesto da ih predstavljaju moji prijatelji, suborci Srbi koji su se zajedno s hrvatskim braniteljima, borili protiv okupacije...

U Bujici su objavljene i ekskluzivne snimke iz **Borova Sela** gdje još uvijek stoji mauzolej visok šest metara – četniku **Vukašinu Šoškočaninu**! Na mauzoleju je uz četiri slova S, ćirilicom ispisano:

„Ovde počiva Vukašin Vule Šoškočanin, tragično preminuo u talasima Dunava... Komandant odbrane Borova Sela... Za narodnog junaka proglašen na velikoj narodnoj srpskoj skupštini u Belom Manastiru 25. decembra 1991.“

Šoškočanin je bio jedan od glavnih ubojica 12 masakriranih hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu, 02. svibnja 1991. godine.

Čelnici Domoljubne koalicije obećavali su da će taj sramotni spomenik ukloniti do obljetnice u ponedjeljak, međutim, to nisu učinili, izgovarajući se na “Zakon o grobljima”. Nije jasno zašto taj zakon nisu do sada promijenili, a isti kriteriji nisu vrijedili kod uklanjanja spomenika **Juri Francetiću** u Slunju.

Bujica je objavila i šokantne snimke s groblja u Lipovači kod Vukovara, na kojem ima više spomenika četnicima s jasnim četničkim obilježjima i oružjem koje su nosili kada su napadali Vukovar!

Don Miljenko je komentirao:

– Vlasti bi morale reagirati, a ne se ponašati kao da nemaju nimalo ljudske, a ni hrvatske dosljednosti. Ove godine za pravoslavni Božić napravljen je performans ‘velike Srbije’ u organizaciji Srpskog narodnog vijeća kojim je ponižen cijeli državni vrh! Klečali su tamo ispred Pupovca i spajali neke ploče! Zamislite da je netko takvo što napravio na katolički Božić – odmah bi ga proglasili ustašom! Kad netko kaže da mu je svetinja Bog i Hrvatska – onda je taj zločinac. Domoljubna koalicija ima prilike takvo ponašanje promijeniti, ali ne ide im baš u zadnje vrijeme...

Mnogi su vas zvali ustašom – rekao je don Miljenku voditelj Bujice, a svećenik iz Stona je odgovorio: – Da sam ’41. bio živ ne znam što bih bio, domobran ili ustaša. Ali sigurno ne bih bio zločinac partizan. Je li netko ustaša zato jer voli Hrvatsku?! Ljudi, ja komunističke guje svaki dan vidim u Hrvatskoj! Koliko stanova ima bivši predsjednik Josipović? Je li jedan od njegovih pet stanova otet Židovima?! Sve što su u životu komunisti stekli – stekli su na žrtvama i krađom. Gdje god Josipović krene, vidi grobove jer ga gledaju oči nevinih ljudi. Sotone vide oči nevinih žrtava koje ih progone. I to onda proglašavaju „ustaškim gujama“. Oni su to uradili i danas se ne stide, nego da opravdaju svoje zločine – vide posvuda ustaške guje, a to nisu ustaške guje nego anđeli!

Don Miljenko je u jednom trenutku snimanja Bujice zaplakao. Kad ga je voditelj pitao što je za njega Domovinski rat, ispričao je tužnu, ali ponosnu priču:

– U Domovinski rat dragovoljci su otišli bez nekog posebnog znanja, ali su željeli Hrvatsku državu i smatrali su da naš narod treba biti svoj na svome. Jedna hrvatska obitelj iz Hercegovine masakrirana je nakon Drugog svjetskog rata, preživjelo je tek jedno muško dijete od dvije godine... Partizani ga nisu našli i čudom je ta beba ostala na životu... Kad je momak saznao, pitao je majku kolika je to tragedija njihove obitelji kad ona nikad u životu nije zaplakala? Majka mu je odgovorila:

‘Da sam ja zaplakala, ti bi pitao zašto, a onda bi i tebe ubili i ne bih imala ništa. Zato sam plakala po noći da me ne vidiš’.

Kad je navršio 18 godina, mladić je htio u Domovinski rat. Majka ga je pitala mora li baš on ići?! Odgovorio je da ako ne ode, za što su onda svi njegovi u grobu. Uzalud?! I otišao je... Poginuo je prvi dan. To vam je ljubav! To vam je Domovinski rat!

Bujanec je iznio i zanimljiv podatak: zajedno s don Miljenkom, u istoj brigadi ratovao je i poznati hrvatski novinar, zvijezda Nove TV **Andrija Jarak**. „Pjesma kaže – u nogu je ranjen bio,“ rekao je Bujanec, a don Miljenko dodao:

– Al’ se nije predao! Andrija Jarak i ja bili smo na istom položaju, vidali se svaki tjedan. Ljudina. Nema ratnika tko nije ljudina. Svi pravi hrvatski branitelji za mene su ljudine. To je vojska kakve u svijetu nema!

Voditelj Bujice objavio je podatak da se jučer na Okruglom stolu o HOS-u u zagrebačkom Hypo centru okupilo čak nekoliko stotina HOS-ovaca s ratnim zapovjednicima iz cijele Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Snimala je jedino kamera Bujice i veliku reportažu objavit će u ponedjeljak. Don Miljenko je za HOS koji je ratovao i u Dubrovniku, rekao:

– Koliko ih god netko volio, ne volio, svim brigadama svaka čast, ali HOS-ovci nisu pitali za cijenu. To je ljubav kakve nema. To je najjača i najneustrašivija formacija odmah uz 3. Imotsku bojnu! To je vrlina takvih ljudi, a danas ih sotoniziraju. Smeta im naš sveti pozdrav Za dom – spremni! Pozdrav kojim se ponosimo kroz cijelu našu povijest. A što je

Eugen Kvaternik bio nego Za dom – spreman. Ima li išta ljepše nego biti spreman braniti svoj dom?!

Don Miljenko je komentirao i napade na **Marka Perkovića Thompsona**, naročito posljednji, zbog nastupa na vjerskoj tribini za mlade u Šibeniku, kod časnih sestara:

– Hrvatska diplomacija nije dorasla situaciji. Pa neće nama nitko, a kamo li Srbi određivati tko će nastupati u našim školama i govoriti pred našom djecom! Kad je Thomson snimio album ‘E moj narode’ jedan je moj prijatelj odmah rekao – e, sad će navaliti na njega. Ako ima čovjek u Hrvatskoj koji na lijep način propovijeda Boga i ljubav prema narodu – to je Thompson. Potiče samo dobrotu, Boga, poštenje. Volite svoj narod i poštujujte druge narode. Protiv takvih poruka može ići samo Sotona...

U Bujicu se telefonom iz Murske Sobote javio Roman Leljak, vodeći slovenski istraživač komunističkih zločina. Objavio je šokantnu vijest:

– Danas je na Kočevskom rogu, mjestu stradanja tisuća Hrvata, slovenska vlast otkrila spomenik načelniku Ozne Ivanu Mačeku – Matiji! Na čelu Ozne Maček – Matija bio je 1944. i 1945. godine, dakle, upravo je on odgovoran za stradanja stotina tisuća Hrvata na području Slovenije!

Svečanom otkrivanju spomen obilježja tom ubojici nazočila je čak i slovenska vojska, a mediji u Sloveniji to uopće nisu popratili kao lošu vijest. Osobno, kao Slovenac, stid me je radi toga, osjećam se loše... Jedino je Janšina SDS osudila podizanje spomenika tom zločincu! I baš na Kočevskom rogu, baš sada kada očekujemo tolike komemoracije za stradale Hrvate, ali i slovenske domobrance i pripadnike drugih naroda koje su partizani likvidirali u našim šumama, jamama i rudnicima...

Don Miljenka nije previše iznenadila vijest iz Slovenije:

– Što se čudimo, Hrvatska je puna takvih spomenika! Zločinci imaju svoja spomen-obilježja, a za žrtve se niti ne zna gdje su sve zakopane... Zašto je još uvijek zaključan arhiv SDP-a?! Zašto je jedino pitanje Bleiburga u Londonu zaključano, a sve ostalo dostupno istraživačima?! Jer u Hrvatskoj i Sloveniji žive još stotine ljudi koji su zločinci i napadima na istaživače, medijskom agresijom pokušavaju umiriti svoju savjest.

Već smo spominjali Josipovića i njegova oca... Tko je ubio 12 fratara na Širkom Brijegu?! Sotona vidi guju, gdje svetac vidi anđela! Jedan moj prijatelj koji je preživio Bleiburg, mučili su ga kao životinju, kruha je bio gladan, ali kad god bih ja išao u Njemačku dao bi mi novac i rekao kad budeš prolazio, baci ružu kroz prozor – gdje god padne, past će na mog prijatelja. Ja sam mu rekao – ti si kruha gladan, kupit ću ja cvijeće, na što bi mi on odgovorio: ‘Ti kupi svoju, ovo je moja’.

V. Bujanec/Foto:Screenshot

<https://www.maxportal.hr/naslovna/don-biljenko-babaic-mesicu-sam-pred-papom-rekao-da-je-sramota-hrvatske-i-ubojica-nase-djece/>

DON MILJENKO BABAIC U MOJIM KNJIGAMA

**D. JELCIC I J. PECHARIC, KNJIZEVNIK MILE
BUDAK SADA I OVDJE, ZAGREB, 2005.**

O MILI BUDAKU, OPET

DESET CINIENICA I DESET PITANJA S JEDNIM APELOM U ZAKLJUCKU

U povodu najnovije medijske hajke na Milu Budaka, u kojoj na nedostojan način, osim notornih neznalica, sudjeluju i ostrašćeni njegovi politički mrzitelji, a da bi se dokazala vjerodostojnost načela depolitizacije pravosuđa i afirmacije pravnih kriterija u pravnoj državi, što je po svojim Ustavnim odredbama Republika Hrvatska, iznosimo deset činjenica i postavljamo deset pitanja.

Evo najprije tih činjenica:

- 1) Mile Budak, zagrebački odvjetnik i član Hrvatske stranke prava, koji je pred kraljevskim sudom u Kraljevini SHS, svibnja 1925., branio komunističkog prvaka Vladimira Čopića, tada već i autor dviju zapaženih knjiga književne proze, "ličkih priča" *Pod gorom* i "zapisa jednog malog intelektualca" *Raspeće*, tiskanih u nakladi Matice hrvatske, napadnut je 7. lipnja 1932., oko podneva, u kućnoj veži zgrade u Ilici 10, po naredbi beogradske vlade a u organizaciji Uprave policije u Zagrebu. Atentat su izvela trojica policijskih plaćenika zadavši mu nekoliko udaraca željeznom šipkom po glavi. Liječen je u zagrebačkoj bolnici 38 dana.
- 2) Sedam mjeseci kasnije, zajedno sa suprugom Ivkom, otišao je u emigraciju i pristupio Ustaškom pokretu.
- 3) U Zagreb se vratio, mimo suglasnosti Ante Pavelića, 6. srpnja 1938.
- 4) Odmah objavljuje roman u četiri knjige *Ognjište*. O tom romanu napisano je nekoliko desetaka najpohvalnijih prikaza kako u hrvatskoj tako i u srpskoj i u slovenskoj književnoj kritici, a jedan od njih napisao je i Josip Horvat u "Jutarnjem listu" 31. srpnja 1938. pod naslovom *Lička "Ilijada"*. *Reprezentativno djelo hrvatske književnosti*. Njegovu ocjenu do danas nitko nije osporio relevantnom književno-kritičkom prosudbom.
- 5) Obnavlja suradnju i prijateljstvo s Vlatkom Mačekom, ali poslije osnutka Banovine Hrvatske uhićen je 15. veljače 1940. i zadržan u zatvoru bez sudskog rješenja do 12. travnja.
- 6) Toga dana nađena je mrtva u zdencu Budakova vinograda njegova supruga Ivka. Ni do danas nisu rasvijetljene okolnosti njezine tragične smrti, koja ga je psihički utukla. Obolio na žuči i neposredno prije ustrojstva NDH operiran, tako da je 10. travnja 1941. dočekao u bolnici ne sudjelujući u proglašenju NDH.
- 7) U Vladi NDH zauzimao je položaj ministra bogoštovlja i nastave i nije bio inicijator tzv. "rasnih zakona", njih je donijela Vlada pod pritiskom Nijemaca, ali je na tome mjestu zavladao koliko god je mogao i odgađao njihovu primjenu, zaštićujući kako Židove tako i Srbe koji su se našli kao profesori zagrebačkoga Sveučilišta, o čemu je svojedobno, još u doba komunističke vlasti, iznio činjenice Jaroslav Šidak. Nije poznat ni jedan jedini slučaj, da je ikome izravno nanio ikakvo zlo. Njegov pomirljivi govor na velikom političkom zboru u Virovitici ocijenilo je i beogradsko

(Nedićevo) “Novo vreme” 19. kolovoza 1941. “glasom razbora iz Hrvatske”. Dok je obavljao ministarsku službu njegov osobni vozač bio je Židov, a cijelo vrijeme NDH održavao je prijateljske odnose s nekoliko zagrebačkih židovskih obitelji, pa ga je njemački policijski ataše denuncirao zbog toga svojoj vladi. Kao poslanik u Berlinu nije imao nikakva političkog utjecaja, a kao ministar vanjskih poslova uvjetovao je, dosta grubo i sasvim nediplomatski, uspostavu odnosa s Mussolinijevom Talijanskom Socijalnom Republikom Mussolinije-vim odricanjem od Rimskih ugovora, zbog čega je bio prisiljen podnijeti ostavku. Time prestaje njegova politička aktivnost u Hrvatskoj.

8) U svibnju 1945. nije bio zarobljen od partizana, kao što piše “Vjesnikov” novinar, nego su ga engleske vojne vlasti izručile jugoslavenskim partizanima 18. svibnja 1945.

9) Sudski proces vođen je protiv njega i još nekih suoptuženika pred Vojnim sudom II. armije u Zagrebu 6. lipnja 1945. Osuđen je na smrt vješanjem, a presuda je izvršena već sljedećeg dana, 7. lipnja 1945., na 13. obljetnicu zagrebačkog atentata na nj! Za grob mu se ni danas ne zna.

10) Dokumentacija kako o provedenoj istrazi tako i o procesu pred sudom nije nikada bila predložena javnosti niti je bila dostupna znanstvenim istraživačima, niti je do danas proučena u cjelini.

A evo i pitanja:

1) Jesu li atentatori na Budaka 1932. i njihovi naredbodavci počinili zločin?

2) Je li cjelokupni proces, od istražnog postupka do suđenja pred Vojnim sudom II. armije u Zagrebu mogao biti korektan i pravno valjan s obzirom na činjenicu da je, uz tako tešku optužbu, istraga provedena za jedno popodne, a suđenje trajalo samo nekoliko sati, da su se i istraga i suđenje vodili bez branitelja i bez saslušavanja svjedoka obrane, čak i bez prava na žalbu, pa je tako teška kazna izvršena već sljedećega dana, ni dvanaest sati nakon izricanja presude? Jesu li i danas, u Republici Hrvatskoj, pravno respektabilni i takav proces, i osuda koja je na njemu donesena, a najzad i njeno izvršenje?

- 3) Je li takvim suđenjem izvršen prema njemu ratni zločin, i to nakon završetka rata?
- 4) Je li bilo regularno ubojstvo njegove 20-godišnje kćeri Grozde? Nakon što su je rastavili od oca, vojne vlasti Jugoslavenske armije pogubile su je negdje kod Škofje Loke, a prema nekim glasovima i silovali, bez ikakve optužbe, bez ikakve istrage, bez ikakva suđenja. Ubijena je, očito, samo zato jer je njegova kći, a nikakva dokumentacija o tome ni danas nije poznata, kao što je nepoznat i njezin grob. Je li takva likvidacija ratni zločin? I to ratni zločin izvršen poslije rata?
- 5) Je li uvjerljivo kad dokazani ratni zločinci svoju žrtvu svrstavaju bez ikakvih dokaza u red ratnih zločinaca?
- 6) Rečenica "Srbe na vrbe", koju je izrekao u Varaždinu, a za koju je i sam priznao prijateljima, kad su mu zbog nje prigovorili, da mu je "izletjela", nije njegova rečenica: nju je prvi izrekao 1914. Slovenac Marko Natlačen, kojemu to nije smetalo da u vrijeme Kraljevine Jugoslavije bude istaknuti član slovenske Klerikalne stranke Antuna Korošeca, a onda, kao takav, sredinom tridesetih godina postane i ban Dravske banovine! To međutim nije isprika za nj. Budaku se ona ne može oprostiti, ali je li ta krivnja dovoljna da ga se proglasi ratnim zločincem? Ne bi li regularni sud povezoao tu rečenicu s onom željeznom šipkom i proveo potrebna vještačenja, koja se nameću sama po sebi?
- 7) Ako je proces Budaku bio politički proces, kao što su to bili i mnogi procesi pred komunističkim sudovima, uključujući i one poslije "hrvatskog proljeća", a teško bi bilo dokazati da oni to nisu bili, po kojoj to logici neki tvrđi zagovornici pravne države i depolitizacije sudstva danas, u Hrvatskoj, istodobno odobravaju političke procese u razdoblju od 1945. do 1990., i prihvaćaju njihove osude, pa se štoviše osuđeničke na njima usuđuju i kvalificirati najtežim izrazima, težim i od onih koji su bili navedeni i u optužnici i u osudi (što bi čak moglo biti i kažnjivo)? Ne otkrivaju li se time oni sami kao filokomunisti jugoslavenske orijentacije? A ako to doista jesu, a teško bi nas mogli uvjeriti da nisu, zašto se otvoreno ne očituju takvima, umjesto što se kukavički kamufliraju demokratskim načelima (koja, kad su bili u prilici, sve do 1990., *in praxi* ni sami ne samo da nisu poštovali nego su ih naprotiv svjesno gazili)? I nije li onda vrijeme da

Republika Hrvatska, kao pravna država, koja ne primjenjuje političke kriterije u svome pravosuđu, izjavi, jednom zauvijek, da ne priznaje pravnu valjanost bilo kojeg političkog procesa u prošlosti, kao ni moralne i političke konzekvence koje iz njih proizlaze (uz pridržavanje prava da u pojedinim kaznenim predmetima, kao što je i ovaj, ako je potrebno, provede pravno regularnu obnovu procesa)?

8) Ima li među našim eminentnim pravnim ekspertima i znanstvenim autoritetima ikoga tko bi, danas i ovdje, bio voljan – ne *sposoban* nego upravo *voljan*! – dokazati nevjerodostojnost komunističkog antifašizma zbog raskoraka između komunističke teorije, izražene u zakonima i javnim deklaracijama, i komunističke prakse, ispunjene svakodnevnim i različitim nasiljima i zločinima prema vlastitim građanima, što je potvrdio i sam Josip Broz znamenitom izjavom 1972. u Prištini, da se sudci ne moraju držati zakona “kao pijan plota” (doslovce tako!), čime je i sam priznao ne samo pravnu nevjerodostojnost nego i nezakonitost komunističkog sudstva, pa nepriznavanje komunističkog antifašizma i njegova pravosuđa ne znači i osporavanje antifašizma kao jednoga od temelja Republike Hrvatske, notificiranoga i u preambuli njezina Ustava, nego upravo obratno, znači priznavanje tih temelja, ali u izvornom, demokratskom značenju tog pojma?

9) Jesu li “Vjesnik”, “Novi list” i neke druge tiskovine, odlučivši pisati o Budaku, mogli naći novinare kvalificiranije za tu temu, novinare koji o Budaku nešto i znaju, novinare koji ne bi ponavljali stare i dubiozne kvalifikacije u pravnom smislu nevjerodostojnih sudova? Tako npr. ne bi novinar “Vjesnika”, očito ne razumijevajući pojmove o kojima piše, osporavao ono što nikada nitko nije ni tvrdio, naime da je Budak bio “reformator” hrvatske književnosti?

10) Hrvatska je danas pluralistička a ne jednoglasna i nije li “Vjesnik”, kad je već želio čuti mišljenje hrvatskih građana o Budaku, mogao u onoj svojoj anketi zapitati nešto i građane koji nikada nisu bili integralni Jugoslaveni, a najmanje u presudnim godinama za hrvatsku slobodu 1989./1990.? Zar u Hrvatskoj danas nema i takvih intelektualaca, i ne samo intelektualaca, koji “u ono vrijeme” nisu bili ni svjedoci optužbe na tadašnjim političkim procesima, ni UJDI-jevci, niti su danas njihovi

duhovni trabanti? I, najzad, zašto većina medija u Hrvatskoj danas dopušta čuti samo njihov glas? Skrivajući se iza demokratskih fraza, kriptokomunistička manjina u Hrvatskoj medijski je ovladala gotovo cijelim duhovnim prostorom, krivotvoreći naše javno mišljenje; je li njihova mimikrija “hrabrost” ili podlost? Je li teško razabrati njihov cilj? Legitimni demokratski zahtjev glasi vrlo jednostavno: *audiatur et altera pars!*

Spomenik (ili spomen-ploča) Mili Budaku u Svetom Roku – da ili ne? To je pitanje samo povod ovome tekstu, ali ne i bitno pitanje koje ovoga trenutka traži urgentni odgovor. Štoviše, to pitanje se možda ne bi ni postavljalo, kad bi nam bio poznat grob Mile Budaka. Ali on je nepoznat i danas. A osnovno je ljudsko pravo svakoga čovjeka, da ima svoj grobni humak, da se za nj zna i da bude obilježen.

Potpisujemo ovaj tekst kao apel. Ne želimo uzurpirati ulogu regularnoga nadležnog suda ni prejudicirati njegovu odluku. Očekujemo da Republika Hrvatska, dosljedna u provođenju načela pravne države, pridonese svoj udio i da nadležna tijela, *i to po službenoj dužnosti, pokrenu obnovu političkih procesa održanih u doba komunističke i drugih totalitarističkih vlasti*, pa tako i procesa protiv Mile Budaka. Neka se uzmu u obzir svi dokumenti, koje budu podnijeli i optužba i obrana, neka se pravnom nepristranošću, *sine ira et studio*, prosudi njegova objektivna krivnja i neka se izrekne pravomoćna, pravno regularna i na zakonu utemeljena presuda. Svi ćemo je priznati i poštivati.

Ovaj apel je otvoren za svakoga tko ga bude želio naknadno supotpisati.

U Zagrebu, kolovoza 2004.

Mirko Alilović, umirovljenik

Teo Andrić, dipl. ing. pričuvni bojnič HV

Akademik Ivan Aralica, književnik

Jakov Aralica, profesor

Rudolf Arapović, novinar i publicist

Dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik, Slavonski Brod

Stjepan Asić, dizajner, Tajnik HSK-a Australije
Don Miljenko Babić, katolički svećenik, bivši politički zatvorenik i ratni
vojni kapelan
Branimir Babić
Mr. sc. fra Marko Babić, prof. teologije
Martin Babić
Dr Jozo Badrov, spec. oralni kirurg
Marija Bakota, umirovljenica, Zagreb
Miro P. Bakrač, profesor
Mirsad Bakšić, dipl.iur., brigadir HV i predsjednik Udruge “Dr. Safvet
beg Bašagić”
Mile Balen, književnik
Žarko Barać, prof. matematike i fizike
Miljenko Baloković, knjižničar Nacionalne i sveučilišne knjižnice
Josip Baotić, dipl. oec. kib., direktor INTERCON-a, međunarodnog
savjetovanja za strateški razvitak društva
Tadija Barun, dožupan Splitsko-dalmatinske županije
Ivan Bastjančić, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Mate Bašić, novinar
Vladimir Bebek, pukovnik u m.
Mr. sc. Ivan Bekavac, publicist
Ante Belas, VŠS ekonomist
Ante Beljo, ravnatelj HIC-a
Josip Berić, hrvatski branitelj
Niko Bete, pjevač
Nada Beuc, profesor, tajnica Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.
Dr. sc. Ivan Biondić, sveučilišni profesor
Goran Ante Blažeković, informatičar
Miroslav Boban, hrvatski branitelj
Akademik Rafo Bogišić
Đina Bonković, službenica
Milan Boras, dipl. ing.

Gojko Borić, novinar
Damir Borovčak, dip. ing. i publicist
Ante Bošnjak, iseljenik
Ivan Bošnjak, poduzetnik
Kruno Bošnjak, akademski kipar i profesor ALU u m.
Fra Frano Botica
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Frane Brajko, hrvatski branitelj
Josip Brkljačić, umirovljenik
Nada Brkljačić, činovnica
Damir Brzica, utemeljitelj i predsjednik udruge "Ujedinjeni Hrvati svijeta"
Dr. Ivan Brzović, liječnik u Kupresu
Dinko Budić, dipl. ekonom.
Dr. Marijo Budimir, stomatolog
Suzana Budimir, dipl. ing., profesorica
Gordan Bule, gospodarstvenik
Matija Bulić, domaćica
Mr. sc. Jure Burić dr. med., prvi župan Dubrovačko- neretvanski i bivši zastupnik u Hrvatskom Državnom Saboru
Jure Caktas, kapetan duge plovidbe, Savjetnik za pomorski i intermodalni transport
Nevenka Crnko, umirovljenica
Mladen Čataj, zubotehničar
Vladimir Čataj, dr. veterine
Emil Čić, publicist, muzikolog i glazbenik
Fra Milan (Karlo) Čirko
Dr. sc. Ivan Čizmić, znanstveni savjetnik
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Željko Čop, hrvatski branitelj
Branka Čorak, službenica
Ivica Čapin, ekonomist
Marko Čavar, umirovljenik
dr. Ružica Čavar predsjednica hrvatskog pokreta za život i obitelj

Ivo Ćoza, dipl. ing.

Dr Ante Ćurić, spec. parodontolog, dentalni i oralni patolog

Daniel Dasović, ing. građevinarstva, Podaca

Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, sveučilišni profesor

Miodrag Demo, brigadir HV

Julije Derossi, književnik

Zlata Derossi, profesorica

Dr Ferdinand Diklan, stomatolog

Tonka-Marija Dobrinić, umirovljenica

Mira Donadini, socijalna djelatnica u m.

Zvonko Dragić, novinar, Mostar

Tomislav Držić, novinar

Dr. sc. Andrej Dujella, sveučilišni profesor

Mr. sc. Ivan Dujmović, umirovljenik

Dr. sc. Senadin Duraković, sveučilišni profesor

Ante Duvnjak, gospodarstvenik

Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut, član Predsjedništva Ogranka

Matice Hrvatske Makarska

Lepan Emil

Nela Eržišnik, glumica

Ivan Fičko, pukovnik u m.

Boris Flego, umirovljenik

Vlado Franjević, kulturno-likovni radnik, Lichtenstein

Vladimir Fuček, sudac u m., predsjednik URV "Hrvatski domobran"

Ivan Gabelica, dipl. iur.

Srećko Gabrilovac, dipl. ing.

Nikola Gadže

Marko Gale, obrtnik

Osvin Gaupp, Baden, Švicarska

Dunja Gaupp, Baden, Švicarska

Anka Glavina Kovačić, umirovljenica

Dara Glavina, laborantica

Ivan Glibić, dipl. ing.

Vijana Grgurević, med. sestra

Branimir Grubelić, odvjetnik
Dr. sc. Petar Gugić, sveučilišni profesor
Rajka Gugić, dipl. iur.
Ante Gugo, novinar i publicist
Marijan Horvat-Mileković, književnik
Dr. Ivan Huljev
Mijo Ilić, hrvatski branitelj
Ivan Ivanda, profesor, član predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Dr. Luca Ivanda, specijalist školske medicine
Mr. sc. Nenad Ivanković, novinar, publicist i predsjednik HONOS-a
Ilija Ivezić, filmski i kazališni glumac
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Željko Jakić, politolog, Belgija, predstavnik HSK pri Vijeću Europe
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor
Dr. sc. Jere Jareb, profesor emeritus Saint Francis University, Loretto, USA
Akademik Dubravko Jelčić, književnik, znanstveni savjetnik u m.
Dr. Milan Jelić, dipl. oekon., ekonomist u m., Argentina
Ivan Jindra, novinar
Darinka Jonjić, politička uznica i nastavnica u m.
Tomislav Jonjić, odvjetnik i publicist
Dinko Jonjić, dugogodišnji politički zatvorenik, danas odvjetnik u Imotskom
Josip Jović, novinar i publicist
Fra Ivan Jukić
Dr. sc. Josip Jurčević, znanstveni savjetnik
Anto Jurendić, predsjednik udruge Uzdanica 90. ATJ Lučko
Marko Jurić, novinar
Dr. Ivan Jurić, novinar, Metković
Zdenko Jurinić, dipl. ing. kemije u m.
Dr. sc. Fra Karlo Jurišić, umirov. profesor teologije i povijesti
Marina Jurišić, članica predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Ivan Juroš, dipl. ing.

Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Vinko Kalinić, književnik
Halili Kamber, službenik
Pajo Kanižaj, književnik
Pavao Slavko Keserović, dip. ing., Melbourne, Australija
Ing. Nikola Kirigin, prvi predsjednik Hrvatskog svjetskog kongresa
Jure Knezović, predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika
Marija Knezović, zubni tehničar
Dr. Zlata Knezović
Dr. sc. Ivan Kordić, filozof i teolog, sveučilišni profesor i publicist
Mr. sc. Marica Kordić, nakladnik
Zdravko Kordić, prof. i književnik - pred. DHK HB – Mostar
Ivica Korman, djelatnik HNK
Zvonimir Kos, umirovljenik
Dr. Tomo Kovač
Mario Kovaček, student
Stjepan Kovaček, strojovođa
Tomica Kovaček, vet. tehničar
Verica Kovaček, med. sestra, narednik HV u m.
Mate Kovačević, novinar
Željko Kovačević, dipl. ing. el., savjetnik direktora HEP Elektrodalmacija
Split, član MENSE, Zmaj od Radobolje u DBHZ, bivši predsjednik NK
Hajduk
Ivan Krešić, dipl. ing.
Mijo Krešo-Lovrić, dipl. ing., politički zatvorenik
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Barbara Kovačić, prof.
Marko Krilić, ing., Busovača
Ante Krmpotić, profesor
Marijan Krmpotić, profesor
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr.st Petar Kružić - Stuttgart
Ivan Kujundžić, akademski kipar

Dr. sc. Nedjeljko Kujundžić, sveučilišni profesor
Tonči Kunjašić, poduzetnik
Akademik Ivan Kušan, književnik
Vladimir Kürner. dipl. ing.
Ivan Lacković-Croata, slikar
Miro Laco, profesor, pukovnik HV u m.
Josip Laća, književnik
Fra Milan Lapić
Dr. P. Vjekoslav Lasić, dominikanac, politički zatvorenik
Ana Lemić, profesorica, ravnateljica gimnazije
Mate Lendić, ravnatelj Crvenog križa, Makarska
Dr. sc. Hrvoje Lorković, sveučilišni profesor
Ana Luetić, umirovljenica
Dr. sc. Branimir Lukšić, sveučilišni profesor
Zvonko Kajfeš, umirovljenik
Željko Keglević, umirovljenik, Chicago (Ill.), SAD
Dražen Keleminec
Dr. sc. Ivan Kordić, filozof i teolog, sveučilišni profesor i **publicist**
Mr. sc. Marica Kordić, nakladnik
Dr. sc. Jure Krišto, znanstveni savjetnik
Dr. sc. Milan Kruhek, znanstveni savjetnik
Ante Madunić, dipl. iur.
Mirjana Majnarić, umirovljenica, Zagreb
Dragutin Majstorović, ing.
Duško Malešević, akademski slikar i profesor
Ante Mandić, dipl. ing.
Vinko Mandurić, ekonomist
Ivan Maras, invalid Domovinskog rata
Mato Marčinko, dipl. iur, publicist, dugogodišnji politički zatvorenik
Domagoj Margetić, novinar i publicist, predsjednik UNRH
Dr. Radoslav Marić, M. D., ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG, Ansonia, SAD
Vlado Marić, odvjetnik
Žarko Marić, profesor i novinar

Ivica Marijačić, novinar
Slobodan Markić, dipl. ing.
Dr. sc. Ante F. Markotić, sveučilišni profesor
Dr. Vlatko Martinić
Frano Marušić, dipl. ing.
Mario Marušić, novinar i publicist
Mile Maslač, književnik
Marija Mataija, učiteljica u m.
Vlatko Mataija, učitelj u m.
Marko Matanović, umirovljenik
Mr. sc. Ivica Matičević, asistent
Jozo Matić, narednik HV-a u m., invalid Domovinskog rata
Marko Matić, dipl. prav. i književnik -Zagreb
Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik
Vedran Meić, hrvatski branitelj
Vlatko Menix, predsjednik udruge povratnika u BiH
Dr. sc. Anđelko Mijatović, znanstveni istraživač i publicist
Dr. Martin Mikecin, spec. pedijatar i neuropedijatar
Vanja Mikecin, profesor
Marko Mikulandra, redatelj i dramski pisac
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Fra Stanko Milanović Litre (Jure)
Mile Milković - Production Operations Manager – Vancouver, Kanada
Josip Miljak, poduzetnik
Fra Frano Mirković
Bosiljko Mišetić, odvjetnik
Đino Mladineo, prof., Komiža, otok Vis
Ratimir Mocnaj, dipl. ing.
Ana Mocnaj, profesorica, tajnica AMCA-e Kanada
Vladimir Mrkoci, profesor
Tinka Muradori, akademska glazbenica
Dr. sc. Jasmina Mužinić, znanstvena suradnica
Mislav Mužinić, dipl. ing.
Ante Naglić, hrvatski branitelj

Prof. dr. Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak
Mostar
Igor Nikolić, umirovljenik, Clearwater (Florida), SAD
Mr. Boris Nikšić, povjesničar i latinist, Zagreb
Josip Nikšić, dipl. inž. kem. tehnologije, Šibenik
Ivan Nogalo, gospodarstvenik
Javor Novak, publicist
Zvonimir Novosel, str. tehničar
Iva Nuić, nastavnica i književnica - Drinovci
Tomislav Nuernberger, dipl. ing. matematike
Mato Obrul, djelatnik HNK
Željko Olujić, dipl.iur., odvjetnik
Ivan Orešković, profesor, ravnatelj strukovne škole Sebastijan Palić
Ivan Pandža, invalid Hrvatskog domovinskog rata
Marko Pandža
Ile Papić, dipl. ing. prometa
Tone Papić, dipl.ing.arh., akad. slikar
Ivo Paradžik, umirovljenik
Ivica Pavelić, hrvatski branitelj
Jelka Pavičić, knjižničarka
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Tomislav Pavičić, dipl. ing., menadžer, predsjednik Hrvatskog Kulturnog
Društva Uzajamne Pomoći sa Dock Sud-a, Avellaneda, Argentina
Robert Pavičić, dipl. ing.
Dr. sc. Mate Pavković
Mladen Pavković, novinar i publicist
Dr. sc. Dragutin Pavličević, sveučilišni profesor
Pero Pavlović, mr. sci. i književnik - Neum Mostar
Don Pero Pavlović, katolički svećenik, Ravno
Dr. sc. Davor Pavuna, fizičar
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pečarić, sveučilišni profesor
Jelena Pečarić, profesorica
Kornelija Pejčinović, javni radnik

Marija Pejić, članica predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Kaja Pereković, umirovljenica
Dragutin Perić, Konjic
Dr. sc. Nedjeljko Perić, sveučilišni profesor
Ratko Perković, umirovljenik
Marija Perković, nastavnica u m.
Rade Perković, glumac
Branimir Petener, dipl. ing. i publicist
Slavko Petračić, dipl. ing.
Petar Petric, dipl. ing.
Dora Petrić, službenica
Ivica Petrović, profesor na sveučilištu u Mostaru
Nenad Piskač, književnik
Luka Podrug, dipl. iur.
Vlado Polgar, dipl. ing.
Valentin Pozaić, Družba isusova, profesor moralne teologije
Vlatko Previšić, profesor
Dr Ana Prolić, stomatologinja
Dr Luka Prolić, spec. oralni kirurg
Božo Protrka, ekonomist
Stipe Puđa, dipl. oec, ratni dopisnik HINE
Dr. sc. Zvonimir Puškaš, znanstveni suradnik u m.
Fra Dominik – Ratko Radić
Dr. sc. Zvonimir Radić, predsjednik Domagojeve zajednice
Tomislav Raguž, dipl. oec.
Juraj Rajčević, ugostitelj
Filip Rajčević, ugostitelj
Milka Rajčević, ugostiteljica
Ankica Ravlić, profesorica, predsjednica Ogranka Matice Hrvatske
Makarska
Tomislav Reškovac, poduzetnik
Dr. Milan Ribičić
Kocijan Rigert, bojniki u m. Antiterorističke jedinice – ATJ – Lučko
Dragutin Rotim, odvjetnik

Joso Rukavina, građ. tekničar, hrvatski branitelj, Sveti Rok
Maja Runje, profesorica
Martin Sagner, dramski umjetnik, zastupnik u Hrvatskom državnom saboru od 1990. do 1995.
Mag. iur. Darko Sagrak, predsjednik Udruge "Dr. Milan Šufflay"
Ante Santini, hrvatski branitelj
Ivica Sentić, gospodarstvenik, pričuvni pukovnik HV
Dr.sc. Jadranka Sertić, sveučilišna profesorica
Magdalena Sever, studentica sociologije
Vjekoslav Sironić, HT tehničar
Marko Skejo, pukovnik u m.
Dr. sc. Marina Skrobica
Ružica Soldo, prof. i književnica - Široki Brijeg
Velimir Soldo, pričuvni poručnik HVO
Ekrem Spahić, novinar i publicist
Božidar Spitzer, profesor
Dr. Stjepan Sraka, stomatolog
Ing. Siniša Srzić, zamjenik gradonačelnika grada Makarske
Branko Stančić, dipl. ing.
Zdravko Stanišić, umirovljenik
Ivica Stepinac, umirovljenik
Dragutin Stilinović, dipl. ing. arh.
Dr. sc. Aleksandar Stipčević, sveučilišni profesor
Fra Miljenko Stojić, književnik – Mostar
Ivan Stržić
Matilda Šaban, tajnica u osn. šk.
Milan Šaban, nastavnik u m.
Kata Šamadan
Jurica Šarić, tehničar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Stjepan Šešelj, književnik
Ilija Leopold Šikić, Basel

Ivanka Šimundić, med. sestra
Milan Šimunić, autoprijevoznik
Dr. sc. Ante Škegro, viši znanstveni suradnik
Ante Škrabić, nastavnik, dopredsjednik Ogranka Matice Hrvatske
Makarska
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar, biolog
Dr. sc. Hrvoje Šošić
Adela Šubić, umirovljenica
Roman Šule, hrvatski branitelj
Vlado Tadej, redatelj
Fra Vladimir (Ante) Tadić
Branko Tinodi, dipl. pravnik
Branka Tinodi, profesorica
Marko Tokić, professor
Mijo Tokić, prof. i književnik, Tomislavgrad
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Dr. med. Berislav Tomac, Hagen, Njemačka
Zlatko Tomičić, književnik
Augustin Tomić, obrtnik
Dr. iur. Željko Tomašević, pričuvni časnik HV-a
Dr. sc. Luka Tomić, dopredsjednik Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Tomislav Tonšić, hrvatski branitelj
Goran Trdin, profesor
Tihomir Trdin, dipl.ing.preh.teh.
Dr. sc. Miroslav Tuđman, sveučilišni profesor
Nenad Udiljak, dipl. ing.
Fra Jakov Udovičić, Imotski
Dr. sc. Nikica Uglešić, sveučilišni profesor
Dr. sc. Đurđica Vasilj, sveučilišna profesorica
Ivo Vasilj, dipl. ing.
Mr. sc. Mario Vasilj, profesor na sveučilištu u Mostaru
Dr. Vlade Vicić, stomatolog, pjesnik, kantautor i politički uznik.
Đuro Vidmarović, književnik
Ivan Viluk, dipl. ing.

Julija Vojković, graf. urednica i dizajnerica
Dr. sc. Rudolf Vouk, sveučilišni profesor
Ivan Vragović, umirovljenik
Dr. sc. Vladimir Vratović, sveučilišni profesor u m.
Duje Vlastelica, ing. teh., pukovnik HV u m.
Zdenka Vratović, dipl. oec.
Mladenka Vrljićak, dipl. ing. arh.
Andrija Vučemil, književnik – Rijeka
Dr. sc. Petar Vučić, pravnik i politolog
Rudi Vučić, akademski glazbenik, ravnatelj glazbene škole "I. Lukačića",
Šibenik
Ante Vukasović, sveučilišni profesor u m.
Nada Vukasović, profesor u m.
Ive Vukić, gradj. tehničar
Marija Vukić, med. sestra u m.
Ljubo Vukoja, ekonomist
Ante Vuković, **Stuttgart**
Bože Vukušić, publicist
Marija Vuletić, profesorica
Dr. Nikola Vuletić
Igor Zidić, ravnatelj Moderne galerije, predsjednik Matice hrvatske
Ivan Zlopaša, predsjednik Udruga za očuvanje hrvatskih nacionalnih
interesa u BiH "Pogledi"
Dr. Milan Zoretić, dipl. ing., sveučilišni profesor, Argentina
Marin Zrilić, student prava
Emil Kazimir Žeravica, hrvatski pisac i član DHK iz Pule
Dr. sc. fra Pavao Žmire
Dr. sc. Darko Žubrinić, sveučilišni profesor¹

¹ Dok je knjiga bila u tisku g. Darko Sagrak nas je obavijestio o pristigla potpisa još 403 osobe većinom iz Kanade. Također je čuo i s drugih strana (npr. iz Rijeke, Slavonskog Broda), da su i tamo neformalne grupe građana provodile akciju i dobile nove potpisnike Apela.

ZA PONOSNU HRVATSKU, PORTAL HKV-A, 2009.

„Ja sam svjetlost svijeta;
tko ide za mnom neće hoditi u tami,
nego će imati svjetlost života.“ **Ivan, 8,12**

NE VJERUJTE ONIMA KOJI OBEĆAVAJU HAAŠKU PRAVDU

Bira li Hrvatska doista „između svjetla i tame“? Komu je potrebna ta prikriivena neolenjinistička retorika koja automatski diskreditira birače koji neće glasovati za Ivu Josipovića? Misli li gospodin Ivo na „svijetlu budućnost“, kako su nekada govorili jugoslavenski titoistički utopisti, i sve svoje neistomišljenike proglašavali „silama mraka“, „poraženim neprijateljima“, ili „avetima prošlosti“? Po Josipovićevoj logici, svi mi koji nećemo glasovati za njega, ostajemo u tami, i pripadamo svijetu tame. Povijest nas uči da je takva podjela ljudi uvijek dovela do velikih zala, pa si doista trebamo postaviti pitanje: odakle takva netolerancija iza maske tolerantnog gospodina?

Hrvatska ne bira između svjetla i tame. Hrvatska bira između stare internacionalističke utopije i realistične ali nove, hrvatsko-integralističke opcije. Potreban nam je predsjednik koji će integrirati sve hrvatske težnje i snage, a ne prijetiti novim podjelama! Hrvatska se treba suočiti s vlastitom realnošću i pozicijom u svijetu. Ona nije ni svijetla ni tamna, nego je siva i bezlična, a mogla bi biti drukčija – vedra i optimistična. Mi želimo slobodnu Hrvatsku koja će živjeti od svoga rada i stvaranja, Hrvatsku koja treba probuditi svoje snage i potencijale. Ne mogu je iz drijemeža trgnuti anemične prijetnje ili prizivanja novih hapšenja, niti

političar bez strasti, može je prodrmati i podignuti jedino real-političar i hrvatski integralist, iznimne energije i volje da pokrene zemlju iz malodušja i auto-destrukcije!

Hrvatska bira između čovjeka koji je svrstava na naše i vaše, na podobne i nepodobne, na ljude svjetla i na ljude tame, koji otrcanim metaforama prodaje ideološku isključivost pod krinkom građanske uljuđenosti – i između čovjeka koji može nadići stranačke i ideološke rovove i podjele, i integritati sve hrvatske potencijale u izgradnji jedne dinamičnije, slobodnije, aktivnije Hrvatske. Sada je trenutak kad se birači moraju probuditi i pokrenuti, ne dopustiti da krajnje lijeva manjina zbog pasivnosti većine odvede ovu zemlju u bezličnost i sivilo gdje će nam glavnu političku dinamiku donositi nove aktivnosti haaškoga tužiteljstva.

I Hrvati izvan granica RH, posebno Hrvati u BiH, moraju se probuditi i glasovati za onoga koji ih poznaje i razumije, i koji bi im trebao obećati da će kao predsjednik Hrvatske raditi za poboljšanje njihova položaja – a ne treba se ni skanjivati – razmišljati o predlaganju trećeg entiteta kao real-političkog rješenja. Hrvatska treba predsjednika od akcije koji će i njezinu vanjsko-političku poziciju dinamizirati, učiniti je subjektom a ne objektom djelovanja iz dva ili tri središta svjetske moći. Milan Bandić biračima u ovome času šalje najjistinitiju poruku: jedino se vlastitim radom možemo izvući iz posvemašnje krize, sve drugo su floskule, bez rada nema ni slobode, ni napretka, ni samostalnosti. Pa tako ni pravde o kojoj govori Josipović, jer kako će biti pravedna zemlja kojom se upravlja iz Haaga, Bruxellesa ili Washingtona?

Hrvatska je na povijesnom raskrižju. Sudbonosni drugi krug predsjedničkih izbora ne smije nas zateći u nedopustivoj pasivnosti. Svaki neizlazak na izbore znači pristajanje da nam drugi kroje sudbinu, znači prihvaćanje malodušnoga stava kako ništa više sami ne odlučujemo i kako ne možemo utjecati na sudbinu našega naroda i domovine. Naprotiv, povijest nam pruža novu šansu da se suprotstavimo lažnim lučonošama, da ne dopustimo povratak u prošlost, u potpuno poništenje naše narodne memorije, ponosa i dostojanstva, svega što je krvlju stečeno i obranjeno u Domovinskom ratu!

Hoćemo li pristati da Hrvatska i dalje bude mala zemlja za velika hapšenja njezinih generala i branitelja, hoćemo li biti taoci haaškoga tužiteljstva i njegovih hrvatskih ekspozitura? Hoćemo li postati dužničko roblje velikih svjetskih lihvara ili ćemo svojim radom i pameću izvući Hrvatsku iz krize? Ne biramo između svjetla i tame, nego između čovjeka od akcije i bezličnog činovnika, prijatelja Haškoga Tribunala. Biramo između vjere u sebe i Boga, i lažnih obećanja prodavača magle!

Hrvatski domoljubi u zemlji i izvan granica Hrvatske! Sada sve ovisi o nama. Nitko ne može uzeti naše pravo na izbor, ako ga mi sami ne prepustimo drugima! Iziđimo na izbore i podržimo Milana Bandića jer nam treba predsjednik koji je hrvatski integralist, koji ujedinjuje sve nas domoljube koji želimo raditi za dobrobit naše domovine i budućnost našega naroda! Ne vjerujte onima koji obećavaju haašku pravdu i pravdu bez truda i rada, bez slobode i samostalnosti!

Na kakvo svjetlo i kakvu tamu misli Ivo Josipović kad svojim porukama dijeli ovaj narod na ljude svjetla i ljude tame? Nismo li takve prijete već čuli i preživjeli u našoj povijesti? S kojim pravom iskrivljuje i plagira Kristove riječi, on kao deklarirani agnostik? S kojim pravom se zaogrće plaštom božanskoga svjetla i obećava nova hapšenja? Samo je Bogočovjek mogao reći da je Svjetlost Svijeta, svi drugi koji to tvrde nude blasfemiju.

Sada je povijesni trenutak kojega ne smijemo propustiti. Ako prezremo svoje pravo na izbor, drugi će birati za nas, i možda zadugo nećemo imati prigodu izabrati svog predsjednika koji će zaštititi istinu o Domovinskom ratu i koji će imati socijalni osjećaj za nedaće naroda. Zato ne dopustimo da nas oni koji obećavaju svjetlo uvedu u novu mračnu noć. Glasujmo za onoga koji može nadići sve hrvatske stranačke i ideološke podjele i koji nije lutka u rukama partijskih struktura i globalističkih megalomanijaka. Hrvatski domoljubi, iziđimo na ove sudbonosne izbore i radi svih žrtava Domovinskog rata, iziđimo na izbore i radi svih poniženih i razočaranih branitelja koji su sami sebi oduzeli živote, i kao najvažnije iziđimo na izbore da bi u lijepoj našoj domovini slobodno i dostojanstveno mogli živjeti i budući naraštaji Hrvata. Iziđimo masovno na izbore i glasujmo za novu, probuđenu Hrvatsku.

P.S. Svim Hrvatima i Hrvatima kako u domovini i izvan RH, te svim lojalnim građanima i težacima Republike Hrvatske želimo sretnu i uspješnu Novu 2010 Godinu.

Zvonko Bušić

30.12.2009.

Marko Perković Thompson

31.12.2009.

don Miljenko Babaić

Đurđica Bastjančić, prof.

Iva Bastjančić, studentica

Ivan Bastjančić, dipl.ing.

prof. dr. sc. Ivan Biondić

Damir Borovčak, dipl. ing. i publicist

Joško Čelan, novinar i publicist, Split

Ines Čolak, učiteljica, Knin

Kata Čolak, Knin

Tomislav Čolak, profesor, Knin

Zdravka Čolak, Knin

Tihomir Čuljak, dipl. eoc.

Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvj.

Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist

Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj

fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator HKM u Švicarskoj i glasnogovornik Hrvatskog svjetskog kongresa

Julije Derossi, književnik

Zlata Derossi, prof.

Miroslav Dorešić

Franjo Dragaš

prof. dr. sc. Andrej Dujella

prim. dr. Josip Dujella, spec. patolog

Drago Duvnjak, dipl. ing.

Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Robert Gložinić
Tomo Gložinić
Vanja Grbac Gredelj, dr. med.
Željko Gredelj, dipl.ing.
prof. dr. Vinko Grubišić
Petar Hinić, Stuttgart
Krešimir Jelovac, dipl. iur.
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Matej Knežević, student
Alojzije Kokorić, ing., Tribunj
Petar Kružić, dr. st. Stuttgart
don Vjenceslav Kujundžić, Split
Ivica Luetić, novinar
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Ana Marijić, Slavonski Brod
Ivana Marijić, Slavonski Brod
Katarina Marijić, Slavonski Brod
Petar Marijić, Slavonski Brod
Nikola Mulanović, umirovljenik
Zvonimir Pandžić, dipl. inž.
akademik Josip Pečarić
mr. sc. Marina Periša, prof.
Alojzije Petračić, umirovljenik
Mario Pehar, dipl. ing.
Damir Primorac, Belgija
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.
Nikola Mate Roščić
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Miljenko Stojić, književnik, franjevac, novinar

Oskar Šarunić, novinar i snimatelj

Mijo Šimić, dipl.ing.

mr. sc. Đuro Škvorc, umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske

Željko Tomašević, dipl.iur., pričuvni časnik HV

Vera Valčić Belić, prof.

Daniel Mathew Zakarija, dia, aia (Split/Chicago)

Mladen Zelić, dipl.ing (elektrotehnike), prof. (matematike i fizike)

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960 Paris

01. 01. 2010.

Duško Abramović, Toronto, Canada

Nevena Abramović, Toronto, Canada

Borna Alunić, prof.

Ivan Alunić

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Zdravko Barišić

Marin Belančić

Darko Belović, kap.

Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudrustvenog odbora za zajednicku suradnju Australija

mr. sc. Nikola Bićanić, publicist, Zagreb,

ing. Ivan Bićanić, Zagreb,

Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb

Velimir Borković, prof.

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Frano Budimlić, diplomirani politolog i neovisni analitičar

Ivan Buljević

Joso Butorac

mr. sc. Tomislav Bradić

Ante Brčić, novinar

dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Biserka Cetinić
Boris Cetinić
Davor Cvitanić, dipl. ing. Zagreb
Fanika Cvitanić, dipl. ing. Zagreb
Velo Čerkez, gospodarstvenik
Duško Čikan
mr.sc. Ferdo Čolak, prof.
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
prof. dr. sc. don Josip Čorić
dr. Ante Čuvalo
prof. Ikica Čuvalo
general Ljubo Ćesić Rojs
prof. dr. sc. Marko Doko
admiral Davor Domazet Lošo
Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Malkica Dugec, prof., hrv. pjesnikinja
Radoslav Dumančić
Marko Duvnjak, prof. geograf.
Ivica Fonti, CroRadio.net
prof. dr. sc. Radoslav Galić
pukovnik Zdravko Galić
Ante Grbić, zaštitar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student
Radojka Grbić
Katarina Iskra, med. sestra
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Anđelko Jurun, predsjednik Hrv. Doma Buenos Aies
Branko Jazić, Sydney, Australija
Zlatko Jelinić, Hrvatski Radio Vancouver, voditelj-urednik radio programa
dr. sc. Nikola Jelovac, psihijatar
Josip Jović, kolumnist i publicist
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.

Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.

Darko Kolić, član uredništva društvenih obavijesti glasila H.K.Z-e
Švicarska

Stjepan Kovač, prevoditelj

general-bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski
zbor

prof. dr. sc. Slobodan Lang

Ante Latinac

Ante Madunić, odvjetnik

Marko Magdalenić, prof.

Mirjana Majnarić - umirovljenica

Marijan Majstorović, novinar i publicist

Ada Marhofer

dr. Radoslav Marić, ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG

Mirko Marijanović

Miško Maslač, Cleveland, Ohio, USA

prim. dr. sc. Marica Miletić-Medved, dr. med.

Josip Miljak, političar i publicist

prof. dr. sc. Nikola Mirošević

Franjo Nemet

Željko Olujić, odvjetnik

Ivica Orešković

dr. ing. Marijan Papić

Ivo Paradžik, umirovljenik

Domagoj-Ante Petrić

mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor

Luka Podrug, dipl. iur.

Jasenska Polić Biliško, prof., udruga Hrvatska Baščina

Mladen Rogić, bojnik

Božidar Ručević, dipl. ing.

Vjera Ružević

Blago Sabljo

Dane Šimić - Conjar

prof. dr. sc. Zdravko Tomac

Mile Tominac, poduzetnik
Ivica Tomljanović Gavran
prof. dr. sc. Kosta Urumović
Đuro Vidmarović, veleposlanik u mirovini
dr. Milan Vrkljan
Mr. sc. Jelenka Vučkov, teolog
prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.
Marija Zelić-Artuković, dipl. ing. Zagreb
Drago Zovko, dipl. iur.

02. 01. 2010.

Ivančica Babić
Marijan Babić, ing.
dr. sc. Josip Balabanić, znanstveni savjetnik
Tomislav Bolanča, Zadar
Ante Brnadić, umirovljenik, Osijek
Marija Brnadić, umirovljenik, Osijek
Marija Čulap Imhof
Ana Djurasović, München
Katarina Djurasović, München
dr. Tomislav Djurasović, München
Ante Gojceta
Slavica Gojceta
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.lijepanasadomovinahrvarska.com>
dr. Silvestra Kolega
Melanie Kolić, Švicarska
Natalie Kolić, Švicarska
Antun Krstić, umirovljenik, Osijek
Terezija Krstić, umirovljenik
Vedran Laura
Ivan Matarić, Lustenau, Austrija
Ljiljana Matek, dipl. ing.

Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Vladimir Novak, politički emigrant, povratnik iz SAD
Brankica Pahljina, Rab
Klara Pahljina, Rab
Marija Perinović, Zadar
Mirko Perinović, Zadar
Nenad Piskač, književnik
dr. Ivan Radić
Ivan Ravlić, Švicarska
Ivka Ravlić, Švicarska
Veselko Ravlić, Švicarska
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
prof. dr. sc. Branka Šeol

03. 01. 2010.

dr Aleksandra Balvanović
Branka Balvanović, prof. u m.
akademik Slaven Barišić
Karla Begenisić,
Smilja Maravić Bravar, dr. med.
Bogdan Bravar, ing. el.
Tomislav Bravar
Zrinka Bravar, ing. arh.
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student
Kornelija Ivoš, službenica
Milan Lažeta, dipl ing. u m.
Rade Lukić, stalni sudski tumač, predsjednik Udruge "Austrijsko-hrvatska inicijativa" Graz, Austrija
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Slavko Pavin

Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Branimir Petener, HOR - Hrvatski Obrambeni Red, pročelnik
Nita Tulić
Tomislav Vuković, novinar
Petar Vulić, književnik

04. 01. 2010.

Teo Antunović, Kaštel Sućurac
Ante Beljo, ravnatelj HIC-a
Damir Brzica,
Jure Francetić, La Plata, Argentina
Domagoj Kužić, ing. brodogradnje, Pazin
Mirjam Lešić Kužić, komercijalist/profesor, Pazin
Silvija Lažeta, apsolutna prava, Zagreb
Marija Markić, CTC
Marinko Markić
Slobodan Markić, P. Eng.
Marko Milinković, Varaždin
Sandra Paruž, dr. stomatologije

05. 01. 2010.

Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Franjo Radosević, dipl. ing.
Mirna Longin Trešin, Kali

06. 01. 2010.

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)
Marko Bulić, Split.
Michael Pack

07. 01. 2010.

TUĐMANOV REFERENDUM

**HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA
REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA
SLOVENIJOM**

Predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman zatražio je od Vlade da raspiše referendum sa sljedećim pitanjem:

Jeste li za to da se pitanje granica sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnom sudu pravde?

DA NE

Prof. Tuđman je predložio da se referendum održi na isti dan kada i predsjednički izbori.

Podsjećamo hrvatsku javnost na sljedeće:

- još 19. svibnja 2000. godine u Ankoni predstavnici Vlade Republike Hrvatske, Vlade talijanske Republike, i Vlade Republike Slovenije, zaključili su i potpisali MEMORANDUM O SUGLASNOSTI IZMEDJU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE, VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE I VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE O USPOSTAVI ZAJEDNIČKOG SUSTAVA PLOVIDBENIH PRAVACA I SUSTAVA USMJERENE I ODJELJENE PLOVIDBE U SJEVERNOM DIJELU SJEVERNOG JADRANA! Kako premijerka RH zna da su ovim dokumentom pravno regulirani bitni pravci plovidbe, očito je što treba riješiti arbitražom!

- Vlada RH donijela Odluku br. Klasa: 342-09/99-01/22, Urbroj: 5030114-01-1, od 22. ožujka 2001., o proglašenju UREDBE o objavi Memoranduma o suglasnosti između Vlade Republike Hrvatske i Vlade

Talijanske Republike o uspostavi zajedničkog sustava plovidbenih pravaca i sustava usmjerene i odjeljene plovidbe u području sjevernog i srednjeg Jadrana. Mogu se zamisliti posljedice koje mogu nastati u odnosima između Italije i Hrvatske. O tome nitko ni riječi, koliko znamo, bar javno, nije kazao.

- premijerka RH na svoju je ruku, bez konzultacija sa strukom, ušla u međunarodne pregovore za koje nije kvalificirana, a koji nose moguće vrlo nepovoljne i trajne učinke po integritet naše domovine,
- državni je vrh, saznavši potom za snažnu osudu usmeno dogovorenoga od strane međunarodno-pomorsko-pravne struke tj. od naših znanstvenika najvišega ugleda, vrlo glasno počeo oduševljeno slaviti taj rizični sporazum, najavljujući čak i njegovo skorašnje potpisivanje,
- na saborske je zastupnike izvršen neviđen pritisak, koji je doveo do zloporabe zastupničkog mandata u svrhu izigravanja smisla i temelja demokracije utvrđenih Ustavom RH, te do preokreta stajališta opozicijskih stranaka u Saboru u zastupanju sporazuma,
- ne više samo premijerka, nego i cijeli državni vrh nastavili su javno ignorirati volju hrvatskoga naroda izraženu kroz javnu izjavu crkvene institucije „Iustitia et pax“ te peticiju eminentnih hrvatskih intelektualaca,
- hrvatski državljani su zapanjeni ovakvim stupnjem samovolje u vlasti RH, koja radi što hoće i pogrješku slavi kao pobjedu,
- Vlada RH nije ni jednoga trena ponudila referendum o ovako ključnim teritorijalnim i državnim pitanjima što je dosad neviđena praksa u nas i u svijetu. Riječ je o trajnim pitanjima identiteta, suvereniteta, integriteta i očuvanja međunarodnih granica, ali i ugleda RH u svijetu, a za što konkretno, nismo dali mandat ovoj Vladi,

- U zabludi je svatko tko vjeruje da će dovođenjem RH u rizik poklanjanja državnog ozemlja i „postizanjem“ tobožnjeg sporazuma sa Slovenijom (a sve u cilju što bržeg integriranja u Europsku uniju) lanac protuhrvatskih ucjena biti prekinut. *Jednom sluga – uvijek sluga*. Kako nam pokazuje iskustvo u suradnji s EU - stići će nove, još teže ucjene,

- Kroz povijest, silom prilika, hrvatski su se ljudi proživjeli zaista svašta: od Titovih pokolja i diktature do ratnog višestranačja devedesetih, pa demokracije, pa prividne trećesiječanjske demokracije, a zatim i sadašnje potpuno pervertirane demokracije. Vrhunac je ipak kad se premijerka na potpisivanju okitila hrvatskim brošem, a prethodno se u Saboru zaklinjala i u svoje rodoljublje i u djecu koja nam navodno nikada ne bi oprostila odbijanje potpisivanja tzv. sporazuma, u stvari mogućeg teritorijalnog poklona Sloveniji. Tako nakaradan stav, s tako visokog mjesta, Hrvatska ipak još nije vidjela.

Podržimo zato inicijativu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referenduma o ovom prevažnom pitanju: teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu.

Zagreb, 4. studenoga. 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Duško Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Nevena Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Bazilio Aničić, kv.kamenoklesar, Pazin

Ljiljana Anić, Zagreb

Mijo Anić, Zagreb

Marija Artuković Zelić, dipl. ing.

Stjepan Asić, dizajner, tajnik HSK-a Australije
Don Miljenko Babić, katolički svećenik i hrvatski politički uznik
Ivan Babić, umirovljenik, Tribunj
Marijan Babić, ing. cestovnog prometa
Ankica Babin, prof.
Nenad N. Bach, skladatelj
Martina Bačić, domaćica, Zadar
Mate Bačić, pomorac, Zadar
Antonija Badrov, krojačica, Pula
Zdenko Badrov, tokar, Pula
Anita Bagarić, viši fizioterapeut
Diego Bagarić, student ekonomije, Čepin, Osijek
Ivica Bagarić, gospodarstvenik, Rovinj
Tihomir Bajtek
Boris Baković, umirovljenik
Lili Bali, dipl.oec
Ivan Balić, oec
Dubravko Balogh
Miljenko Baloković, knjižničar
Dr sc. A. Balvanović, muzikolog i novinar
B. Balvanović, umirovljana docentica
Anto Bandov, ekonomist
Hrvoje Barać, dipl. ing. šum.
Ankica Baran, domaćica, Split
Helena Baričević, ekonomistica, Pula
Mirko Barić, obrtnik, Pula
Mr. sc. Josipa Barić
Mirko Barišić, dipl.ing., podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Dr. sc. Osor Barišić, Zagreb
Akademik Slaven Barišić
Željka Barišić, prodavačica, Pula
Niko Boskovic, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, studentica

Ivan Bastjančić, dipl.ing.²

Ivan Bašić, geodetski tehničar, Pula

Tomislav Bašić, dipl.ing., umirovlj. pk.³

Dragica Bebić, domaćica, Pula

² Naravno da podržavam inicijativu g. prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referendumu o ovom prevažnom pitanju:

teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu. Moja supruga i kćerka takodjer podržavaju ovu nakanu.

Bili bismo pokvarenjaci najgore vrste, kad ne bismo podržali ovu domoljubnu i rodoljubnu inicijativu.

³ Predmet sudovanja može biti samo ono što je između dvije stran(k)e sporno, a to je u ovom slučaju granična crta (linija razgraničenja) između RH i RSlo. Nakon utvrđivanja granice (na kopnu i moru), naš teritorij ne može (ne smije) biti osporavan od nikog, niti smo dužni tražiti savjete (upute) što ćemo s njim činiti, ako hoćemo (želimo) možemo ga i poklanjati bilo kome, ali suvereno (bez ucjene i pritisaka). Samo sudovanje ima se provesti pred međunarodnim tijelom (sudom pravde) po točno predviđenoj proceduri.

Da se ne bi ponovo dopisivali, kad (ako) iskrsnu neki drugi problem sa istim ili drugim susjedom, ako se taj spor ne može riješiti sporazumno (bilateralno), onda opet treba pokrenuti točno propisane procedure i pred nadležno tijelo UN-a i EU-a.

RH, kao nestalna članica Vijeća sigurnosti, mora svojim primjerom pokazati i ustajati na poštivanju međunarodnih normi i konvencija kojih je i sama potpisnica, u protivnom ćemo poslužiti kao loš primjer za rješavanje konfliktnih situacija, kojih je u svijetu nažalost mnogo.

Dakle, nikakva arbitraža, posebno ne pred ad hoc sudištem i ne o onom što nije MERITUM stvari (zajednički problem dviju strana), ne dolazi u obzir. Da stvar bude gora te "arbitre" moramo sami platiti.

Ako nas Slovenija i dalje bude ucjenjivala sa blokadom pristupnih pregovora uz svesrdnu naklonost EU-a, uvjetujući deblokadu PRETENZIJOM za našim teritorijem (akvatorijem), onda sve to skupa treba nazvati pravim imenom - AGRESIJOM u pokušaju, i cijeli slučaj konačno prijaviti (uputiti) Vijeću sigurnosti UN.

Natmir Beciri, vodi-menager, Pula
Mate Begić, umirovljenik, Pula
Damir Begović dipl.ing.
Darko Belović, kap.⁴

⁴ Podržavam ideju o referendumu. Svatko kome je stalo do RH mora referendum podržati.

Nakon takozvanog «haraca» imamo arbitrazu glede Savudrije. Namjerno, smisljeno izbjegavanje Medjunarodnih sudova u Haagu i Hamburgu nesto znaci. Sve nesto znaci.

Buduci da je Arbitraza jako skup proces a medjunarodni sud je besplatan vjerojatno se radi o visku novaca. Definitivno je moguće da je Hrvatska prebogata zemlja. Razbacuje se «lovom»?

Pa-Jaca kaze da je ovo «domoljubna arbitaraza», medjutim, ukoliko Hrvatska arbitrazom izgubi jedan kvadratni metar svog drzavnog teritorija u odnosu na teritorij koji joj pripada po medjunarodnom pravu mora (konvencija UNCLOS), onda je rijec o antidomoljubnoj arbitrazi, necemu sto je protivno nacionalnim interesima RH, pucanstvo bi rekao – izdaji. Pa-Jaca ima Ustavom jamceno pravo na svoje osobno misljenje. Demokratski. Ima pravo i biti u zabludi, iako je placena da bude odgovorna i ne bude u zabludi. Ipak, glede teritorija glavnu rijec i glavnu odgovornost snosi Sabor.

Euroljani kazu da Hrvatska ne mora poklanjati svoj teritorij. Kajgod. Osim toga, cini se da je Slovenija pri ulasku u Europsku Uniju deklarirala da ima 180 kvadratnih kilometara mora, pa bi bilo sumnjivo da odjednom posjeduje 400 kilometara kvadratnih, odnosno, dvostruko vise Slovenskog mora. Europska Unija dobro zna koliko mora ima Slovenija. Onoliko s koliko su je mora primili u EU. Nije more erektivno spuzvasto tkivo. Sudeci po Svetoj Geri kopno (u praksi) jest erektivno spuzvasto tkivo.

Netko mozda i prizeljuje da Hrvatska izgubi teritorij. Radi «prakse».Pitanje granica je otvoreno sa Slovenijom, BIH, Crnom Gorom i Srbijom. Mozda i Bugarima ili Rumunjima zatreba dio Hrvatske? Ima nasih koje bi im dale.

Uz upozorenja struke, a nasi strucnjaci za medjunarodno pravo mora su vrhunski, treba biti vrlo hrabar i postupiti po svojoj glavi, pogotovo kada covjek (tocnije: zena) sama izracuna koliko je dugo, dugo studirala pravo. Ne moze ni neki Saborski Zastupnik racunati da ce u slucaju gubitka teritorija RH (za koji su ljudi ginuli) biti zbrinut povlastenom mirovinom. Zbrinut po hrvatskoj drzavi DA ali povlastena mirovina NE.

Mozda Slovenija, Hrvatska i cijela EU ne priznaju medjunarodne sudove Ujedinjenih Naroda te Ujedinjene Narode kao krovnu svjetsku organizaciju?

Mozda europske pravne stecevine nisu bas neke korektne pravne stecevine ukoliko zemlja clanica EU ne priznaje sud i medjunarodne konvencije Ujedinjenih Naroda? Zapravo, ne priznavanje medjunarodne organizacije UN, medjunarodnih sudova, medjunarodnih konvencija (medjunarodne konvencije UNCLOS) koje su sve donekle cinilizirane zemlje (pa i EU, Slo, RH) ratificirale vraca nas u srednji vijek u kontekstu pravne drzave???. O kojim mi pravnim stecevinama govorimo? Moramo priznavati Ujedinjene Narode i medjunarodne sudove UN-a.

Ako Slovenija i Hrvatska same placaju nametnutu arbitrazu onda Hrvatska i Slovenija biraju arbitre. Zasto bi im arbitre birao netko treci? Pa nisu ni Slovenija ni Hrvatska maloumne da ne bi izabrale arbitre same (one koje ce masno placati). Valjda su kao medjunarodno priznate drzave i slobodne birati bez tutora.

Kako je Slovenija clanica Europske Unije cini se da EU (ukljucivsi Sloveniju) bira 4 arbitra, a Hrvatska samo 1 arbitra. Genijalno, daj macki da ti cuva kanarinca. Pitam se da li ce u skladu s time pametna RH arbitrazu platiti samo 20% ili «popola» sa Slovenijom. Nece li pri izboru 4 arbitra EU pogodovati svojoj visegodisnjoj clanici Sloveniji, a ne stetu tek novopristigle clanice Hrvatske (ako uopce bude ikada clanica EU, i ako EU opstane). Neki vid sukoba interesa, ali je to valjda EU pravna stecevina kojom se EU mozda daje pravo pogodovanja Sloveniji???

4 arbitra prema 1 arbitar, samo bi idiot na to pristao. Za placanje popola, veliki idiot.

I dosta pisanja. Cisti gubitak vremena. Upravo sam shvatio da je suvisno trositi vrijeme. Hrvatska ce vjerojatno jednoga dana izgubiti «dvije lignje» ili «dvije ribe»

Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Tomislav Benčik, strojarski tehničar, Pula
Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za
zajedničku suradnju NSW, Australija
Dobila Berković-Magdalenić, prof.
Ante Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Marica Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Petar Bezjak
Josip Bicić, umirovljenik, Pula
Franc Bilić, prof.
Frano Bilić, Matulji
Vlatko Bilić, dipl.ing.arh.
Anica Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Jasna Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
Jozo Bilinovac, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Hrvoje Bilinovac, varioc, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milka Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zora Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zvonimir Bilinovac, precizni mehan. Stuttgart, S.R. Njemačka

povrsine 200 kilometara kvadratnih i to je nemoguće onemogućiti. Ali, zna se već danas. Dogovor kuću gradi. Spominju se neki dokumenti od 1994. ali i «dimnik». Sve će se oni dogovoriti.

Postoji mogućnost da grijesim pa da Slovenija ne dobije ono što očekuje, i "izgubi" teritorijalni «dodir» sa otvorenim morem (tamo negdje u Otrantu jer blizu otvorenog mora nema) što će izazvati mržnju Slovenije prema RH. Suzivot? Gdje? Na Svetog Geri, Savudriji, Ljubljanskoj banci, Nuklearki...?

EU stalno traži nešto novo. General Gotovina 5 godina u Haagu ima jamčeno «brzo i pravedno sudjenje». 5 godina života u resetkama, a dokaze još prikupljaju. Nakon 10 godina od optužnice traže se topnički dnevni... Odustali smo od suverenih prava Ekskluzivne ekonomske zone (gospodarski pojas) Zemlja RH etički je i ekonomski je bogalj, a ono što kvalitetno radimo jest vlastita šteta.

Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Pero Blazević, Cleveland, Ohio, SAD
Dražen Bokor, Montreal, Kanada⁵
Natali Bolanca, ekonomist, Pula
Damir Borovčak, dipl.ing., samostalni publicist
Marjan Bošnjak
Lovre Botica, prof.
Dr. sc. Srećko Botrić, doc.
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice
hrvatske u Splitu
Maja Božić
Prof. dr. sc. Zdravka Božikov⁶
Mr. sc. Tomislav Bradić
Ante Braicín, dipl.ing.grad., Pula
Ante Brajcin, dipl. ing., Medulin
Ivanka Brakus, prof., Pula
Silvio Bratolić, umirovljenik, Pula
Ante Brčić, novinar
Ivan Brdar, Cleveland, SAD
Kristijan Brkljacic, dipl.ing. brodogradnje, Kastel Stari
Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Vitimir Brzović, obrtnik-branitelj

⁵ Dobio sam e-mail od gospodina Duška Lokina u vezi peticije ,koju sam procitao
podržavam je i zelio bih je potpisati .

Ovom prilikom zelio bih vas pozdraviti , ja ne vjerujem da me se sjećate Naime
imao sam vas priliku upoznati prilikom vasesg posijeta Montrealu zajedno
sa gospodinom Pavelićem .

Lijep pozdrav iz Montreala,

Drazen Bokor

P. S. pozdravite mi Janka Perica kad ga vidite

⁶ Hvala na inicijativi za potpisivanje ove sudbonosne peticije. Sa zadovoljstvom, ali i
zabrinutošću se pridružujem.

Dr. sc. Paško Bubalo, bivši Šibenski župan i zastupnik u Županijskom domu HD Sabora

Ivan Buconjić, Čakovec

Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik

Dinko Budić, poduzetnik

Frano Budimlić, diplomirani politolog i neovisni analitičar

Alain Bukvić, informatičar i izvanredni student, Knin

Milenka Bukvić, viša knjižničarka, Znanstvena knjižnica Zadar

Gordan Bule, direktor

Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik

Fra Ivan Buljević, Kruševo, župnik

Bartul Bungur, student, Split

Jagoda Bungur, ekonomski tehničar, Split

Damir Burčul, fizioterapeut

Nedjeljka Burić, komerc.

Dr. stom. Mirko Bušić, Medulin

Dr. med. dent Mirko Bušić, Pula

Sandra Bušić, studentica, Pula

Viktorija Butela, umirovljenica

Ivan Butković, ing., Mrkopalj

Hrvoje Cerovac, student

Krunoslav Cerovac, student

Vladimir Cetolo, inženjer elektrotehnike u m., Argentina

Jadranka Cigelj, predsjednica Hrvatske sekcije međunarodnoga društva za ljudska prava, u osnivanju⁷

Mirjana Cigic, ekonomski tehničar, Široki Brijeg

Mirko Cigic, prof., Široki Brijeg

⁷ Podržavam inicijativu za raspisivanje REFERENDUMA.

Smatram da zastupnici u Hrvatskom Saboru nisu dobili neograničene ovlasti naroda, a samim tim, niti TEHNIČKA VLADA ne smije bez volje naroda, mjenjati ili namjeravati mijenjati granice koje smo branili životima.

Juraj Cigler, dipl. inž. građ.
Snježana Cigler, Čakovec
Joso Cindrić, Cleveland, Ohio, SAD
Marina Cotić, dipl.pravnik
Mijo Culic, odvjetnik, Pula
Marko Curać, novinar
Ruza Curic, fotograf, Slav. Prnjavor
Ante Cutic, ing. "consultant", Argentina
Ema Cutic, prof. engleskog jezika, Argentina
Mirjana Cvar, profesorica, Pula
Miho Cvek, Pula
Martin Cvitan, umirovljenik, Tribunj
Karmela Cvitan, umirovljenica, Tribunj
Mladen Cvitan, poljoprivrednik, Tribunj
Seko Cvitan, trgovkinja, Tribunj
Roza Cvitan, medicinska sestra, Tribunj
Luca Cvitan, studentica, Tribunj
Natali Cvitan, studentica, Tribunj
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Mate Curić, publicist, Vodnjan
Đuka Čaić, glazbenik
Marija Čatlak, Zadar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Ante Česić, radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Vjekoslava Čikeš, Zagreb
Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica, Knin
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mr.sc. Ferdo Čolak
Mr. sc. Renata Čulinović-Čaić, dr. med., spec. kirurg
Prof. dr. sc. Vera Čuljak

Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Srećko Čuljak, dipl. Oec.
Tihomir Čupić, stomatolog
Višnja Čupić Ivić, dipl. ing. elektrotehnike, Šibenik
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo⁸
Ikica Čuvalo, prof.
Panfil Čuvalo, umirivljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Drina Čavar, ing. matematike i teolog
Marko Čavar, umirovljenik
Mate Čavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Čavar, dr. stomatologije i dr. medicine
Ružica Čavar, oec., Tomislavgrad
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. Vladimir Čepulić
Prof. dr. sc. Fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat.
Misija u Švicarskoj
Silva Dabo, službenica, Pula
Grgo Dadić, dipl.ing.ele
Saša Dadić, obrtnik, Pula
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Fran Delić, svećenik, Pula
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Mario Despoja, otpravnik poslova simboličnog hrvatskog veleposlanstva
Canberra Australija 1977.-1979.
Josip Devčić, student, Zagreb
Davor Dijanović, student
Antun Dilber, elek. mehaničar, umirovljenik, Pula
Dr. Tomislav Djurasović, Senior Consultant Germany & Croatia
Dragi Doljanin, Hrvace

⁸ Dragi doktore, zalosno je da nam razdijelise Hrvatsku i sad za nju bacaju kocku, ali rado potpisujemo.

Admiral Davor Domazet Lošo
Ivica Domić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Miroslav Dorešić, IRB
Danijel Dovađija, student
Darinka Drabić, Čakovec
Dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
Dubravka Dragaš, arheolog i povj. umjetn.
Franjo Dragaš, teolog, književnik - osnivač i direktor Hrvatskog instituta
za preporod kulture
Prof. dr. sc. Ivan Dragičević
Ivo Dragičević, prof.
Lovro Dragojević, Pula
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrv.pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim. dr. Josip Dujella, spec. patolog
Mr.sc. Jozo Dujmov
Stanko Dukić, prom. tehn.
Vjeko Dukić, dipl. ekonomist
Ante Duvnjak, ing.građevine, Vodice
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Marko Duvnjak, prof. geograf.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut⁹
Silvana Dvornik, dipl. ing. strojarstva
Željko Dvornik, ing. brodstrojarstva
Marica Đureković, pročelnica, Hrvatski zavod za zapošljavanje,
Područna služba Sisak
Nikola Đuretić, književnik
Josipa Đuričić, umirovljenica, Zagreb

⁹ želio bih da se i moje ime nađe na popisu potpisnika za referendum. U prigodi hodočašća u Boku, u povodu 1200. obljetnice prijenosa moći sv. Tripuna, često sam Vas spominjao, naročito one Vaše riječi: "U Boki Kotorskoj svaki kamen govori hrvatski". Umjesto razglednice, evo Vam šaljem sliku iz katedrale.

Marijan Đurišić, soboslikar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milena Elbl, Pula
Zvonko Elbl, Pula
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Ivan Erman, Pula
Dr. Branko Filipović, Pula
Dr. med. Branko Filipović, Pula
Maestro Dragan Filipović
Ljubica Filipović, mr. farmacije, Pula
Hilda Marija Foley, SAD
Zerad Fonović, mesar, Krsan
Ivica Fonti, Hrvatski Radio Melbourne Australia
Drago Frnjolić, časnik HV, Rovinj
Zvonko Gadže
Zorka Gajtanić, geodetska tehničarka, Pula
Mr. sc. Irena Galić, prof, asistent, Osijek
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Mr. sc. Krešimir Galin, etnolog, etnomuzikolog
Krešimir Ganza, ing., Labin
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Stana Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš¹⁰
Ante Glibota, redoviti član Europske Akademije Znanosti i Umjetnosti,
Pariz
Mladen Glowatzky
Robert Gložinić, automatičar

¹⁰ Sa zadovoljstvom se pridružujem Vašoj akciji i slobodno možete staviti moje ime za REFERENDUM, jer je on jedino ispravan da se sazna volja hrvatskog naroda.

Tomo Gložinić , sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Hrvoje Golek, zrakoplovni tehničar Rolls-Royce, Montreal, Kanada
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Vanja Grbac Gredelj, dr. med, pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac
Ante Grbić, zaštitar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student
Radojka Grbić
Željko Gredelj, dipl.ing.
Dr. Franjo Gregurić, podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>
Josip Grgić, mag.oec, stručni suradnik, Ploče
Ivica Grlić, službenik
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof. dr. sc. Ivan Gusić
Stjepan Gutweald
Dubravka Hamović, službenica, Pula
Dr. sc. Branko Hanžek
Slobodan Hadjikan
Maja Halilović, zdravstvena radnica
Kornelia Hegol, dipl.oec., München, Njemačka
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student, Buje
Vedin Hodžić, grafički dizajner, Buje
Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Dr. sc. Kemal Hot, znanstveni savjetnik
Prof. dr. sc. Stjepan Hranjec
Akademik Marin Hraste
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica

Branko Hrkač, samostalni lik. umjetnik, Zagreb
Slobodan Hrštić, svećenik i redovnik, Pula
Franjo Huljina, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Tomo Huljina, građ.poslovođa, Stuttgart, S.R. Njemačka
Akademik Vladimir Ibler
Srećko Ilić, odvjetnik
Katarina Iskra, med.sestra
Katica Ištvančić, kućanica
Mate Ivanda, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Franjo Ivanišević, ing. puk. HV-e u mirovini
Gisela Ivanišević, poljopr.
Mira Ivanišević, dipl.ing. (FH)
Una Ivankić, Vinkovci
Mr. sc. Božidar Ivanković
Đuro Ivanović, monter sanit. Stuttgart, S.R. Njemačka
Zlatko Ivanuša, vozač, Pula
Bože Ivče, bravar, Stuttgart, S.R. Njemačka
David Ivić, grafički dizajner, Pazin
Kornelija Ivoš, službenica
Igor Ivoš, student
Prof. dr. sc. Borka Jadrijević
Damir Jakeljić, upr. pravnik, Tribunj
Mr. sc. Julije Jakšetić
Zvonko Jakus, novinar
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Ivan Jan, dipl. ekonomist, Pula
mr. ing. Ivan Janko, Pula
Branko Jazić, Sydney, Australija
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. Igor Jelčić
Prof. dr. sc. Ivan Jelčić
Dr. Milan Jelić, dipl. oec., Argentina
Žarko Jelić, vojni umirovljenik, ing. prometa, Petrinja

Kresimir Jelovac, dipl. iur.¹¹
Igor Jelovac, prim.dr.med
Lucija Jelovac, akad. slikarica
Iris Jelovac, nastavnica
Hrvoje Jelovac, stud.iur.
Prof. dr. sc. Alojz Jembrih
Dr. Željko Jeričević, znanstveni savjetnik
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik "Političkog
zatvorenika"
Josip Jović, kolumnist i publicist
Ivo Jozinović, dipl. ing.
Mijo Jukić, Zagreb
Davor Jurica, Pula
Mijo Jurić, grafičar
Vinka Jurić, dipl.ing.
Zora Jurić, prodavačica, Pula
Mr sc Wanda Jurišić Kette dipl. ing.
Tomislav Jurkić, Zagreb
Anđelko Jurun, poduzetnik, predsjednik Hrvatskog doma d.d. u Buenos
Airesu
Dr. med. Mira Kačić, Zagreb

¹¹ ovime izražavam ne samo moju suglasnost već i suglasnost svih u mojoj obitelji.

Ovo što nam rade združeni izdajnici i na što pristaju "naše elite" je najniže dno u ljudskom i političkom dostojanstvu pojedinca i naroda - krajnji čin pacifikacije ovog naroda!

Na pitanju referenduma bi trebalo ujediniti i sve snage koje su se očitovale sa istim ili sličnim pozicijama - primjerice predsjedj. kandidata Jurčevića, HSP A.Starčevića, Obiteljsku stranku,

Snage bi trebalo udružiti i oko novog, istarskog konvoja Libertas.

Dr. med. Milivoj Kačić, Zagreb
Don Anđelko Kačunko, novinar i publicist¹²
Damir Kalafatić
Marija Kalafatić
Dr. sc. Dalma Kalogjera
Virginia Kapic
Marijan Karabin, prof., hrv. književnik, Švicarska
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Ivan Katavić
Mr. sc. Anita Katić
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD

¹² Hvala i pozdrav!

Potpišite i mene, ali ogorčen sam i razočaran. Ovaj pokušaj je neucinkovito i zakašnjelo formiranje "vatrogasne postrojbe"! Akciju je trebalo provesti preventivno.

Sada bi se - oprostite, bit ću "malo" ironičan - eventualno moglo npr. ići na prikupljanje potpisa NATO-u za vraćanje Svete Gere ili organizirati hodočašće do gore, ali s Kaptola na koljenima!

Ako ništa ne uspije uvijek se može poslati javnu čestitku "zubaru Anti Paveliću u suknji", "dr. Anti Paveliću u suknji", "Bakariću u suknji" i ostalim saborskim "braniteljima" hrvatskih nacionalnih interesa u hlačama i suknjama za "uspješnu transakciju"...!

Jer eto tek sada smo uravnotežena zemlja - što je bio naš stoljetni NAUM: na jugu imamo beha Neum, a na sjevernom dijelu Jadrana smo dobili novi NE-UM! Odličan temelj za pobunu novim generacijama (ako ih bude dovoljno takvih - kao u Tuddmanovo vrijeme - ali mislim da hoće...!)

Bože, čuvaj Hrvatsku!
Svima pozdrav i blagoslov!

Don Angelo

Don Angelo,

Na njih nije imao utjecaj ni ono lijevo-desno pismo. Dakle, ne bi ništa pomoglo. Može pomoći samo ako na izborima pokažemo da je hrvatska opcija jaka i ako naš kandidat tako dobro prođe da može biti stup novog okupljanja. Ako ovo pomogne tom cilju - ipak ima smisla :)

Vaš, Joško

Slavko Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Drago Katović
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Dragan Kezić
Dragica Kezić, oec
Ivica Kirin, Čakovec
Prof. dr. sc. Dubravko Klabučar
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Ružica Klaričić, umjetnica
Ante Klarić, podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“
Ivan Klarić, umirovljenik
Damir Knežević, dipl. oec., Zaprešić
Matej Knežević, student
Alojzije Kokorić, ing.
Darko Kolić -član uredništva društvenih obavijesti glasila H.K.Z-e
Švicarska
Nikša Koncani, dipl.ing. elektrotehnike
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Marjan Kos, direktor, ing. Graditeljstva
Akademik Ivica Kostović
Danijel Kotlar, dipl. ing., umirovljeni brigadir
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.
Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, OHIO, SAD
Marija Kovač, umirovljenica, Offenbach
Mijo Kovač, Čakovec
Mate Kovačević, novinar i publicist
Barbara Kovačić, prof.
Kuzma Kovačić, akademski kipar
Vinko Kovačić, profesor
Stjepan Kovač, prevoditelj
Marina Kralik Uremović, prof.
Dipl. iur. Ivica Kralj, Labin-Rabac
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Krešimir Krišto, dipl. oec.

Krešimir Krivdić, prof., Zagreb
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac umirovljenica
Mladen Križanić, Karlovac
Krešimir Krsnik, dipl.ing.
Želimir Kršulović
Dr. st. Petar Kružić, Stuttgart
Tomo Kucinić, Cleveland, Ohio, SAD
Dragutin Kušan , umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenik
Ruža Kutleša, prof.
Danica Ladavac, kućanica
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Vjekoslav Lasić, svećenik, dr. teologije
Ante Latinac
Dr. sc. Damir Letinić
Fra Zvezdan Linić
Ivica Lipovac, strojarski tehn. Švedska¹³
Dr. sc. Inga Lisac, geofizika
Dr. med. Antun Lisec
Srđan Listeš, vatrogasni tehn.
Akademik Bozidar Liščić
Ante Livajić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Dipl. glumica Vitomira Lončar
Dr. sc. Davorin Lovrić, Zagreb
Ivica Luetić, novinar

¹³ Dirnut svim ovim događanjima, pa može se reći u zadnjih deset godina u Nasoj lijepoj Hrvatskoj, ne mogu ostati ravnodušan i ne dati svoju potporu listi da se pitanje granica sa Slovenijom umjesto političkog odlučivanja arbitražom rješava samo na međunarodnom sudu pravde. Podržavam gospodina profesora Miroslava Tuđmana u svim njegovim stavovima o Hrvatskoj, Hrvatskoj u EU i svijetu i njegovu kandidaturu za predsjednika. Ako budem imao mogućnosti da glasam, pošto živim u Švedskoj glasovati ću za prof. Tuđmana.

Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Josip Lukić, obrtnik, Slav.Prnjavor
Dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog
Marija Ljubić, oec.
Jasna Maceković, dipl.ing.
Mladen Maceković, dipl.ing.
Ante Madunić, odvjetnik
Ivana Madunić, oec Tomislavgrad
Marko Magdalenić, prof. – Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
Mladen Magdalenić, akademski montažer
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Maja Magdić-Hanžek, dipl. iur.
Anka Mahmutović, teolog, stručni suradnik za zapošljavanje
Dr. Ivan Majdak, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Zvonko Majić, umirovljenik
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Prof. dr. Sime Malenica, Pariz
Hrvoje Malinar, dipl ing geologije, konzervator savjetnik u m.
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Denis Malnar, medicinski tehničar, Rijeka
Jerko Malovan dipl. pravnik
Mila Malovan, oec.
Sanja Mamić dipl. ing. građ., Zagreb
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Mate Maras, književni prevoditelj
Mato Marčinko, dipl. iur, pjesnik, publicist, dugogodišnji politički
zatvorenik
Dr. Radoslav Marić, ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ivana Marijić, studentica, Slavonski Brod
Ljerka Marinković, obrtnik
Tonči Marinković, bivši politički zatvorenik

Slobodan Bob Markić, p. eng.

Marija Markić, CTC

Marinko Markić

Mr.sc. Koraljka Marušić dr. med.

Mr.sc. Zvonko Marušić, dr stomatologije, spec ortodont

Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD

Ivo Masina, Cleveland, Ohio, SAD

Milka Masina, Cleveland, Ohio, SAD

Miško Maslač, Cleveland Ohio, USA

Ivica Matanić, Zagreb

Ivan Matarić prof., predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Švicarskoj

Petar Matić, dipl. iur

Akademik Slavko Matić

Mijo Matijević, carinik

Slavko Matijević, električar, Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. dr. sc. Zlatko Matijević

Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.

Zoran Matulić

Prof. dr. sc. Tomislav Matusinović

Andrija Mažić, službenik

Domagoj Medić, Zagreb

Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik

Mirjana Medvidović, učiteljica

Dr.sc. Miroslav Međimorec

Ivica Mesić, dipl. iur.

Anton Miculinić, Čavle

Nikolina Mičić, dipl. ing.

Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica

Radoslav Mijić, umirovlj.

Dr. sc. Mario Mikolić, umirovljenik, Pula

Marko Mikulandra, književnik i redatelj

Slavica Mikulandra, glumica

Damir Mikuličić, dip. ing., nakladnik

Tomislav Mikulić, akademski slikar grafičar

Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Primarijus dr. sc. Marica Miletić-Medved, dr.med., spec.epidemiologije
Biserka Milinković, Kanada¹⁴
Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Ivica Miloš, dipl.ing.
Mr. sc. Anđelka Milošević
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Bosiljko Mišetić, odvjetnik
Krešimir Mišetić
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Mocnaj, profesorica, Montreal, Kanada
Ratimir Mocnaj, dipl.ing., Montreal, Kanada
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
iseljeništa 'Krasna zemljo', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. don Josip Mužić
Gordana Nemet, umirovljenica
Marcela Nemet, dipl.ing. matematike
Roman Nemet, poljoprivrednik
Mate Nevistić poduzetnik
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak Mostar sa svojih 1092 člana
Prof. dr. sc. Milan Nosić¹⁵

¹⁴ Molim Vas uključite moje ime - ovo što rade naši državni predstavnici je sramota... I ja sam dio hrvatskoga naroda iako živim u Kanadi.

Molim javite što da mi ovdje radimo da bi spriječili raspadanje i dijeljenje naše domovine za koju su toliko dali svoje živote...

¹⁵ Štovani gospodine, suglasan sam da se raspiše narodni referendum o tzv. arbitražnom sporazumu u kojem stoji da će Slovenija imati izravni dodir s otvorenim morem što se može realizirati samo na štetu Hrvatske. Objavio sam knjigu o toj granici u kojoj su izneseni slovenski stavovi (www.maveda.hr), a sada piše hrvatsko viđenje toga problema. Granicu je jugoslavenska vlada odredila na ušću Dragonje u Sečovlju,

Javor Novak, spisatelj
Akademik Slobodan Novak
Vladimir Novak, Zagreb, umirovljeni povratnik iz SAD
Vinko Novinc, ing. građ.
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. Matematike
Mr. sc. Goran Olujić, dipl. inž.
Željko Olujić, odvjetnik
Anđelka Orlić, umirovlj.
Michael Pack, Predsjednik Koordinacije HDZ UK i povjerenik
Hrvatskog Svjetskog Kongresa UK
Zvonimir Pandžić, dipl. inž.
Dr. Ing. Marijan Papich
Karlo Papić, umirovljenik
Mr. sci. Josip Papković, dipl. ing. fiz.
Marija Papković, dipl. pravnica
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik Robek, prof.
Ivan Patron, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Valentina Paunović, magistrica religiozne pedagogije i katehetike
Prof. dr. sc. Davor Pavelić
Dr. Jurica Pavelić, podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“
Dr. sc. Mate Pavković
Prof. dr. Dragutin Pavličević, zaslužni znanstvenik
Vesna Pavlović, poduzetnica, Zagreb
Prof. Dr. Davor Pavuna
Marko Hrvoje Pavuna
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Josip Pecaver
Ankica Pečarić, prof.

a ne na prokopanom kanalu koji je uostalom iskopala Hrvatska. Treba pregledati zapisnike Vlade FNRJ iz toga vremena, a ne čitati zaključke u Službenom listu. Pozdravljam Vas i želim Vam uspjeh. Prof. dr. sc. Milan Nosić (Rijeka).

Akademik Josip Pečarić
Jelena Pečarić, prof.
Barbara Pečarić, student
Mario Pehar, dipl. ing. Agronomije
Jerko Pejković, dipl. ing.
Nikola Pensa, odvjetnik
Demokrita Perić, Tomislavgrad
Dragutin Perić, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Stipan Perić, dipl.oec, Tomislavgrad
Mr. sc. Marina Periša, prof.
Marija Perković, dipl iur, Split
Rade Perković, glumac
Lana Pervan, knjižničar
Zdeslav Pervan, zastupnik u osiguranju
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Mile Pešorda, književnik¹⁶

¹⁶ Priključujem se mirotvornoj inicijativi za referendum i demokratsko, međunarodnopravno uređeno, rješavanje međudržavnoga spora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije.

U pravitku šaljem kopiju svoga prosvjednoga pisma upućena predsjednici Vlade RH gospođi Kosor, na Svisvete, 1. studenoga u 01,00 sat, a kasnije i Hrvatskome saboru, s priloženom "Resolucijom DZ RS" od 28.10.2008.

---Original Message ----

From: Pešorda
To: predsjednica@vlada.hr
Cc: hina@hina.hr
Sent: Sunday, November 01, 2009 1:06 AM
Subject: protivljenje ARBITRAŽNOM SPORAZUMU slovensko-hrvatskom

Poštovana gospođo predsjednice Vlade Republike Hrvatske,

Hrvatski sam državljanin, zauzet u demokratskoj i mirotvornoj izgradnji duhovno i gospodarski povezane Europe kao zajednice suverenih nacija i njihovih jezika i kultura, u kojoj bi se i hrvatski narod sa svojim jezikom i kulturom mogao još slobodnije i potpunije razvijati i samostojno sudjelovati u izgradnji boljega i pravednijega svijeta. Dakle, kao uvjereni europejac hrvatskoga materinskoga jezika i držanstva, izražavam osobno protivljenje tzv. Arbitražnom sporazumu (sadržaju mu, tajnovitome načinu njegova pripremanja kao i najavi žurnoga prihvaćanja istog, bez javne rasprave ili referenduma, u državnom Hrvatskom saboru) kao nelegitimnom, duboko protueuropskom činu, koji je protivan i duhu (a, držim, i slovu) Ustava RH a također i međunarodnim konvencijama koje pravno uređuju odnose među državama i narodima. Povijesno prijateljstvo hrvatskoga i slovenskoga naroda te ono između Republike Hrvatske i Republike Slovenije, kao nedavnih saveznica u otporu velikosrpskoj komfašističkoj agresiji, moglo bi biti ugroženo ovakvim posve nelegitimnim izlaženjem hrvatskih vlasti ususret očitovanim teritorijalnim aspiracijama državnih vlasti RS na štetu Hrvatske (u prilogu: RESOLUCIJA o meji med RS in RH Državnoga zbora Republike Slovenije od 28.X.2008., s prvim člankom koji ustvrđuje da "Piranski zaliv in naselja ob Dragonji so slovenski"!)), ovim posttotalitarističkim nastavljanjem urušavanja hrvatske suverenosti i samobitnosti i vitalnih interesa Hrvata kao staroga europskog državotvornog naroda, koji je, toliko okljaštren tijekom povijesti, danas sveden na "avnojevsku" Hrvatsku, i to onu koja je, pod serbokomunističkom okupacijom, ostala i bez čudesnih Hrvoja i još 27 hrvatskih sela u hrvatskoj Istri, prepuštenih 1950-ih godina SR Sloveniji. Nu, i ovako "umanjena", ona je velika i prelijepa ne samo Hrvaticama i Hrvatima, nego i svim njezinim građanima i ljudima dobre volje koji je vole i poštuju kao božanski dar, kojim se ne trguje.

Svjestan, i u ovom doista povijesnom času, svoje državljanske i kršćanske dužnosti i stvaračke obveze prema tisućljetnome jeziku hrvatskom koji je doma i u Savudrijskoj nam vali, podržavam Izjavu Komisije "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije o hrvatsko-slovenskom razgraničenju, od 31. listopada, koju cijenjenom naslovu šaljem u pravitku.

Zvonko Peteranac, prof.¹⁷
Alojzije Petračić, umirovljenik
Prof.dr.sc. Mladen Petravić
Hrvoje Petrić
Monica Marta Petrić
Ana Petriško, Zagreb
Luka Petrović, dipl.ecc
Zlata Petrović, ekonomist

S poštovanjem,

Mile PEŠORDA, hrvatski književnik

Zagr

eb, 31.listopada 2009.

¹⁷ Ja se zovem Zvonko Peteranac. Već živim u Kanadi preko 50 g. i 27 g. sam predavao matematiku na srednjim školama. U zadnjih 14 godina sam u mirovini i dolazim u HR sa mojom ženom svaku godinu i ostajemo nekoliko mjeseci.

Ne slažem se sa Gosp. V, Šeksom i njegovim i Vladinim predlozima što se tiče promjena ustava za prilagodbu o ulasku u Europsku neZajednicu, EU.

HR Vlada bi trebala, jasno i glasno, javno objaviti sve moguće, negativne i pozitivne prijednosti o ulazku u EU. To su i trebali, pa i morali isto tako napraviti prije HR ulazka u NATO, ali nisu. To je ne demokratsko i protuustavno postupanje prema svima HR građanima-glasičima koji borave u HR i izvandomovinstvu. Zašt????

KAO POJEDINAC, pogotovo ŽIVEĆI IZVAN DOMOVINE, I HR GRAĐANIN, JA SAM PROTIV IKAKVE PROMJENE HR USTAVA BEZ REFERENDUMA i jasnoga obrazloženja HR Vlade Hrvatskoj javnosti što se tiče ULASKA HR u EU. HR Vlada ne smije NIŠTA RADITI U TAJNOSTI i bez odobrenja HR građana-glasača, uključujući pregovore sa Slovenijom, EU, i drugima, itd..

S poštovanjem Zvonko Peteranac,

PS. Ja sam sada u Splitu do konca ovoga mjeseca, i ako trebate neke pomoći u bilo kakvome djelovanju što se tiče referendum, itd., ja sam na Vašemu raspolaganju. U Kanadi sam preko DVADESTAK godina predstavljao moje kolege u našem sindikatu, kao pregovarač, predsjednik sindikalnih odjela itd. Javite mi.

Prof. dr. Ivica Picek
Daniel Pinjusić, radnik
Nenad Piskač, književnik
Dr. sc. Mirko Poje, znanstveni savjetnik PMF-a
Mr. sc. Dora Pokaz
Vladimir Polgar, el. inženjer / umjetnik, Ottawa, ON, Kanada
Jasenka Polić Biliško, prof.
Dr. sc. Ivan Poljaković, Voditelj Centra za strane jezike, Sveučilište u Zadru
Akademik Stanko Popović
Zoran Pranjaković, dipl. inž. građ.
J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „!Hrvatski Holokaust“¹⁸
Damir Primorac, Belgija
Mile Prpa, pravnik, slikar, pjesnik i kolumnist
Smiljan Prskalo, dipl. inž.
Filim Prlic, Berlin
Don Vinko Puljić, Stinjan - Pula
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Marijan Puškarić , operni pjevač¹⁹
Mile Radas, Cleveland, Ohio, SAD
Jela Radas, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Radeljak, Cleveland, Ohio, SAD

¹⁸ Kao urednik-autor HRVATSKOG HOLOKAUSTA i inace hrvatski javni djelatnik sve tamo od godine 1957., slazem se s dr.Miroslavom Tudjmanom, s Tobom i sa svim nasim intelektualcima i istaknutim javim djelatnicima da se slovensko pozivanje za hrvatskim drzavnim teritorijem i slaganje Premijerke Jadranke Kosor s tim slovenskim ZAHTJEVIMA dade na referendum Hrvatima i drugim nehrvatskim drzavljanima Republike Hrvatske, i to na predsjednickim izborima od 27. prosinca ove godine. Skupa sa svima Vama, i ja sam U PRILOG arbitraze Medjunarodnog suda i PROTIV arbitraze EU.

Neka Tvoj Imenjak i Zastitnik Hrvatske, Sv. Josip, spasi R. Hrvatsku od moralnog kaosa!

¹⁹ iz sveg srca podrzavam ovu peticiju odnosno inicijativu za odrzavanjem referenduma o ovom prevažnom pitanju .

Mira Radičević, dipl. oec.
Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Marija Radoš, dipl oec Tomislavgrad
Dipl. Ing. Franjo Radosevic, President, Radosevic Associates
Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik²⁰
Katarina Rajčić, umirovljenica
Željka Rajčić, kemijska tehničarka
Prof. dr. sc. Milan Ramljak, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Gordana Rašić, dr. med. Sesvete
Maša Ratković, rednica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Nedjeljko Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Sonja Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Dr. Stjepan Razum
Ivica Relković, predsjednik Hrvatskog odgovornog društva (HOD)
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Jozo Rozić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Božidar Ručević, dipl. ing.
Akademik Davorin Rudolf, predsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Igor Rupčić, dipl. ing.
Vjera Ružević, umirovljenica
Hrvoje Saban
Ivo Sabljčić, ing. "consultant", sveuč. profesor, Argentina
Mato Sabljčić, kipar, Pula
Ivan Salopek, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Neda Sarić-Rosandić, veleposlanica, Cleveland, Ohio, SAD
Mr. sc. Markus Schatten
Jakov Sedlar, redatelj
Dr.h.c. Josip Slibar, umirovljenik, Njemačka

²⁰ Krajnje je vrijeme za otriježnjenje. Udružimo se kao i prije rata jer mi smo već stari da ponovo uzimamo ono najgore, ali

Dajemo punu podršku jednom pravom HRVATU . Krajnje je vrijeme da sami upravljamo i odlučujemo sami o sebi.

Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Damir Smiljanić, mehaničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Gordana Smitka, službenica
Marijan Smitka, umirovljenik
Ivan Soldo, građ. radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Dipl. ing. Zvonko Springer, direktor u mirovini, Austrija
Marina Spudić-Kušan, trgovac
Matea Spudić, studentica medicine
Luka Stamać
Marcela Stamać
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. ele.
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Vesna Svaguša, profesorica
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policijski službenik
Ljiljana Sudac, upravni službenik
Berislav Suplika
Željko Susek, prof. povijesti umj. i dipl. sociolog, Umag
Ante Susnjara, Cleveland, Ohio, SAD
Emica Šantić, tajnica
Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme fašističkog i komunističkog režima")
Ankica Šarić, knjigovođa, Zadar
Ivan Šarić, notar Uskoplje
Nediljko Šarić, pomorac, Zadar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl.soc.rad.
Bruno Šerić, Mostar
Marta Šerić, Mostar

Milenko Šerić, Mostar
Ranka Šerić, Mostar
Josip Šestan, gospodarstvenik, Pula
Stjepan Šešelj, književnik
Milovan Šibl,
Željko Šiljeg, general-pukovnik
Ivanka Šimat, mr. pharm, Zadar
Marko Šimat, dipl.inž.
Mijo Šimić, dipl.ing u m.
Dario Šimunović, student prava, Antunovac
Nina Šincek, prof. Zagreb
Nelo Škabić, Pula
Marijan Škarić
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Domagoj Štefanac, student iz Zagreba
Smiljana Šunde, novinarka i publicistkinja
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Jure Tabak, ugostitelj
Katarina Tadić, dipl.ing.
Miran Tadić, Cleveland, SAD
Prof. Ivana Tanovitski
Marko Tilošanec, student
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“
Ivan Tomaš, umirovljenik
Petar Tomaš, prof.
Željko Tomašević, dipl.iur., pričuvni časnik HV
Prof. dr. sc. Ivan Tomašić
Ruža Tomić, Tomislavgrad
Mile Tominac, poduzetnik
Ana Tomljanović
Silvije Tomljanović, diplomirani profesor geografije

Ivana Torlak, gimnazijalka

Damir Tučkar, dipl. ing

Mr. sc. Gordana Turić²¹

Ing. Marinko Udina, pomorski strojar i klase, upravitelj stroja²²

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić

Ivana Ujević, Split

Vedran Ujević, Split

Prof. dr.sc. Kosta Urumović

²¹ Naraštaji su Hrvata ginuli za hrvatski teritorij i za opstanak Hrvatskoga naroda, pa tako i naša djeca u Hrvatskome obrambenom i osloboditeljskom Domovinskom ratu. Stoga - bez odluke svih Hrvata (i onih u inozemstvu, jer su itekako sudjelovali u ostvarbi obnove samostalne Hrvatske Države)- NITKO nema pravo niti otvoriti mogućnost promjene granica državnog teritorija, niti smještati Državu u bilo koje "asocijacije".

²² Upravo sam dobio text referenduma i u potpunosti se slažem da takvu odluku treba ipak donjeti cijeli tuzemni (ponavljam riječ "tuzemni") hrvatski puk jer se tiče svih nas. Čudim se političkim vrhovnicima da sebi uzimaju za pravo donošenja tako dalekosežnih i važnih odluka a svijesni su da već davno obični građani nikako ne dijele mišljenje sa njima. Protivim se bilo kojoj ideji glede mjenjanja Ustava a u svezi načina glasanja za ulazak u EU. Ujedno želim svima skrenuti pozornost da isto tako kako postoji tzv. ulazna strategija u EU, trebala bi ustavom postojati i opcija na koj način hrvatski građani mogu izjasniti se i o izlasku iz EU što iz povijesti valjda smo trebali naučiti da "ništa nije zauvijek". Stoga vam predlažem da se pokrene i proces dodavanja u Ustav način kako hrvatski građani mogu izjasniti se da ne žele više u budućnosti biti u EU.

Kao argument za vašu inicijativu dovoljan je argument nevjerodostojnost naše Vlade a i sama činjenica da Slovenija izgledno će provesti referendum o arbitraži. pa zašto i mi to nebi uradili?

Ujedno, po pol. opredeljenju sam više lijevičar negoli desno orijentiram ali ovaj put uopće nije bitno biti "crn ili plav", u pitanju je zbilja zajednička budućnost svijju Hrvata a pogotovo nas koji živimo u Hrvatskoj. Bezrezervno podržavam vašu ideju i akciju te slobodno i moje ime dodajte na priloženu listu.

Dr. Sonja Urumović, liječnica
Prof. Vera Valčić Belić
Ivan Valek, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Franjo Valentić, Cleveland, Ohio, SAD
Ivan Varemina, dipl.ecc.
Aron Varga, dipl. ing.
Dragica Varga, odgojiteljica u m.
Mislav Vedriš, dipl. ing. šum.
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Ivica Vidić, alatničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Vinko Višić, elektrotehničar, Split
Domagoj Vlahović, menadžer u m., Argentina
Vesna Vlahović Frković, "CO" u m., Argentina, Brazil
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Dean Vodicka, bacc.med.techn., Bakarac
Mr. Marina Vokić Žužul, podpredsjednica „Foruma hrvatske sloge“
Mr. sc. Božena Volarić
Prof. dr. sc. Vladimir Volenec, Član suradnik HAZU
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Andrija Vrane
Stjepan Vrbanec, Čakovec
Ante Vrdoljak, vozač
Igor Vrdoljak, odvjetnik
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
Mirko Vučić umirovljenik
Tomo Vujica, obrtnik, Pula
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, med. sestra
Antun Vuković dipl.građ.teh. Stuttgart, S.R.Njemačka
Suzana Vuksan, knjigovotkinja
Ivan Vuković, ing. brodogradarstva

Petar Vulić, književnik²³

Dragan Zadro, producent, Knin

Barbara Zagorac, umirovljenica

Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split

Miroslav Zemljak, inž.

Milan Zoretić, ing. poduzetnik, sveuč. profesor elektronike, Argentina

Branko Zovko, Cleveland, SAD

Blago Zovko, Cleveland, SAD

Drago Zovko, dipl. iur.

Marko Zovko, Cleveland, SAD

Ivan Zugcic, časnik HV, Pula

Prof. dr. sc. Ivan Zulim

Denis Žagrić, trgovac, Pula

²³ TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!

Drugovi sabornici (čast iznimkama) koji ste glasovali: ZA potpisivanje Arbitražnog sporazuma s Republikom Slovenijom zaboravili ste nešto jako, jako važno da: **Vox populi - vox Dei!**

Mi s Vama ne želimo ići čak niti u Crkvu, a kamoli **u Europu** (koja je izbacila i Boga iz vlastitog Ustava!), **mi ostajemo u Hrvatskoj!**

Zaboravili ste i još nešto zbilja prevažno: da parafraziram *nestašnog* provokatora Joška Jorasa, slovenskog državljanina, koji ima obiteljsku kuću u zaseoku Mlini, na teritoriju Republike Hrvatske... da se zemlja kojoj Vi radite o glavi zove (vjerovali ili ne!) Hrvatska: **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Ne bilježim se s poštovanjem jer ga od mene, a vjerujem ni od kojega istinoljubivog Hrvata u RH (ili bilo gdje na kugli zemaljskoj!) uopće i ne zaslužujete!

Uz drugarski pozdrav

Petar Vulić

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960 Pariz²⁴

Barbara Žeruk, domaćica, Tribunj

Ivo Žeruk, umirovljenik, Tribunj

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Josip Žmegač, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

Prof. dr. sc. Miroslav Žugaj

²⁴ Cestitam na velikom uspjehu peticije za referendum sa lihvarskom Slovenijom, kao i sa lihvarskom EU.

Ovako treba pokrenuti mase Hrvata da glasaju za Dr Tudjmana, koji je u ovom momentu jedini uz Dr Jurjevica da bude predsjednik Hrvatske. Dr Tudjman i Dr Jurjevic bi se trebali sastati, i u ovom momentu Dr Jurjevic bi se trebao povuci i pozvati sve one, koji bi glasali za njega, da glasaju za Dr Tudjmana, jer inace rasipanje glasova drzavotvornih Hrvata, moze se dogoditi, da velelopov iz Splita, Vidosevic, kojeg podrzava veleizdajnik Mesic, kao i Bandic budu isli u drugi krug, a to bi bila prava katastrofa za Hrvatsku. Treba narod pozvati da masovno izadju na izbore i glasaju za Dr M Tudjmana. Trebalo je vec davno stvoriti novu dezavotvornu stranku, jer kako vidim Ruza Tomasic radi sporo sa novom strankom prava, koja je trebala biti najveća drzavotvorna stranka.

OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina.

Čestitamo i zahvaljujemo gđi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.

Građani su imali prilike vidjeti odnos kandidata prema strateškim pitanjima hrvatskih granica, odnosa sa Europom, poštovanja dostojanstva ljudi i naroda, vjeri, razvoju gospodarstva, školstva, odgovornosti prema Hrvatima izvan Hrvatske i drugog. Vidjeli smo snažnu raspravu što Hrvatska treba i što može učiniti. Vidjeli smo i karakterne crte kandidata, samopouzdanje, jasnoću, povjerenje u budućnost, tolerantnost i državništvo.

Predsjednik Republike se bira na razdoblje od pet, odnosno deset godina. To je razdoblje dovoljno dugo da se ocijeni kako su se Predsjednik, ali i cijela vlast i politika pa i Hrvatska uopće sve do svake obitelji i čovjeka suočili i rješavali probleme kao i iskoristili mogućnosti razvoja.

Izbor predsjednika je okupljanje budućih suradnika u vođenju države, suočavanje sa građanima i preuzimanje svih i svakog od nas, a ne samo kandidata i budućeg Predsjednika/ce na odgovornost i ljubav za Hrvatsku. Vrijeme od 1990. do 2000. bilo je biblijsko vrijeme Hrvatske slobode, uvođenja demokracije, obrane i preuzimanja odgovornosti za budućnost vlastitog naroda. Bilo je to vrijeme neponovljivog uspjeha koje svojom snagom potiče i na kritičko sagledavanje propuštenog.

Po prvi puta u modernoj povijesti 2000 godine imali smo mogućnost uživati slobodu u miru. Nikada Hrvatska nije imala veće mogućnosti i nikada nije više propušteno. Ovakva politika vođena kroz deset godina oštetila je i razočarala gotovo svakog u Hrvatskoj. Zbog toga se proširio pesimizam i opće odbacivanje politike. Velika odgovornost za to leži na na Hrvatskoj televiziji, jer nije njegovala političko ozračje kakvo smo imali prigodu vidjeti u spomenutoj emisiji. O tome nam svjedoče i prigovori pojedinih kandidata o ogromnoj razlici u tretmanu u hrvatskim medijima, a posebno na televiziji.

Ipak, uvjereni smo da nema razloga za pesimizam. Hrvatska je lijepa, naša je, bogata je i vlastitim radom, pameću i ljubavi možemo je učiniti uspješnom, sigurnom, ponosnom i sretnom.

Zbog odgovornosti za Hrvatsku, budućnosti svakog građanina i svih kandidata, trebamo imati priliku za što više ovakvih emisija s kandidatima, da čujemo njihove stavove, upoznamo ih kao ljude i tako formiramo vlastite stavove, te kao birači odlučimo kome ćemo povjeriti da nas povede u zajedničko stvaranje Hrvatske.

Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.

Zagreb, 21. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Stjepan Asić, dizajner, predsjednik AHK (Australско-hrvatskog kongresa)

Don Miljenko Babić

Marijan Babić, ing. cest. prometa

Nenad N. Bach, skladatelj (New York, SAD)

Tihomir Bajtek

Miljenko Baloković, knjižničar

Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata

Božica Belančić

Katarina Belančić, prof.

Karolina Belančić, fiz. terapeutica

Kap. Darko Belović

Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora

Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.

Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist

Dr.sc. Srećko Botrić, doc

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Mr. sc. Tomislav Bradić
Branko Bralić, fotograf
Ivica Brešić, magistar eknomije
Juraj Cigler, dipl.inž.grad., Čakovec
Prof. dr. sc. Marin Cikeš
Davor Cvitanić, dipl.ing
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo
Ikica Čuvalo, prof.
Marko Čavar, umirovljenik
Mate Čavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Čavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta
za život i obitelj
Prim. Egidio Čepulić, dr.med.
General Ljubo Cesić Rojs
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat.
Misija u Švicarskoj
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof. dr.h.c. Nikola Debelić
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, knjiž.
Davor Dijanović, student
Admiral Davor Domazet Lošo
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Silvana Dvornik, dipl ing.
Željko Dvornik, ing.
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.

Danica Glavaš

Vlado Glavaš

Tomo Gložinić, sudac vrhovnog suda u mirovini

Frano Grbavac

Mate Grbavac

Ivica Grgić, glavni urednik portala:

<http://www.lijepanasadomovinahrvarska.com>

Josip Grgić, mag. oec, stručni suradnik, Ploče

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart

Anđela Hodžić, ing. informatike

Elamer Hodžić, student

Karolina Hrastović, vjeroučiteljica

Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik

Mr. sc. Božidar Ivanković

Kornelija Ivoš, sluzbenica

Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik

Akademik Dubravko Jelčić

Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik Političkog zatvorenika

Prof. dr. sc. Drago Katović

Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula

Alojzije Kokorić, ing.

Prof. dr. sc. Ivan Kordić

Stjepan Kovač, prevoditelj

Mate Kovačević, novinar i publicist

Matej Knežević, student

Prof. dr. sc. Slobodan Lang

Dr.sc.Damir Letinić, Zadar

Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.

Ivica Luetić, novinar

Prof. Dr. sc. Aleksandar Lutkić

Prof. dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog

Ante Madunić, odvjetnik

Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Marija Markić, CTC
Slobodan Markić, P. Eng.
Rajka Martinec Mladinić, dipl. ing.
Dr. sc. Josip Matjan, die
Stipe Medvidović
Ivana Medvidović
Marijan Medvidović
Jela Medvidović-Grbavac
Dr. sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Petar Mladinić, prof.
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
iseljeničtva 'Krasna zemljo', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak Mostar
Dr. Ing. Marijan Papić
Mr. sci. Josip Papković, dipl. ing. fiz.
Ivo Paradžik, umirovljenik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
Marija Perković, dipl iur, Split
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor

Mile Pešorda, književnik i urednik
Daniel Pinjusić, radnik
Jasenka Polić Biliško, prof.
Akademik Stanko Popović
Davor Potočnjak
Mario Potočnjak
Damir Primorac, Belgija
Dr. Stjepan Razum
Božidar Ručević, dipl. ing.
Jakov Sedlar, redatelj
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić²⁵

²⁵ U pravitku Ti šaljem crticu koja je objavljena u jučerašnjem Večernjem. Možda će barem malo koristiti iako se u množini objavljenog materijala ovakva crtica lako izgubi.

Jedno je sigurno kraj ovakvog ponašanja medija Izbori nikako nisu demokratski.
Pozdrav i svako dobro Ivo
19. 11. 2009.

HRT I PREDSDJEDNIČKI IZBORI

Još nije pravo ni počela kampanja za predsjedničke izbore, a već se mogu uočiti mnoge nepravilnosti na koje bar za sad nitko nije reagirao. To se osobito može uočiti u emisijama HRT-a. HRT je javna a ne komercijalna televizija, pa bi trebala u svojim emisijama jednako tretirati sve kandidate za predsjednika Republike koji su prema zakonskim propisima ravnopravni. Međutim to se ne događa. HRT daje prednost četvorici ili petorici kandidata koji prema njihovu mišljenju imaju šanse na izbor, a druge kao da je već unaprijed otpisala i jedva ih ili nikako ne spominje. Kako su emisije HRT-a vrlo mnogo gledane, takav tretman ima vrlo velik utjecaj na mišljenje i stav velikog broja birača, koji nemaju objektivne mogućnosti da se potpuno jednakopravno upoznaju sa svim kandidatima. Dakle HRT potpuno protuzakonito prejudicira izborne rezultate u korist od nje već određenih kandidata, ne dajući pri tom pravo drugim kandidatima da se ravnopravno natječu. Mislim da je ovakav rad i postupak potpuno protuzakonit i da direktno utječe na demokratsko pravo građana na slobodan izbor predsjednika RH.

Ivo Soljačić

Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Fra Miljenko Stojić
Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme fašističkog i komunističkog režima")
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. Ivana Tanovitski
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Mile Tominac, poduzetnik
Damir Tučkar, dipl.ing.
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Daniel Mathew Zakarija, dia, aia
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog
Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960 Paris
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

KOMENTARI S PORTALA

TKO JE TKO? — DUVNJAK DRAGO 27-11-2009 19:57

Poštovani gosp Pečariću posjetio sam portal HR svijet i upalo mi je u oči da pjeva odu Josipoviću pa sam onmah reagirao dole navedenim

komentaram. Molio bi Vas za mišljenje o tom portalu i ljudima koji ga vode . Jesu li naivci ili tipični kako Carla kaže -"podli kurvini sinovi?"

Citiraj:

"Živimo u teškim vremenima, vremenima interesnih lobija i kontroliranih medija, vremenima u kojima prava istina uvijek biva proglašavana paranojom , a laž se konstantno pokušava pretvoriti u istinu i dogmu. Želimo upravo ovim portalom, kroz našu rubriku "Vijesti", pokazati što je prava sloboda medija i u budućnosti se svim snagama, zajedno sa vama, našim čitateljima - boriti i izboriti za nju." Dragi osnivači portala ovo što navodite kao svoj motiv jest primamljivo , ali svojom uredničkom politikom koja slijedi postojeće režimske portale dakle u ime demokracije dajete prostor predsjedničkim kandidatima koji nemaju hrvatski predznak radite za ZAPADNI BALKAN ili da budem grub za KRAJINU. Imamo jednog nacionalnog kandidata dr Miroslava Tuđmana a vi umjesto da kompezirate njegov medijski bojkot učestvujete u tome. Teško je vjerovati u politički dilentizam. Prof Josipović je eksponent partije koja je svojedobno radničkim rukama stvorila Jugu a danas radi slično u gospodskim rukavicama. Ovi Dragačevski trubači kojima se okitio jesu žalosna slika hrvatske nacionalne svijesti. Jako sam razočaran da za ovu rabotu koristite prefix HR Pozdrav!

ODG: Otvoreno pismo hrvatskih građana HRT-u — Josip Pečarić 27-11-2009 20:25

Poštovani g. Duvnjak,

Spomenuti portal je tim svojim činom sam sebe definirao. Podsjetit ću Vas da sam o Josipoviću pisao u tekstu objavljenom na ovom portalu (vidjeti također „Hrvatsko slovo“, 25. srpnja 2009. i knjigu „Kraj vremena veleizdajnika?“). U tom tekstu sam ukazao na kontinuitet Josipovića i Haaškog krivokletnika – sadašnjeg predsjednika. Citiram slijedeći dio:

„Sjetimo se da su i Mesić i Josipović pravnici koji su nas svo ovo vrijeme učili da hrvatski generali trebaju ići na taj sud „pravde“ i dokazati svoju nevinost. Pravo poznaje samo to da sudovi trebaju dokazivati krivnju. To znaju obojica, ali uvijek je dobro pokazati svjetskim moćnicima da im je

važnije njihov interes od vlastite struke. Uvijek je dobro pokazati da si dobar sluga i da ne trebaju bolje od njih, zar ne?

I tu je zasluga Josipovića itekako velika jer je on professor na Pravnom fakultetu pa je uspio osigurati skoro potpuni muk hrvatske pravne znanosti. Da nije tako koji bi se profesor usudio govoriti takove gluposti. Da je on u svemu tome bio glavni pokazuje i knjiga:

Responsibility for war crimes : Croatian perspective - selected issues / Ivo Josipović, ed. - Zagreb, Pravni fakultet, 2005. - (Monografije Pravnog fakulteta u Zagrebu = Monographiae Facultatis iuridicae Zagradiensis).

U Uvodu Josipović kaže: “Republika Hrvatska, država koja je nastala iz krvavog raspada bivše Jugoslavije, odigrala je direktnu i značajnu ulogu u razvoju novog međunarodnog kaznenog prava. Hrvatska je bila među prvim zemljama koje su preporučile osnivanje ad hoc tribunala za bivšu Jugoslaviju. Njezini su građani bili žrtve ratnih zločina, ali su također bili i optuženi pred Haškim tribunalom. Hrvatska ima bogatu povijest i suradnje i sukobljavanja s Haškim tribunalom, a njezina budućnost u Europi i dalje ovisi uglavnom o njezinoj vezi s Haagom i ratnim zločinima općenito. Hrvatski su sudovi sproveli brojne sudske procese vezane uz ratne zločine, no njihovo iskustvo i (pravne i političke) posljedice tih procesa nisu još uvijek jasne. Štoviše, za vrijeme utemeljenja Međunarodnog kaznenog suda, Hrvatska je bila među onim zemljama koje su aktivno i snažno podupirale njegovo utemeljenje, preko 'Grupe istomšljenika'. No ipak, pitanje odgovornosti za ratne zločine često je stvaralo različite emocije i različite profesionalne, političke i moralne stavove i u široj javnosti i među pravnicima u Hrvatskoj. To je nedvojbeno bilo jedno od pitanja koje je u najvećoj mjeri zaokupljalo hrvatsku javnost u zadnjih petnaest godina. U svakom slučaju, pitanje odgovornosti za zločine počinjene tijekom posljednjeg rata ostat će relevantna tema još dugo vremena, a njezin će odgovor odlučiti o budućnosti Hrvatske. Zbog važnosti novih tendencija u međunarodnom kaznenom pravu za Hrvatsku, Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, s potporom Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, započelo je projekt pod nazivom „Hrvatska i međunarodno kazneno sudovanje.“ Ova je knjiga rezultat prve faze rada na ovom projektu, u kojoj mnogi hrvatski pravni stručnjaci sudjeluju kao

istraživači. Cilj projekta je promicati proučavanje međunarodnog kaznenog prava i odgovornosti za ratne zločine u hrvatskoj pravnoj znanosti.“

Dakle, Pravni fakultet pod dirigentskom palicom prof. Josipovića šalje svijetu cijelu knjigu na engleskom jeziku u kojoj se ne spominje agresija na Hrvatsku, u kojoj se ne spominje razlika ratnih zločina agresora i zločina u ratu onih koji se brane. Potom su stručnjaci s Pravnog fakulteta u HAZU predstavili svoj projekt o „zločinačkom pothvatu“. Nitko od njih nije se osvrnuo na činjenicu da Sud u Haagu ne uzima u obzir zločin protiv mira, tj. zločin agresije i činjenicu da sintagma o „zločinačkom pothvatu zločinačke organizacije“ služi samo za obranu agresije i agresora. Na to sam ih osobno upozorio u diskusiji. Srećom prije mene je dobio riječ predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske profesor emeritus Željko Horvatić. Između ostalog upozorio je kako se grdno varaju oni koji vjeruju da će svojim presudama u Haagu izmijeniti povijest Domovinskog rata, njihove presude će biti dokumenti njihove sramote kao stručnjaka. Poznato je da su mnogi stručnjaci zbog toga i napuštali taj sud.

Horvatić je potom sudjelovao na znanstveno-stručnom skupu Haaški sud – «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to?». u Zagrebu 8. lipnja 2007. godine. Naime, poslije tog skupa HINA je izvijestila, a prenijele su i neke dnevne novine, slijedeće:

«Predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske Željko Horvatić izjavio je danas kako Vijeće sigurnosti ne bi trebalo dopustiti najavljeni odlazak glavne tužiteljice Međunarodnoga kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju Carle Del Ponte s te dužnosti bez utvrđivanja njezine odgovornosti za, kako je rekao, nestručnost i zlorabu ovlasti i trajno narušeno povjerenje država članica UN-a i svjetske javnosti u međunarodno kazneno pravo i pravosuđe. Govoreći na današnjem, trećem stručno-znanstvenom skupu "Haaški sud - 'zajednički zločinački pothvat' - što je to?", koji je u Zagrebu okupio poznate pravne stručnjake, povjesničare, akademike i neke članove hrvatske Vlade iz vremena srpske agresije na Hrvatsku, profesor emeritus Željko Horvatić istaknuo je kako je glavna tužiteljica odavno postala aktivni destruktivni dio međunarodnog kaznenog pravosuđa, jer kontinuirano, kako je istaknuo, nanosi štetu

zamisli o njegovu djelovanju kao garanciji supranacionalne pravde i pravednosti za sve države i svakog člana suvremenog čovječanstva. Prema njegovim riječima, "zajednički zločinački pothvat" nije bio dijelom međunarodnog običajnog prava u vrijeme kada su počinjena djela koja se optužnicama stavljaju na teret, pa je takva optužba u suprotnosti s načelom zakonitosti. Postupanje glavne tužiteljice i tužiteljstva Haaškoga suda, iako nije u suglasju s pravnim načelima, kako ističe Horvatić, očito je u suglasju s najavljenim ostvarivanjem njihove uloge i ciljeva o političkoj i povijesnoj "istini" koje nastoje postići, rekao je, zlorabom međunarodnog kaznenog pravosuđa. "Ako ta zloraba makar i djelomično uspije i ako takve 'istine' budu temelj presuda MKSJ-a, istina o međunarodnom kaznenom pravosuđu i primjeni međunarodnog kaznenog prava pred ad hoc Tribunalom za bivšu Jugoslaviju bit će, nesumnjivo, sramotni dio povijesti tog prava u prvom desetljeću 21. stoljeća".

Poznato je kakvu je burnu reakciju izazvao tada prof. Horvatić. A zamislimo samo da su tako nastupali oni koji su to trebali – ostali profesori s Pravnog fakulteta. Ali oni su umjesto o struci i pravdi razmišljali o Josipovićevoj „pravdi“. Ipak Josipović može biti predsjednik države, a ne Horvatić, zar ne?

Naš poznati odvjetnik Željko Olujić je u „Hrvatskom listu“, 19. studenog 2009. kaže:

Tvrditi za „Oluju“ da je etničko čišćenje s pozicije profesora kaznenoprocesnog prava i nakon toga se kandidirati za predsjednika države cinizam je najgore vrste.

Ne treba biti puno inteligentan i iz ponašanja profesora Horvatića i Josipovića zaključiti tko voli Hrvatsku, a tko ne.

Zato bi njegova pobjeda na izborima značio i odgovor na upitnik dan u naslovu knjige. Slijedeća bi očito imala naslov: Nastavlja se vrijeme veleizdajnika,

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Niste odgovorili na naše prethodno otvoreno pismo. Svi su mediji to pismo potpuno skrili od hrvatske javnosti. Pitamo se je li to zato što smo ga počeli ovako:

„Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina. Čestitamo i zahvaljujemo gđi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.“

Ili medijima smeta naš zahtjev:

„Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.“

Očito je da potpisnici nisu zadovoljni medijskom slobodom u Hrvatskoj, a cilj pisma je omogućavanje poštenih izbora za predsjednika države. Medijska blokada toga otvorenog pisma, a još više otvorenog pisma „Hrvatskoj javnosti o inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom“, koje je potpisalo preko 700 hrvatskih državljana najrazličitijih zanimanja (između ostalih, 16 akademika, sedamdesetak sveučilišnih nastavnika odnosno stotinjak doktora znanosti) samo potvrđuju priče o „crnim listama“ na kojima su mnogi od potpisnika.

S nevjericom smo doznali kako se u isto vrijeme skupljaju potpisi za peticiju u kojoj se tvrdi kako „HRT nije katedrala već **tamnica hrvatskog duha**“. Zašto? Zato što su pokretači oni kojima je u spomenutih deset godina omogućen golem prostor i materijalna sredstva na toj istoj televiziji. Kroz tih deset godina oni su doista mogli prosvjedovati protiv politike po kojoj mnogim hrvatskim intelektualcima, koji misle drugačije od njih, mediji nisu bili dostupni. Čak su od hrvatske javnosti sakrivena međunarodna priznanja nepodobnim hrvatskim znanstvenicima i umjetnicima. Zato je zaista nevjerojatno kako ljudi nasjedaju podvalama toga rigidnoga komunističkog "štaba" instaliranog na HTV-u, a koji čine

Denis Latin, Aleksandar Stanković i mnogi pridošli drugovi. U općoj zbrci koja se ovih dana odvija na HTV-u (da li slučajno upravo sada pred izbore?) to zanimljivo društvanje vidi svoju priliku da zauzme Informativni program HTV-a i tako bitno odredi tijek i ton izbora za Predsjednika Republike Hrvatske, a jednako tako i za nešto kasnije parlamentarne izbore. Da bi to postigli oni svim silama i ne birajući sredstva nastoje srušiti Hloverku Novak Srzić jer bi tako napokon došli u priliku postaviti svog čovjeka i postići ono o čemu sanjaju već godinama: Latina na čelo Informativnog programa HTV-a!

Čini se uvjerljivom i verzija, o kojoj se u zadnje vrijeme sve više šuška da bi aktualni Predsjednik, koji uskoro seli u novu rezidenciju u Grškovićevoj, na taj način želio zadržati presudan utjecaj na HTV te tako nastaviti kontrolirati politički život u Hrvatskoj i nakon svog silaska s vlasti - odnosno on bi bio u prilici ne samo dobiti svoju televiziju nego i svog privatnog predsjednika države, svoju lutku na koncu.

Zato je pogrešno potpisivati peticiju protiv Hloverke Novak Srzić i napadati je, jer ona nesumljivo radi pod nepodnošljivim pritiscima čija je svrha njezina ostavka. Hloverka Novak Srzić je odana demokraciji, naravno vodeći računa koliko je to moguće u današnjoj Hrvatskoj u kojoj i vlast i mediji moraju samo ispunjavati domaće zadaće svjetskih moćnika. Vjerojatno nikada ne bismo vidjeli sve predsjedničke kandidate u jednoj emisiji i čuli njihova gledišta (a bilo je to zaista prevažno za svijest običnog čovjeka) da ona nije tako odlučila. No, ona je odlučila i dalje svima davati novu priliku, a ne samo "velikoj četvorki" (Josipović, Pusić, Vidošević, Kain) pa je zato i nastala ta histerija za njezinom smjenom.

Ljudi ne bi smjeli biti tako površni i nasjedati na tako pogubne i opasne namještaljke Latina i njegovih pokrovitelja.

Zato očekujemo kako ćete postupiti u skladu sa zahtjevom iz našega prvog pisma u svezi s predsjedničkim izborima, ali i da ćete svima omogućiti jednako pravo na medijsku slobodu.

Zagreb, 25. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović, Inozemni član Ruske akademije znanosti

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik
Domagoj Artuković, student
Francika Artuković, dipl. ing.
Jozo Artuković, umirovljenik
Mirjana Artuković, službenica
Mirna Artuković, studentica
Stanislav Artuković, student
Marija Artukovic Zelić, dipl. ing.
Don Miljenko Babić
Marijan Babić, ing. cest. prometa
Nenad N. Bach. dipl.ing., skladatelj
Ivan Balić, oec.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, student
Ivan Bastjančić, dipl. ing.
Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata
Božica Belančić
Katarina Belančić, prof.
Karolina Belančić, fiz. terapeutica
Darko Belović, kap.
Tomislav Beram Predsjednik Hrvatskog međudrustvenog odbora za zajedničku suradnju Novi Južni Wales Australija
Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
Branko Bošnjaković, umirovljenik
Ruža Bošnjaković, umirovljenica
Tvrtko Brekalo, dipl. jur.
Ivica Brešić, magistar ekonomije
Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik
Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Juraj Cigler dipl. inž. grad.
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Joško Čelan, novinar i publicist

Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica
Tomislav Čolak, profesor povijesti
Srećko Čuljak, dipl. eoc.
Tihomir Čuljak, dipl. eoc.
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvj.
Marko Čavar, umirovljenik
Mate Čavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Čavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta
za život i obitelj
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Davor Dijanović
Admiral Davor Domazet Lošo
Miroslav Dorešić, Institut Ruđer Bošković
Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Filip-Jakov (HIPK)
Drago Draženović, umirovljenik
Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Ante Duvnjak, ing. građevine
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Matija Filajdić, umirovljenica
Drago Frnjolić, časnik HV
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Danica Glavaš

Vlado Glavaš
Robert Gložinić, automatičar
Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Vanja Grbac Gredelj, dr. med pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac, poduzetnik
Mate Grbavac, student
Ante Grbić - zaštitar
Ante Grbić - student
Antonia Grbić – student
Radojka Grbić
Željko Gredelj, dipl. ing.
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.lijepanasadomovinahrhatska.com>
Josip Grgić, mag.oec.
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Dr. sc. Branko Hanžek
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice – Stuttgart
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student
Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Mr. sc. Dragutin Ivančić
David Ivić, grafički dizajner
Igor Ivoš, student
Kornelija Ivoš, službenica
Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.
Gordana Jakšetić, dipl.ing.
Mr. sc. Julije Jakšetić
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina
Prof. dr. sc. Ivan Jelčić
Dubravko Jošić, dipl. ing. fizike

Tomislav Jurkić, dipl. ing.
Anđelko Jurun, predsjednik Hrvatskog Doma, Buenos Aires u ime 1250 članova
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Prof. dr sc. Drago Katović
Prof. dr sc. Vladimir Katović
Viktor Kerže, član opernog zbora
Petar Kerže, profesor
Dr. sc. Milica Klaričić Bakula, docentica
Jure Knezović, predsjednik Internacionalne asocijacije bivših političkih uznika i žrtava komunizma, Berlin
Matej Knežević
Alojzije Kokorić, ing.
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Petar Kružić, dr. stom., Stuttgart
Vjera Kurtović, profesorica
Zdenko Kurtović, serviser informatičar
Dragutin Kušan, umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenica
Stjepan Lamza
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Prof. dr. sc. Ante Lauc
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Ljubomir Ljubičić, prvi hrvatski redarstvenik i predsjednik Udruge za Slobodu i neovisnost
Ante Madunić, odvjetnik
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV

Marijan Majstorović, novinar i publicist
Hrvoje Malinar
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Sanja Mamić dipl. ing. građ.
Mate Maras, književni prevoditelj
Dr. Radoslav Marić, ABOG
Željka Marić, službenica,
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ana Marijić, činovnik
Ivana Marijić, student
Katarina Marijić, student
Petar Marijić, radnik
Marija Markić, CTC
Marinko Markić, zamjenik direktora za proizvodnju
Slobodan Markić, P. Eng.
Renata Markuš, ekonomistica
Miško Maslač, Cleveland, USA
Mirja Matas-Grotti
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Maja Matulić
Manda Matulić
Zoran Matulić
Andrija Mažić, službenik
Stipe Medvidović, ing.
Ivana Medvidović, dipl. ek.
Marijan Medvidović, student
Zoran Medvidović, ing.
Jela Medvidović-Grbavac, obrtnik
Dr. sc. Miroslav Medimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Cika Mikolčić, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja

Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Marko Milinković, umirovljenik
Jasna Miloš dipl. eoc.
Josip Miljak, predsjednik HČSP
Petar Mladinić, prof.
Alfred Obranić, dipl. ing., predsjednik HDPZ-a
Željko Olujić, odvjetnik
Slavica Orban, umirovljenik
Michael Pack, Hrvatski Svjetski Kongres – UK
Ivo Paradžik, umirovljenik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Rade Perković, glumac
Alojzije Petračić, umirovljenik
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
iseljeništa 'Krasna zemljo'
Nikola Mulanović, umirovljenik
Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
Dr. sc. Marijan Papić, ing.
Josip Papković
Miroslav Papić, dipl. ing. stroj.
Branislav Pazman, ing. elektrostrojarstva
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
Marija Perković, dipl. iur.
Mile Pešorda, književnik i urednik
Jasminka Petracija, kemijski tehničar
Mladen Petracija, projektant, Zagreb, Skrlceva 4.
Daniel Pinjusić, radnik
Nenad Piskač, književnik
Luka Podrug, politički tajnik HČSP
Jasenska Polić Biliško, prof.
Akademik Stanko Popović

Stjepan Poropatić, dipl. ing. – Stuttgart
Davor Potočnjak, student
Mario Potočnjak, dipl. ing.
Zoran Pranjaković, dipl. ing. građ.
J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „Hrvatski Holokaust“
Damir Primorac, Belgija
Filim Prlić
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Mira Radičević, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Ružica Razum
Dr. sc. Stjepan Razum
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Božidar Ručević, dipl. ing.
Hrvoje Saban
Marko Skejo, pukovnik HOS-a, član Glavnog stana HČSP
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Gordana Smitka, poduzetnica
Marijan Smitka, umirovljenik
Matea Spudic – student
Marica Spudic Kušan - trgovac
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Fra Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policajac
Ljiljana Sudac, službenik
Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl. soc. rad.
Josip Šintić, prof. psih.
Nelo Škabić
Mr. sc. Đuro Škvorc

Ivanka Šimat
Marko Šimat, dipl. ing.
Mijo Šimić
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Ivana Tanovitski, prof.
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Željko Tomašević, dipl. iur.
Mile Tominac, poduzetnik
Damir Tučkar, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Prof. dr. sc. Kosta Urumović
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Đuro Vidmarović, veleposlanik u mirovini
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, medicinska sestra
Petar Vulić, književnik
Ljerka Vukić, prof.
Marinko Vukoja
Barbara Zagorac, umirovljenica
Daniel M. Zakarija, dia, aia - Split/Chicago
Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa.
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike
Drago Zovko, dipl. iur.
Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrena EURO 1960 Paris
Nada Živaković, umirovljenica
Zlata Živaković Kerže, znanstvena savjetnica
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A

Poštovani,

Danas je deseta obljetnica od smrti Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana.

Šaljem vam Otvoreno pismo vašem Proramskom Vijeću s više od 200 potpisnika - državljana RH najrazličitijih zanimanja (od akademika, sveučilišnih profesora, književnika, umjetnika do radnika i umirovljenika) u znak protesta što se na vašoj televiziji (koja bi trebala biti i naša jer je navodno javna) vrijeđa uspomena na njega, a time se vrijeđaju i svi istinski hrvatski domoljubi!

*S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić*

Poštovani gospodo,

iznenađeni smo viješću po kojoj ste raspravljali o pokrenutom postupku razrješenja glavne urednice Informativnog programa HTV-a, Hloverke Novak Srzić. Utvrdili ste da je ravnatelj HTV-a Blago Markota (koga ste inače smijevali) pokrenuo postupak njezina razrješenja te zaključili kako od Ravnateljstva o tom postupku treba tražiti mišljenje u roku od tri dana, a od Hloverke Novak Srzić očitovanje u roku od sedam dana. Ovaj zaključak donijeli ste jednoglasno.

Jasno nam je da niste uopće razmatrali dva pisma koja smo uputili HTV-u. Očito je da ste se time svrstali uz one o kojima pišemo u svom drugom pismu HTV-u:

„Zato je zaista nevjerojatno kako ljudi nasjedaju podvalama toga rigidnoga komunističkog "štaba" instaliranog na HTV-u, a koji čine Denis Latin, Aleksandar Stanković i mnogi pridošli drugovi.“

A da je to tako potvrdila je reakcija voditelja emisije „Nedjeljom u 2“ (27. rujna 2009.) Aleksandra Stankovića na skandaloznu izjavu njegovoga gosta Igora Mandića da je u 90.-tim godinama prošlog stoljeća, odnosno „nakon što su izbačeni iz ustava trećina Srba ili ubijena, trećina Srba raseljena, trećina lojalizirana i Pavelić mirno spava“. Doduše, voditelj Stanković je nakon što je Mandić spomenuo Pavelića konstatirao da je Mandić „upotrijebio teške riječi kad je govorio o položaju Srba u Hrvatskoj nakon 1991. i usporedio to s naumom Ante Pavelića“, ali je nakon Mandićeva novog i odlučnog zaključka da je „Tuđmanova politika išla za time da riješi srpsko pitanje u Hrvatskoj, isto kao što je Hitler htio riješiti pitanje Židova“, odnosno da je „na isti način Tuđman riješio pitanje Srba u Hrvatskoj“, izostala voditeljeva reakcija na tu izjavu.

Zar takva Stankovićeva reakcija zapravo ne pokazuje koga se može optužiti da „HRT nije katedrala već **tamnica hrvatskog duha**“ što je glavna optužba protiv gđe Hloverke Novak Srzić? Zato Vas pozivamo, da umjesto zahtjeva za smjenom gđe Hloverke Novak Srzić razmotrite odgovornost g. Stankovića za ovakvo izjednačavanje suvremene Republike Hrvatske s nacističkom Njemačkom! Njegovo nereagirane je zapravo slaganje s takvom tvrdnjom, a to je kleveta najgore vrste kojom su povrijeđeni svi gledatelji HTV-a, isti oni koji su od države primorani vašoj televiziji plaćati «pristojbu». A HTV im to vraća ovakvim uvredama!

Već smo konstatirali da je sve to u funkciji predsjedničkih izbora, tj. u funkciji još većeg favoriziranja pojedinih predsjedničkih kandidata. To nam je pokazao i predsjednički kandidat SDP-a Ivo Josipović, kojega otvoreno podržavaju čak i neki članovi Programskog vijeća, a koji je jedan od onih koje vaša kuća favorizira preko svake mjere i ukusa. Naime, i on se uključio u zahtjeve za smjenom gđe Novak Srzić:

"svaki građanin koji je zadnjih mjeseci gledao HTV-ov središnji dnevnik mogao je i bez nekog velikog istraživanja zaključiti koga preferira gospođa Novak-Srzić".

Trebamo li vas podsjetiti da je upravo Josipović onaj kandidat kojeg je HTV postavio kao posljednjega u redosljedu nastupanja na vašoj televiziji. O tome se oglasilo i Hrvatsko kulturno vijeće:

„Iako smo već predugo svjesni bijede hrvatske demokracije ipak nismo očekivali da će se vladajući u Hrvatskoj usuditi dovesti u pitanje jednakopravnost kandidata u predsjedničkoj kampanji. U tom smislu najteža je situacija na HRT -u gdje se događa nastavak ideologijskih ratova nezamislivih na javnoj televiziji i na kraju sramotna programska podjela u redosljedu nastupanja pojedinih predsjedničkih kandidata. Treba li reći da je SDP-ov kandidat Josipović, inače izvan svake logike prezastupljen u svim medijima, dobio mogućnost da nastupi posljednji što je ozbiljna prednost do koje se dolazi ili sretnim ždrijebom (što ovaj put nije bio slučaj, barem ne javno) ili nepoštenim i zakulisnim favoriziranjem protiv kojega dižemo svoj glas zajedno s većinom hrvatskog naroda koja to isto gleda i osjeća.“

Hrvatskoj javnosti dužni ste objasniti, u najmanju ruku, na koji je način HTV dobio spomenuti redosljed u predstavljanju kandidata.

S obzirom na ovakvo činjenično stanje očito je da ste predložili smjenu gđe Hloverke Novak Srzić samo zato što smatrate da tzv. javna televizija treba dati potporu predsjedničkom kandidatu SDP-a.

U kontekstu, kako HKV kaže, „ideologijskih ratova“, trebali biste uzeti u obzir i sljedeću vijest:

„Europska pučka stranka, koja ima najviše zastupnika u Europskom parlamentu, osudila je u utorak promicanje komunističkih simbola u nekim zemljama članicama, spominjući kao primjer Sloveniju zbog imenovanja ulica po Josipu Brozu Titu i odlikovanja jednog dužnosnika bivše jugoslavenske tajne službe.

- U kontekstu 20. obljetnice demokratskih promjena u Europi, kada se demokratska Europa prisjeća važnosti događaja od prije dvadeset godina,

zastupnička skupina EPP-a u Europskom parlamentu odbacuje sustavno ohrabrivanje promidžbe komunističkih simbola i diktatora u nekim zemljama članicama. Primjerice, u Ljubljani, glavnom gradu Slovenije, jedna ulica imenovana je po diktatoru Josipu Brozu Titu ove godine, a slovenski predsjednik Danilo Tuerk prošli je tjedan odlikovao Tomaža Ertla, bivšeg šefa tajne komunističke policije UDBA - kaže se u priopćenju EPP-a.

- To nije samo revidiranje povijesti i stvaranje podjela u društvima, nego i postavljanje loših primjera za mlade naraštaje. To usporava ozdravljenje društava što je ključni cilj dovršetka tranzicije prema demokraciji. To šalje posebno negativnu poruku domaćoj i međunarodnoj javnosti kao i mladim naraštajima - ističe šef zastupničke skupine EPP-a Joseph Daul.

- Žalimo zbog odlikovanja bivšeg šefa tajnih službi Slovenije. To je kao da ste odlikovali čelnika STASI-a u istočnoj Njemačkoj - zaključuje Daul.“

Ponovo ćemo Vas podsjetiti na upozorenje dano u našem drugom pismu:

„U općoj zbrci koja se ovih dana odvija na HTV-u (da li slučajno upravo sada pred izbore?) to zanimljivo društvanje vidi svoju priliku da zauzme Informativni program HTV-a i tako bitno odredi tijek i ton izbora za Predsjednika Republike Hrvatske, a jednako tako i za nešto kasnije parlamentarne izbore.“

U tom kontekstu prirodno se nameće zaključak da HTV preferira Ivu Josipovića koji je bio član SK još od 1980. godine (prema „Slobodnoj Dalmaciji“ od 31. 10. 2009. u Partiju je ušao zbog tuge za Titom) zbog njegova mišljenja kako je Tito pozitivna ličnost (vidjeti Index.hr, utorak 16. rujna 2008. - prenio Portal Dragovoljaca Domovinskog rata RH 8. prosinca 2009.):

„Ne bih mogao odgovoriti je li on bio heroj ili zločinac, jer to su preopćenite kvalifikacije. Imao je svoje i dobre i loše strane, ali on je za mene u konačnici pozitivac,“

Jeste li se i vi napadima na gđu Hloverku Novak Srzić, zapravo uključili u borbu za HTV koja će isključivo biti dostupna zagovornicima lika i djela jednog od najvećih zločinaca dvadesetoga stoljeća?

Uvjereni smo da naše pismo u sadržajnom smislu ima potporu ne samo nas potpisnika (a potpisali smo i nedavno pismo sličnoga sadržaja) nego i velikog dijela naroda koji sa zaprepaštenjem promatra drsko vrijeđanje najdubljih hrvatskih osjećaja, koje već predugo traje bez ikakvih sankcija odnosno posljedica po one koji to čine. I, umjesto da se postavi pitanje čudne i problematične djelatnosti jednog Stankovića ili Latina na HRT-u, postavlja se problem Hloverke Novak-Srzić, a u tu prozirnu hajku uključuje se javno, ništa manje nego i jedan predsjednički kandidat (Josipović), što je skandal nezabilježen u svijetu demokracije. Ovo je slučaj koji ukazuje da je demokracija u Hrvatskoj ozbiljno ugrožena. Upozoravamo stoga članove Programskog vijeća da stanu u obranu krvlju stečene demokracije koja, nažalost, upravo na HRT-u pokazuje dramatične oblike ugroženosti.

Zagreb, 9. 12. 2009.

Akademik Smiljko Ašperger

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Duško Abramović, Mississauga, Canada

Nevena Abramović, Mississauga, Canada

Domagoj Artuković, student

Francika Artuković, dipl. ing.

Hrvoje Artuković

Ivana Artuković

Jozo Artuković, umirovljenik

Mirjana Artuković, službenica

Mirna Artuković, studentica

Stanislav Artuković, student

Don Miljenko Babić

Marijan Babić, ing.

Aneli Bancelj, dipl. ljudsko pravo, Švedska

Daniel Bacelj, novinar, Švedska
Josip Bacelj, umirovljenik, Švedska
Neda Bacelj, političarka Švedske
Ivan Balić, službenik
Akademik Slaven Barišić
Andrija Baltić, dipl. ing.
Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog Medjustrustvenog odbora za zajednicku suradnju Sydney Australia
Ante Bevanda, Cleveland, SAD
Marica Bevanda, Cleveland, SAD
Ivan Bićanić, ing.
Marija Bićanić, umirovljenica
Mr. sc. Nikola Bićanić
Franc Bilić, prof.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.
Pero Blazević, Cleveland, SAD
Dražen Bokor, Montreal, Kanada
Gojko Borić, novinar i publicist
Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
Niko Bosković, dipl. ing.
Mr. sc. Tomislav Bradić
Ante Brčić, novinar
Ivan Brdar, Cleveland, SAD
Andrijana Brekalo, dipl. ing.
Tvrtko Brekalo, dipl. iur.
Ivica Brešić, mag. oecc.
Kristijan Brkljačić, dipl. ing.
Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, SAD
Janko Bučar, dipl. pravnik i književnik
Prof. dr. sc. Marin Cikeš
Joso Cindrić, Cleveland, SAD
Mr.sc. Ferdo Colak, prof. (Njemačka)
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.

Joško Čelan, novinar i publicist
Srećko Čuljak, dipl. eoc.
Tihomir Čuljak, dipl. eoc.
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof. dr. dr.h.c. Nikola Debelić
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Davor Dijanović
Admiral Davor Domazet Lošo
Dragi Ante Doljanin
Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture; Filip-Jakov
Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrvatska pjesnikinja
Ante Duvnjak, ing. građ.
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Matija Filajdić
Nikola Franić, Cleveland, SAD
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, SAD
Stana Gelo, Cleveland, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Robert Gložinić
Tomo Gložinić, dipl. pravnik
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Frano Grbavac, poduzetnik
Mate Grbavac, student
Ante Grbić, Zadar
Ante Grbić, student

Antonia Grbić, student
Radojka Grbić
Josip Grgić, mag. oec.
Dr. sc. Branko Hanžek
Petar Hinić, Hrvatska kulturna zajednica, Stuttgart
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, sam. lik. Umjetnik
Katarina Iskra, med. sestra, Stuttgart
Kornelija Ivoš, službenica
Gordana Jaksetić, dipl. ing. mat.
Mr. sc. Julije Jaksetić
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.
Luka Javor
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina
Tomislav Jurkić, dipl. ing.
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, SAD
Ljiljana Katić, dipl. učitelj i teolog
Slavko Katić industrijalac, Cleveland, SAD
Prof. dr sc. Drago Katović
Prof. dr sc. Vladimir Katović
Ivan Klarić, umirovljenik, Zagreb
Alojzije Kokorić, ing.
Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, SAD
Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Mladen Križanić, dipl. ing.
Tomo Kucinić, Cleveland, SAD

Ruža Kutleša prof.
Prof. Ive Livljanić, hrvatski veleposlanik u m.
Ivica Luetić, novinar
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Mario Mađer, dipl. ing.
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Ivan Marić
Marko Marić
Matko Marić
Željka Marić
Ana Marijić
Ivana Marijić
Katarina Marijić
Marija Markić, CTC
Slobodan Markić, P. Eng.
Miško Maslač, Cleveland, SAD
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Andrija Mažić
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Jela Medvidović-Grbavac, obrtnik
Josip Miljak, predsjednik HČSP
Luka Mitrović
Vlado Mitrović
Nikola Mulanović, umirovljenik
Ante Madunić, odvjetnik
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, SAD
Ivo Masina, Cleveland, SAD
Milka Masina, Cleveland, SAD
Dr. sc. Miroslav Medimorec
Marko Milinković, Varaždin
Petar Mladinić, prof.

Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeništa 'Krasna zemljo'

Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1101 članom

Prof. dr. sc. Milan Nosić

Alfred Obranić, predsjednik HDPZ-a

Michael Pack, za Hrvatski Svjetski Kongres – UK²⁶

Josip Papković

Dr. ing. Marijan Papić

Ivo Paradžik, umirovljenik

Prof. dr. sc. Davor Pavelić

Branislav Pazman, ing elektrostrojarstva

Ljerka Pazman, viši fizioterapeut

Ankica Pečarić, prof.

²⁶ Stovani,

Evo tek sad se javljam u svezi događaja u upravi HTV-a kao i programa na TV-u. Rekoh TV-u jer HTV-u bi značilo Hrvatskoj televiziji, koja iako se tako naziva, nije. U prvom redu, tko i zasto zeli izbaciti gdju Hloverku Novak Srzic, jednu od prvih i sad vec posljenjih iskusnih voditelja na nasoj hrvatskoj televiziji. Malo Hrvata (ica) danas ima u upravi HTV-a. Kad slusam neke voditelje u Hrvatskoj uzivo ili drugim emisijama, ili sapunicama (Suncana dolina), jezik im vrvi srbizmima ili nepotrebnim engleskim inacicama. Nasa zvana Hrvatska televizija sad bas pred izbore prikazuje partizanske filmove, promicuci na taj nacin komunizam, koji je Europa osudila, a mi zelimo u EU?! Placamo skupo TV a dobijamo za uzvrat skart i jugo bljuvotine.

OTVORENO je jedna od najboljih emisija na hrvatskoj emisiji, visokog europskog i demokratskog standarda. Kakve li sramote izbaciti ili izgubiti osobu, koja kakvog god se programa prihvati, stvori kvalitetu i interes, kakvu Hrvati mogu samo pozeljeti.

Zato, mi Hrvati prosvjedujemo protiv onih, koji sve vise svode HTV program na balkanizam i komunizam, a nisu nasli vrijedno da nas izvjesuju o događajima kao KRUG ZA TRG, proces protiv nasih heroja u Haagu ili umjesto Neretve, Sutjeske da se prikaze vrijedan hrvatski film novije povijesti CETVERORED.

Hvala na pozornosti!

Michael Pack

HRVATSKI SVJETSKI KONGRES - UK

Akademik Josip Pečarić
Dragutin Perić, Cleveland, SAD
Mr. sc. Marina Periša, prof.
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Alojzije Petračić, umirovljenik
Prof. dr. sc. Ivan Petrović
Akademik Stanko Popović
Zoran Pranjković dipl. ing. građ.
Damir Primorac, Belgija
Mile Radas, Cleveland, SAD
Jela Radas, Cleveland, SAD
Ivo Radeljak, Cleveland, SAD
Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, SAD
Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik
Nedjeljko Razov, Cleveland, SAD
Sonja Razov, Cleveland, SAD
Dr. Stjepan Razum
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Božidar Ručević, dipl. ing.
Ivan Sarić
Neda Sarić-Rosandić, bivša veleposlanica, Cleveland, SAD
Gordana Smitka, poduzetnica
Marijan Smitka, umirovljenik
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. ele. u m,
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Ante Susnjara, Cleveland, SAD
Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl. soc. rad.
Ivanka Šimat, mr. pharm.

Marko Šimat, dipl. ing.

Mijo Šimić, dipl. ing.

Mr.sc. Ljubomir Škrinjar

Mr. sc. Đuro Škvorc

Miran Tadić, Cleveland, SAD

Benjamin Tolić, filozof i publicist

Ivana Tanovitski, prof.

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac

Željko Tomašević, dipl. iur, pričuvni časnik HV

Mile Tominac, poduzetnik

Damir Tučkar, dipl. ing.

Prof. dr. sc. Kosta Urumović

Franjo Valentić, Cleveland, SAD

Đuro Vidmarovic, veleposlanik u mirovini

Zdravko Vlaić, dipl. ing.

Prof. dr. sc. Zlatko Vrljićak

Marijana Vukadin, tajnica uprave

Petar Vulić, književnik

Daniel M. Zakarija, dia, aia (Chicago)

Mladen Zelić, dipl. ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike

Marija Zelic-Artuković, dipl. ing.

Blago Zovko, Cleveland, SAD

Branko Zovko, Cleveland, SAD

Drago Zovko, dipl. iur.

Marko Zovko, Cleveland, SAD

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960 Paris

Portal „Hrvati amac“, 10. 12. 2009.

Portal HKV-a, 10. 12. 2009.

ŽELJKO TOMAŠEVIĆ

Lanište 17, 10 020 Zagreb

URED PREDSJEDNIKA REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Predsjednika gospodina Stipe Mesića

SABOR REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Predsjednika gospodina Luke Bebića

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Predsjednice gospođe Jadranke Kosor

DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Državnog odvjetnika gospodina Mladena Bajića

DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

n/r Državne revizorice gospođe Šime Kراسić

PUČKI PRAVOBRANITELJ REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Pučkog pravobranitelja gospodina Jurice Malčića

MINISTARSTVO KULTURE REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Ministra gospodina Bože Biškupića

MINISTARSTVO FINANCIJA REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Ministra gospodina Ivana Šukera

HRVATSKI RESTAURATORSKI ZAVOD

n/r Ravnatelja gospodina Ferdinanda Madera

DELEGACIJA EUROPSKE KOMISIJE U RH

n/r Šefa Misije Nj.E. Paula Vandorena

PROSVJEDNO PISMO

zbog protucivilizacijskog čina Vlade Republike Hrvatske počinjenog odobrenjem obnove spomenika četničkom fašističkom zločinu genocidnih razmjera započetom od četničke rulje u Srbu 27. srpnja 1941., i nezakonitosti Rješenja Vlade Republike Hrvatske o izdvajanju novčanih sredstava na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. u svrhu financiranja obnove spomenika u Srbu.

OBRAZLOŽENJE:

Potaknut vijestima koje se šire u hrvatskoj i inozemnoj javnosti o obnovi i državnom financiranju obnove spomenika u Srbu, na koju obnovu i financiranje da je Vlada Republike Hrvatske pristala na ultimativni zahtjev potpredsjednika Vlade Slobodana Uzelca koji da je time uvjetovao ostanak stranke SSDS u vladajućoj koaliciji, a pozivom na odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, Vladi Republike Hrvatske sam 04. studenog 2009. postavio sljedeći upit:

1. Na kojoj je sjednici Vlade Republike Hrvatske od strane potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske Slobodana Uzelca odnosno SSDS-a podnijet (po našem mišljenju kažnjivi i za svaku javnu moralnu osudu) prijedlog odnosno zahtjev za donošenjem Odluke o obnovi i financiranjem obnove spomenika tobožnjem "antifašističkom ustanku naroda Like" u Srbu 27. srpnja 1941. godine?;

2. Na kojoj Sjednici je Vlada Republike Hrvatske usvojila prijedlog i donijela Odluku o obnovi i financiranju spomenika tom tobožnjem "antifašističkom ustanku" u Srbu?

3. Kolika su financijska sredstva u ukupnom iznosu i po stavkama odobrena u svrhu obnove i ponovnog otkrivanja spomenika „ustanku“ u Srbu i sa koje stavke Državnog proračuna za 2009. ili 2010. godinu?;

Umjesto konkretnog odgovora Vlade RH o svom aktu kojim je odlučila obnoviti i financirati obnovu spomenika, Vlada Republike Hrvatske svojim me dopisom KLASA:008-02/09-01/387, URBROJ:50402-01-09-02 od 11. studenog 2009. obavijestila, da je zahtjev prosljedila Ministarstvu kulture uz sljedeći tekst:

Poštovani gospodine Biškupić, temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 172/2003), članak 13., stavak 1., u privitku dopisa ustupamo Vam na mjerodavno postupanje zahtjev g. Željka Tomaševića radi ostvarivanja prava na pristup informacijama. S poštovanjem, Zamjenica predstojnika ureda za odnose s javnošću i službenik za informiranje Vlade RH Martina Banić“. (Dopis Vlade RH dostavlja se i u privitku ovog Prosvjednog pisma).

Dopisom Ministarstva kulture Republike Hrvatske Klasa: 008-01/09-01/0014, Urbroj: 532-02-01/1-09-02 od 17. studenog 2009, a zaprimljenim 25. studenog 2009., obaviješten sam sljedeće:

Poštovani, temeljem Vašeg zahtjeva za ostvarivanjem prava na pristup informacijama, i postavljenih pitanja dajemo sljedeći odgovor: Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 19. prosinca 2008. godine donijela rješenje o odobrenju sredstava na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu. Na teret posebnog dijela Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu (Narodne novine, broj 28/2008 i 82/2008), Razdjela 025 – Ministarstvo financija, Glave 02506 Ministarstvo financija – ostali izdaci države, Aktivnosti 539019 – Proračunska zaliha, računa 3851 – Nepredviđeni rashodi do visine proračunske pričuve, odobrava se Hrvatskom restauratorskom zavodu u Zagrebu, iznos od 1.000.000,00 kuna, za obnovu spomenika u Srbu. S poštovanjem, DRŽAVNI TAJNIK Zoran Šikić. (preslik u pravitku).

Iz postupanja Vlade Republike Hrvatske koja je kao prvonadležna o svom aktu izbjegla izravno dati točan odgovor u zakonskom roku od 15 dana (Zakon o pravu na pristup informacijama) te citiranog odgovora Ministarstva kulture RH, očividno je da je Vlada Republike Hrvatske pri donošenju akta o pristanku na obnovu i financiranju iz Državnog proračuna postupala nezakonito, slijedom čega se u njezinom postupanju ostvaruju sva bitna obilježja kvalificiranog kaznenog djela, zbog čega se ovaj dopis dostavlja na nadležno razmatranje i postupanje i Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, Državnom uredu za reviziju te Pučkom pravobranitelju Republike Hrvatske, budući se ovdje raspolaže sredstvima poreznih obveznika.

Članak 30. Zakona o Vladi Republike Hrvatske (N.N. broj 101/98, 15/00, 117/01, 199/03, 30/04), određuje da:

„Vlada donosi odluke, rješenja i zaključke o pitanjima koja se ne uređuju uredbama.

Odlukom se uređuju pojedina pitanja iz nadležnosti Vlade ili određuju mjere, daje suglasnost ili potvrđuju akti drugih tijela i pravnih osoba, te odlučuje o drugim pitanjima o kojima se ne donosi propis.

Zaključkom se utvrđuju stajališta Vlade u pitanjima provedbe utvrđene politike te određuju zadaće tijelima državne uprave.

Rješenjem se odlučuje o imenovanjima i razrješenjima te o drugim pojedinačnim stvarima iz djelokruga Vlade.“

Dakle, Vlada Republike Hrvatske ovim Zakonom nije ovlaštena rješenjem odlučiti o uređenju pojedinog pitanja, kao što je u ovom slučaju bilo uređenje pitanja obnove i financiranja obnove spomenika u Srbu s iznosom od 1.000.000,00 kuna na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna RH.

Rješenje je akt niže pravne snage čak i od zaključaka kojim se samo utvrđuju stajališta Vlade, a ne rješavaju pitanja iz nadležnosti Vlade, niti određuju mjere.

Rješenjem je zakonito odlučiti jedino o imenovanjima i razrješenjima odnosno o drugim pojedinačnim pitanjima, dakle pitanjima koja se tiču statusa pojedinca/aca, a takva rješenja imaju pravnu narav upravnog akta protiv kojih je između ostalog dopuštena žalba, a nikako riješiti o raspolaganju sredstvima Državnog proračuna, i to još sa Zakonom namjenski određene osnove Proračunske zalihe. Svaki korisnik Državnog proračuna dobro zna, da mu Vlada RH može odobriti, bilo posebno jednogodišnje, bilo višegodišnje financiranje određenog projekta, jedino posebnom Odlukom Vlade RH!

Nadalje, i odredbom članka 4. Poslovnika Vlade Republike Hrvatske kao provedbenog akta niže pravne snage (N.N. broj 138/99, 16/00, 36/00, 105/00, 107/00-pročišćeni tekst, 24/01, 22/05, 68/07, 10/08), određeno je u kojim je jedino slučajevima Vlada ovlaštena odlučivati rješenjem:

Članak 4.

Vlada, kad je ovlaštena i u granicama svojih ovlasti:

- 1. donosi uredbe i druge propise;*
- 2. donosi upravne akte;*
- 3. donosi akte u vršenju vlasničkih ovlasti koje ima Republika Hrvatska;*
- 4. donosi akte poslovanja;*
- 5. donosi rješenja o imenovanju i razrješenju dužnosnika i državnih službenika, te članova drugih tijela koje imenuje i razrješava Vlada; ...*

Prema citiranom odgovoru Ministarstva kulture Republike Hrvatske, očevidno je i da je Vlada nezakonito odobrila novčana sredstva za obnovu spomenika u Srbu na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna RH za

2008, budući je odredbama Zakona o proračunu (N.N. broj 96/03, 87/08) jasno određeno za što se isključivo smiju koristiti sredstva Proračunske zalihe. Odredbe članaka 45. do 48. ovog Zakona tako određuju:

PRORAČUNSKA ZALIHA

Članak 45.

- (1) U proračunu se utvrđuju sredstva za proračunsku zalihu.*
- (2) Sredstva proračunske zalihe koriste se za nepredviđene namjene, za koje u proračunu nisu osigurana sredstva, ili za namjene za koje se tijekom godine pokaže da za njih nisu utvrđena dostatna sredstva jer ih pri planiranju proračuna nije bilo moguće predvidjeti.*
- (3) Sredstva proračunske zalihe koriste se za financiranje rashoda nastalih pri otklanjanju posljedica elementarnih nepogoda, epidemija, ekoloških nesreća ili izvanrednih događaja koji mogu ugroziti okoliš i ostalih nepredvidivih nesreća, za izvršavanje sudskih odluka i nagodbi za isplatu naknade i rente te za druge nepredviđene rashode u tijeku godine.*
- (4) Sredstva proračunske zalihe iz stavka 2. i 3. ovoga članka mogu iznositi najviše 0,50 posto proračunskih prihoda bez primitka.*
- (5) Visina sredstava proračunske zalihe iz stavka 4. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.*
- (6) Sredstva proračunske zalihe ne mogu se koristiti za kreditiranje.*

Članak 46.

- (1) O korištenju sredstava proračunske zalihe iz članka 45. ovoga Zakona odlučuje Vlada, odnosno poglavarstvo do određenog iznosa, predsjednik Vlade, odnosno predsjednik poglavarstva i ministar financija.*
- (2) Visina korištenja sredstava iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.*
- (3) Ministar financija obvezan je svaki mjesec izvijestiti Vladu, a predsjednik poglavarstva poglavarstvo o korištenju proračunske zalihe iz stavka 1. ovoga članka.*

Članak 47.

Vlada, odnosno poglavarstvo obvezno je polugodišnje izvijestiti Sabor, odnosno predstavničko tijelo o korištenju proračunske zalihe iz članka 46. ovoga Zakona.

Članak 48.

Ako se tijekom godine, na temelju propisa, smanji djelokrug ili nadležnost proračunskog korisnika, zbog čega se smanjuju sredstva, ili ako se ukine proračunski korisnik, neutrošena sredstva za njegove rashode i izdatke prenose se u zalihu proračuna ili na proračunskog korisnika koji preuzme njegove poslove.

Nadalje, Zakonom o izvršavanju državnog proračuna za 2008. godinu (N.N. broj 28/08, 82/08), odredbom članka 8., određen je iznos planiranih sredstava i iznos dopustivog raspolaganja proračunskom zalihom:

U proračunu su planirana sredstava proračunske zalihe u svoti od 467.683.00 kuna.

korištenju sredstava proračunske zalihe odlučuje Vlada.

Predsjednik Vlade može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 500.000,00 kuna.

Ministar financija može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 100.000,00 kuna.

Neutrošena sredstva iz ovog članka korisnik je dužan vratiti u proračunsku zalihu.

Iz citiranih odredbi Zakona o proračunu i Zakona o izvršavanju Državnog proračuna RH za 2008. godinu, očividno je da je Vlada RH, sredstva Proračunske zalihe nezakonito prenamijenila za svrhu potpuno drugačiju od Zakonom striktno određene, i još k tome u iznosu koji znatno nadilazi Zakonom dopušteni iznos raspolaganja (Predsjednik Vlade do 500.000,00 kuna, ministar financija do 100.000,00 kuna!).

Međutim, ovim se prosvjednim pismom nadležnim tijelima Republike Hrvatske i drugim primateljima pisma ne ukazuje samo na navedeno nezakonito, proizvoljno te stoga nesporno kažnjivo odlučivanje Vlade Republike Hrvatske, očividno usmjereno u cilju javnog zatajenja odluke o odobrenju obnove i uvjetima i načinu financiranja obnove spomenika u Srbu, a koje zatajenje ne bi u tolikom stupnju moglo biti moguće, u slučaju zakonitog odlučivanja Odlukom Vlade RH koja podliježe javnoj objavi te tako postaje dostupna javnosti. Ova je istinita činjenica na žalost potvrđena i postupanjem Vlade RH povodom postavljenih upita o obnovi spomenika u Srbu o kojima Vlada RH svojim dopisom od 11. studenog 2009., nije željela izravno odgovoriti?!

Ovim se prosvjednim pismom prije svega ukazuje, kako tijelima Republike Hrvatske tako i međunarodnoj zajednici čijim će nadležnim tijelima biti dostavljeno (UN, EU), da je Vlada Republike Hrvatske pristankom na obnovu spomenika ustanku u Srbu 27. srpnja 1941. i dodjeljivanjem novčanih sredstava iz Državnog proračuna u tu namjenu, počinila nedopustivi te od hrvatskog društva i svjetske zajednice civiliziranih naroda neprihvatljiv protucivilizacijskog čin obnove spomenika genocidnom četničkom zločinu započetom u Srbu 27. srpnja 1941. i okončanom potpunim istrebljenjem, potpunim „etničkim čišćenjem“ svega nepravoslavnog puka istočne Like i jugozapadne Bosne i zatiranjem zemljišnih međa i knjiga njihove privatne imovine!

Budući Vladi RH takva genocidna narav „ustanka“ u Srbu nije i ne smije biti nepoznata, ovakav civilizacijski sramotan i nedopustiv, kažnjiv čin Vlade RH, razlog je i „tajnovitosti“ postupanja Vlade RH.

Nadnevka 27. srpnja 1941. u mjestu Srb u Lici nije došlo do bilo kakvog antifašističkog ustanka ugroženog srpskog (pravoslavnog) puka protiv bilo kojih naoružanih vojnih ili redarstvenih postrojbi Nezavisne Države Hrvatske, niti protiv okupatorskih talijanskih vojnih postrojbi, niti protiv oružanih postrojbi bilo koje druge države članice tzv. „Sila osovine“. Tog je zlosretnog 27. srpnja 1941., započeo pokolj svega nepravoslavnog (nesrpskog) puka istočne Like i jugozapadne Bosne (katolika i muslimana), organiziran od pripadnika četničkog pokreta Draže Mihailovića, a u čijim su redovima u to vrijeme uistinu bili i vodeći srpski komunisti iz tog područja. Citat jednog od sudionika i organizatora pobune Gojka Polovine (Svedočenje, Prva godina ustanka u Lici, Beograd, 1988, str. 340. I 342.): *„Za nepun sat Boričevac je bio u plamenu...ostaje činjenica da je u masi neboraca tog momenta u pljački i paljenju učestvovao i znatan broj boraca, od kojih su neki poslije toga bili sjajni ne samo partizanski borci nego politički i vojni rukovodioci, komandiri, komandanti. Nikad nisam niti hoću javno pomenuti njihova imena“*.

Tog zlosretnog 27. srpnja 1941., nisu „ustali“ narodi Like, Hrvati, Srbi i drugi narodi Like, gospodo iz Vlade RH, kako se to zločinački podlo pokušava iskazati nazivom spomenika „spomenik ustanku naroda Like“!, već su tog dana, uistinu sotonskom mržnjom prema hrvatskom narodu i

svakoj hrvatskoj državi ispunjeni, monstruoznim zločinom „ustali“ jedino srpski četnici, a protiv svekolikog hrvatskog civilnog puka toga kraja, smjerajući istrebljenje hrvatskog naroda u cjelini te protiv postojanja i obstanka bilo kakve hrvatske države!

Pokolj koji se nakon jugosrbske hegemonističke povijesne torture od 1945. do 1995., njoj unatoč i danas ponovno pokušava podvesti pod „antifašistički ustanak“, započeo je gospodo iz Vlade RH, postavljanjem balvana na prugu (jednako dakle kao i 1990.!) i zaustavljanjem vlaka s civilima hodočasniciima muževima, ženama, djecom, starcima, svećenikom, te oružanim napadom na te nenaoružane hodočasnike koji su od svega „oružja“ imali samo krunice i molitvenike, a zajedno su sa svojim župnikom Waldemarom Maximilianom Nestorom, svi pobijeni i bačeni u jamu Golubinjaču i tako postali prve žrtve tog četničkog „antifašističkog“ pokolja (tako svjedoči partizan Stevo Babić u knjizi „Drvar 1941-1945 – Sjećanje učesnika“, Drvar 1972, II svez., str. 207-208: „...*grupa Damjana Zeljkovića je na svoju ruku povela sve putnike ka Golubinjači i sve ih, bez ičijeg odobrenja, postrijeljala.*“).

A primjerice tamošnjeg katoličkog župnika Gospodnetića rodnom s Brača, „*uhitili su 27. srpnja 1941. u 10 sati, sazvali zbor Srba ispred katoličke Crkve Sv. Ilije. Nabili mu na leđa magareći samar i jašili ga i to ispred njegove majke. Naložili su veliku vatru. Nabili ga na ražanj i pekli, te između ostaloga uz silnu krik i viku pjevali...*“ (Ante Mile Krvavica, „Svjedok sam četničkih zločina u Grahovu...“ Nedjeljna Dalmacija, 10.08. 1995. Str. 15).

Ovim prosvjednim pismom nije moguće, ali ni potrebno bilo kome navoditi sve činjenično utvrđene zločine i potvrđene organizatore i sudionike tog četničkog fašističkog, a ne antifašističkog ustanka u Srbu 27. srpnja 1991., budući za to postoji dovoljno dostupnih povijesnih izvora, a da se ne prigovori bilo čijoj pristranosti, i svjedočenja Titovih generala i „narodnih heroja“ o toj srpskoj pobuni.

Svakako nije samo za napomenuti, već uistinu za iz svega glasa vrisnuti, da jama Golubinjača, pa jama u Dabinu vrhu kod Brotnja kod koje je poklan i u jamu bačen cijeli rod Ivezića (do tada je u tom selu živjelo je oko 70 obitelji Ivezića!), kao niti druge brojne kraške jame tog i drugih

područja (do sada je popisano oko 1300 jama i masovnih grobišta!), jame pune nevinih civila mučenika, te duboke jame-grobnice djece, žena, mladića, očeva i staraca, žrtava mučkog četničkog pokolja ili „antifašističkog ustanka“, koji bi se po stranci SDSS, ali na žalost i po sramotnoj, nezakonitoj i kao takvoj, kažnjivoj rješidbi Vlade RH, nečuveno trebao slaviti i častiti monumentalnim spomenikom, još do danas nisu naravno istražene, jer ove su žrtve trenutnim političkim strukturama očividno nedostojne spomena, a kamoli novčanih sredstava iz Državnog proračuna!. Ne samo da dostojanstvom svakog civiliziranog naroda i čovjeka, Vlada RH ne istražuju takva masovna grobišta te dostojanstveno pokapa posmrtnu ostatke žrtava i žrtvama podiže dostojanstvene spomenike, nego kako vidimo, Vlada RH nečuveno, za civiliziran i demokratski svijet sablažnjivo, odlučuje i financira podizanje spomenika njihovim zločincima!

Ukazujući i uvažavajući nesporne povijesne činjenice potvrđene vjerodostojnim pisanim dokumentima, da je samo s područja istočne Like južno od Udbine, u potpunosti istrijebljeno oko 21. 000 tisuća Hrvata katolika, da su njihova sela i Crkve gotovo do temelja uništeni, zemljišne međe preorane, a zemljišne knjige uništene (spaljene) u cilju zatiranja svakog traga njihova življenja na tom prostoru i njihova mogućeg kasnijeg povratka, što sve rezultira ne vraćanjem im njihove imovine do današnjeg dana i nemogućnošću povratka potomaka tih sasvim nevinih i izbjeglištvom srećom spašenih žrtava na svoja ognjišta, četnički ustanak u Srbu 27. srpnja 1941. uistinu je zločin genocidnih razmjera, čina i naravi. Stoga najsnažnije iz dubine duše prosvjedujem, držeći da je s gledišta očuvanja i promicanja sveopće prihvaćenih civilizacijskih vrijednosti koje živi i želi živjeti i promicati današnja svjetska zajednica naroda, a koje nadam se i želim u to vjerovati, jednako tako žele promicati i hrvatske državne strukture u Europskoj zajednici naroda, vrijednosti utemeljenih na jasno usvojenim i snažno čuvanim prirodnim ljudskim pravima poput prava na sam život, slobodu i privatnu imovinu, kao i jasnu zabranu i osudu svakog nedemokratskog sustava ili snaga i veličanja bilo kojeg mirnodopskog ili ratnog zločina protiv čovječnosti, podizanje spomenika tobožnjem "antifašističkom" ustanku, a uistinu četničkoj agresiji koju su

27. 07. 1941. započele četničke barbarske horde (uz neskrivene prema hrvatskom narodu teritorijalno jasne simpatije i oružničku potporu talijanskih fašista) zvjerskim pokoljem vjernika hodočasnika i njihovih svećenika, a okončale mučkim istrebljenjem svekolikog do tada živućeg nesprskog puka na tom području te pljačkom i otimanjem im njihove imovine do današnjeg dana, duboko anticivilizacijski čin Vlade Republike Hrvatske, čin za svaku domaću i inozemnu osudu!

Hrvatsko društvo kao nesporno drevni baštinik najviših europskih i svjetskih uljudbenih vrijednosti i dosega, a posebno i kao skori dionik i baštinik takvih najviših društvenih vrijednosti Europske zajednice naroda, ne može i ne smije biti talac obstanka na vlasti bilo koje političke stranke ili vladajuće koalicije u Republici Hrvatskoj, ako joj se takav obstanak uvjetuje nedopustivim protučovječnim, protucivilizacijskim, kako domaćim tako i međunarodnim pravom kažnjivim, ultimativnim uvjetom bilo kojeg koalicijskog partnera, a u ovom slučaju stranke SDSS.

Stoga se ovo prosvjedno pismo dostavlja i nadležnim tijelima EU i UN-a, a od Vlade Republike Hrvatske se traži, da žurno razmotri povijesne činjenice glede četničke agresije u Srbu 27. srpnja 1941. (osnivanjem nepristranog Povjerenstva povjesničara) te donese Odluku o povlačenju odobrenih novčanih sredstava odobrenih iz Državnog proračuna i zabrani obnovu spomenika u Srbu, kako nakon Republike Srbije i Republika Hrvatska ne bi obnovom ovog spomenika službeno rehabilitirala četništvo i četnički pokret Draže Mihailovića kao antifašistički pokret, a sav svoj prestrašno mučenički pobijen nevini civilni puk istočne Like i jugozapadne Bosne proglasila fašistima.

Obnovom spomenika u Srbu toliki bi mučenički pobijeni, nevini i nenaoružani pravednici iz ljeta 1941. bili oglašeni fašistima, a njihovi ubojice, mrzitelji sotonskih čudi, nagona i nedjela antifašistima, a hrvatskom bi se narodu i svakoj hrvatskoj državi, slikovito rečeno zabio ne „nož u leđa“ nego „nož u srce“, jer ako se dopusti da hrvatski civil, nenaoružan seljak, žena, dijete, starac, suprug ili mladić iz 1941. postane fašist, onda je svaka dosadašnja ali i buduća agresija na hrvatski narod i hrvatsku državu ili sam spomen njezina postojanja dopuštena. Upravo tako su se takvi „srbski antifašisti“ i ponijeli i odnosili prema samom spomenu

i postojanju slobodne hrvatske države sve do 1995. godine! Jednako kao i oni „antifašisti“ iz odreda „Dušan Silni“, koji su u zapadnoslavonskom selu Donji Mosti započeli prve pokolje hrvatskih civila već 08. travnja 1941, dakle i prije proglašenja Nezavisne Države Hrvatske koja im je uvijek služila kao „alibi“ za četničke pokolje, istrijebljene i protjerivanje hrvatskog naroda, dok je istinski razlog njihovih pokolja bila upravo sotoniska, iracionalna mržnja prema hrvatskom narodu i uspostavi hrvatske države.

Razmatrajući i podsjećajući sve i na zlokobni upit SDSS-ovog zastupnika Milorada Pupovca: „A što vi to danas slavite?“, koji upit imenovani svake godine upućuje hrvatskoj javnosti povodom obilježavanja Dana pobjede i Domovinske zahvalnosti 05. kolovoza, hrvatski bi narod mogao očekivati, da bi sljedeći čin Vlade Republike Hrvatske u cilju održanja koalicijske Vlade na vlasti pod bilo koju cijenu, mogao biti podizanje spomenika „antifašističkim ustanicima balvan revolucije“ iz kolovoza 1990, odnosno 1991. godine. Koalicijski partner bi ih u takvu nužnost mogao s lakoćom uvjeriti, jer ako im kao antifašizam bude priznata četnička fašistička agresija započeta u Srbu 27. srpnja 1941. kada bili „prisiljeni ustati“ nožem, puškom, ražnjem i ostalim oruđem i alatom protiv svojih nesrpskih susjeda, nenaoružanih seljaka i svećenstva, ali naravno fašista, kako im onda „ustanak“ 1990/91. ne bi mogao priznat i slavljen i čašćen kao antifašistički ustanak, a u tom su „ustanku“ od 1990/91. do 1995. primjerice na Plitvicama i u Borovu Selu, bili „prisiljeni ustati“ snajperima i noževima protiv tijela, grla i očiju nesporno naoružanih redarstvenika, a ne više civila kao 1941. godine.

Potkrijepi takvog zahtjeva, očekivano će svesrdno doprinijeti i zastupnica Vesna Pusić, koja je također nazočila ovogodišnjem obkurnom okupljanju u Srbu, svojom ničim i nikad kažnjenom izjavom „da je Republika Hrvatska nastala na zločinu“. Ako je Republika Hrvatska nastala na zločinu, civilizirano je i obvezujuće žrtvama podići dostojni spomenik!

Tako ćemo po Miloradu Pupovcu, Slobodanu Uzelcu, Vesni Pusić i Vladi RH, poučeni o pravim, a ne pogrešnim nadnevcima narodnog i državnog slavlja, moguće uskoro ponovo slaviti 27. srpnja, i novo 17. kolovoza kao

dane „antifašističke borbe“, a spomenike umjesto žrtvama, podizati četničkim „antifašističkim“ zločincima u slavnome Zrinu, Gvozdanskom, Španovici i drugim mjestima iz kojih je živući puk pobijen, ili prognan ako je uspio preživjeti pokolj, a mjesta razorena do temelja te naseljena Srbima!

Podsjećajući i na riječi zastupnika koalicijske stranke SDSS Milorada Pupovca izgovorene upravo na tom obskurnom i nekažnjenom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2009. „*da se krik naroda s ovog mjesta mora čuti*“, poručujem Vladi RH i drugim primateljima ovog prosvjednog pisma, da se krik pobijenog mučeničkog naroda-pravednika toga kraja, vapijuće čuje i stalno sluša savješću svega čestita svijeta, a doprijet će i do savjesti „gluhih“, doprijet će i do Vaših ušiju, gospodo iz Vlade RH! „Jer kamen će progovoriti ako čovjek ne će! (Sveto Pismo)“

U tom pouzdanju želim vjerovati da Vlada Republike Hrvatske, poštujući zadane i obvezujuće vrijednosti današnjeg civiliziranog svijeta, svoje domaće i međunarodne obveze, ne će dopustiti obnovu i ponovno otkrivanje spomenika četništvu u Srbu pa gradeći time hrvatsko društvo na povijesnoj laži, a ne na povijesnoj istini, i ohrabrujući time očevidno nikad savješću ne pročišćena i ne okajana srca jednog dijela hrvatskih državljana i pothranjujući im nadu u prvoprigradni novi zločin, ponovo posijati i obilato nahraniti sjeme razdora i budućih sukoba, kako među državljanima unutar Republike Hrvatske tako i među državljanima šireg prostora!

Uvažavajući navedene tvrdnje, zahtijevam žuran i pravičan odgovor Vlade Republike Hrvatske, kako na dio neodgovorenih upita od 04. studenog 2009., tako i o ukupnoj osnovanosti i zakonitosti odlučivanja Vlade RH o pitanju obnove i prenamjene sredstava Državnog proračuna za 2008. u svrhu obnove spomenika zločinu u Srbu.

Privitak: 1. Dopis Vlade RH od 11.11.2009.

2. Dopis Ministarstva kulture RH od 17.11.2009.

U Zagrebu, 26. studenog 2009.

Željko Tomašević, dipl.iur.

Dostaviti:

- Naslovljenima (preporučenom poštom)
- Zavičajnim udrugama Ličana - svima,

- Udrugama branitelja iz Domovinskog rata - svima
 - EU
 - UN
 - Sredstvima javnog priopćavanja – svima
-

Dostavlja se dopunjeni popis s imenima supotpisnika prosvjednog pisma upućenog 30. 11. 2009. državnim tijelima republike hrvatske i međunarodnim organizacijama zbog odluke o obnovi i financiranju spomenika u srbu, koji su su prosvjedno pismo supotpisali do do 15. prosinca 2009.!

Do sada je pismo supotpisalo poimenično 225. osoba, skupno 1502. osobe, ukupno 1727. supotpisnika, uz sve pripadnike postrojbe „glavska 11“ iz dubrovnika!

Supotpisivanje prosvjednog pisma se nastavlja!

Dopunjavani popis potpisnika će se nadalje e-mailom TJEDNO dostavljati primateljima pisma te svim sredstvima javnog priopćavanja, unatoč njihovoj dosadašnjoj potpunoj „nezainteresiranosti“ za ukazano nezakonito raspolaganje državnim sredstvima u svrhu veličanja fašizma, a Vladi Republike Hrvatske će se u pisanom obliku javno dostaviti na dan održavanja prve sjednice Vlade RH u 2010. godini!

U petak 11. prosinca 2009. su gospodin Ante Beljo i gospođa Cika Mikolčić, članovi GI „Krug za TRG“, pred ulazom u Hrvatski sabor, svim saborskim zastupnicima dijelili brošuru (sadržaj: povijesni pisani činjenični dokumenti- 70-ak stranica) gospodina Ante Belje „Četnička pobuna i zločin u istočnoj Lici i jugozapadnoj Bosni 27. srpnja 1941. i Hrvatske žrtve“, predstavljenu na Tiskovnoj konferenciji Građanske inicijative „Krug za Trg“ održanoj 09. Prosinca 2009. U Europskom domu u Zagrebu.

Prema svjedočenju gospođe Cike Mikolčić, jedini saborski zastupnik koji je odbio primiti brošuru bio je Zoran Milanović, koji je kao prethodnik ovogodišnjoj nazočnosti Vesne Pusić, podsjećamo nazočio obscurnom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2008. uz riječi: „Ne trebam to, to nisu bili četnici, ja znam!“

Ovo svakom istinoljubivom čovjeku, a ne samo pripadniku hrvatskog ili bilo kojeg drugog narodu, „na znanje i ravnanje“!

Stoga vrlo štovani i dragi prijatelji čovjekoljublja i istinoljublja, kad je već na poticaj štovane gospođe ing. Damira Borovčaka i akademika Josipa Pečarića, ovo Prosvjedno pismo upućeno na supotpisivanje, budite prema svojoj savjesti slobodni uputiti ga na supotpisivanje i svim Vašim cijenjenim i poštovanim prijateljima i poznanicima kojima do sada nije dostavljeno.

E-mail adrese za javljanje osobnih podataka su: zeljko.tomasevic@inet.hr, zeljko.tomasevic@gmail.com, a osobno im poznati, mogu svoje podatke i podatke svojih prijatelja, dostaviti i izravno gospođi ing. Damiru Borovčaku i akademiku Josipu Pečariću!

S osobitim štovanjem i najsrdačnijim pozdravom!

1. Damir Borovčak, dipl.ing, samostalni katolički publicist
2. Josip Pečarić, akademik
3. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
4. Josip Pavičić, pisac i nakladnik
5. Marija Perković, dipl.iur.
6. Dr. Stjepan Razum
7. Kornelija Ivoš, službenica
8. Ante Šare, dipl. ing., Predsjednik HUV-a
9. Janko Bučar, dipl. pravnik i književnik
10. Mr. sc. Ljubomir Škrinjar
11. Ivana Marijić

12. Katarina Marijić
13. Petar Marijić
14. Ana Marijić
15. Ante Beljo, Upravitelj Hrvatskog informativnog centra, zastupnik u Hrvatskom saboru od 1993. do 2003. godine.
16. Nina Krznarić, dipl.oec.
17. Zdravko Vlaić
18. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
19. Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
20. Dr.sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m., Pula
21. Vera Čuljak
22. Petar Bezjak, ekonomist, bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
23. Gordana Galešić, dipl.oec.
24. Vlado Glavaš
25. Danica Glavaš
26. Jaroslav Stucka, Osijek
27. Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Sv. Filip-Jakov
28. Jadranka Matašin, prof., Predsjednica Udruge Ličana Župe Borićevac i 346. članova "Udruge Ličana župe Borićevac"
29. Don. Anđelko Kačunko
30. Radovan Smokvina
31. Branimir Petener, HOR - Hrvatski obranbeni red, Pročelnik
32. Prof. Dr. Fra Andrija Nikić, i 1101 član Hrvatskog kulturnog društva "Napredak" Mostar
33. Prof. Dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni fakultet
34. Antun Vuković, dipl.građ.teh., Stuttgart
35. Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljništva "Krasna Zemljo"
36. Jakov Rojnica, Predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika Splitsko-Dalmatinske županije
37. Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m. , Argentina

38. Prof. dr. sc. Josip Jurčević, zaposlen kao viši znanstveni suradnik u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar, predavač suvremene nacionalne i svjetske povijesti na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, Predsjednički kandidat na izborima za Predsjednika Republike Hrvatske
39. Marko Milinković, Varaždin
40. Kristijan Brkljačić, Kastel Stari
41. Tomislav Vuković, novinar, Zagreb
42. Robert Sertić
43. Liljana Katić, dipl. učitelj i teolog
44. Drago Zovko, dipl.iur.
45. Robert Gložinić
46. Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa, poduzetnik
47. Cika Mikolčić, Prof., Zagreb
48. Josip Milić, dipl.iur., tajnik Sveučilišta u Zagrebu u m.
49. Ljerka Vukić
50. Dr. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
51. Tomislav Čolak, profesor, Knin
52. Ines Čolak, učiteljica, Knin
53. Mr.sc. Goran Rubić, dipl.oecc.
54. Ivan Bastjančić, dipl.ing
55. Đurđica Bastjančić, prof.
56. Iva Bastjančić, student
57. Damir Kalafatić
58. Tvrtko Andrija Mursalo, veleposlanik RH u m., Vinogradi 97,10000 Zagreb
59. Jasna Polić-Biliško
60. Ružica Čavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
61. Mate Čavar, pjesnik i publicist
62. Vinko Ostojić, publicist
63. Ivan Kovač, politički izgnanik do 1991., dragovoljac Domovinskog rata, Zagreb

64. Ante Zanetić, bivši igrač HNK "Hajduk" Split
65. Alojzije Petračić, umirovljenik
66. Mirjana Majnarić, oec. u m.
67. Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
68. Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
69. Ivica Grgić, urednik portala „Lijepa naša Domovina“
70. Ivan Starčević, dipl.ing.el. u m., Sarajevo
71. Mile Prpa, dipl.iur., slikar, pjesnik i kolumnist
72. Jaroslav Rojnica, politički zatvorenik, Split
73. Misko Maslač, Cleveland, Ohio, SAD
74. Ivanka Eržen, dipl.oec.
75. Tomislav Držić, prof., urednik „Hrvatskog lista“
76. Marko Magdalenić, Prof., Katolički bogoslovni fakultet Zagreb
77. Dr. sc. Josip Matjan
78. Ljerka Pazman, viši fizioterapeut, Samobor
79. Franc Bilić, prof.
80. Marta Malinar
81. Hrvoje Malinar
82. Dr. Ivo Soljačić, profesor emeritus, Zagreb
83. Prof. Dr.sc. Ivan Biončić, Zagreb
84. Joško Čelan, novinar i publicist, Split
85. Mr. sc. Emil Čić, Zagreb
86. Tomislav Stockinger, dipl.iur., Zagreb
87. Boris Gašpar, Švicarska
88. Dr. ing. Marijan Papić
89. Mr.sc. Zorka Zane, politička zatvorenica
90. Maja Runje, Prof.
91. Vjera Ružević, umirovljenica
92. Rudi Tomić, žurnalist, autor i nakladnik, dopredsjednik Saveza Hrvata BiH u Kanadi
93. Marija Markić, CTC
94. Slobodan Markić, P. Eng.
95. Damir Tučkar, dipl.ing., Zagreb
96. Julije Derossi, književnik

97. Zlata Derossi, Prof.
98. Ante Brčić, novinar, Zagreb
99. Josip Grgić, mag. oec.
100. Ivan Balić
101. Lili Balić
102. Petar Mladinić
103. Ivo Dužević
104. Mr.sc. Wanda Jurišić-Kette, dipl.ing.
105. Mr.sc. Boris Kette, dipl.ing
106. Damir Primorac, Zaventem, Belgija
107. Dr.sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
108. Zoran Matulić
109. Manda Matulić
110. Stjepan Lamza
111. Ante Grbić, Zadar
112. Radojka Grbić
113. Ante Grbić, student
114. Antonia Grbić, student
115. Ivica Škiljo, dipl.ing., Split
116. J. Ivan prcela, Hrvatski javni djelatnik i pisac, Cleveland, SAD
117. Darko Kolić, Švicarska
118. Melanie Kolić, Švicarska
119. Nathalie Cerina, Švicarska
120. Veselko Ravlić, Švicarska
121. Ivka Ravlić, Švicarska
122. Ivan Ravlić, Švicarska
123. Ante Drmić, Švicarska
124. Josip Šokac, Švicarska
125. Petar Kružić, dr.st., Stuttgart
126. Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
127. Don Miljenko Babaić
128. Mag. Jasminka p. Petter
129. Miljenko Stojić, književnik i novinar
130. Ivica Luetić, novinar

131. Frano Grbavac
132. Mladen Zelić, Prof. dipl.ing.
133. Mato Artuković
134. Tomislav Beram, Predsjednik hrvatskog međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju u N.S.W. Australija i tajnik HOP-a Područnog odjela za Australiju i Novi Zeland
135. Tomislav Nürnberger
136. Hrvoje Šaban
137. Blažena Magdić
138. Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
139. Krešimir Krišto
140. Andrija Mažić
141. Miroslav Zemljak
142. Ante Matić, ing. el., predsjednik SHP
143. Franjo Talan
144. Željka Znidarčić, dr.sc., dr. med.
145. Tomislav Pavičić, dipl. ing.
146. Jelena (Jeka) Pavičić,
147. Marija Rukavina, poduzetnica
148. Marija Magdalena Matasić, nutr.diet.
149. Dr. Radoslav Marić, auktor i nakladnik
150. Stjepan Kovač, prevoditelj
151. Mile Tominac, poduzetnik
152. Marija Vukić, Gospić
153. Ivan Vukić, Gospić
154. Stela Šikić
155. Josip Papković, dipl.ing.fiz.
156. Mladen Križanić, Karlovac
157. Slaven Perović, muzejski savjetnik, Zagreb
158. Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
159. Daniel m. Zakarija, dia. aia.
160. Ivica Relković, Hrvatsko odgovorno društvo
161. Prof. dr. sc. Zvonimir Radić
162. Marko Šimat, Zadar

163. akademik Stanko Popović, redoviti profesor fizike Prirodoslovno matematičkog fakulteta u Zagrebu,
164. Kata Jelovčić, dipl.iur.
165. Dr. sc. Marko Krznarić, dr.vet.med.
165. Boris Prebeg, predsjednik udruge HOZ JAZOVKA
166. Boris Mihaljević, član HOZ-a Jazovka
167. Ivan Šebalj, član HOZ-a Jazovka
168. Andrej Šebalj, član HOZ-a Jazovka
169. Branko Slavić, član HOZ-a Jazovka
170. Anto Jurendić, član HOZ-a Jazovka
171. Dragan Vukelić, član HOZ-a Jazovka
172. Vera Vukelić, član HOZ-a Jazovka
173. Igor Vukelić, član HOZ-a Jazovka
174. Josip Grgić, mag.oec.
175. Mile Pešorda, književnik i urednik
176. Zlatko Jelinić, hrvatski Radio Vancouver-urednik i voditelj programa
177. Dr. sc. Martini Ira Glogar, doc. TTF
178. Đurđa Pavičić
179. Oskar Šarunić
180. Damir Kalafatić, dipling.kem. u m.
181. Marija Kalafatić, dipl.ing.kem. u m.
182. Jadranka Lučić, Tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
183. Marija Slišković, Predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
184. Vera Uglešić, prof., Zadar
185. Željko Soldo, ing.el., Zagreb
186. Igor Ivoš, student
187. Gordana Smitka, poduzetnica
188. Marijan Smitka, umirovljenik
189. Branko Duboković, dipl.ing.
190. Dragutin Šafarić, Velenje, Slovenija
191. Prof. dr. sc. Pater Vladimir Horvat,
192. Prof. dr. sc. Zenun Skenderi, Sveučilište u Zagrebu, Tekstilno-tehnološki fakultet, Zavod za projektiranje i menadžment tekstila
193. Prof. dr. fra Šimun Šito Ćorić

194. Dr. sc. Nikola Jelovac, psihijatar, Split
195. Anita Blažeković, predsjednica Povjerenstva za popisivanje prešućenih hrvatskih žrtava 2. svjetskog rata i poraća s područja Bjelovarsko-bilogorske županije
196. Miroslav Dorešić, fizičar, IRB
197. Fra Zlatko Špehar, OFM
198. Ante Vunić, umirovljenik, Stankovci, bivši Predsjednik Vlaams-Kroatische vriendschap/Belgija
199. Ante Pribudić, dr. stom.
200. Mr. Nikola Bićanić, publicist, Zagreb
201. Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb
202. Ing. Ivan Bićanić, Zagreb
203. Ante Česić
204. Matea Maja Perković
205. Marijana Čorić, doc. dr. sc., dr. med.
206. Mr. sc. Ferdo Čolak, prof., Njemačka
207. Marinko Markić
208. Alojzije Petračić, umirovljenik
209. Duško Abramović, Toronto, Canada
210. Nevena Abramović, Toronto, Canada
211. Nikola Mulanović, umirovljenik, Mokošica
212. Dr. sc. Tanja Pušić, izv. Prof.
213. Anđa Lovrić, prof.
214. Niko Bošković, dipl. ing.
215. Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
216. dr. med. Jagoda Šarunić-Gulan, spec. epidemiolog
217. ing. Vid Raguž-Vidra, dragovoljac Domovinskog rata sa SVIM pripadnicima postrojbe „Glavska 11“ – Dubrovnik
218. Ivana Haberle, predsjednica Udruge „Žene u Domovinskom ratu – Zadar“ i 55 članica Udruge
219. Dr. sc. Marko Krznarić, London
220. Ivan Ćosić-Bukvin, povjesnik, pučki pisac, Vrbanja
221. Josip Pavičić, Zagreb
222. Đurđa Pavičić, dipl. oec., Zagreb

223. Hrvoje Pavičić, dipl. ing. naftnog rudarstva, Zagreb

224. Ivona Pavičić Meier, Prof., Zagreb

225. Ivica Pavičić, Zagreb

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavenskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom srušeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruća' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronadete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,
dopisni član HAZU-a (Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić²⁷

Supotpisnici

prof. dr. sc. Andrea Aglič Aljinović

prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar

dr. sc. Maja Andrić, prof. mat. i inf.

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Vanda Babić, Zadar

prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb

doc. dr. sc. Senka Banić, Sveučilište u Splitu

dr. sc. Josipa Barić, Split

dr. sc. Osor Barišić, znanstvenik, Zagreb

prof. dr. sc. Danko Basch

dr. sc. Zlatko Begonja, Zadar

dr. sc. Mirko Belak, geolog

dr. sc. Ivana Benzon, profesorica engleskog i njemačkog jezika

prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu

akad. kipar Kruno Bošnjak, redoviti profesor, Zagreb

prof. dr. sc. Marijan Bošnjak

dr. sc. Srećko Botrić, docent

prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb

prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split

Sergio Brantes Glavic, Médico, Profesor Asistente de Medicina, Santiago, Chile

dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr.med.

dr. sc. Milko Brković, znanstveni savjetnik – trajno zvanje, redoviti prof.

dr. sc., naslovno zvanje

dr. sc. Miljenko Buljac

prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb

dr. sc. Ivica Čatić, KBF Đakovo

²⁷ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

- prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni fakultet
- dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
- doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split
- prof. dr. sc. don Josip Čorić
- Filip Čulo, dr. med., sveuč. profesor, Osijek
- prof. dr. sc. Vera Čuljak
- prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
- prof. dr. Vladimir Čepulić, Zagreb
- prof. dr. sc. Šimun Šito Ćorić, Nacionalni koordinatora Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj
- prof. dr. sc. Krešimir Ćosić, general pukovnik (u mirovini)
- prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
- prof. dr. sc. Borislav Dadić, filozof
- prof. dr. sc. Vlado Dadić
- prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
- prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta u Splitu
- dr. sc. Vladimir Delić, sveuč. prof., Zagreb
- dr. sc. Đuro Deželić, sveuč. profesor i veleposlanik u m.
- prof. dr. sc. Goran Dodig
- prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
- prof. dr. sc. Sergio Dokoza, Zadar
- admiral Davor Domazet Lošo
- profesor Esteban M. Domic M., Ingeniero Diplomado y Profesor Universidad de Chile, Santiago de Chile
- dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog sabora
- dr. sc. Pero Draganić, dr.med
- prof. dr. sc. Zvonko Dragčević
- prof. don Ilija Drmić, Vinica, Aržano
- prof. dr. sc. Andrej Dujella
- Asaf Duraković, profesor, dr. med., USA.
- prof. dr. sc. Boris Dželalija
- prof. dr. sc. Neven Elezović, redoviti profesor FER, Zagreb

- docent dr. sc. Srečko Favro
prof. dr. sc. Jasenka Gajdoš Kljusurić
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
Domagoj Galinović, dipl. ing. elektronike, docent državnog sveučilišta u Buenos Airesu u mirovini, Argentina
Ante Glibota, redoviti član, l'Académie Européenne des Arts, des Sciences et des Lettres, Paris
dr. sc. Martinia Ira Glogar, doc.
prof. dr. sc. Željko Grabarević
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
doc. dr. sc. Mario Grčević
prof. dr. sc. Damir Grgičević, dr. med.
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo, Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies), Kanada
dr. sc. Željko Hanjš
dr. sc. Branko Hanžek, viši znanstveni suradnik
prof. dr. sc. Andrija Hebrang, saborski zastupnik, Zagreb
prof. dr. sc. Dubravko Horvat
dr. sc. Katarinu Horvat, znanstvena savjetnica u Institutu za povijest umjetnosti, Zagreb
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, redoviti sveučilištni profesor
dr. Zdeslav Hrepic, Assistant Professor, Department of Earth and Space Sciences, Columbus State University
prof. dr. Nada Hulina, sveuč. prof. u mirovini
dr. sc. Ivan Ilić, sveuč. prof. (emeritus), bivši veleposlanik, Zagreb
prof. dr. sc. Zlata Ivanovi-Herceg, dr. med., Zagreb
dr. sc. Božidar Ivanković, predavač matematike
dr. sc. Slavica Ivelić, prof. mat. i inf.
doc. dr. sc. Hicela Ivon, Split
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić, viši predavač
dr. sc. Domagoj Jamičić, geolog, znanstveni savjetnik
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor

- dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar, Zagreb
dr. Milan Jelić, dipl. oec., R. Argentina
prof. dr. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu, redoviti profesor
prof. dr. sc. Damir Ježek
doc. dr. sc. Marko Jukić, dr. med.
prof. dr. sc. Vlado Jukić, ravnatelj Klinike za psihijatriju Vrapče
fra Karlo Jurišić, dr. sc., prof emeritus, Makarska
dr. sc. Držislav Kalafatić, liječnik-ginekolog, 'bolnica u Petrovoj'
dr. sc. Dalma Kalogjera, klinički psiholog, istraživač i autor
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Karlić
dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, Fakultet kemijskoga
inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Ivan Katavić, redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Drago Katović, redoviti profesor
dr. Vladimir Katović, professor of Chemistry, Wright State University,
Dayton, OH USA
dr. sc. Boris Kavur, dipl. ing. rud.
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
Oscar Kitashima, profesor, docente, Provincia de Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Branko Kornfeind, župnik, Pandrof, Austrija
dr. sc. Ivan Kordić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
prof. dr. Slavko Kovačić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta
u Splitu
prof. dr. sc. Zdenko Kovačić
dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
general-bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski
zbor
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić

dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
dr. sc. Ana Kunštek
prof. dr. sc. Želimir Kurtanjek
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, znanstveni savjetnik, Zagreb
prof. dr. sc. Slobodan Lang
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik u mirovini (docent)
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
dr. sc. Davorin Lovrić, fizičar
prof. dr. Maja Lukac-Stier, Doctora en Filosofia, Profesora universitaria e investigadora, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav Elvis Lukšić, Zadar
dr. sc. Aleksandar Lutkić, umirovljeni profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
prof. dr. sc. Jozo Marević
dr. sc. Davor Marijan, povjesničar
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. Mate Matas, Zagreb, sveučilišni profesor
dr. sc. Ante Mateljan, red. prof., KBF Split
dr. sc. Josip Matjan, die
prof. dr. sc. Marko Matić, PMF Split
dr. sc. Anita Matković, docent
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Enes Midžić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Vine Mihaljević, znanstveni savjetnik, Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta
prof. dr. Zlatko Miliša

- dr. sc. fra Dušan Moro, teolog, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač, Zagreb
prof. dr. fra Andrija Nikić, dipl. knjižničar i arhivist, predsjednik
Hrvatskoga kulturnog društva Napredak Mostar (i u ime 1219
napretkovaca iz Mostara)
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik u Zavodu za povijesne znanosti
HAZU-a u Zadru i docent na Filozofskom fakultetu u Mostaru
dr. sc. Vlado Pandžić, redoviti profesor Filozofskog fakulteta, Zagreb
dr. ing. Marijan M. Papich, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split
prof. dr. Snježana Paušek-Badždar, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju,
upraviteljica Odsjeka za povijest prirodnih i matematičkih znanosti
HAZU-a
dr. sc. Davor Pavelić, redoviti profesor
dr. sc. Dubravka Pavišić Strache, docent u mir.
dr. sc. Ivan Pavković, Zagreb
prof. dr. sc. Davor Pavuna
dr. sc. Marija Pehar
dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
prof. dr. Tomislav Petković, fizičar i filozof
prof. dr. sc. Mladen Petravić, PhD (ANU, Canberra), FAIP, Odjel za
fiziku, Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Ivica Picek
dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
prof. dr. sc. Valdi Pisac Pešutić, Split
prof. dr. sc. Franjo Plavšić, toksikolog i hrvatski književnik
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić

dr. sc. Marija Raguz, viši asistent na Medicinskom fakultetu u Splitu
Esteban Angel Ramljak, Profesor full time de la Universidad Nacional
del Centro de la Provincia de Buenos Aires, En Tandil, provincia de
Buenos Aires, Argentina

dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist

prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog fakulteta
Sveučilišta u Zagrebu

prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med.

prof. dr. sc. Mladen Rogina

mr. sc. Željko Sačić, general bojnik

Javier Gustavo Santich, Contador Público Nacional y Profesor de
Ciencias Económicas, Profesor Académico y Economista, Ciudad de
Rosario, República Argentina

prof. dr. sc. Dora Sečić

Haris Mirka Seitz, Prof. Dr. Investigador CONICET, Buenos Aires,
Argentina

prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb

prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb

profesor Arturo Calderon Simunovic, Universidad Austral, Puerto Montt,
Chile

Marina Skrobica, Ph. D., dizajner

dr. sc. Ana Smontara, znanstvena savjetnica, Koprivnica

dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus

prof. dr. Tomislav Sunić, spisatelj

prof. dr. sc. Denis K. Sunko

docent Goran Pavel Šantek, prof. etnologije i filozofije

dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskoga žrtvoslovnog društva

dr. sc. Anđelko Šimić, bivši veleposlanik, direktor Visoke škole za
turizam i ugostiteljstvo u Kuala Lumpuru, Malezija

dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar

dr. sc. i književnik Igor Šipić, Split

prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš, Split

doc. dr. sc. Dražen Švagelj, Vinkovci

- prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Kosta Urumović, red. prof.
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
Silvia Adriana Varela, Profesora en Letras, Instituto Fátima y Santísima Trinidad, Instituto Nuestra Sra. del Líbano
prof. dr. sc. Sanja Varošaneć
prof. dr. sc. Đurđica Vasilj
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović, umirovljeni profesor Nadbiskupijske klasične gimnazije u Splitu
doc. dr. sc. Mirela Vlastelica, dr. med., Split, Hrvatska
prof. dr. Petar Vrankić, prof. Bogoslovnog fakulteta, München
prof. dr. sc. Dario Vretenar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Vukasović, umirovljeni sveučilišni profesor, Zagreb
prof. dr. sc. Marija Vukelić-Shutoska, Skopje, Republic of Macedonia
doc. dr. sc. Tihomir Vukelja
dr. Vida Vukoja, lingvist
dr. Milan Vuković, umirovljeni sudac Ustavnog Suda RH i bivši predsjednik Vrhovnog Suda RH
Milan Zoretić, dipl. ing. elektronike, sveučilišni profesor, Argentina
prof. dr. sc. Jure Zovko
doc. dr. sc. Marija Žagar, Zagreb
prof. dr. sc. Dražen Živić, znanstveni savjetnik, Vukovar
prof. dr. Tomislav Živković, dr. fizike
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
dr. Ante Žuvela, dipl. iuris., Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Zdravko Žvorc, dr. vet. med.
Duško Abramović, Toronto, Canada
Dražen Adam, dipl. ing.
mr. sc. Goranka Adam, dipl. ing.

Boris Adašević, dr. med., Vitez, BiH
Damir Agičić, dr. vet. med, Slavonski Brod
Zvonimir Ajduk, Split
Ester Ale, odontologa, Argentina
Ivana Alebić, odgajatelj
Božo Alilović, Georgetown
Branko Alilović, Georgetown
Iva Alilović, Georgetown
Karolina Alilović, Georgetown
Žarko Alilović, Georgetown
Marica Alošinac, službenik, Bistrinci
Anica Andabak, Peru
Luis Fernando Andabak, Peru
Marijan Andabak, Peru
Mario Andabak, Peru
Marija Katarina Ambrose, previously known as Marija Ambrozic
Wolly Vlatko Ambrose, previously known as Vlatko Ambrozic
Katica Amidžić Peročević, Zagreb
Grgo Tomislav Antičić, dipl. oec, književnik
Mate Antunović, mag. katehetike i mag. teologije
Boro Arambašić, dipl. pravnik, Vukovar
Gorana Aras-Gazić, prof.mat. i inf.
Ivan Arbanas, prom. tehn., Zadar
Nataša Armanda
Stjepan Asić, dip. dizajner, predsjednik Australsko-hrvatskog kongresa
Ivan Aščić, sportski trener, umirovljeni satnik 5. GBR, Đakovo
Jasminka Aščić, kuharica, Đakovo
Marko Aščić, dipl. ing. el., Zagreb
don Miljenko Babaić, katolički svećenik, dipl. teolog. ratni vojni kapelan
prof. Patricia Babarovic, Directora del Centro de Estudios Paraná,
Buenos Aires, Argentina
(...)

PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE

Poštovani predsjedniče Hrvatskog sabora, poštovani saborski zastupnici! U posljednje vrijeme svjedoci smo sve agresivnijeg napada na hrvatski suverenitet, a napose na pravni suverenitet, zbog čega mi potpisnici ovoga prosvjednog pisma iskazujemo odlučan prosvjed i zabrinutost za budućnost Hrvatske.

Napadima na hrvatski pravni suverenitet želi se poništiti i pogaziti Odluka Sabora Republike Hrvatske o raskidu državnopravnih sveza s ostalim republikama i pokrajinama SFRJ i Deklaracija o proglašenju suverene i samostalne Republike Hrvatske, donesene 8. listopada 1991. Takvu Hrvatsku nekoliko mjeseci kasnije jedinstveno su priznale i sve članice EU-a i čitav svijet.

Odlukom Hrvatskog sabora jasno je utvrđeno da Jugoslavija kao državna zajednica više ne postoji. Republika Hrvatska odrekla je time legitimitet i legalitet svim tijelima dotadašnje federacije – SFRJ i odlučila ne priznati valjanim ni jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije – SFRJ.

Prosljeđivanjem Republici Hrvatskoj optužnica protiv hrvatskih građana koje su proizvela tijela bivše SFRJ, agresorske JNA, Republika Srbija pokazuje želju da bude slijednica bivše federacije kojoj je Hrvatska prije 20 godina otkazala svaki legitimitet i da izjednači krivnju agresora i žrtve. Time se, također, na svojevrsan način pokazuje da se velikosrpska agresija na Hrvatsku nastavlja pravnim i političkim sredstvima.

Dakle, temeljni cilj najnovije velikosrpske agresije na državnopravni suverenitet Republike Hrvatske jest popravljjanje za Srbiju vrlo negativnih posljedica, nastalih zbog niza izgubljenih ratova u Miloševićevo vrijeme, što je ujedno i temeljni cilj novoga srbijanskog Memoranduma.

Slanje optužnica iz Srbije gotovo je istovjetno kao da su poratna Njemačka ili Italija poslale optužnice za ratne događaje poratnim vlastima u Poljskoj, Francuskoj, Češkoj, Slovačkoj, Grčkoj, Albaniji, Hrvatskoj itd. Pomalo zbunjuje što EU, kad je riječ o tim pravnim aktima, traži pojašnjenje od

Hrvatske, kao da ne zna tko je bio agresor na Hrvatsku, kao i komentar državnog odvjetnika Republike Hrvatske koji se upleće u opravdanost donošenja zakona, što nije primjereno ni demokratskim državama niti državi u kojoj je provedena dioba vlasti.

Možda nam jednostavno na taj način iz EU-a pokazuju da na Hrvatsku gledaju kao na koloniju, otvoreno nam poručujući da ne računamo sa suverenitetom u EU-u. Postavlja se pitanje je li Srbija „sama“ donijela tu odluku. Sjetimo se da je srbijanski predsjednik Tadić tražio da se hrvatski generali osude bez dokazane krivnje, s istovjetnim argumentima na koje se sada pozivaju iz EU-a. Na tim se „argumentima“ temelji i presuda Haaškoga suda. Je li takav zahtjev postavio „sam“ Tadić ili mu ga je sugerirao baš EU?

Pozivamo zastupnike Hrvatskog sabora da odlučno stanu u obranu hrvatskog suvereniteta, a napose pravnoga, jer će se građani i po tome opredjeljivati na sljedećim izborima. Istodobno, najodlučnije prosvjedujuemo protiv postupanja Republike Srbije koja je hrvatskim pravosudnim vlastima na pilatovski način prosljedila fantomske optužnice protiv hrvatskih građana. To samo svjedoči da još nije izvukla zaključke iz agresivnog rata koji su JNA i Miloševićeva Srbija vodile protiv Republike Hrvatske, prouzročivši najveće žrtve i materijalne štete u Europi nakon Drugoga svjetskog rata, te da nije odustala od projekta Velike Srbije.

Zar tim svojim činom Srbija zapravo nije preuzela izravnu odgovornost za zločine i razaranja što ih je JNA počinila u Hrvatskoj?

Zbog toga Srbiji treba u najkraćem mogućem roku dostaviti račun za ratne štete koje su u Hrvatskoj počinile JNA, Miloševićeva Srbija i njihove paravojne snage.

Iz dosadašnjih slučajeva jasno je da su optužnice (mnoge, ako ne i sve) sastavljene na temelju priznanja iznuđenih od hrvatskih zatočenika u srpskim koncentracijskim logorima pa Srbiji treba postaviti sljedeće zahtjeve/pitanja:

Kako je moguće da uopće razmišljaju o optužnicama koje sadrže bilo kakav dokaz koji je pribavljen na nezakonit način, tj. dobiven pod prisilom u srbijanskim koncentracijskim logorima? Kako to da nakon tragičnih

iskustava Drugoga svjetskog rata, Auschwitz, Dachau..., EU tako olako prolazi preko toga?

Ovim prosvjedom tražimo procesuiranje svih odgovornih za odvođenje, držanje i mučenje hrvatskih građana u srbijanskim koncentracijskim logorima u Srbiji. (Procjena je da je u tim logorima ubijeno ili nestalo oko 300 ljudi).

Tražimo međunarodnu potporu da se zaustave sve optužnice (ne samo iz Srbije nego i iz BiH) koje polaze od dokaza koji su dobivene pod prisilom, odnosno pribavljeni na nezakonit način.

Sve ove naše nevolje proizlaze iz činjenice da se u Hrvatskoj prihvatilo izjednačivanje agresije i obrane. Počelo se pričama o navodnom građanskom ratu, a provedeno je preko izjednačivanja ratnog zločina, koji čine agresori, i zločina u ratu koji se može dogoditi u obrani kao prekoračenje nužne obrane. To je u suprotnosti s međunarodnim pravom! Tražimo vladavinu prava i hrvatski pravni suverenitet, umjesto dogovora na „visokoj razini“ koji služi skupljanju političkih bodova i uspostavi puzajuće „pravne jugosfere“.

Pozivamo zastupnike da na saborskoj sjednici 14. listopada, u petak, odgovorno štite suverenitet Republike Hrvatske i dostojanstvo narodnih zastupnika Hrvatskoga sabora.

U Zagrebu 8. listopada 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Dubravko Jelčić

akademik Andrija Kaštelan

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Nenad Trinajstić

dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog sabora

prof. dr. sc. Andrea Aglič Aljinović

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Ivan Bakran
dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. građ., Zagreb
doc. dr. sc. Senka Banić, Split
dr. sc. Josipa Barić, doc. FESB, Split
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Mirko Belak, znanstvenik
dr. sc. Zlatko Begonja, Upravitelj Zavoda za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu
akad. slikar Josip Botteri-Dini
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
dr. sc. Marijan Brajinovic, ministar-savjetnik, Beč, Austrija
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr. med.
prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
prof. dr. Ante Čuvalo
Marko Curać, novinar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Rudarsko-geološko-naftni fakultet, Zagreb
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. Vladimir Čepulić, Zagreb
Mirko Čondić, pukovnik HV-a u m.
dr. sc. Alojz Čubelić, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. sc. Slavica Dodig
admiral Davor Domazet Lošo
prof. don Ilija Drmić
prof. dr. sc. Andrej Dujella
prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet Split
prof. dr. sc. Neven Elezović

- doc. dr. Srećko Favro
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, Medicinski fakultet, Zagreb
doc. dr. sc. Martinia Ira Glogar
prof. dr. sc. Željko Grabarević
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo,
Kanada
Hrvoje Hitrec, književnik, predsjednik HKV-a
dr. sc. Zdeslav Hrepić, Columbus State University, GA, USA
doc. dr. Hicela Ivon, Split
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić
dr. sc. Zvonimir Janović, sv. profesor u m.
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar, Zagreb
dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, R. Argentina
Anđelko Kačunko, svećenik i publicist
prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Karlić, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u
Zagrebu
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
Mate Kovačević, novinar
dr. sc. Jadranka Kraljević
general bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski
zbor
prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš
prof. dr. sc. Stipe Kutleša

prof. dr. sc. Ante Lauc
dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik, Zagreb
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof. dr. Maja Lukac-Stier, sveučilišni profesor, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Marko Magdalenić, prof., Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
prof. dr. Ivan Malčić, predstojnik pedijatrijske Klinike KBC-a
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Mate Matas, Zagreb
Antun Mateš, akademski slikar
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
doc. dr. sc. Anita Matković
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar u prvoj Vladi RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
prof. dr. sc. Vine Mihaljević
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Zlatko Miliša, Sveučilište u Zadru
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Pero Mioč, književnik, književni prevodilac i kazališni redatelj, Šibenik
fra Dušan dr. Moro, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač
prof. dr. fra Andrija Nikić i 1238 mostarskih napretkovaca, predsjednik
Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru
prof. dr. sc. Milan Nosić, Rijeka
Javor Novak, hrvatski publicist
Nikola Obuljen, dipl. ing.; saborski zastupnik u miru
dr. teol. Anto Orlovac, svećenik, Banja Luka
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik, Zadar
dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Kanada
prof. dr. Mladen Parlov, izvanredni profesor na KBF-u Splitu
prof. dr. sc. Davor Pavelić
dr. sc. Davor Pavuna

Marija Peakić Mikuljan, književnica
prof. dr. sc. Ivan Perić
dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
prof. dr. sc. Ivan Petričević, sveuč. prof., infektolog
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
prof. dr. sc. Valdi Pisac, Pešutić, Split
Nenad Piskač, književnik, Zaprešić
dr. Ivanka Pižeta, dipl. ing. elektrotehnike, Zagreb
prof. dr. Franjo Plavšić, toksikolog i književnik
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog fakulteta,
Zagreb
prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med., Zagreb
Mladen Rogina, red. prof., hrvatski branitelj
prof. dr. sc. Dora Sečić
Jakov Sedlar, redatelj
prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Miljenko Stojić, književnik, franjevac i novinar
Goran Pavel Šantek, izv. prof.
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
prof. dr. Marijan Šunjić, rector emer., veleposlanik u miru
doc. dr. sc. Dražen Švigelj, patolog, Vinkovci
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., pjesnik
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Magdalena Ujević Bošnjak, dipl. ing. kem. tehn.

prof. dr. sc. Stanko Uršić, Sveučilište u Zagrebu, FBF
prof. dr. sc. Kosta Urumović, Zagreb
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet., Veterinarski fakultet, Zagreb
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
prof. dr. sc. Ivica Veža
prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, politolog
dr. sc. Zlatko Vučić, zn. savj. fiz., Zagreb
Tomislav Vuković, novinar, Glas Koncila
dr. sc. Željka Znidarčić, dr. med., Zagreb
doc. dr. Marija Žagar Zagreb
prof. dr. sc. Darko Žubrinić, Zagreb
Dusko Abramovic, Toronto, Canada
Nevena Abramovic, Toronto, Canada
mr. sc. Goranka Adam, dipl. ing., Kaštel Kambelovac
Dražen Adam, dipl. ing., Kaštel Kambelovac
Zvonimir Ajduk, dipl. ing. građ. Split
Marica Alošinc, službenik, Bistrinci
Ivan Alpeza
Benedikt Aljinović, Kaštel Sućurac
Katica Amidžić Peročević, Zagreb
sestra Zdenka, Milica Andrić, Đakovo
Kata Andrijević, Zagreb
Dragutin Anđelković, dipl. iur., Zagreb
Martina Antunovic, Hamburg, Njemačka
Josip Anušić, vjeroučitelj
Boro Arambašić, dipl. pravnik, Vukovar
Stjepan Asic, dipl. dizajner, predsjednik Australско-hrvatskog kongresa
Ivan Aščić, umirovljeni satnik HV-a
Jasminka Aščić
Luka Aščić, dipl. ing. el., Zagreb
Marko Aščić, dipl. ing. el., Zagreb
don Miljenko Babaić, katolički svećenik, dipl. teolog, ratni vojni kapelan

RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!

ZAHTJEV VLASTIMA REPUBLIKE HRVATSKE

Zahtijevamo da se referendum o pristupanju Hrvatske Europskoj Uniji održi nakon donošenja konačne presude hrvatskim generalima!

Bivši francuski vojni biskup Michel Dubost, na međunarodnom vojnom hodočašću u Lourdesu, rekao je da se divi Hrvatima, jer imaju nešto što sve više nestaje, imaju vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. I doista, moramo se sjetiti samo dviju činjenica koje to zorno pokazuju.

Pravo i obaveza svake države jest vratiti svoj okupirani teritorij. U Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949., koja govori o ratnim zločinima, odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže: *“Ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države!”*

Nasuprot tome, EU je kaznio Hrvatsku ukidanjem Phare programa već drugog dana oslobodilačke operacije “Oluja”, pozivajući se na lažne tvrdnje o prekomjernom granatiranju Knina. Na tome tragu Tužiteljstvo haaškoga suda optužilo je hrvatske generale i iskonstruiralo pravnu normu o “zajedničkom zločinačkom pothvatu” kako bi moglo optužiti čitave civilne i vojne strukture.

Nakon takvih blasfemičnih optužaba hrvatski je narod javno i otvoreno postavio pitanja, na koja nikada nije dobio odgovor: Je li bilo prekomjerna granatiranja Vukovara, Dubrovnika, Osijeka, Vinkovaca, Karlovca, Siska, Sl. Broda, Zadra, Šibenika i tolikih drugih gradova i mjesta? Je li “zajednički zločinački pothvat” planirana i provedena agresija od strane JNA i srpskih paravojnih snaga na Hrvatsku, nakon što su se njezini građani plebiscitarno odlučili za samostalnost i samoopredjeljenje, koju je bio još prije Pariške mirovne konferencije usadio kao misao vodilju tolikim potlačenim narodima američki predsjednik Woodrow Wilson? Je li tko odgovarao za prvo spaljeno mjesto, pravi holokaust na početku srpske agresije na Hrvatsku – istočnoslavonsko mjesto Čelije, koje se našlo na putu barbarogenijima? Je li bilo prekomjerno granatirano Sarajevo...? Po sadržaju optužnica i presudama kao da je u tim gradovima 90-tih godina vladao mir, a građani uživali u baroknoj glazbi. Takvo ponašanje Europe može se nazvati povijesnim primjerom beščašća i licemjerja, gaženjem svih kršćanskih vrijednosti na kojima se Europa stoljećima održala. Čini se da su, ipak, naše moralne vrijednosti u korijenima jedne druge Europe, koju su stvarali njezini najbolji umovi, nadasve kršćanski mislioci. Izjednačivanje žrtve i agresora dogodilo se prvi put u povijesti, kao što se dogodilo prvi put da glavni protagonisti rata – agresije na Hrvatsku, nisu osuđeni. Time je u Europi visoko podignuta sramna zastava – zastava rata, a ne zastava mira, koju su donijeli hrvatski branitelji. Nismo mogli ni vjerovati koliko je francuski premijer Georges Clemenceau svojedobno bio u pravu kad je tvrdio da je dobiti mir teže nego rat. U konačnici sve to govori koliko je Europi stalo do slobode i prava naroda koji su stoljećima bili imperijalnim žrtvama.

Poštovanje i prilagođavanje Hrvatske odlukama Haaškoga suda bio je stalan zahtjev EU-a i ostao je do danas, iako se sve vrijeme taj “sud” odnosio rasistički prema pojedinim narodima. To se konstatira i u nedavnom pismu 20 hrvatskih akademika, biskupa i nadbiskupa Vijeću sigurnosti UN-a, koje je supotpisalo 2300 građana (230 sveučilišnih profesora i doktora znanosti). Spomenimo samo jednu konstataciju iz toga pisma: “Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana (nesrba) u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihaću, a poslije pokolja u

također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenici.” Slično upozorenje dao je i tadašnji američki vojni ataše u Hrvatskoj, tvrdeći da su general Gotovina i Hrvatska vojska tada spriječili *genocid takvih razmjera kakav je bio samo u Drugome svjetskom ratu*.

Haaški su tužitelji prešli preko tolikih zlodjela. Nisu nikoga optužili za tolika silovanja... Žrtve svakodnevno gledaju silovatelje na ulicama hrvatskih gradova, posebice na ulicama Vukovara. To najednom nije zločin, možda zato što je to radio agresor, a njega su od mnogo čega amnestirali.

Sve su hrvatske vlasti od 2000., zbog navodno viših ciljeva, poslušno prihvaćale nakaradne poglede na osnovne vrjednote koje su u suprotnosti s civilizacijskim vrjednotama o kojima je tako upečatljivo govorio francuski vojni biskup, i ne samo on. Ako ih koji put i nisu prihvaćale, nisu to ničim pokazale.

Ulaskom u EU pod takvim uvjetima Hrvatska ne će moći pomoći EU-u da spozna koje su stvarne vrjednote, bez kojih ona ne može opstati. Zato pozivamo hrvatske vlasti da promijene odluku o nadnevku referenduma i odgode je sve dok se ne objavi konačna presuda Haaškoga suda hrvatskim generalima.

Želimo se još jednom uvjeriti u njihovu vjerodostojnost, želimo vidjeti je li Europa prepoznala žrtvu, razlikuje li vrijednosti slatke i drage slobode od sužanjstva. Zato trebamo izići na referendum o EU-u tek nakon što vidimo konačnu presudu našim generalima.

Time želimo dati priliku članicama EU-a da se izjasne – smatraju li oni i dalje da postoje više i manje vrijedni narodi. I da pokažu je li im i dalje nebitno hoće li netko pobiti i 100 000 pripadnika nekog – po njima – manje vrijednog naroda. Uvjereni smo da bi njihovi generali zaslužni za spašavanje tako velikog broja ljudi dobili Nobelovu nagradu za mir, bili bi slavljani, a hrvatski su generali u prvostupanjskoj presudi drakonski osuđeni!

Ako hrvatske vlasti ne bi željele odgoditi referendum, time bi bitno umanjile plebiscitarni izlazak na referendum o EU-u i pokazale da nas vode u EU jer ne znaju što s hrvatskom državom, kao što nisu znale ni 1918. pa

su, nasuprot jasnim upozorenjima, odveli narod kao guske u maglu. U magli isprepletenom raznim protuhrvatskim ideologijama ostali smo gotovo jedno stoljeće, plativši neizmjernom žrtvom. I tada se naše pretke uvjeravalo kako nemaju alternative. Slobodan građanin i slobodan narod uvijek imaju alternativu, a to su sloboda i samostalnost, poput Norveške i Švicarske. Ne možete nas stoga zaplašiti ni s eventualnim balkanskim parlamentima, jer jednostavno tamo ne pripadamo.

Ne bude li se odgodio referendum to će biti dokaz da hrvatske vlasti ne žele pomoći članicama EU-a, pa pozivamo hrvatske građane da na referendumu pokažu i jednima i drugima da, slično francuskom vojnom biskupu, puno više cijene hrvatske vrjednote od onih koje nam propagiraju iz EU-a, a slijepo podržavaju hrvatske vlasti od 2000. misleći na svoje fotelje, a ne na dobrobit naroda.

Hrvatski fokus, 26. prosinca 2011.

akademik Smiljko Ašperger

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru (+ 20. 03. 2012.)

mons. Vlado Košić, sisački biskup

prof. dr. sc. Stjepan Marčelja, dopisni član HAZU, full member of Australian Academy of Science, Australia

akademik Josip Pečarić

Ante Glibota, redovni član Europske Akademije Umjetnosti Znanosti i Literature (EASL), Paris

dr. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog managementa, FESB, Split

mr. sc. Željko Sačić, general u miru

- dr. sc. Maja Andrić
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. sc. Vanda Babić, Sveučilište u Zadru
prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb
dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. građ.
doc. dr. sc. Senka Banić
doc. dr. sc. Josipa Barić
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
dr. sc. Ivana Benzon
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
doc. dr. sc. Snjezana Braić, Prirodoslovno matematički fakultet, Split
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr. med.
dr. sc. Miljenko Buljac
dr. sc. Krešimir Bušić
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu
dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
doc. dr. sc. Alojzije Čondić, Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. sc. Vladimir Čepulić
prof. dr. sc. Alojz Čubelić, Katolički bogoslovni fakultet
prof. dr. sc. Borislav Dadić
prof. dr. sc. Vlado Dadić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata, Grubišno Polje
dr. sc. Ivo Derado, Max-Planck-Institut fuer Physik, Munchen, Germany
doc. dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
prof. dr. sc. Boris Dželalija
prof. dr. sc. Neven Elezović, FER, Zagreb

prof. dr. sc. Rea Fulgosi- Masnjak, redovita profesorica Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb

dr. sc. Nikša Glavić

doc. dr. sci. Martinia Ira Glogar

prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić

prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo, Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies), Kanada

dr. sc. Željko Hanjš

prof. dr. Ivan Ilić, professor emeritus, FER, Sveučilište u Zagrebu, bivši veleposlanik

prof. dr. sc. Borka Jadrijević

dr. sc. Julije Jakšetić

dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstveni savjetnik

dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u mirovini

dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, Argentina

prof. dr. sc. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu

prof. dr. Hrvoje Kačić

dr. sc. Držislav Kalafatić

prof. dr. sc. Damir Kalpić

prof. dr. sc. Ivan Karlić

prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton, OH USA

doc. dr. sc. Marijan Kirin

prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula

prof. dr. sc. Srećko Kovač

prof. dr. Slavko Kovačić, Split

dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, O. F. M., Duhovni ravnatelj Pokreta Krunice za obraćenje i mir

dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica

prof. dr. sc. Šimun Križanac

prof. dr. sc. Mario Krnić

dr. sc. Nikša Krstulović

prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš, Split

prof. dr. sc. Stipe Kutleša

prof. dr. sc. Slobodan Lang
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Velimir Laznibat, redovni prof. Filozofskog fakulteta u Mostaru u miru
doc. dr. sc. Inga Lisac
Maja Lukac-Stier, doktor filozofije i sveučilišni profesor, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. iur. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav E. Lukšić, Zadar
Marko Magdalenić, prof. - dirigent, KBF Zagreb
prof. dr. sci. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč.profesor u mirovini
dr. sc. Ivica Martinjak
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
dr. sc. Tomislav Matić, Canberra, Australia
dr. sc. Josip Matjan, die
dr. sc. Bruno Mayer, dipl. ing. tehnologije
dr.sc. Zvonimir Medvedović
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
dr. sc. Zlatko Miliša, red. prof.
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1263 člana
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. sc. Zarko Nozica
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
dr. ing. Marijan Papić, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman, redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
prof. dr. sc. Mladen Petravić, Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petrović

dr.sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist
prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, Zagreb
dr. sc. Drago Šimundža
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziologinja
Đuro Tikvica, pijanist, profesor Muzičke akademije u Zagrebu
prof. dr. sc. Kosta Urumović, Zagreb
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet., Veterinarski fakultet, Zagreb
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović
dr. sc. Petar Vučić
dr. sc. Zlatko Vučić
dr. sc. Vida Vukoja, lingvist
dr.sc. s. Lucila (Anica) Zovak, Švicarska
prof. dr. sc. Tomislav Živković
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
dr. Antonio Žuvela, pravnik, Buenos Aires, Argentina
Marko Abram, student, Split
Duško Abramović, Toronto, Canada
Nevena Abramović, Toronto, Canada
Dražen Adam, dipl. ing.
mr. sc. Goranka Adam, dipl. ing.
Damir Agičić
Zvonimir Ajduk, dipl. ing. građ., Split
Ivan Alpeza
Benedikt Aljinović
Katica Amidžić Peročević, dipl. oec., Zagreb
Ružica Andrić, Sydney, Australija
Kata Andrijević (s.m.Slavomira)
Martina Antunović
Josip Anušić, vjeroučitelj

Ivanka Arambašić, Trogir

Viktor Arbanas, dipl. ing. u mirovini, Osijek / Baden

Stjepan Asić, dizajner, predsjednik AHK

Marko Aščić, dipl. ing. el.

Don Miljenko Babaić

(...)

NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA! POZIV HRVATSKIM GRAĐANIMA

Blizu 1200 hrvatskih ljudi (više od 120 biskupa, nadbiskupa, akademika, sveučilišnih profesora, doktora znanosti) uputilo je zahtjev vlastima RH: *Referendum poslije presude hrvatskim generalima!* U njemu smo posebno istaknuli da je pravo i obveza svake države vratiti svoj okupirani teritorij, a u EU-u nisu držali da to vrijedi za našu zemlju pa su nas i kažnjavali zbog toga. Također smo ih upozorili kako je poštovanje i prilagođavanje Hrvatske odlukama Haaškoga suda bio stalan zahtjev EU-a i ostao je do danas, iako je sve vrijeme taj “sud” neistinama lažno optuživao ne samo hrvatske generale nego i hrvatski narod.

Traženje odgode referendumu ključno je moralno pitanje jer Hrvatska ne smije ući u Europsku Uniju žrtvujući nevine generale koji su najzaslužniji za našu slobodu.

Kako smo i dalje uvjereni da bi ulazak u Europsku Uniju bez prethodnog donošenja pravedne presude našim generalima, a to je sloboda, značio veliko poniženje za hrvatski narod i našu državu, a kako se referendum ne će dogoditi:

Pozivamo sve hrvatske građane kojima je stalo do istine, ponosa i dostojanstva hrvatskog naroda, do istine o Domovinskom ratu, do slobode zaslužnih i nevinih generala da glasuju protiv ulaska Hrvatske u Europsku Uniju ne samo na ovom referendumu, nego i na eventualno ponovljenom, sve dok se ne donesu pravedne presude hrvatskim generalima a to je sloboda.

akademik Smiljko Ašperger
akademik Andrej Dujella
akademik Dubravko Jelčić
akademik Josip Pečarić

- prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Borislav Arapović, Inozemni član Ruske Akademije Znanosti, Mostar – Stockholm
- Ante Glibota, redovni član Europske Akademije Znanosti i Umjetnosti, Pariz
- dr. sc. Maja Andrić
- dr. sc. Mato Artuković
- prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb
- doc. dr. sc. Senka Banić
- doc. dr. sc. Josipa Barić
- doc. dr. sc. Zlatko Begonja
- dr. sc. Ivana Benzon
- prof. dr. sc. Mihovil Biočić, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu
- dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
- doc. dr. sc. Snježana Braić
- dr. sc. Miljenko Buljac
- doc. dr. sc. Ivica Čatić, Katolički bogoslovni fakultet, Đakovo
- prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu
- dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
- prof. dr. sc. don Josip Čorić
- prof. dr. sc. Vera Čuljak
- prof. dr. sc. Ante Čuvalo
- prof. dr. sc. Vladimir Čepulić, Zagreb
- prof. dr. sc. Alojz Čubelić, Katolički bogoslovni fakultet
- prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
- doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata, Grubišno Polje
- prof. dr. Serđo Dokoza, Odjel za povijest, Sveučilište u Zadru
- prof. don Ilija Drmić, Vinica
- prof. dr. sc. Neven Elezović, FER, Zagreb
- prof. dr. sc. Rea Fulgosi-Masnjak, ERF, Sveučilište u Zagrebu
- dr. sc. Nikša Glavić
- prof. dr. sc. Asaf Duraković, dr. med.
- prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić

prof. dr. Vinko Grubišić, profesor emeritus, Sveučilište Waterloo,
Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies), Kanada
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, Argentina
prof. dr. Hrvoje Kačić
dr. sc. Držislav Kalafatić, ginekolog
prof. dr. sc. Ivan Karlić, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u
Zagrebu
dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, FKIT, Sveučilište u
Zagrebu
prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton, Ohio
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Eugen Koren
dr. sc. Mirna Koscec
prof. dr. sc. Srećko Kovač
sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
dr. sc. Goran Kozina, Varaždin
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta Krunice
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, Zagreb
prof. dr. sc. Slobodan Lang
doc. dr. sc. Inga Lisac, u mirovini
Marko Magdalenić, prof. - dirigent, KBF Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Ivan Marcelić, Split
dr. sc. Ivica Martinjak
dr. sc. Bruno Mayer, dipl. ing. tehnologije
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak u Mostaru sa 1272 člana
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
doc. dr. sc. Tado Oršolić
dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Canada

dr. sc. Đurđica Parac-Osterman, redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Ivan Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
prof. dr. sc. Marijana Peruzović
dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
prof. dr. Sven Seiwerth, Zagreb
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, FF Zagreb
prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, anesteziolog iz Zadra
Slaven Šuba, Ph. D.
Đuro Tikvica, pijanist, profesor Muzičke akademije u Zagrebu
dr. sc. Mislav Vedriš
prof. dr. sc. Tomislav Živković
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
dr. Edward Slavko Yambrušić, Washington DC, USA
(...)
Don Miljenko Babaić
(...)

APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!

Mediji su snaga iznad hrvatskog društva. Ne polažu nikomu račune osim profitu i nevidljivim političkim centrima moći. U tu svrhu sve im je dopušteno, od gaženja ljudskog dostojanstva, do raznih oblika manipulacije i potkopavanja hrvatske države. U medijima najmanje prostora ima za argumente. S poluinformacijama i dezinformacijama hrani se publika bez odgovornosti za napisanu riječ. Vještima manipulacijama inficiraju se sve skupine. Ali dok za razne infekcije postoje službe koje o tome skrbe, za psihičke napade putem medija na osobni integritet nema ni posljedica ni sankcija. Sve je dopušteno kad su mediji u pitanju, jer oni su sila i moć, svi ih se boje. Tako nešto je trebalo da bi se lakše upravljalo hrvatskim društvom. Najprije su se okomili na vrijednosti Domovinskog rata, zatim su isključili iseljenike, koji su se bili spremni vraćati u Hrvatsku, hrvatske nacionalne institucije, koje se raznim montiranim aferama podvojilo, a što se nije podvojilo, to se “ocrnilo”, zatim obitelj, a u završnom činu hoće lažima kompromitirati Katoličku crkvu, zapravo kršćanstvo koje je održalo hrvatski narod na ovim prostorima punih trinaest stoljeća.

Preko medija se vlada Hrvatskom. Mediji se izdašno koriste za upravljanje hrvatskim društvom. Skrivenim centrima moći oni su učinkovitiji od demokratskih putova, jer protivnika eliminiraju odmah, a istodobno pridobivaju javnost za svoja stajališta, koja ne trebaju objašnjavati. Društveni pravobranitelj u posljednjih dvadeset godina nije nijednom intervenirao i pokušao zaštititi pojedince ili društvene skupine od medijskih nasrtaja? Javna stručna analiza medija, koja je napravljena u jednoj znanstvenoj instituciji, nikada nije objavljena. Koji je razlog tomu? Medijski je prostor u Hrvatskoj danas kao jednosmjerna ulica u kojoj publika bezglavo bježi pred “razjarenim bikom”. Što više “krvi i

spektakla”, to mediji zadovoljnije trljaju ruke. Na taj način najdirektnije se ugrožavaju demokratski korijeni i potiču najniže strasti. Za nasilje u društvu stoga su u određenoj mjeri odgovorni i mediji. Bez medija i velikosrpski projekt izgledao bi puno drukčije. Te stvari se ne žele uzeti u obzir.

Medijska pristranost postala opasnost za državu i društvo. U dvadeset godina samostalnosti mediji su bili u funkciji promidžbe, uglavnom neskloni hrvatskoj državi, nagnuti najčešće lijevim dioptrijama. Oni ne mogu shvatiti da za medije nema ni lijeve ni desne strane, nego kritička prosudba i istina. Ali što njima znači istina? Mediji su ti koji su “kadili” bivšem hrvatskom premijeru, pravili s njime izmišljene interviewe, oni su ga pokopali, ne radi toga da kritički upozore na njegove nedostatke i štete za nacionalne interese, nego da instrumentaliziraju borbu za vlast i pokušaju ubiti svaki pluralitet stajališta i razmišljanja u hrvatskom društvu. Eliminiranje intelektualaca iz hrvatskih medija, osim onih koji misle kao i stranački vođe, jasan je znak da se u hrvatskom društvu ne razvijaju zdravi odnosi, nego da se društvo mijesi, po mjeri moćnika, koji se vješto skrivaju iza zavjesa.

Državni odvjetnik i mediji. U spregu s medijima ušao je i državni odvjetnik, koji selektivno pušta predmete u optjecaj, narušavajući demokratske stečevine i pretvarajući se u moć kojoj se treba pokoravati. Stalna stigmatizacija i kriminalizacija koja se događa svakodnevno u medijskom prostoru stvara dojam u običnih ljudi da u hrvatskom društvu ništa ne valja. Ali, ne će biti tako, jer da je tako, ono bi već davno nestalo. U hrvatskom društvu ima pozitivnih događaja, znanstvenih uspjeha i dostignuća, gospodarskih proboja, ali ti sadržaji nemaju mjesta u medijima, budući da su odredili pokazivati domaćoj i inozemnoj javnosti kako je hrvatska država nemoguća. Na tom tragu ima onih koji već javno govore kako “nismo u stanju držati, stvarati, oblikovati i voditi državu”. Koja je poruka – treba nas vratiti u balkansku tamnicu ili rastaliti u Europskoj uniji.

Perfidna igra medija uoči izbora. Stalnim napadima na jednu političku opciju, podilaženjem drugima, želi se biračima sugerirati komu treba vjerovati, tko su nacionalni spasitelji. Ni u jednoj europskoj državi danas nisu posloženi mediji da više manje pušu u jedan rog. Čovjek dobije dojam kao da su još u crvenoj košulji s titovkom na glavi. Ali već je rečeno kako će Hrvatska biti crvena i kako je to lijepa kapa. Pojedinačni disonantni tonovi samo potvrđuju tezu o uniformiranosti medija, kojima se ravna iz jednog mjesta, pa se i afere, crne kronike prelijevaju kao po zakonu spojenih posuda.

U Hrvatskoj nema slobodnog novinstva. Novine su strogo zatvoren i kontroliran prostor koji ima zadatak stvarati određen tip mišljenja i ponašanja, pohlepan za potrošnjom i ideološki obojen, da stalno mrzi svoje, preferira i divi se tuđem. Ankete kojima pribjegavaju elektronički mediji samo su način provjere kako napreduje određen projekt, kakve rezultate polučuje “pranje mozga”. Ono što je početkom prošlog stoljeća jasno uočio njemački znanstvenik K. Buecher, u Hrvatskoj je ostalo na snazi do danas, a on je tada ustvrdio kako su se “novine iz ustanove za objavljivanje vijesti pretvorile u nositelje i vođe javnog mnijenja, u borbena sredstvo partijske politike”. Hrvatske novine to nikada nisu prestale biti – one su danas najočitije sredstvo partijske politike kojima su strane nacionalne vrijednosti i nacionalni interesi.

Zbog svega rečenog smatramo:

- **Potreban je jači i kritičniji glas intelektualaca u postojećim oazama slobode.**
- **Dok se ne dosegne medijski prostor za pluralitet mišljenja, potrebno je koristiti se i osnivati alternativne medijske prostore.**
- **Tražiti od javnog pravobranitelja da stane u obranu dostojanstva pojedinaca i skupina koje su izložene nasrtajima medija, da zaštiti djecu i mladež, koja je podvrgnuta perfidnim medijskim manipulacijama.**

- **Budući da se javni mediji financiraju iz proračunskih sredstava, nije dovoljno tražiti da budu servis javnosti, nego da budu pod svakodnevnim nadzorom javnosti.**
- **Privatni mediji moraju jednako služiti općim interesima i vrijednostima. Oni ne mogu biti suprotstavljeni općem i nacionalnom interesu.**
- **Intelektualci i nacionalne institucije trebaju odlučno braniti nacionalne interese i nacionalne stečevine.**
- **Građani, koji svaki dan kupuju razne tiskovine, moraju biti načisto koga sa svojim novcem podupiru - lošom hranom čovjek zaturuje želudac, a poluinformacijama i dezinformacijama truje svoju dušu i dušu djece i obitelji.**
- **Glede parlamentarnih izbora upozoravamo građane da ne nasjedaju manipulacijama, već da se kritički, s obzirom na svoj sustav vrijednosti stečen školovanjem i životom, odluče, ne emocionalno, nego vrlo promišljeno, za kandidate koji će hrvatsku državu, voditi odgovorno i uravnoteženo.**
- **Naše je temeljno opredjeljenje slobodno i kritičko novinstvo, zasnovano na općeljudskim vrijednostima, koje će otvarati demokratska obzorja, a ne stvarati uvjete za interesne i partijske pobjede.**

Zagreb, 27. studenoga 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Slaven Barišić

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilšte Pariz-Sorbona, dopisni član

HAZU-a

akademik Andrija Kaštelan

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Nenad Trinajstić
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. sc. Vanda Babić, izv. prof.
prof. dr. sc. Ivan Bakran
dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. građ.
doc. dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Zlatko Begonja
dr. sc. Mirko Belak, geolog
dr. sc. Ivana Benzon
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
doc. dr. Ivica Čatić, KBF Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš
dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Vladimir Čepulić
prof. dr. fra Šimun Šito Čorić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
dr. Josip Delić, sveuč. prof. u m., Split
prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
prof. dr. sc. Serđo Dokoza, Zadar
dr. sc. Žarko Domljan
prof. don Ilija Drmić
prof. dr. sc. Andrej Dujella
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb

- doc, dr. sc. Martinia Ira Glogar,
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
doc. dr. sc. Mario Grčević
prof. dr. sc. Damir Grgičević
prof. dr. Vinko Grubišić
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, Čakovec
doc. dr. sc. Zdeslav Hrepić
dr. sc. Slavica Ivelić Bradanović
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar, Zagreb
prof. dr. sc. Vlado Jukić
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton, OH,
USA
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
dr. Slavko Kovačić, sveuč. prof. u m., Split
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta Krunice za
obraćenje i mir
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO
prof. dr. Maja Lukac-Stier, sveučilišni profesor, Buenos Aires,
Argentina
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
prof. mr. Ivanka Madunic-Kuzmanović
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u mirovini

dr. sc. Zvonimir Marić, sveučilišni profesor, Zagreb
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
dr. sc. Josip Matjan, die
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. dr. don Josip Mužić, KBF Split
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak u Mostaru
dr. sc. Tado Oršolić, Zadar
dr. ing. Marijan Papić
prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split
prof. dr. sc. Davor Pavelić
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
prof. dr. sc. Mladen Petravić, Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petričević, liječnik
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist
prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini
prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
prof. dr. sc. Sven Seiwerth, Zagreb
prof. dr. Andjelko Simic, HELP University Kuala Lumpur
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
dr. sc. Drago Šimundža, Split
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., Županijska bolnica Zadar
Đuro Tikvica, pijanist, sveučilišni profesor
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

prof. dr. sc. Nikica Uglešić
prof. dr. sc. Darko Ujević
prof. dr. sc. Kosta Urumović
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
dr. don Mile Vidović, Split
dr. sc. Petar Vučić
dr. sc. Zlatko Vučić, Zagreb
prof. dr. sc. Tomislav Živković
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
(...)
Don Miljenko Babaić
(...)

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH

U našem pismu povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011. napisali smo vam kako “znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!” To se odnosi i na Hrvate u BiH, a i njima se sudi i sudilo se u vašemu Den Haagu na isti sramotni način.

Ovih dana smo svjedoci kako se i Vatikan pribojava da bi katolici u Bosni i Hercegovini za koje desetljeće mogli posve nestati. Od oko 800 000 katolika u 1991. godini danas ih je ostalo 440 000. Eliminiranje Hrvata iz BiH, što vojnim što nevojnim sredstvima, zapravo je eklatantan primjer genocida.

Za čiji račun želite očistiti BiH od Hrvata? U što namjeravate pretvoriti tu državu?

Hrvatski narod se ponosi i uvijek će se ponositi onima kojima vaš “Sud” određuje drakonske kazne pa čak i zbog spašavanja stotinjak tisuća ljudi – samo zato što su muslimani. Jedan od onih koji će zauvijek biti među ponajboljim sinovima hrvatskog naroda, haaški optuženik, ovako govori o ratu između žrtava velikosrpske agresije, muslimana i Hrvata BiH:

Završni govor generala Praljka

I.

Obuka policajaca iz BiH u Hrvatskoj, a koje šalje SDA još 1991. god.

Obuka pilota A BiH u Republici Hrvatskoj.

Obuka i opremanje čitavih postrojba A BiH u Hrvatskoj.

Zbrinjavanje stotina tisuća muslimanskih izbjeglica u RH.

Organiziranje eksteritorijalnog školstva za muslimane izbjeglice u RH i to na, tada još nepostojećem, bosanskom jeziku.

Vremenski neprekinuto naoružavanje A BiH.

Municija, nafta, lijekovi, hrana i ostala potrebna logistika A BiH za vođenje rata.

Liječenje više od 10 000 ranjenih boraca A BiH u hrvatskim bolnicama.

Omogućavanje dolaska više tisuća mudžahedina u A BiH.

Regularni logistički centri A BiH u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Samoboru, tijekom cijelog rata.

Itđ., itd.

I sve to besplatno.

Nikada u povijesti ratovanja jedan narod – (Hrvati) – nije tako i toliko pomogao drugi narod – (Bošnjaci-Muslimani) – i onda kada su potonji okrenuli svoju vojsku – (A BiH) – protiv Hrvata – (HVO) – u BiH.

Nikada u povijesti ratovanja zapovjednik jedne vojske (HVO-a) nije propuštao konvoje oružja (i ostalog) drugoj vojsci (A BiH) i onda kada je ta vojska (A BiH) to oružje (i ostalo) koristila za napade na one koji su joj to propustili.

A što je s referendumom Hrvata za BiH, koji je preduvjet za postojanje te države?

Priznanje BiH od RH.

Imenovanje veleposlanika RH u BiH.

Potpisivanje svih prijedloga međunarodne zajednice o unutarnjem uređenju BiH a prvi koji su potpisivali bili su predstavnici HZ HB i RH.

To je bila politika dr. Franje Tuđmana, predsjednika RH, to je bila politika Vlade RH i Sabora RH i MORH-a, to je bila politika HVO-a.

To su za tužiteljstvo ovog suda elementi UZP-a.

Takva optužnica služi se logikom koja je uvredljiva i za kognitivni sustav patogenog virusa.

I-1.

Kakvo mišljenje i koji stavovi prethode ovakvoj optužnici?

Simon Leach, bivši kvartovski policajac u Velikoj Britaniji, član tužiteljskog tima koji je istraživao zločine Hrvata u Lašvanskoj dolini, na jednom sastanku u tužiteljstvu 1996. godine izvadio je papir na kojem su pisala imena: Franjo Tuđman, Gojko Šušak, Vice Vukojević. Tumačio je i objašnjavao da su to ciljevi do kojih će dovesti njegova istraga.

Citiram iz knjige Williama Montgomeryja *Kad ovacije utihnu*. (Struggling with democratic transition; After the cheering stops, 2010), stranica 114:

A. Specijalni ambasador SAD-a za ratne zločine Pierre Prosper pozvao je trojicu američkih ambasadora iz regiona (iz Srbije, Hrvatske i Bosne) da dođu u Haag kako bi se sastali s predstavnicima MKSJ. Dve uspomene naročito su upečatljive. Prva se odnosi na to da smo direktno od Carle del Ponte čuli da se zvaničan pristup njene kancelarije temelji na stavu da su svi ratni lideri svih strana krivi za ratne zločine, a da zatim razmatra koji su to određeni zločini i kako da dokaže njihovu krivicu. Takvo gledište tada mi se učinilo – i još mi se čini – pogrešnim po mnogim osnovama.

Je li gospodin Montgomery vjerodostojan svjedok?

Kakva je reakcija ostale trojice?

Stavovi Carle del Ponte nisu “pogrešni po mnogim osnovama”, to je imperijalna bahatost, degradacija prava na komunističke čistke i nacističke pogrome.

3. U svojoj knjizi *La Caccia – Io E I Criminali di Guerra*, u 10. poglavlju “Zagabria, dal 1999 al 2001”, na stranici 254. piše:

Jedan od tužitelja Suda, Kanadčanin dobro poznat u krugu po svojoj duhovitosti i dosjetkama, služio se aforizmom kojim je dobro isticao razliku između Srba i Hrvata koji su pokušavali ometati rad Suda: *Srbi su kopilad*, govorio je, *dok su Hrvati podmukla kopilad*.

1. Taj tužitelj suda, Kanadčanin, služi se govorom mržnje.

1.1. Del Ponte upotrebljava trajni glagol “služiti” (upotrebljavati). To znači da to nije bila “dosjetka” jednom upotrijebljena, već uobičajeni način šovinističkog i rasističkog karakteriziranja HRVATA – *podmukla kopilad*.

1.2. Carla del Ponte prenosi riječi jednog od tužitelja suda bez ikakvih ograda, a to znači da se ona s takvim mišljenjem u cijelosti slaže. I to trajno u skladu sa značenjem glagola “služiti” (upotrebljavati).

2. Potpuno mi je nejasan izostanak bilo kakve reakcije na takav profašistički način govora o jednom narodu. Mene interesira da li je u ozračju takvog mišljenja napisana optužnica protiv mene.

Da sam, kojim slučajem, ja, Slobodan Praljak, napisao ili izrekao takvu kvalifikaciju bilo kada, u bilo kojoj formi prema bilo kom narodu ili skupini u vrijeme rata na prostorima bivše Jugoslavije, dobio bih samo zbog toga 5 godina zatvora. Želim saznati da li na sudu u Haagu vrijedi: *Quid licet Iovi, non licet bovi*. Želim saznati da li međunarodne organizacije koje su osnovale sud i koje se brinu o njegovoj pravičnosti, podržavaju taj stav, izrečen u spomenutoj knjizi.

II.

Tužiteljstvo me uspoređuje s nacistima a moje djelovanje s holokaustom. Pa da opišem ulogu Goeringa s kojim likom bi, po tužiteljstvu, ja trebao biti sukladan.

Taj je Goering smjestio svoje Židove (Muslimane) u svoju vikendicu i brinuo se o njima.

Smjestio je svoje Židove u stan u Zagrebu, hranio ih i liječio.

Išao je na snajpersku vatru kod vojarne JNA u Grabovini kako bi spasio žene svojih neprijatelja.

Tijelom zaštitio zarobljene vojnike JNA i brinuo se da sretno stignu svojim kućama.

Izvukao zarobljene civile Srbe iz logora u Dretelju prijetnjom oružja. Ne sam. Logor su držali pripadnici HOS-a – pretežito Muslimani.

Izvlačio ranjene Židove – Muslimane iz bolnice u istočnom Mostaru. Ne sam.

Organizirao izvlačenje, prebacivanje i smještaj 15 000 Židova – Muslimana iz Stoca i Dubravske Visoravni splavom preko Neretve + 3 000 automobila. Ne sam.

Prevezao ranjenu Muslimanku – Židovku helikopterom iz istočnog Mostara u Split. Ne sam.

Židovsku (muslimansku) obitelj s djetetom oboljelim od leukemije preuzeo kod Uskoplja i prebacio u Split na liječenje. Omogućio im stjecanje hrvatskog državljanstva kako bi na teret hrvatskog proračuna mogli otputovati u Švicarsku na liječenje. Ne sam.

Organizira gradnju ceste spasa za Židove – Muslimane kako bi mogli otići u drugu domovinu. Goeringovu, u Hrvatsku. Ne sam.

Vodio ih i borio se sa Židovima – Muslimanima braneći i oslobađajući Mostar, Čapljinu, Travnik i Konjic, itd. Ne sam.

Pustio na svoju ruku zarobljene Židove – Muslimane, zarobljene poslije sukoba u Rami – Prozoru.

Spriječio osvetu nakon što su Židovi – Muslimani počinili zločin u Uzdolu. Ne sam.

Isto to vrijedi i za Doljane i Grabovicu. Ne sam.

Kad je trebalo i osobno provodio konvoje s hranom za Muslimane – Židove i konvoje s oružjem i onda kada su 3. K A BiH i 4. K A BiH i 6. K A BiH i dijelovi K A BiH krenuli protiv Goeringa na zapadne granice BiH i u luku Ploče. Nakon što su potpisali primirje sa Srbima. Ne sam.

Itđ. Itđ.

Goering – Praljkoovo ponašanje u Sunji ću preskočiti.

Takvim se ponašanjem postaje ratni zločinac sukladno logici tužiteljstva.

Tužitelj citira Goetheova “Fausta” – o zrcalu u koje se moramo pogledati.

Moji su actus reus moje ogledalo, moj smisao i moja bit, jer proizlaze iz mens rea onoga što nazivamo Slobodan Praljak.

Nažalost, suci Prandler i Trechsel odbili su prihvatiti mojih 150 svjedoka, koji svjedoče o činu i aktu i djelu optuženog Praljka, svjedoče istodobno i o općoj situaciji u kojoj su takva djela nužna, nažalost ne uvijek i dovoljna.

A nikako ne razumijem pravnu proceduru koja mi zabranjuje svjedočiti o Mladićevim dnevnicima.

III.

ŽALIM LI ŽRTVE?

Da, žalim sve nevine žrtve svih ratova.

Posebno žalim žrtve onih petstotinjak ratova poslije 1945. a dogodili su se i događaju se usprkos svim moralističkim filipikama koje svakodnevno slušamo.

Posebno žalim za svakim onim djetetom koje umre od gladi svake 4 sekunde ovoga našeg realnog vremena.

Mir u diktaturi je priprema za rat. Što duža i gora diktatura, to je više akumulirane negativne energije, to je više krvi i zla poslije.

Radilo se o Titu ili Sadamu, isto je.

I nisu krivi oni koji sruše diktatora i poslije se trude umanjiti zlo koje se javlja snagom fizičkih zakona, nego oni koji su omogućili i šutnjom produžili trajnost diktatoru.

Isto vrijedi i za Jugoslaviju poslije Tita i za Irak poslije Sadama.

Ono sto tužitelj naziva nacionalizmom, kod Hrvata je bila potreba za slobodom, i nacionalnom i građanskom.

U tom smislu ja sam hrvatski nacionalist.

Ne odričem se nacionalne politike dr. Franje Tuđmana jer je ta politika stvorila RH i omogućila opstanak BiH kao države.

Ne odričem se smisla i pravnog utemeljenja HZ-HB, izraza volje Hrvata u BiH, suverenog i konstitutivnog naroda u toj državi.

HZ HB, krhkom organiziranošću, omogućila je stvaranje HVO-a koji je 1992. obranio BiH i jug Hrvatske, a 1993. spriječio ostvarenje agresivnih planova A BiH.

A) Muslimanska politika i A BiH, nemoćni da vrata od JNA i VRS-a zauzete teritorije (dobrim dijelom i zbog moralnom ljudskom umu neshvatljivog embarga na oružje) krenula je u ofenzivu prema HVO-u. Oslobađajući BiH od Hrvata počinili su zločine – Konjic, Čapljina, Doljani, Bugojno, Grabovica, Uzdol, itd., itd.

Činjenice su na raspolaganju i za ubijene i za protjerane i za zatvorene Hrvate.

Društveni su odnosi uzročno-posljedični a pokrenuta spirala zla ne opravdava zločin, ali bitno smanjuje mogućnost provedbe prava. Ma tko god, na papiru, bio zadužen to raditi.

Svugdje i uvijek je tako.

HVO se branio od agresije i 1992. i 1993. i 1994. a dužnost zapovjednika je ne izgubiti rat.

Moja savjest je čista.

IV.

Sudski je proces tumačenje zakona i interpretacija činjenica.

Sudski proces je retorički i kao takav ne traži apsolutnu istinu, već istinu koja je vrlo vjerojatna (izvan svake razumne sumnje), kojoj se teško ili nikako ne može proturječiti.

U iznalaženju takve istine nije dovoljno znanje, već je potrebno umovanje, potreban je *logos* – racionalno i logično argumentiranje.

Podatci i činjenice, izjave, statistike... u argumentaciji ne znače ništa ako nisu logičnim zaključivanjem dovedeni u vezu s tvrdnjama.

Tek povezivanjem različitih znanja možemo se približiti istini.

U ovom procesu potrebna su znanja iz sociologije, sociologije rata, znanja o društvima u kojima je potpuno razorena i državna i društvena struktura, u kojima se pojedinci vraćaju u prirodno stanje, potrebna su znanja iz ratne psihologije, znanja ratnih vještina, oruđa, stvarnog sadržaja pojma vojske, itd., itd.

Moguće pogreške u interpretaciji činjenica su i vjerojatne i kobne.

Pretjerana i kriva redukcija pojmovnog aparata i logične povezanosti.

Zaključivanje na osnovu krivih pretpostavki.

Izbjegavanje usporedbe sličnih sustava i fenomena.

Lagodno (intelektualcima tako drago) izjednačavanje pojma “moći” i pojma “htjeti” “željeti”, i

Lagodno upiranje prstom u krivce što svijet nije skladan njihovoj volji i predodžbi.

Sve su to polja logičkih mogućih grešaka u konačnoj prosudbi.

Nadati je se da će se časni suci pridržavati strogih znanstvenih metoda i spoznaja.

IV. -1

U prošlom stoljeću, da ne spominjem daleku prošlost, u sudskim je procesima osuđeno više desetina milijuna ljudi.

Po zakonima rasnim (SAD, Pretorija), diktatorskim, vjerskim, nacističkim (Njemačka, Srbija, Slovačka, NDH), fašističkim (Italija), komunističkim (SSSR, Jugoslavija, Mađarska, Kina) itd. i tome slično.

Sudska retorika predugo je bila pod utjecajem nerazumnih društvenih i političkih sila i zbog toga je i sama osuđivana.

Nažalost, nedovoljno.

Kako ne bi završila u moralnom beznađu, krajnje je vrijeme da postane ono što mora biti – razuman i uman proces.

Imam li se prava nadati?

IV-2

Kakvi god da jesu zakoni ovog suda, oni ne vrijede za Amerikance.

Za ostale narode vrijede zakoni stalnog suda (ICC – Međunarodni krivični sud) a ti se opet zakoni razlikuju od ovih ovdje (ICTY – Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju), po kojima se meni sudi.

Time je ukinut važan uvjet sudske retorike a taj jest “Princip ravnopravnosti sudionika u sudskom procesu”.

Citiram PERELMANA:

“U odnosu u kojem je nejednakost bitno obilježje odnosa među ljudima, nema osnove za razuman i uman proces”.

V.

Nisam kriv!

I ne mislim pritom na osjećaj krivnje.

Hladno, racionalno, logikom koja je kritički provjeravana desetine puta – znam da nisam kriv.

Časni suče Antonetti; ako vaša presuda bude suprotna mom zaključku, ja ću, poštujući opće načelo opovrgljivosti svakog mišljenja, zaključka ili stava, otvoreno i hrabro preispitati svoj stav o vlastitoj odgovornosti.

Ako spoznam pogrešku, izdržavat ću kaznu jer ste vi pravični.

Znat ću što sam mogao bolje, kako sam mogao bolje, gdje sam mogao bolje i kada sam mogao bolje; i to mišlju, riječju, djelom i propustom.

Ako me ne uvjerite, ako vaše tumačenje činjenica bude nedovoljno dobra ili pogrešno primijenjena spoznaja neke od društvenih znanosti:

Pa postane moguće ono što nije bilo moguće,

Pa postane jednostavno ono što nije jednostavno,

Pa moć da se nešto učini postane prosta zamjena za želju ili htijenje,

Onda ću ja biti u zatvoru samo zato jer je sud sila.

A to zbilja ne bi bilo ništa novo.

Mojih pola sata je isteklo.

Zato mi ponovno tražimo od vas:

Vratite nam naše branitelje i iz Bosne i Hercegovine, koje ste vi zatočili ili već i osudili bez dokazane krivnje! Oslobodite i generala Praljka i njegove

suborce Jadranka Prlića, Brunu Stojića, Milivoja Petkovića, Valentina Ćorića i Berislava Pušića, jer njihovom presudom samo pokazujete želju za definitivnim eliminiranjem Hrvata iz BiH. Tako ćete spasiti svoju čast i čast svih vas, jer po tome koliko ste bili pravedni i časni sudit će vam povijest.

Mi, Hrvati, samo to od vas tražimo .

akademik Smiljko Ašperger

akademik Slaven Barišić

akademik Boris Bućan

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član

HAZU-a

Ante Jurić, nadbiskup (+ 20. 03. 2012.)

akademik Andrija Kaštelan

hrvatski književnik Slobodan Novak, akademik

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Dario Vretenar

Ante Glibota, redovni član, de l'Académie Européenne des Sciences, des Arts et des Lettres

dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. Kuzma Kovačić, član suradnik HAZU-a, akademski kipar, Split

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management, FESB, Split

prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar

dr. sc. Maja Andrić

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. cc. Vanda Babić

- prof. dr. sc. Ivan Bakran
doc. dr. sc. Senka Banić
doc. dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
dr. sc. Ivana Benzon
dr. Charles Billich, umjetnik
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
dr. sc. Vjekoslav Boban, prof., Zagreb
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Zdravka Božikov
dr. sc. Miljenko Buljac, profesor i književnik
dr. sc. Krešimir Bušić, Vukovar
prof. dr. sc. Zvonko Čapko, Rijeka
doc. dr. Ivica Čatić, Katolički Bogoslovni Fakultet, Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš
dr. sc. Ambroz Čivljak
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Vladimir Čepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata, Grubišno
Polje
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta u
Splitu
prof. dr. sc. Slavica Dodig
prof. dr. Serđo Dokoza
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskog sabora
doc. dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
prof. don Ilija Drmić, Vinica
prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet Split
prof. dr. sc. Neven Elezović

prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Nikša Glavić
prof. dr. sc. Vinko Grubišić
dr. sc. Željko Hanjš
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
dr. sc. Zdeslav Hrepić, izv. prof.
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić, FER, Sveučilište u Zagrebu
prof. dr. sc. Krešimir Jakić
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjet.
dr. sc. Zvonimir Janović, redoviti sveučilišni profesor u mirovini
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Držislav Kalafatić
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof., dr. sc. Duško Kardum
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
Vladimir Katović, Professor of Chemistry, Wright State University,
Dayton, OH
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
dr. sc. Mirna Koscec
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Zagreb
prof. dr. Slavko Kovačić, Split
dr. sc. Goran Kozina, Varaždin
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za
obraćenje i mir
prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Lauc
doc. dr. sc. Inga Lisac
dr. sc. Neda Lovričević

- prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Marko Magdalenić, prof., dirigent – Katolički bogoslovni fakultet,
Zagreb
- prof. dr. sc. Ivan Malčić, predstojnik Klinike za pedijatriju Medicinskog
fakulteta
- Zvonimir Marić, profesor u trajnom zvanju na Građevinskom fakultetu u
Osijeku, bivši generalni konzul RH u Pečuhu
- dr. sc. Ivan Marčelić, Split
- prof. dr. Jozo Marević
- dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
- prof. dr. sc. Marko Matić, Sveučiliste u Splitu
- prof. dr. sc. Božidar Matijević
- dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
- prof. dr. sc. Vine Mihaljević
- dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
- prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić, Fakultet elektrotehnike i računarstva,
Zagreb
- prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak u Mostaru u ime 1275 mostarskih Napretkovaca
- prof. dr. sc. Milan Nosić
- prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
- doc. dr. sc. Tado Oršolić
- dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Canada
- prof. dr. Mladen Parlov, redoviti profesor na KBF- u u Splitu
- prof. dr. sc. Davor Pavelić
- dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
- prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
- prof. dr. sc. Marijana Peruzović
- prof. dr. sc. Ivan Petrović
- prof. dr. sc. Franjo Plavšić
- prof. dr. sc. Ružica Pšihistal, Filozofski fakultet u Osijeku
- dr. sc. Dragutin Raguž, lingvist, Zagreb
- dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
- prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini

Prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
dr. sc. Mirko Ruščić, Split
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, FFZG
prof. dr. sc. Sven Seiwerth
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
Mirko Strabić
dr. sc. vlč. Mirko Šimić,, ravnatelj, Caritas Vrhbosanske Nadbiskupije,
Sarajevo
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
dr. sc. Igor Šipić, književnik
prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš, dipl. ing. str.
Đuro Tikvica, profesor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Dubravka Tolić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, saborski zastupnik
prof. dr. sc. Kosta Urumović
dr. sc. Trpimir Vedriš, viši asist., FFZG
dr. Mile Vidović, svećenik, Split
dr. sc. Zlatko Vučić
prof. dr. sc. Tomislav Živković
dr. sc. Darko Žubrinić, red. prof.
dr. Edward Slavko Yambrušić, Washington, D.C. USA
(,,)
Don Miljenko Babaić
(...)

AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU', ZAGREB, 2014.

OTVORENO PISMO

Tomislavu Karamarku, predsjedniku HDZ-a
Milanu Kujundžiću, koordinatorskom Saveza za Hrvatsku
Željki Markić, čelnici druge U ime obitelji

Približavaju se predsjednički izbori. Po našem mišljenju oni su ključna točka mogućeg preokreta. Predsjednik Ivo Josipović već je mjesecima u žestokoj kampanji na državni račun. On stvara široku koaliciju podrške niza stranaka, a ne samo Kukuriku koalicije. Ima skoro potpunu kontrolu medija u Hrvatskoj. Ukoliko bi sadašnji predsjednik Republike pobijedio na predstojećim predsjedničkim izborima, bile bi vjerojatno zaustavljene moguće promjene vlasti u Hrvatskoj, odnosno oni koji su njega podržali, uz njegovu podršku i ogromnu podršku glavnih medija vjerojatno bi pobijedili i na parlamentarnim izborima. Tako se u Hrvatskoj ne bi ništa promijenilo, nego bi se nastavilo nazadovanje koje vodi u propast, a od nje bi se Hrvatska teško mogla oporaviti.

Dakle, smatramo da je nužno sve učiniti kako bi se pobijedilo sadašnjeg predsjednika Ivu Josipovića na sljedećim predsjedničkim izborima.

Kako sada izgleda, malo je vjerojatno da HDZ-ova koalicija, Savez za Hrvatsku i udruge građana i neovisni intelektualci predlože zajedničkog kandidata za predsjednika (iako bi to bio najsigurniji put do pobjede domoljubne opcije). Stoga Vam predlažemo da održite trojni sastanak i da donesete odgovarajuće odluke bez kojih su male šanse za pobjedu na predsjedničkim i parlamentarnim izborima, tj. bilo bi nužno usvojiti sljedeću strategiju. U prvi krug moglo bi se ići i s tri kandidata: kandidat koalicije HDZ-a, kandidat Saveza za Hrvatsku i neovisni kandidat udruge

građana na čelu s udrugom *U ime obitelji*. Ti kandidati trebali bi potpisati sporazum da će u drugom krugu ne samo podržati nego se i uključiti svim snagama u korist onog kandidata koji uđe u drugi krug. Takva strategija bila bi plodonosna jer bi u prvom krugu potaknula mnoge birače koji inače ne bi izašli na izbore (a njih je skoro 50%) da izađu na izbore. Uvjereni smo da bi takav Vaš postupak hrvatski narod zdušno pozdravio. A u drugom krugu bi s velikom vjerojatnošću glasovali za zajedničkog kandidata i oni koji inače ne bi glasovali.

Taj model bi trebalo primijeniti i za parlamentarne izbore s prethodnim potpisivanjem sporazuma o poslijeizbornoj koaliciji. Na taj način postigla bi se velika izlaznost na izbore i sigurnost građana koji žele promjenu vlasti da njihov glas neće propasti te da je u krajnjoj liniji svejedno za koju grupaciju glasuju ako svi imaju zajednički cilj, a to je promjena sadašnje vlasti.

Poštovani gospodine Karamarko, poštovani gospodine Kujundžiću i poštovana gospođo Željka Markić, po našem mišljenju Vi ste najodgovorniji za sudbinu Hrvatske i zato Vam se obraćamo ovim otvorenim pismom kako biste na predstojećim i predsjedničkim i parlamentarnim izborima predložili građanima Hrvatske realnu opciju promjene vlasti koja će imati velike šanse za pobjedu. Hrvatsku ponovno trebaju voditi ljudi koji vole ovu državu i hrvatski narod! Obraćamo Vam se jer nimalo ne sumnjamo da Vi volite ovu državu i ovaj narod te da Vam je veoma stalo do sudbine hrvatskog naroda i hrvatske države.

Srdačan pozdrav,
Akademik Josip Pečarić
i prof. dr. sc. Zdravko Tomac

U Zagrebu, 13. svibnja 2014.

Pismo supotpisuju:

Antun Abramović, prof. pov., puk. HV
Duško Abramović, Toronto
Nevena Abramović, Toronto

Katica Amidžić Peročević, dipl oec. Zagreb
Jozo Andrić, Zagreb
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
don Miljenko Babić, ratni vojni kapelan
Dominik Babec, Koprivnica
Leea Babec, Koprivnica
Vesnica Babec, Koprivnica
Ivana Babić, prof.
Damir Babić
Nada Babić
M. Giuseppina Bacchia
Rade Bacelic
Emma Bakovic, Stockholm
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Miro Blaž Bakovic, Stockholm
Ivan Balić
Zdravko Ban
Miro Banović
Milenko Barbir
Krešimir Barković, Paris, Francuska
Sevda Barković, Paris, Francuska
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, nastav.
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Daran Bašić, branitelj/invalid, Mostar
Nikola Bašić, pisac, Vis
Tomislav Batinić, prof., Sarajevo
Dinko Batur, umirovljeni bojnik HV i HRVI
Tomislav Begić, Zagreb
Vlado Begić, Zagreb
Ante Belas, Trogir
mr. sc. Nikola Bićanić, publicist, Zagreb
Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb

Ivan Bićanić, ing., Zagreb
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., Zagreb
Ivanka Bilić, Zagreb
Branimir Bilić, Zagreb
Stanislav Bilić, strojarski tehničar, Krško
Vladimir Biondić
Lidija Blagojević, prof.
Tomislav Blagojević
Vide Blažević, Dubrovnik
Tomislav Bolanča, dip.oec., Zadar
Katarina Bodrožić, Slavonski Brod
s. Janja Boras, Međugorje
Vanda Boras Podravac, Senj-Canberra (Australija)
Damir Borovčak, dip. ing., publicist
Miljenka Botteri
dr. sc. Vinko Botteri
dr. sc. Srećko Botrić, Split
Davor Bozin, mr. sc
Ivan Bradvica dipl. ing. građ., pjesnik
Ante Brčić, novinar
prof. dr. sc. Milko Brković, Poličnik, Briševo
Radoslav Brković, upravni pravnik (dragovoljac Domovinskog rata),
Banjevci
Ivan Bukovac, odvjetnik, Županja
Ivo Buntin
Branko Butkovic, Zagreb
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Mario Crnković, umirovljeni časnik HV
Vinko Cujic, dipl. ing. str., Hamburg
Milan Ciliga, dipl. Ing.
Nada Cunjak
Vjekoslav Cunjak, mag.oec.
Vedran Čanić, Zagreb
doc. dr. Ivica Čatić, Katolički Bogoslovni Fakultet Đakovo

Marija Čatlak, Zadar
don Lazar Čibarić
Pejo Čičak
prof. dr. sc. Marin Čikeš
Ante Čizmić, prof. u mirovini, Zadvarje
Katica Čizmić, prof. u mirovini, Zadvarje
Marija Čokljat, profesorica u mirovini
Anamarija Čuljak, student, Osijek
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Domagoj Čunko, ing.
Ružica Čavar, oec
Tomislav Čavar, prof., Zagreb
Ante Česić, Zagreb
Anto Čosić, Slavonski Brod
Ksenija Čosić, Slavonski Brod
prof. dr. sc. Alojz Čubelić, KBF
don Marko Čubelić, Split
Jozo Čuk, Taylors Lakes, Vic., Australia
Jela Cuk
Ante Marko Cuk
Alojz Ivan Cuk
Kate Jelena Cuk
Tomislav Domagoj Cuk
Krešimir Čuže, Split
Vlado Dadić
Josip Debelec, Zagreb
Ljiljana Debelec, Zagreb
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
Dubravko Deletis
Mladen Deletis
dr. sc. Josip Delić, Split
Mirko Dijanek
Vladimir Dobravec, upravni pravnik, Đurđevac
Rosanda Dorotić

Frank Dragash
don Jakov Dragušica, Split
Domagoj Dravinski, Zagreb
Hrvoje Dravinski, Zagreb
Željko Dravinski, Zagreb
Ante Drmic, Svicarska
M. Danijela Dropulja
Tomislav Držić
Kristina Dugan
Malkica Dugeč, prof., hrvatska pjesnikinja
mr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet.
fra Tomislav Dukić, München
Drago Duvnjak, dipl. ing. grad., Osijek
Katarina Duvnjak, student, Osijek
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. relig.
Ivica Dužević, Makarska
Ivo Dužević, Makarska-Split
Josip Djukic, USA
Ivica Džajkić
Milenko Džajkić
Vinko Điković, Zagreb
Jana Điković, Zagreb
prof. dr. sc. Neven Elezović
M. Cvetka Erce
Fra Vladimir Vlado Ereš, Voditelj Hrvatske katoličke misije Lausanne-
Wallis u Švicarskoj
Pero Faletar, Vinkovci
Mario Filipi
Ivan Filipović, pomorac
Damir Findrik, dipl. ekonomist
Stjepan Fiolic, Buenos Aires, Argentina
Žarko Flanjak
Hilda Marija Foley. USA
Marko Franovic, Sydney, Australia

Andela Galić, Zagreb
Martin Galić, Zaprešić
Mate Galić, Zagreb
Gordana Galić, Split
Mladen Galić, umirovljeni bojnič HV-a
prof. dr. sc Radoslav Galić
Marija Galović, Zaprešić
Mirko Galović, Zaprešić
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Krunoslav Gliha, Velika Gorica
Ante Gojević-Zrnić, Rijeka
Marinko Gospić
Matija Grgat
Vinko Grgić, prof.
mr. sc. Josip Grilec
prof. dr. sc. Vinko Grubišić, Sveučilište Waterloo, Kanada
Marija Ruza Habunek Fiolic, Bs.As., Argentina
dr.sc. Beata Halassy, Sveučilište u Zagrebu
p. Vatroslav Halambek, SJ
Branko Haubrich, iur. Mostar
Ivanka Haubrich
Marta Haubrich
Marija Haubrih
Ivana Haubrich-Mihovilović
Štefica Himmelreich, Zagreb
Petar Hinić, član Časnog suda HSK Nj, Stuttgart
Tomislav Horvat
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, Čakovec
Branko Hrkač
Hrvoje Hrkač, Zagreb
Stella Hubmayer, urednica radio postaje, Buenos Aires

Mladen Ibler, dr. med.
Katarina Iskra, medicinska sestra
Branko Ivanda, mag. phil. et. croat.
Tatjana Ivanda, dipl. ing. el.
Ivan Jaklin, Varaždin
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjetnik
prof. dr.sc. Zvonimir Janović, u mirovini
Vjekoslav Jazbec, dr. med. spec., Zgb
Ivica Jelic, ugostitelj, Biograd na moru
dr. Milan Jelić, ekonomist u miru, Buenos Aires, Argentina
Ivan Jeličić, Zagreb
Marko Jerčinović, Zagreb
Dragutin Jeromić, Zagreb
Kruno Jeromić, Zagreb
Stipe Jolić, dipl. teolog
Jelena Jožipović, Zagreb
M. Nada Julardžija
Drago Jurič, Zagreb
Ilija Jurič
Ivan Jurič
Ivan Juricic
Mirjana Juricic
Anto Jurina, dip. ing. ele.
Branko Juroš dipl. oec., Sesvete
Ivan Juroš
Dubravka Jurun, Buenos Aires
Zaviša Kačić-Alesić, prof.
dr. sc. Hrvoje Kalinić, dipl. ing.
Margarita Kaliterna, dipl. ing. mat.
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Drago Katović, prof. emeritus
Wilma Kešina, Split
Ana Kirchmayer-Wonnemann, Osnabrück
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija Zagreb

Zrinka Klarin, Preko
Ivan Klarić, dipl. ing. građ. u m.
Milivoj Klobucar, dipl. ing. Elektrotehnike, Toronto, Canada
Erena Knez, Sesvete
Ivan Kolak, dipl oec, Sesvete –Zagreb
Darko Kolic, Švicarska
Mijo (Mile) Kokan, ing., Split
Alojzije Kokorić, ing. stroj., Tribunj
Marija Komar
prof. dr. sc. Ivan Kordić
Ivan Kostrenčić JP, Perth Western Australia
Ante Kovač, dipl. ing. geod., Split
prof. dr. sc. Srećko Kovač
Kazimir Kovačić, (umirovljenik, 100.), Buenos Aires
prof. dr. sc. Slavko Kovačić, Split
Tomislav Kozjak, Zagreb
Marija Kozjak, Zagreb
dr. fra Smiljan Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta krunice za
obraćenje i mir
Ante Kraljević, književnik i leksikograf, Zagreb
Marija Kranjec
Tomislav S. Kremer
Ante Krišto, Split
prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac
Mladen Križanić, dipl.ing., Karlovac
M. Skolastika Krstaš
fra Ante Kukavica, kapucin, gvardijan
Kukina Stjepan, Zagreb
dr. Ante Kunek
Tomislav Kušec, prof.
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof.. dr. sc. Slobodan Lang
prof. dr. sc. Ante Lauc

Silvija Lažeta, dipl. iur.
Ivan Lehpamer, Zagreb
Ivanka Lehpamer, Zagreb
Nenad Lehpamer, Zagreb
Zdravka Lehpamer, Zagreb
Zdravka Leindl, Austrija
Mladen Leko, Canberra
Paulina Leko, Canberra
Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Ankica Lojkić, socijalni radnik
Mladen Lojkić, publicist
Katica Lončar, Zagreb
Ivica Lovošević, ing. inf., Našice
Luka Lozo, Zagreb
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Ivica Luetić, novinar, Split
prof. dr. Maja Lukac-Stier, direktorica Filozofskog odijela Filozofskog fakulteta, Argentinskog katoličkog sveučilista - Buenos Aires, Argentina
Ivan Lulić, mr. sig.
Damir Ljubičić, ing. telekomunikacija , Zagreb
Ivana Madunić, oec
Marko Magdalenić - Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
Blažena Magdić, umirovljenica,
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Robert Majerić, dipl. ing. el., Zagreb
Josip Malović
Dubravko Malvić, Zagreb
Gordana Malvić. prof. Zagreb
Mijo Maljković, inovator
Anka Maljković, umirovljenica
Marijan Maljković, student
Radica Maljković, tex.tehničar
Mile Mamić
Ankica Mandarić, Mostar

Gordan Mandarić, Mostar
Luca Mandarić, Sarajevo
fra Velimir Mandić, Humac
dr. sc. fra Josip Marčelić, Split
Vladimir Marčinko
Ante Marević
Terezija Margaretić prof.u mirovini, Dubrovnik
Stipe Marić
Zvonimir Marić, sveučilišni profesor, Zagreb
mr. sc. Zdenko Marincic, dipl.ing.el. / M.Sc.E.E.
Marija Markic, CTC,
Marinko Markić
Slobodan Markic, P. Eng.
Blandina Marković Randić
Ivo Markulin, kap.d. pl; Preko, Bilišće
Josip Maršić, HSP
Danica Martinović
prof. mr. art. Miroslav Martinjak
Dubravka Matanić, Velika Gorica
Ivan Mataric, Austija
Kata Matoković
Miljana Mažar, dipl.inž.
Stjepan Mažar dipl.inž.
Nikola Mažuran Karlobag
Marija Mažuran, Zagreb
don Pavao Medić, Split
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Kazo Mikašek
Ignac Mikulaj, Zagreb
Marijana Mikulaj, Zagreb
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
Gojmir Milat, Sv. Filip Jakov
M. Benedikta Miletić
Branko Milićević, innovator

Marija Milina, medicinska sestra, Nova Gradiška
Željko Milina, medicinski tehničar VŠS, Nova Gradiška
mr.sc. Ante Milinović, muzejski savjetnik u mirovini
Pero Mioč, književnik, Šibenik
Kristiana Misetic
Marijan Mjedvidović
Ivan Mlikota, Zagreb
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Branko Mrakužić, dipl. ing.
Franjo Mudrovčić, Zagreb
Domagoj Musa
Jadranka Mustac
Miljenko Mustac
prof. dr. fra Andrija Nikić, u ime Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti
– 25 članova i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru – 1381
člana
prof. dr. sc. Milan Nosić
Nenad Novak, dipl. ing., Zagreb
dr. sc. Anto Orlovac
Mate Orlović
Zrinka Orlović
Marijan Osmak
Dubravka Otorepec, odgojitelj, Zagreb
Michael Pack, Engleska
Mirta Padovan Nakić, prof., Zagreb
Dragica Palada
Ivan Pandža
Miroslav Papic, dipl. ing. stroj., Zagreb
mr.sci. Josip Papković, dipl. inž. Zagreb
Marija Papković, dipl. iur. D. Pušča
Josip Paštrović, dipl. ing.
Tomislav Pavicic, dipl. ing., Argentina
Mladen Pavković, novinar i publicist
Alojz Pavlović, mag./dipl. ing. kibernetike, Zadar

dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju
Mario Pehar
Tatjana Pehar
Stipan Perić, dipl. oec
Demokrita Perić
Ivan Perić
Martina Perić, oec
Marija Perić, dipl. oec
mr. sc. Marijan Petek, Zagreb
Alojzije Petracic, umirovljenik
Damir Piljac, dipl. inž. Zagreb
Marijan Pinhak, dipl. ing. el.
Josip Pintarić, Zagreb
Nenad Piskač, književnik
M. Veronika Pivčević
Dubravko Pižeta, dipl. ing. Elektrotehnike
Stipan Plazonić
Miljenko Plisic
Igor Plisic
Katica Plisic
Marin Plisic
Stipo Pokrajčić
Ema Poljak, Zagreb
Ivan Poljak, Duće – Dugi Rat
mr. sc. Kruno Poljak, Zagreb
Dubravka Poljak-Dravinski, dr. st.
akademik Stanko Popović
Siniša Posarić, književnik, Rijeka
Ivica Primorac, prof. (dragovoljac Domovinskog rata, umirovljeni časnik HV-a)
Vera Primorac, prof. i književnica
Damir Privora, dipl. ing.
Željko Prpić, dipl. ing. strojarstva i stož. brigadir u mirovini
Don Vinko Puljić, Siegen

Nikola Radić, Krk
Anton Raff
Antun Raguž, prof., Švedska
Marinko Raguz, Mostar
Vid Raguž, Udruga Dragovoljaca Domovinskog Rata 1991. Dubrovnik
don Dragan Rajković, Split
Prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.
Kata Rašić, Zagreb
Stipo Rašić, Zagreb
Božidar Ručević, dipl. inž.
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
Branko Reić, dipl. ing. građ. umirovljenik
Petar Renić, Zagreb
M. Zrinka Roglić
prof. dr. sc. Mirjana Rumboldt, Split
prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emerit., Split
Stjepan Samoborec, Prvi. Hrv. redarstvenik
Marija Senjić (Žarko)
Ivan Sesar, prof.
Vjekoslav Severinac, Zagreb
Roko Sikiric, Bibinje, Zadar
Željko Soldo, Zagreb
Josip Sopta, ing., sudionik rata, invalid 100%, Zagreb
Dragutin Spajić, Zagreb
Višnja Spajić
dr. Josip Stjepandić, Bensheim
Suzana Stojmenovski
Antonio Storić, Zagreb
Mirko Strabic
Davorka Stupin Reić, umirovljenica, Zagreb
Antoaneta Sudarić, dipl. ing. građ., Josipovac
Mirna Sunić-Žakman
Ana Sušac, prof.
Marija Sušac, prof.

Mate Sušac, prof.
Robert Sušac, Zagreb
Vera Sušac soc. radnica
M. Jasna Suvalj-Kondić
Dragutin Šafarić, umirovljenik projektant, Velenje – Slovenija
Danijela Šakota, novinarka
Mario Šaler, Zagreb
Ante Šare
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji hrvatski tamburaši (nekad Zlatni dukati)
Hrvoje Šubić, mag. prava
Oskar Šarunić
Dubravka Šelendić
Mario Šelendić
Katarina Šelendić
Ladislav Šelendić
prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović
Marko Šimat
Dobroslav Šimović, dip. iur, Zagreb
Bruno Šimunović, Zagreb
Milan Šincek
Josip Šintić, prof. psih., član Foruma hrvatske sloge
prof. dr. sc. Boris Širola
Ivan Škarica
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. ped., Zagreb
Ivica Škreb, Zagreb
mr. sc. Ljubomir Škrinjar, Zagreb
Franjo Škrobo, Vinkovci
m. M. Marina Škunca
Maja Šnajder (HDZ od 1991.), Split
Branka Šmalcelj, dipl. ing., Zagreb
Donat Šolta, dipl. ing. el.
Nikola Štedul
Kate Šumić, med. sestra, Dubrovnik
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin

Duro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
Franjo Tkalcic
Marica Tkalcic
Petar Todorić, dipl. ing. str., Zagreb
Miroslav Tomac, mag. ing. el.
Mladen Tomašević, Zagreb
Rudi Tomić
Ruža Tomić
Franjo Tomšić
Robert Tomšić
Sanja Tomšić
Igor Trbušić
Jelena Trbušić
Zvonimir Trusić
Damir Tučkar, dipl. ing.
Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. građ., Stupnik
Vera Uglešić, Zadar
Ivica Ursić, neovisni katolički novinar i publicist
prof. dr. sc. Kosta Urumović
Ivan Vakula, umirovljenik
Vera Valčić Belić
Vlado Vanjaka, apsolvent teologije, Filozofsko - teološki institut Družbe
Isusove u Zagrebu
dr. sc. Mislav Vedriš
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management, FESB, Split
dr. sc. Mile Vidović, Split
Marica Vitlov, Zadar
Ante Vlahov, Rijeka
Dunja Vlahov, Rijeka
mr. Sc. Rudi Vlahov, Rijeka
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
don Ante Vojnović, Split

don Ante Vrbatović, Split
Ivan Vrdoljak, svećenik, Zadvarje
Kristina Vrebac
don Stanko Vrnoga, Split
dr. sc. Petar Vučić
dr. sc. Zlatko Vučić
Jelenka Vučkov, mr.sc.teol.
prof.dr.sc. Šime Vučkov, dr.med.
Lidija Vukalović, dipl. učitelj
don Dušan Vuković, Split
don Pavao Vuković, Split
Ani Vuletic, dipl. ing. gradj.
Petar Vulić, književnik
Robert Vulić, dipl. krim. u mirovini, Koprivnica
Zorka Zane
Milan Zanoški, hrvatski branitelj - poručnik HV, mali poduzetnik
Barbara Zeruk, kontoristin Stuttgart
Ivo Zeruk, umirovljenik, Tribunj
Tonči Zokić, pomorac, Orebić
Ljilja Zovko, Mostar
Amela Žaja, uprani pravnik
Ante Žaja, akademski slikar
Franka Žaja, Aržano
Gordana Žaja, Makarska
Marko Žaja, Aržano
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Ana Žarko
Franjo Žgela, Slunj
Stjepko Živković, Vukovar
prof. dr. sc. Tomislav Živković
Katica Žmire, učiteljica, Sinj
Lovre Žuljević, Split

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

OTVORENO PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI BOŽIDARU ALIĆU

Potaknuti najnovijim medijskim napisima, usmjerenim na ugrozu časti i dostojanstva uglednog hrvatskog dramskog umjetnika, hrvatskog branitelja iz Domovinskog rata kao i osvjedočenog domoljuba gospodina Božidara Alića, mi dolje potpisani dajemo punu potporu njegovoj domoljubnoj i rodoljubnoj inspiraciji pri javnom govoru. S obzirom na općepoznate činjenice sadržane u etičkoj osudi Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta od 10. prosinca 2014. godine, a kojom je Ivo Josipović etički osuđen za veleizdaju, smatramo da nitko nema pravo na osudu gospodina Božidara Alića zbog izjave koju je dao Hrvatskoj televiziji te izborne noći 11. siječnja ove godine. To pravo nema ni Hrvatsko društvo dramskih umjetnika, jer gospodin Božidar Alić prilikom davanja te izjave nije nastupao u ime te udruge, pa je stoga logično pomanjkanje njihova legaliteta i legitimiteta u bilo kakvom obraćanju javnosti.

U iskrenoj i dobroj namjeri, ovim otvorenim pismom pozdravljamo gospodina Božidara Alića želeći mu svako dobro. te istodobno izražavamo domovinsku zahvalnost za sve što radi na promicanju slobode misli i govora, istinoljubivosti, vjeroispovijedi, odanosti hrvatskoj državotvornosti te univerzalnim temeljnim ljudskim pravima.

U Zagrebu, 18. siječnja 2015.

1. Prof. emer. dr. sc. Zvonimir Šeparović,
2. akademik Josip Pečarić,
3. prof. dr. sc. Josip Jurčević,
4. dipl. pravnik Zdravko Vladanović,
5. prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić
6. Damir Borovčak, dipl.ing., publicist
7. Ante Brčić, novinar
8. Marito Mihovil Letica
9. Marija Markic, Toronto
10. Slobodan Markic, Toronto
11. Renato Smokrović
12. Nikola Štedul
13. Jadranka Lučić, Zagreb
14. Mladen Kostić, Stuttgart
15. Zvonimir Trusic, Zagreb
16. Marta Čerina – Zagreb
17. *Nevena Abramovic, Toronto-Canada*
18. *Dusko Abramovic, Toronto-Canada*
19. Oskar Šarunić, Zagreb
20. Ivo Markulin, pok. Kažimira, Kap.d.pl. iz 23273 Preko, Bilišće 7
21. magistar Fabijan Lovrić - Knin
22. Vlado Glavaš
23. Danica Glavaš
24. Josip Djukic,USA
25. Mladen Galić - dragovoljac Domovinskog rata
26. Ante Periša
27. Ante Glibota, redovni član Evropske Akademije Znanosti, Umjetnosti i Literature, Pariz
28. don Miljenko Babaić
29. Hrvoje Glavota
30. Dajana Glavota
31. Domagoj Musa

32. Seada Musa
33. Dea Musa
34. Đivo Bašić, Dubrovnik
35. mr. Gordana Turić, dipl. inž., bivša saborska zastupnica
36. Stjepan Samoborec, P h r
37. Prof. dr. sc. Stipe Kutleša
38. Nikša Koncani, Zagreb
39. Ivan Mlikota
40. Marko Alagić, Zagreb
41. Ante Mlikota, Zagreb
42. Marija Vukić
43. Petar Gelo Hrvatski radio most Melbourne
44. Prof. dr. sc. Milan Nošić
45. Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
46. Milenko Barbir
47. Josip Maršić, HSP
48. Vesna Janes, Samobor
49. Miljenko Plisic, Bern
50. Branimir Bilić, umirovljenik
51. Ivanka Bilić, umirovljenica
52. Đurđica Bastjančić, prof.
53. Iva Bastjančić, nast.
54. Ivan Bastjančić, dipl.ing.
55. Nevenka Nekić, prof., Zagreb
56. Roko Sikirić, Vouvry VS, Švicarska
57. Dubravko Deletis
58. Josip Maršić
59. Ante Kraljević, književnik, Zagreb, Ul.
60. Tomislav Stjepanov Krčmar
61. Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. relig., Zagreb
62. Matko Marušić
63. Ive Livljanić, prof. Stanko Šarić
64. Mario Filipi, dipl. polit, novinar, publicist, 100% invalid
Domovinskog rata

65. Ivan Martinović
66. Ilija Bagarić, dr. med., Požega Anka Đonlić
67. Mato Artuković, Slavonski Brod
68. Željko Tomašević, član Predsjedništva HŽD-a
69. Janko Bučar, književnik
70. Stjepan Tokić
71. Vladimir Biondić, Zagreb, Bukovačka 159
72. Jozo Andrić
73. Marija Bakovic, Stockholm
74. Mira Martinec
75. Ivan Bradvica, pjesnik
76. Mate Bekavac
77. Zaviša Kačić-Alesić, prof.
78. Stjepan Razum, povjesničar
79. Anka Đonlić
80. Stanko Šarić
81. Ante Beljo, dopredsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
82. Đuro Vidmarović, hrvatski književnik, povjesničar, Zagreb
83. Boris Kuzmanovic, Milwaukee, Wisconsin, SAD
84. Ivanka Kuzmanovic, Milwaukee, Wisconsin, SAD
85. Damir Ljubičić, ing. Telekomunikacija, Zagreb
86. Prof.dr.sc. Ivica Veža, Sveučilište u Splitu
87. Vera Primorac, hrvatska književnica
88. Šime Letina
89. Stjepan Trčak, Zagreb
90. ing. Mijo Mile Kokan, Split
91. Mirko Strabic
92. Miljenko Strabić, dipl.ing. građ.
93. Mladen Deletis
94. Renata Jendričko
95. Blažena Magdić, umirovljenica
96. Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
97. Dominik Stamać, dipl.ing. prometa u mirovnini, Zagreb
98. Nikola Mulanović, Branitelj Dubrovnika 33, Dubrovnik

99. Branko Juroš, dipl. oec. Sesevete
100. Don Lazar Čibarić
101. Krešimir Landeka, Vinkovci
102. don Vinko Puljić, Siegen
103. Alojzije Kokorić, ing., Tribunj
104. Šimun Budimir
105. Mirjana Budimir
106. Hrvoje Budimir
107. Zvonimir R. Došen, Kanada
108. Vesna M. Došen, Kanada
109. Damir Grošinić, Sveti Ivan Zelina
110. fra Miljenko Stojić, književnik i novinar
111. Petar Vulić, Split
112. Prof. dr. Tomislav Sunić
113. don Ivan Vrdoljak, Podgrađe
114. Gojmir Milat Sveti Filip i Jakov
115. dr. Med. Dent. Marija Topić, Zagreb
116. Marija Peakić Mikuljan, književnica
117. Stipe Marić, BiH
118. Marina Cotić, dipl. prav.
119. Jasmina Boch
120. Tomislav Frković, Buenos Aires, Argentina
121. ing. Mijo Mile Kokan, Split
122. Milena Gospić
123. Danica Martinović
124. dr. sc. Petar Vulić
125. Dubravko Pižeta, dipl. ing. elektroteh., Zagreb
126. Branko Prpić, prof.
127. Eva Kirchmayer Bilić
128. Radoslav Maric, M. D., FLEX, ABOBGYN, FLEX, - Oxford, CT, USA
129. prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
130. Damir Beštak
131. Marina Peric, Dubrovnik

132. Vjekoslav Krsnik, Zagreb
133. Ivica Suton, dipl. ing.
134. Miroslav Papić, Zagreb
135. Zvonimir Remeta
136. Saša Pilić, Zagreb
137. Ivan Remeta Johnny- umjetnik
138. Ljudevit Sakal , dipl.ing., dragovoljac domovinskog rata
139. Mate Sušac
140. Blago Zovko - Cleveland USA
141. Ivan Zovko - Cleveland USA
142. Jerko Zovko - Cleveland USA
143. Maria Zovko - Cleveland USA
144. Anka Zovko - Cleveland USA
145. ing. Tonći Zokić
146. Siniša Posarić, književnik, Rijeka
147. dr. Ante Kunek
148. prof. dr. fra Andrija Nikić
149. Stipo Rašić, branitelj Zagreb
150. Jelka Srzentić Ferenčak, Lovran
151. Dolores Špehar
152. Ivan Debeljak, član Predsjedništva Hrvatskog žrtvoslovnog društva
153. Vid Raguz, Udruga dragovoljaca Domovinskog Rata
1991., Dubrovnik
154. Mateja Mihalinač
155. Zdravko Ban, Zagreb
156. fra Ante Kukavica, gvardijan kapucinskog samostana Gospe od
Pojišana u Splitu
157. Vlatko Bilić, dipl. ing.
158. Branimir Bilić, umirovljenik
159. Ivanka Bilić, umirovljenica
160. Ivana Babić, Zagreb
161. Mate Gogić, Zagreb, Zajednice prognanih Posavljaka
162. Marija Kalafatić
163. Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u.m.

164. Prof. Matko Marušić, MD, PhD, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu
165. Željko Soldo inž. el., Zagreb
166. Mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik HRVATSKOG DRUŠTVA
167. Ante Suton m.i.e.
168. Mislav Benčević, Samobor
169. Žarko Marić, prof., Zagreb
170. Dragutin Bauman, ing kem., član Predsjedništva Hrvatskog žrtvoslovnog društva
171. Ilija Lukanović, teolog i diplomat
172. Stjepan Hodak
173. Vladimir Mrkoci
174. prof. dr. sc. Ivan Kordić
175. Kata Žarko
176. Nediljko Žarko
177. Ana Žarko
178. Marko Žarko
179. Marija Žarko
180. Udruga HVIDR-a Črnomerec, Renato Šelj, predsjednik
181. dr. Tomislav Djurasovic, München
182. Pejo Čičak
183. Prof. Dr. Vinko Grubisic, University of Waterloo, Waterloo, Ont., Kanada
184. Kazimir Kovacic, Buenos Aires
185. Stella Hubmayer, Buenos Aires
186. Vjera Ljubicic, Buenos Aires
187. Ingeborg Boenel, Buenos Airesa
188. prof. dr. Serđo Dokoza
189. Davor Parlov, ing. Split
190. dr. sc. Henrik Heger Juričan, Pariz
191. Petar Bezjak, ekonomist, bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
192. Ivan Vakula
193. Ana Martinović

194. dr. sc. Miroslav Međimorec
195. Marinko Markić
196. Ružica Soldo, profesorica, dipl. novinarka, pjesnikinja, književnica iz Širokog Brijega
197. Dubravka Otorepec
198. Ivica Luetić, novinar, Split
199. Prof.dr.sc. Šimun Križanac
200. Marina Klarić, Mošćenica, odv. A. Starčevića 5
201. Ivan Budimir
202. Prim. dr. Miljenko Raos dr. med.
203. Damir Brakus
204. Danijela Šakota, novinarka
205. mr.sc. Danijel Dugonjić, dr.med.vet., Imunološki zavod d.d., Zagreb
206. Prof dr sci Ivan Malčić, Zagreb
207. Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju Sydney-Australia
208. Davor Ljubičić, Split
209. dr. Ružica Ćavar
210. Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist
211. Pero Tadić, hrvatski književnik
212. Vinko Vice Ostojić, hrvatski publicist
213. Stanislav Bilić, Krško, Slovenija
214. Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
215. dr.sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjetnik
216. Niko Eres, Glavni tajnik Hrvatskog svjetskog kongresa Njemačke
217. Josip Miljak, HČSP
218. Kazimir Mikašek-Kazo
219. mr.sig. Ivan Lulić
220. Kristina Dugan
221. Mirna Filipovic - Koscec
222. Anka Zver, Zagreb
223. Gordana Štampar, Zagreb
224. Vesna Plazibat, Split
225. Dr. sc. Hrvoje Kalinić

226. Mladen Pavković, Koprivnica
227. Ante Šare, dipl.ing.elek.
228. Jure Modrić, dipl. inž. el.
229. Boris Ivancic
230. prof. Snježana Mišura, Šibenik
231. Tomislav Bolanča, dipl.oec, Zadar
232. Prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emeritus, Split
233. Prof. dr. sc. Mirjana Rumboldt, Split
234. Krešimir Kraljević, Široki Brijeg
235. Miljenko Buljac
236. Robert Majerić, dipl.ing.el., Zagreb
237. Đurđa Cecelja Čelić, Zagreb
238. Vera Valčić Belić, Vancouver, Kanada
239. Jasenka Polić Biliško, prof.
240. Šimun Dodig, Sesvete
241. Josip Papković, Zagreb
242. Vjekoslav Brajović, umirovljenik
243. Marko Šimat, dipl. inž., Zadar
244. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
245. Joško Grenc, Split
246. Fra Martin Planinić, BiH
247. Marija Ruza Habunek Fiolic, Argentina
248. Stjepan Fiolic, Argentina
249. Alojzije Petracic, umirovljenik, Canada
250. Ivan Starčević mag.ing.ele., Zagreb
251. Ivan Klarić, dipl.ing.građ. u m.
252. Davorin Štimac
253. Prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni fakultet
254. Vjekoslava Čikeš, Zagreb
255. Rosanda Dukić dipl. ing.
256. Đuro Knežićić, član predsjedništva Hrvatskog žrtvoslovnog društva, Zagreb
257. Mladen Ban, 73 Doe Trail, Woodbridge ON L4H 3A8, Canada

258. prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja

259. Marija Šučur, prof. u mirovini

260. Prof. dr. sc. Boris Širola, Zagreb

Portal HŽD-a

JEDAN KOMENTAR:

Dragi Josipe,

svim srcem potpisujem "Ovoreno pismo potpore...." I stojim uz hrvatskog glumca Božidara Alića koji je hrabro izrekao svoje mišljenje iza kojega mnogi stoje ali se ne usuđuju to i javno posvjedočiti. Ono što je možda najvrijednije jest to da je između ostaloga Božidar dao bespoštednu dijagnozu ne samo umjetničke udruge kojoj sam pripada nego i drugih kulturnih institucija koje kukavički i pognute glave trpe neshvatljiva poniženja i sramoćenje od tzv. Ministarstva kulture i medijskih janjičara raspoređenih po listovima i naročito na HRT. O tome sam u više navrata govorila na tribinama u mom DHK, ali dakako sve je prešućeno i jedina je sreća da imam te tekstove koji svjedoče da nismo svi bili isti, prodani za Judine škude kako bi to rekao naš veliki Predsjednik.... Srdačno pozdravljam dragog Božidara, nezaboravnog Jana iz moje tv drame "Obiteljski album", tebe Josipe i sve potpisnike ovog Pisma.

Marija Peakich-Mikuljan

Redakciji Portala direktno.hr.

Postovani,

U danasnjoj kolumni Ivice Blazicka na krajne neprimjeren nacin spomenut je clan Hrvatskog nacionalnog etickog sudista g. Bozidar Alic tvrdnjom da je bolestan. Zapravo, nije prvi put da cujemo slicne tvrdnje jer je I Ivo Josipovic komentirajuci optuzbu HNESa za za njegovu eticku veleizdaju clanove Predsjednistva HNESa profesore Tomca I Jurcevicu nazvao bolesnicima I ludjacima I zbog cega mu uskoro, po prestanku imuniteta,

slijedi sudjenje. Slučajno ili ne, ovaj tekst g. Blazicka ste objavili istog dana kada je na drugim portalima objavljen tekst podrške I zahvale g. Alicu nekih članova HNESa:

OTVORENO
PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI
BOŽIDARU ALIĆU

(...)

Kao što je u slučaju Josipovica jasno da se radi o njegovoj ocijeni svih članova HNESa, jer su profesori Tomac i Jurčević iznosili samo naša stajališta, moj upit vama je jeste li objavljivanjem kolumne g. Blazicka htjeli poslati poruku i o nama koji smo potpisali ovo Pismo. Napominjem da mi I dalje skupljamo potpise (i vasi čitatelji to mogu učiniti na adresu: jadranka.lucic@zg.t-com.hr) tako da je sada već veliki broj tih bolesnika na koje bi se odnosila Blazickova a i vasa tvrdnja o bolesnicima.

S postovanjem

Akademik Josip Pecarić

Komentar: Besmislena I neprimjerena riječ odmah je uklonjena iz teksta Ivice Blažićka.

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH

Poštovani sudci Ustavnog suda RH,

Tražimo od vas da zaustavite ismijavanje sudskih i drugih odluka kojima je za cilj kažnjavanje poznatog hrvatskog nogometaša Josipa Šimunića. Povod našem zahtjevu je dan u sljedećem tekstu (dnevno.hr, 08. 01. 2016.):

Ne slažu se s visinom kazne

ŠIMUNIĆ POD PROGONOM: Općinsko državno odvjetništvo traži veću kaznu!

Autor: Boris Biško

"Nakon toga je s uzdignutom rukom, ponovno okrenut prema gledateljima, uzviknuo 'Za dom', na što su gledatelji odgovorili sa 'Spremni' odnosno opisano je ponovljeno tri puta", stoji u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva.

Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu žalilo se na presudu Prekršajnog suda u Zagrebu po kojoj je bivši hrvatski nogometni reprezentativac Joe Šimunić kažnjen kaznom od 5000 kuna zbog uzvika "Za dom" nakon utakmice nogometne reprezentacije.

"Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu, po primitku presude Prekršajnog suda u Zagrebu protiv 37-godišnjeg hrvatskog državljanina kojom je proglašen krivim za počinjenje prekršaja iz članka 4. stavak 1. podstavak 7. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima te mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 5000,00 kuna, uložilo žalbu na

tu presudu”, stoji u priopćenju. “Predloženo je da Visoki prekršajni sud presudu Republike Hrvatske presudu preinači i okrivljeniku izrekne strožu novčanu kaznu”, navodi se u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu.

Dodaju da je Šimunić bio svjestan da uzvik “Za dom” uz odzdrav “Spremni” simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti. “Nakon toga je s uzdignutom rukom, ponovno okrenut prema gledateljima, uzviknuo ‘Za dom’, na što su gledatelji odgovorili sa ‘Spremni’ odnosno opisano je ponovljeno tri puta”, stoji u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva.

“Okrivljeniku je stavljeno na teret da je dobacivao gledateljima poruke čiji sadržaj potiče mržnju na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti, čime je počinio prekršaj iz članka 4. stavak 1. podstavak 7. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima kažnjiv po članku 39. a, stavak 1., točka 2. istog Zakona. Na navedenu je presudu ovo državno odvjetništvo 7. siječnja uložilo žalbu zbog odluke o prekršajno pravnoj sankciji (čl. 194. st. 1. toč. 4. u svezi s čl. 198. st. 1. Prekršajnog zakona) budući da državno odvjetništvo smatra kako je izrečena novčana kazna preniska s obzirom na sve okolnosti predmetnog slučaja (ODO u Zagrebu je u optužnom prijedlogu predlagalo kaznu od 25.000,00 kuna) i kako sud nije cijenio otegotne okolnosti, a to su svojstvo počinitelja i intenzitet počinjenja prekršaja”, dodaju iz Općinskog državnog odvjetništva.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/simunic-pod-progonom-opcinsko-drzavno-odvjetnistvo-trazi-vecu-kaznu-879266>

Kao što vidite u najcrnjem maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je *Šimunić bio svjestan* da uzvik “Za dom” uz odzdrav “Spremni” simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije,

prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti.

Takova tvrdnja doista predstavlja ismijavanje sudstva u RH jer su poznate oslobađajuće presude hrvatskih sudova zbog pozdrava ZA DOM SPREMNI (vidjeti npr. Odluku Prektsajnog suda u Kninu:

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremnii-je-stari-hrvatski-pozdrav.>)

Obično se spominje i druga takova presuda: Presuda Prekršajnog suda u Zagrebu, 23. 12. 2009., mada postoji i odluka istog suda od 04. 04. 2009. Pitam vas kako je mogao Prekršajni sud u Zagrebu poslije ovakvih presuda kazniti Josipa Šimunića. Pa valjda je i vama jasno da se radi o pritisku političara.

Da skandalozno ponašanje sudova i Državnog odvjetništva u RH bude još veće upozorit ću vas na slučaj suđenja predsjedniku HČSP-a Josipu Miljku koji mi je o tome pisao:

*Poštovani akademice, evo jedan prilog raspravi o pozdravu Za dom spremni i ustaštvu. HČSP je jedina politička stranka koja u službenim aktima ima registriran pozdrav: Za dom spremni. Kada sam zbog toga bio na sudu po prijavi načelnika prve PP Zagreb, Velimira Tišme (inače Srbin), sutkinja Vlatkica Jurić je bila zaprepaštena kako je to moguće da **HČSP ima to u službeno potvrđenom Ustavu (Statutu)**, i morala s velikim žaljenjem donijeti oslobađajuću presudu. U definiciji presude je izbjegla jasno određenje, pa sam se ja žalio na tu oslobađajuću presudu (naravno da se nemam pravo žaliti na oslobađajuću presudu), što mi je drugostupanjski sud i kazao u rješenju. Bila je sporna naša zastava koja je visjela na zgradi u Frankopanskoj 2, Zagreb, na kojoj je ispod stranačkog grba naš pozdrav; Za dom spremni. Sutkinja je mene oslobodila jer kao nisam ja osobno, kao odgovorna osoba izvjesio tu zastavu, pa ne mogu direktno biti odgovoran. Stoga sam se i žalio na presudu, jer se ostavlja prostor za inkriminaciju legalno registrirane stranačke zastave. To je bilo negdje 2009/10.*

Pogledajte i:

<http://www.tportal.hr/325833/I-danas-bismo-registrirali-udругu-Za-dom-spremlni.html>

(„Naime, ministar Kotromanović pod svojim ministarstvom, u sastavu HV-a, vodi i specijalnu postrojbu 'Gromovi' koja u svojoj himni ima poklič 'Za dom spremni'.“)

Jasno je da je napadom na Josipa Šimunića načinje golema šteta i njemu i hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji. Ali neshvatljiva je boljševička tvrdnja da je netko nešto ZNAO. Ili je samo opet dobro poznata priča o neprijateljskoj ustaškoj emigraciji?

Zbog svega navedenog tražimo od vas da zaustavite ovakvo ismijavanje sudstva u RH i zaustavite progon vrlog hrvatskog domoljuba i svjetski poznatog nogometaša!

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

general Ljubo Ćesić Rojs

general Ivan Tolj

general Marinko Krešić

Marko Perković Thompson

prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus

dr. sc. Josip Stjepandić

dr. sc. Stjepan Razum

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti

prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1410 članova

prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović

prof. dr. sc. Ivo Rendić - Miočević

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

prof. dr. Serđo Dokoza

prof. dr. sc. Mladen Parlov

prof. dr. sc. Milko Brković

prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. dr. sc. Vladimir Čepulić
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sci. Ivan Malčić
prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Marin Čikeš
prof. dr.sc. Boris Širola
prof. em. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Tanja Pušić
prof. dr. sc. Ivica Veža
Marko Magdalenić, prof., KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr.. sc. Stipe Kutleša
dr. sc. Drago Katović, prof emeritus
Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof. i bivši diplomat
dr. sc. Ivo Soljačić, prof emeritus
izv. prof. dr. sc. Vladimir Dananić
doc. dr. sc. Snježana Trojačanec
doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata
dr.sc. Vladimir David
dr. ing. Marijan Papić, Vancouver, Canada
dr. sc.Miroslav Banović
dr. Mladen Smolčec dipl.ing.građ.
dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
dr. sc. August Janeković
Đuro Vidmarović, književnik
Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH
mr. sc. Gordana Turić, dipl. ing.
Marija Peakić-Mikuljan, književnica

Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Nenad Piskač, književnik i kolumnist
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Vera Primorac, prof., književnica
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik
Petar Vulić, književnik
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Janko Bučar, književnik i humanist
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Mladen Pavković, novinar i publicist
Rudi Tomić, novinar i publicist, Toronto, Kanada
Smiljana Šunde, novinarka i publicistica
Danijela Šakota, glavni urednik Portala Glas Brotnja
Josip Vučetić, glavni urednik www.dragovoljac.com
Krešimir Kraljević, urednik kamenjar.com
Franislav Stanić, urednik kamenjar.com
Diana Majhen, urednik www.dragovoljac.com
Petar Gelo - Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolju hrvatski tamburaši
Mario Filipi
Renato Šelj, bojničnik, Predsjednik Udruge HVIDR-a Črnomerec
don Miljenko Babaić, ratni kapelan HV
fr. Ante Kukavica, kapucin
don Lazar Čibarić
don Anđelko Kaćunko
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Josip Miljak, predsjednik HČSP-a.
Vladimir Mrkoci, prof.
Zdravko Bošnjak dipl. Ing., Zagreb (dragovoljac i branitelj Domovinskog rata)
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. Ped.
Stipo Pilić, prof. Povijesti
Željko Tomašević, mag. Iur., član predsjedništva HŽD-a
Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije

mr. sc. Marica Đureković
mr .sc. Ante Milinović
mr. sc. Josip Grilec, dipl. ing.
mr. sc. Josip Papković, dipl. inž.
mr. sc. Davor Božin San Pedro, Kalifornija
mr. sc. Zvonko Marušić
mr. Ljerka Smolčec dipl.ing.med.biokem.
Vladimir Biondić, magistar prava
Mijo Maljković inovator iz Požege
Vlado Glavaš
Danica Glavaš
dr. Ante Kunek, Melbourne
Miroslav Kušek, dipl. Iur.
Jasenka Polić Biliško, prof.
Zvonimir Josip Tumbri dipl.ing. građ.
Ivan Klarić, dipl.ing.građ. u m.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., umirovljenik, Zagreb
Stipan Perić dipl. oec Tomislavgrad
Marijan Babić, dipl. Ekonomist
Anto Babić, dipl.ekonomist
Marijana Babić, prof. hrv. i pov.
Iva Babić, dipl. teolog
Tea Babić, dipl. učitelj
Mila Babic, mr. prava
Nevenka Babić
Jelena Mikulić, dipl. ekonomis
Demokrita Perić
Ivanka Bilić. umirovljenica, Zagreb
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Marija Markic, CTC, Toronto
Slobodan Markic, P. Eng., Toronto
Božidar Ručević, dipl. Inž.
Inž. Miroslav Zemljak
mr. sig. Ivan Lulić

Niko Mulanović
Mladen Kostić, član Predsjedništva HNES-a
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil., relig.
Krešimir Landeka, mag. educ. philol. croat.
Ivan Bastjančić, dipl.ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Iva Bastjančić, nastavnica
Mladen Križanić, dipl.ing.
Franjo Lučić, prof.
ing. Mijo Mile Kokan, Split
Tomislav Kušec, profesor
Davor Parlov, ing. el.
Vjekoslav Jazbec, dr. med.
Darko Omrčen, dipl.ing.el.
Drago Duvnjak, dipl.ing
Katarina Duvnjak, student
Anamarija Čuljak, student
Jadranka Čuljak - Duvnjak, dipl.iur
Anđela Hodžić, prof.
Dubravko Pižeta, dipl. ing.
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ivo Markulin, kap.d.pl., Preko
Ankica Markulin, prof., Zadar
Ankica Mandarić, dipl. ekonomist, Mostar
Darko Belović kap.
Marjan Perić, ing.inf.
Nikša Koncani, dipl.ing.
Željko Lenić, dipl.ing.
Branko Juroš, dipl.oec.
Tomislav Bolanča, dipl.oec., Zadar
Damir Tučkar, dipl.ing.
Lovrić Kazimir,, dipl.ing. drvne ehnologije Frauenfeld-Švicarska
Željko Soldo inž. el, Zagreb
Damir Findrik, dipl. ek.

Ljudevit Kotnik, dipl.ing.str.
Branko Hrkač
Josip Maršić
Slobodan Maršić, dragovoljac domovinskog rata
Hrvoje Maršić
Alojzije Petracic, umirovljenik
Maja Šnajder
Miro Banović
Mirko Dijanek
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Ivan Mrčela
Blažena Magdić, umirovljenica;
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Vide Blažević – strojarski tehničar - Dubrovnik
Petar Bezjak, ex-predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
Gojmir Milat
Oskar Šarunić
Anda Luburic
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canada
Natko Urli
Josip Djukic
Mile Pletikosa
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Mladen Deletis
Ivan Vukić
Marija Vukić
Marija Perković
Grozdana Vukić
Tome Vukić
Ante Vukić
Ivan Devčić
Yelka Talaich Realtor w/ Coldwell Banker In California, SAD

Vladimir Dobravec
Mladen Galić
Dragi Ante Doljanin
Pejo Čičak
Katarina Iskra, medicinska sestra, Stuttgart
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Michael Pack, Engleska
Miljenko Plisic
Stipe Ćurić
Ivan Zvonimir Ćurić
Ilija Ćurić
Katarina Ćurić
Ankica Ćurić
Marija pavković
Mišel Zaradić
Frano Zaradić
Mišo Zaradić
Ivanka Zaradić
Josip Ivan Brković, Grusi - Poličnik
Hrvoje Ante Brković, Bokanjac - Zadar
Mate Frano Brković, Belafuža – Zadar
Ivo Buntin
Roko Sikirić
Miljenko Baloković
Franjo Filipović
Domagoj Musa
Ante Mlikota, umirovljenik Zagreb
Ivan Mlikota, Zagreb
Marko Mlikota, hrvatski branitelj, Zagreb
Frano Budimlić
Ante Kraljević
Josip Malović, umirovljenik
Marko Šimat, **Zadar**

Ivanka Koller-Štefanić
Hrvoje Maršić
Mile Pletikosa
Jozo Ćuk
Jelena Ćuk
Ante Marko Ćuk
Alojz Ivan Ćuk
Kate Jelena Ćuk
Tomislav Domagoj Ćuk
Branko Haubrich
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich-Mihovilović
Ivan Balić
Ivo Poljak
Ružica Prišlin
Vicko Goluža, Zagreb
Velimir Čerkez
Zdravko Ban
Vesna Jovicic, Berlin
Ante Babić
Sebastijan Palić, Zagreb
Ile Barišić
Marinko Markić
Carlo Kutniak
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Marija Žarko
Kata Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić.

Napomena:

još potpisa dano je na:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.

LOGIKA I HRVATSKI POVJESNIČARI

Govoreći o mojoj knjizi "Brani li Goldstein NDH?" akademik Dubravko Jelčić je konstatirao kako to nije knjiga iz povijesti već iz matematike, samo je predmet proučavanja jednog matematičara bila knjiga iz povijesti. Slično mi je jedan naš povjesničar objašnjavao kako je problem kod naših povjesničara što im logika nije jača strana. I dok je to pravilo kada su u pitanju oni povjesničari koji njeguju jugo-komunističku paradigmu u hrvatskoj povijesti, može se toga pronaći i kod onih koji njeguju hrvatsku paradigmu.

Meni su zanimljiviji ovi drugi. Zato mi je posebno zanimljiv bio nedavni razgovor s dr. sc. Mariom Jarebom u Hrvatskom tjedniku br. 602. Naime rijetko se može naići na tekst u kome se na različite načine tretiraju slična pitanja kao što je u tom intervjuu učinjeno s pozdravom Za dom spremni i novčanicom kunom; "Zašto bi pozdrav Za dom spremni trebalo zabraniti kada i Nijemci, Francuzi i svi drugi imaju i koriste insignije iz prošlosti koja isto nije bila baš „slavna“, ali nitko im ne prigovara. Zašto bi se Hrvati trebali odreći pozdrava koji je u raznim inačicama prisutan 500 godina?

Pozdrav se pojavljuje početkom 30-ih godina prošloga stoljeća u ustaškoj organizaciji i u ustaško-domobranskom pokretu.

spostavom NDH, pojavljuje se kao službeni pozdrav pokreta i na neki način u državnim ustanovama i posvuda do početka kolovoza 1942. kada se novim propisnikom ustaškoga pokreta dodaje „za dom i poglavnik“ iako je i sam Pavelić, iz razumljivih razloga, do kraja rata pozdravljao isključivo sa „Za dom spremni“ jer bi bilo blesavo da pozdravlja samoga sebe. Dakle, inačica „Za dom spremni“ pojavljuje se početkom 30-ih. To

je tako. Postoje neke priče da je to i stariji pozdrav, pa da ga je Pavelić preuzeo, no uvijek se govorilo ili Za dom, ili Za domovinu, falilo je nešto. Vrag vam leži u detaljima. Kad kažete Za domovinu naprijed je jedno, a kad kažete Za domovinu s Titom naprijed, onda je to pozdrav pionirske organizacije.

Po toj logici, sve bismo mogli zabraniti, svaki pozdrav kroz povijest korišten je jer svaki okaljani ubijanjima, pa i križ jer su pod tim znakom razarani i ubijani gradovi i ljudi u križarskim ratovima, pa pozdrav 'Smrt fašizmu...!', a pod sloganom francuske revolucije giljotinirani su protivnici? Ako smo se opredijelili za demokratske vrijednosti, problem je da se nešto što je bilo dio jednoga totalitarnoga sustava ne bi se trebalo danas više koristiti. Treba dati objašnjenje zbog čega je 91. došlo do ponovne uporabe toga pozdrava

Treba, po vama, kazniti HOS-ovce koji su ginuli u oslobađanju Domovine s tim pozdravom na usnama?

Ne treba. Priča je opet kompleksna i ne da se objasniti u dvije rečenice. Od trenutka 1945. imate pola stoljeća totalitarnoga komunističkoga režima koji sve hrvatsko nastoji okarakterizirati ustaškim. Gubi se kod mnogih ljudi bilo kakva kritičnost prema tome režimu.

Ali ako učinite ustupak takve vrste, onda će vam netko reći ukinite i naziv valute 'kuna', koristile su ju ustaše i asociira na NDH? Što sad?

Ali imate dva stoljeća korištenja kune kao valute i u srednjemu vijeku – ovdje mislim na poznate slavonske banovce.

Znači, ustaše nisu dovoljno okaljale kunu pa bi trebala ostati, a jesu pozdrav 'Za dom spremni'. Mislim da Vas ta logika nikamo ne vodi i da kao znanstvenik nepotrebno činite kompromis i ustupak onima kojima smeta i ime hrvatsko?

Višestoljetna hrvatska novčarska tradicija kao što je kuna na slavonskim banovcima, kuna kao oznaka vrijednosti (porez kunovina ili marturina) te kuna kao prepoznatljiv simbol na slavonskome grbu nisu usporedivi s jednom zapravo nevažnom epizodom iz suvremene hrvatske povijesti, odnosno pozdravom koji je upravo u tom obliku početkom tridesetih godina uveden u uporabu u Ustaši - hrvatskoj revolucionarnoj organizaciji i djelomice u Ustaško-domobranskom pokretu. Po uspostavi NDH to je

službeni pozdrav Ustaše - hrvatskoga oslobodilačkog pokreta i tadašnjega režima, a taj režim nastoji hrvatsku državu pretvoriti u totalitarnu državu koja krši prava koja danas uzimamo kao temeljna prava i vrijednosti u demokratskome društvu te se u provođenju svoje politike služi nasiljem. To svakako nije nešto čega bi se trebalo sjećati s ponosom."

Našem povjesničaru ne smeta tvrdnja da se pozdrav ZDS u raznim inačicama koristi 500 godina dakle što je to višestoljetna hrvatska tradicija već mu je važno da ovu inačicu koriste ustaše od 30-ih godina prošlog stoljeća i službeno u prvoj godini postojanja NDH i toga se ne treba sjećati s ponosom. Nekako me podsjeća na onu tvrdnju Iva Goldsteina kako su se Srbi svetili Hrvatima za genocid nad njima pa su poslije 5 dana od uspostave NDH pobili toliko i toliko Hrvata. Zapravo čujemo istu priču i kada se spomene HOS i Domovinski rat. Opravdava se zašto su oni koristili pozdrav koji je u inačicama višestoljetna hrvatska tradicija, kao da ova država nije stvorena u Domovinskom ratu. Oznake HOS-a (a i pozdrav ZDS) su bile dovoljne da srpske "slavne" ratnike pretvaraju, kako reče Slobodan Milošević, u zečeve. O tome je sjajno svjedočio ovih dana u Bujici vojni kapelan na Južnom bojištu don Miljenko Babaić. Iz Dubrovnika u okupaciji tražili su samo oznake HOS-a i eto zečeva koliko želiš!

Istina agresorima i njihovim slugama u Hrvatskoj svi su branitelji bili, a i danas su – USTAŠE.

Ali kada je napadnut njihov tenisač Đoković zato što koristi pozdrav nastao u Miloševićevo vrijeme – uzdignuta ruka s raširena tri prsta (radi se o pozdravu korištenom u fašističkoj velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku!), srpski povjesničari su odmah složno ustvrdili da se radi o prirodnom razvoju njihova pozdrava. I to je bilo dovoljno!

Međutim, kada se radi o ZDS onda je nekim doista hrvatskim povjesničarima bitno samo to da je ta inačica bila jednu godinu službeni ustaški pozdrav.

A kuna je doista bila SLUŽBENI novac u NDH. Kada bi se držao svog načina razmišljanja kada je govorio o ZDS dr. Jareb bi morao pronaći vrijeme kada je kuna bila doista novac na području današnje Hrvatske. Međutim tu se on "vadi" na tome što je kuna na slavonskim banovcima,

kuna kao oznaka vrijednosti (porez kunovina ili marturina) te kuna kao prepoznatljiv simbol na slavonskome grbu. Zar to nije bliže inačicama nego službenom novcu koji se zove KUNA?

A kako je izgledala "antifašistička" kampanja protiv kune piše Vice Borić u tjedniku 7Dnevno, 29.travnja, 2016.:

Ustaška kuna' opasnija od četnika i okupacije

U istom tjedniku (Arkizin, J.P.) nekoliko mjeseci ranije (godina je 1994., J.P.), Goldstein nam daje odgovor i na ovo pitanje. „Proглаšenje kune za hrvatski novac je najjača identifikacija Republike Hrvatske s ustaškim režimom“, govori dok njegovi sunarodnjaci trpe progonstvo i topničke napade. Smeta mu ustanovljeni Ured za nacionalnu sigurnost (UNS), „koji zasigurno ne slučajno ima iste inicijale kao njezin NDH-zijski pandan“, smetaju mu činovi u Hrvatskoj vojsci koji su „slični ustaškima“, ali sve se to donekle da podnijeti jer se „čovjek s tim susreće vrlo rijetko“, ali kuna! Ona je dio svakodnevnog života, „bez nje s jednostavno ne može“. Zbog toga je za naše antifašiste te 1994. uvođenje kune „direktna izdaja hrvatskih nacionalnih interesa, destabilizacija unutrašnjeg političkog života i političkih odnosa Hrvatske sa svijetom“. Što se u međuvremenu s tim dokazom hrvatskog fašizma i ustaštva dogodilo? Goldstein kaže da, kada se kuna uvede „Hrvatska nikoga neće moći uvjeriti da to nije pozivanje na fašističke tradicije“. On te 1994. cinično predviđa i „veliko oduševljenje pobunjenih Srba“, koji bi se u slučaju uspostave hrvatskog suvereniteta u UNPA zonama morali suočiti s „ustaškim novcem“, koji je uveden kako bi se zadovoljili „ustašonostalgičari na desnom krilu HDZ-a“. Zanimljivo, lijevo krilo HDZ-a nikada nije proglašavano komunističkim nostalgičarima, oni su za naše antifašiste uvijek demokrati.

Hrvatska kao izvor trajne nelagode

„Ako se kuna, na našu veliku žalost, ipak uvede, bit će to za mnoge, ali i za mene, izvor trajne nelagode i osobna uvreda preko koje neću moći prijeći. Neću se libiti i dalje javno govoriti protiv kune, na svakom mjestu i u svakoj prilici, i to sve dok se ona ne povuče. Ako ni zbog čega drugog, onda zbog toga da ljaga zbog uvođenja kune ne bi pala i na moje ime“, bio je stav ne samo Goldsteina. Bila je to mantra čitavog „antifašističkog pokreta“ koji se u izmasakriranoj Hrvatskoj brinuo za komunističko

ćudoređe. Što se u međuvremenu dogodilo? Što je s nelagodnom koju kuna izaziva kod antifašista? Zašto nitko danas ne govori protiv nje, iako su pale mnoge zakletve da se s time nikada neće prestati? Je li kuna još uvijek dokaz našeg fašizma? Jesmo li zbog nje fašistička država? Kako bi izgledalo da danas netko u znak prosvjeda protiv kune najavi njezino javno spaljivanje, kao što je to svojevremeno najavio Goldstein? Bi li uistinu itko ozbiljan pomislio da se radi o opravdanom „antifašističkom“ prosvjedu? Koliko je još onih koji smatraju da smo se zbog imena svoje valute „identificirali s tradicijama NDH“? Tko će sazvati tiskovnu konferenciju i kazati ono što je govorio antifašist Manolić nakon što se razišao s Tuđmanom: „Kuna nikada u povijesti nije bila hrvatski novac... bila je legalno platežno sredstvo jedino u NDH. Ni Židovi ni Srbi neće je moći prihvatiti kao svoj novac... Mi ne možemo ozbiljno računati na integraciju okupiranih područja sa stvarima poput kune....“

Rašeta, Račan, Budiša i Čičak – svi protiv kune

U Feral tribunu na sam Dan državnosti, 30.05. 1994., antifašist Boris Rašeta piše tekst pod naslovom „VALUTA ZA KSENOFOBE“. Tekst započinje konstatacijom kako će pobunjeni Srbi loše reagirati na uvođenje kune, jer će se tim činom „obnoviti njihove svijetle uspomene na Pavelićevu NDH“. Rašeta predviđa i prosvjede raznih svjetskih židovskih organizacija i najavljuje da će promocija kune, „značiti promociju ksenofobije kao službene državne ideologije“. Sugerira li i danas upotreba kune ono što nam povodom tog Dana državnosti poručuje Rašeta kada kaže: „Kuna uistinu sugerira samo jednu poruku: u Hrvatskoj nema mjesta za stanovite kategorije stanovništva“. Uistinu? Zašto se s tom porukom slaže Dražen Budiša, koji kaže: „Stav HSLS-a je jasan. Mi smo ga iznijeli i u Županijskom i u Zastupničkom domu Sabora i bili smo protiv kune“, nije jasno, ali je zato jasan i razumljiv stav antifašistički nastrojenog Ivice Račana. On je toliko uvjeren u uspjeh hrvatske države da, prognozirajući nam gospodarski krah, kaže: „Nije možda ni loše da odium padne na novčanicu s neadekvatnim nazivom“. I Čičak, u svojoj antifašističkoj fazi, upozorava: „Posebno skrećemo pažnju na sve prisutniju pojavu unutar institucija, i hrvatske vlasti i društva, da se mukotrpno stečeni demokratski

prostor urušava osvetničkim ponašanjem snaga koje su, historijski i oružano, poražene u II. svjetskom ratu“.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/slavko-goldstein-hrvatski-partizani-nisu-se-borili-za-samostalnu-nezavisnu-hrvatsku-drzavu-918023>

Ako Jareb ne vidi podudarnost njihovih napada na kunu i današnjih napada na ZDS, onda tu nema pomoći.

Zato mi je Jarebova tvrdnja kako te inačice kune nisu usporedive s jednom zapravo nevažnom epizodom iz suvremene hrvatske povijesti mi je smiješna. ZDS su HOS-ovci i mnogi drugi koristili u Domovinskom ratu i doista mi je smiješno reći da je ZDS nevažna epizoda iz suvremene hrvatske povijesti. Ne zaboravimo dr. Jareb je dio hrvatskoga povjerenstva u razgovoru sa srbskom stranom glede bl. Alojzija Stepinca! Zato pogledajmo inačicu ZDS danu u himni Gromova:

S neba oluja ognjena
Borci bez straha i mane
Ko udar velikih valova
Gromovi Hrvatsku brane
Rame uz rame braća Hrvati
U povijesni krenuli boj
Topovi grme u daljini
Gromovi stali u jedan stroj
Gromovi,
nisu kao nebeski
Gromovi,
još su jači, još su žešći
Gromovi
Brani se Jadransko more,
Hercegovina, Banija, Lika
Baranja, Slavonija ravna
Zagorje, Dalmacija dika
Sve hrvatske zemlje drage
Neka se ne plaše

Branit ce ih Gromovi
Svaku grudu zemlje naše.
Gromovi
nisu kao nebeski
Gromovi,
još su jači, još su žešći
Gromovi
Čisti se hrvatska zemlja
Od uljeza, bande zle
Gromovi su otrov
Željezna šaka za krvnike sve
Branit će grudu svoju
Slobodi i dom svoj
Od Boga borci dani
Gromovi! Spremni, za dom!
Gromovi
nisu kao nebeski
Gromovi,
još su jači, još su žešći
Gromovi
Gromovi
nisu kao nebeski
Gromovi,
još su jači, još su žešći

Jasno je zašto Srbima i srpskim slugama u RH smeta ZDS i zašto im je to ustaški pozdrav, kada se zna kakav je učinak izazivao među njima. Sigurno je teško od čovjeka postati zec, a još gore služiti takovima. Ali što treba državotvornim Hrvatima da se toga stide, doista nije jasno!

Akademik Josip Pečarić

02.05.2016.

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

19. 06- 2016.

Velimir Bujanec

JOSIP JOE ŠIMUNIĆ U BUJICI: “Šokirani smo! To nisu navijači Hrvatske, to nisu ni ljudi! Ovo je velika sramota.”

Gosti večerašnje Bujice bili su dr. Josip Jurčević i akademik Josip Pečarić. Obojica su članovi Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta, Pečarić je autor knjige o Marku Perkoviću Thompsonu, a Jurčević profesor suvremene povijesti na Hrvatskim studijima. Na žalost, emisija je zbog nemilih scena na nogometnoj utakmici Hrvatska – Češka bila gotovo u cijelosti posvećena tom događaju.

U Bujicu se ekskluzivno iz Saint-Etiennea javio Josip Šimunić, član Stručnog stožera Hrvatske nogometne reprezentacije. Bio je vidno potresen zbog prekida utakmice s Češkom.

ŠIMUNIĆ: – Svi smo šokirani viđenim, onim što smo doživjeli. Ovo je nevjerojatno! Svašta sam u nogometu vidio, ali ne i ovo. Velika sramota! Ne znam kako bi netko uopće mogao i pomisliti da napravi tako nešto, a kamo li da to stvarno i učini. Ne znam ni kako da ih nazovem, svašta bih mogao reći, ali bolje neću... Ne znam da li da ih uopće zovem ljudima ili nekako drukčije... Žao mi je izbornika, žao mi je svih pravih hrvatskih navijača, HNS-a, reprezentacije, svih ljudi koji vole Hrvatsku... Ovo je velika sramota! Nadam se da će ih policija uhvatiti, nekako to riješiti.

Na pitanje voditelja emisije kako komentira činjenicu da su čelni ljudi Kluba navijača “Uvijek vjerni”, a među njima i Krunoslav Grlević, ministru policije Vlaha Orepiću još prije tri dana javili za mogući incident i dali imena onih koji namjeravaju napraviti prekid u Francuskoj, Šimunić je odgovorio: – Ja ne ulazim u to što je radila policija... Čuo sam da se nešto sprema, da je to organizirano. Nadao sam se da neće ništa biti, ali eto 85-a minuta utakmice me demantirala. Stvarno ne znam što je cilj tih ljudi, što oni žele, zašto štete nogometu i Hrvatskoj?! Nisam još vidio niti Darija Sru, niti ostale momke da sve komentiramo. Bio sam toliko ljut da sam odmah otišao pod tuš, da se malo ohladim... Odigrali smo odličnu utakmicu. Rezultat od 2:2 nema veze s igrom. Idemo dalje, imamo 4 boda, za 4 dana je nova utakmica... Spremni smo za Španjolsku. Šokirani smo ovim, ali moramo to što prije zaboraviti, momci su svi odreda vrhunski profesionalci, imamo snažan karakter i vjerujem da će na kraju sve ispasti dobro. Gledamo prema naprijed, gledamo prema Španjolskoj...

Na kraju javljanja iz Francuske, Šimunić se obratio navijačima: – Naši navijači su najbolji na svijetu, a oni koji su napravili danas problem – oni nisu naši navijači, oni ne navijaju za Hrvatsku! Ljut sam i ne želim pretjerivati, ali oni navijaju za sve što nije dobro, a mi ćemo se potruditi da cijela Hrvatska bude ponosna na nas!

Prekid utakmice komentirao je i profesor Jurčević: – Presedan je u povijesti nogometa da navijači navodno svojoj reprezentaciji, to rade. Bilo je uvijek ekscesa i tučnjava među navijačima, no da se namjerno ide na prekid utakmice, što je i najavljeno i to navodno protiv vlastite reprezentacije – pa to nema nigdje na svijetu! Mnogi su čak mislili da je šala kada smo čuli da bi moglo doći do prekida. Sada vidimo, nakon serije napada na Hrvatsku reprezentaciju – svastike na Poljudu, pribijanje na križ Joea Šimuinića, pokušaja zabrane pjesme “Lijepa li si” i prekida u Francuskoj – kome sve to, zapravo, odgovara. Iz svega se vidi da određenim strukturama, iza kojih stoji politika, ne odgovara simbolika i uspjeh reprezentacije, koja nedvojbeno jača ponos i identitet, ali i utječe na rezultate izbora. Netko bi se jako veselio da Hrvatska ne prođe dalje na ovome prvenstvu, s obzirom na skorašnje izbore! Navijačke skupine su ipak spontane. Njihove egzibicije su dosta kaotične. Ali ovdje se radi o organiziranoj skupini.

Dosta izoliranoj. Vidjelo se da su organizirani, u vojnom stilu istrenirani. Kao i kod svastike. Dio je to rata protiv reprezentacije i svega drugoga što podiže hrvatski nacionalni ponos, što podiže izlaznost na izbore i što nekima remeti rezultate na izborima. A obzirom da prvenstvo traje mjesec dana – biti će vrlo blizu izborima koji nam slijede.

Na pitanje tko je izgrednicima platio put u Francusku, Jurčević je rekao “porezni obveznici”, a akademik Pečarić se nadovezao: – Pa, oni imaju novaca, imate toliko udruga... Pa i ona udruga koja je optužila Thompsona i založila se za zabranu himne reprezentacije “Lijepa li si” financira se iz državnog proračuna. I iz mnogih drugih izvora. Sigurno je da mnogima u svijetu ne odgovara samosvjesna Hrvatska, već komunisti na vlasti. Oni koji su naučili slušati Beograd jučer, oni će slušati bilo koga danas, oni koji su naučili ne voljeti hrvatski narod i državu, oni će sve učiniti protiv našeg naroda i države. Uzmite najstrašniji primjer – Vesna Pusić koja je optužila Hrvatsku za agresiju na Bosnu i Hercegovinu kandidatkinja je za glavnu tajnicu UN-a, a učinila je sve da se ne optuže Srbija i Jugoslavija za agresiju na Hrvatsku, da se povuče tužba za genocid.

U emisiju se iz Stona javio tamošnji župnik don Miljenko Babaić, koji je tijekom Domovinskog rata bio ratni vojni kapelan Južnog bojišta. Rekao je da je “tužan i bijesan do ludila” zbog događaja u Francuskoj.

DON MILJENKO BABAĆ: – Nedavno sam na misi propovijedao o evanđelju i govorio ljudima da je vrijeme da ozbiljno shavtimo Isusa i Domovinu. A onda sam spomenuo da nema zemlje na svijetu u kojoj bi postojale grupacije koje bi pozivale nekog izvan nje da zabrani domoljubnu pjesmu kao što žele zabraniti „Lijepa li si“, pjesmu koja s toliko radosti i ljubavi govori o svojoj zemlji i narodu i da bi mnoge zemlje bile sretne da je imaju. Hrvatska nije podijeljena nego u njoj samo žive ljudi koji Hrvatsku vole i nažalost, četničko-partizanska gamad koja ne voli nikakvu Hrvatsku državu ni hrvatski narod. I to su samo dvije skupine ljudi pa ako mi ne budemo voljeli Boga i Hrvatsku oni će doći na svoje. Ovo je učinio SDP, HNS i ostali lijevi partizani kojima smeta sve hrvatsko! Oni su vodili Torcidu preko jugo-oficira u Splitu. Ja sam Dalmatinac, ja bih poginuo i za Hajduk i za Dinamo i za Hrvatsku. A neredu prave djeca partizana i na žalost, to je naša tragedija! Pokojni Andrija Bartolić, koji je

bio predsjednik Hvidre u Splitu, tražio je da veterani 4. gardijske brigade budu vodilja Torcide i da nikada na Hajdukovu stadionu neće biti nikakav nered. Jasno, nisu dali vodstvo veteranima 4. brigade, nego sinovima jugo-oficira! Ovo može učiniti samo netko tko iz dna duše mrzi Hrvatsku državu, a to ne može biti nitko normalan. To su oni što su slikali svastiku na Poljudu, rade što god mogu protiv Hrvatske. Tako i onaj mladić što se zalaže za zabranu „Lijepa li si“ – tko ga financira – Hrvatska država! Glede nereda – moglo se to riješiti s desetak policajaca, ja bih sam s nekoliko ljudi to pohapsio i objavio njihova imena i prezimena! Nažalost, iza toga stoje partizani, jugoslaveni i četnici, lijeve stranke kojima ne odgovara uspjeh Hrvatske reprezentacije. Kad vide kockice – slabo im je! Zamislite, srpske Novosti koje financira isto Hrvatska država, na naslovnici donesu Thompsona koji ima petero djece, kako ga kolje srp i čekić. Zamislite da su bilo koje hrvatske novine to učinile s nekim Srbinom! Što bi se dogodilo?! Traženje zabrane pjesme „Lijepa li si“ i nered koji se dogodio u Francuskoj, ravan je tragediji i mržnji koja je već viđena na Ovčari i Jazovci! To sve uzrokuju oni koji su napustili Sabor kada se proglašavala nezavisna Hrvatska! A mi koji volimo Hrvatsku, uzdamo se u Boga i u to da treba pošteno živjeti, no na žalost, kao da nemamo državu kad nam se događaju ovakve stvari!

Prilog koji je emitiran u Bujici bavio se tezom da bi vodstvo Hrvatskog nogometnog saveza, ali i naši političari, trebali na jednak način obraniti pozdrav “Za dom – spremni”, kao što su obranili i pjesmu “Lijepa li si”. U prilogu je prof. dr. Zdravko Tomac izjavio: – Nogometna reprezentacija je ponovo digla moral hrvatskom narodu, malo veselja i uspjeha. Već je godinama himna reprezentacije prekrasna pjesma “Lijepa li si”, koja je himna svim krajevima Hrvatske, ljubavi i domoljublju. I onda da netko, u trenutku kada je to trebala postati i naša službena himna na Euru, traži njenu zabranu! Kao da ona nekoga vrijeđa, kao da je to pjesma mržnje... To je strašno, tu se vidi kakvi su to ciljevi. Još gore je to, a o čemu svi mediji šute, da je Milanović podržao mladića iz Foruma mladih SDP-a koji je zabranu tražio! To je nečuveni skandal. Zoran Milanović, bivši predsjednik Vlade koji je ovom narodu obećao pakao, smatra pjesmu “Lijepa li si”, pjesmom koja “vrijeđa sve nas”!

Pravaš iz Splita Luka Podrug govorio je o napadima Milanovića i njegovih medija na pozdrav “Za dom – spremni!”: – “Za dom – spremni!” je isto što i “Hvaljen Isus”, “Dobar dan”, najljepši hrvatski pozdrav! Kazne za taj pozdrav događaju se samo zbog domaćih izdajnika. Mislim da ako hrvatska vlast bude dosljedno branila taj pozdrav, isto kao što brani pjesmu “Lijepa li si”, da nikada više nitko neće dati zamjerku za taj pozdrav, koji ja kao pravaš – posebno cijenim. Ako baš hoćete, HOS-ovci su pod njim ginuli, domoljubi su pod njim ginuli. On je čist ko’ suza, ne smeta nikome i nikoga ne vrijeđa. Problematičan je samo onima koji ne vole Hrvatsku!

AKADEMIK PEČARIĆ: – Moja knjiga “Hajka na Thompsona” napisana je prije 4 godine – a stihove pjesme “Lijepa li si” tiskali smo na poledini. Zbog te pjesme i jest hajka. I “Bojne Čavoglave”... Traje ta hajka već 15 godina – jer Thompson u svojim pjesmama veliča ljubav prema Domovini, braniteljima, diže narodu moral. Ja sam jednom rekao da on hrvatsku mladež više uči domoljublju, nego cijelo naše školstvo! Ovo što Milanović radi, to je konstanta te antihrvatske politike. Pa Srbi su za Domovinski rat, za naše branitelje govorili da su “ustaše”. Milanović je preuzeo retoriku Slobodana Miloševića! Napadaju “Lijepa li si”, napadaju “Za dom – spremni!” isto kao što su svojedobno napali na kunu! Uvijek isti ljudi, isti način... Račan, Goldstein – svi su govorili da je to ustaški novac! Što kažu u Beogradu, to odmah ponove naši SDP-ovci! Evo i najnovijeg primjera koji to potvrđuje: Gospođa Petir je priredila jednu zapaženu izložbu o blaženom Alojziju Stepincu u Bruxellesu, a ljevičari na nju uopće nisu došli! Za njih Stepinac valjda nije hrvatski svetac – eto i tu su na liniji politike Beograda! Znete, ja često volim reći da za Srbe postoje dvije vrste Hrvata: oni koje nazivaju ustašama i oni koji im služe!

PROFESOR JURČEVIĆ: – Ne smije se zaboraviti, kada je Sabor ukinuo komunističko nazivlje tada su predstavnici SDP-a izašli iz Sabora. Isto se događa 1991. kada je donesena odluka o samnostalnosti RH. I tada su prosvjedovali i izašli iz Sabora. I to se događa sustavno do danas. Sude hrvatskim braniteljima. Evo, nedavno je osuđen Tomislav Merčep. On je u zatvoru, a Vojislav Stanimirović u visokoj politici.

Komentirao se i progon Josipa Šimunića. Akademik Pečarić: – Naš sud se u tom slučaju pokazao kao tipični komunistički sud! Oni kao da znaju što

netko misli. Šimunić je, kazali su, “mislio” na fašizam! A ne možda na branitelje, HOS-ovce?! Tome svemu nema kraja. Nema jer nema vlasti koja će to zaštititi. Vi ste prije utakmice gdje je Joe kažnjen, imali utakmicu u Beogradu gdje je zapaljena hrvatska zastava, a delegati na to nisu reagirali, no kod nas je delegat tražio da se ukloni transparent na kojem je pisalo Vukovar. S druge strane, u Beogradu je bilo više transparenta na kojima je pisalo Vukovar na ćirilici... To su ta dvostruka mjerila.

Jurčević je svojedobno svjedočio na suđenju Šimuniću: – Ja sam bio ekspertni svjedok na sportskom sudu u Švicarskoj, ali i na Prekršajnom sudu u Zagrebu. Pokušali smo dokazati da su hrvatska državna tijela legalizirala pozdrav “Za dom spremni”. I da je to stari hrvatski pozdrav. I da nije kompromitirajući. Pitanje je zašto je Šimunić uopće dobio kaznu?! Dogodio se opet presedan – da vlastita zemlja prijavljuje svoga sportaša, a ozbiljne zemlje uvijek stoje iza svojih sportaša.

U Bujici je puštena zanimljiva polemika iz jedne emisije na RTS-u, od prije osam godina, gdje su se zbog Thompsona “zakačili” prof. Jurčević i Žarko Puhovski. Akademik Pećarić izjavio je da ga ne čudi držanje Puhovskog koji je nastupajući u Beogradu, govorio čistom ekavicom, nego ga “čudi kako on uopće ima morala javno govoriti, s obzirom da je tijekom karijere u više navrata lažno svjedočio – 70-ih protiv hrvatskih studenata koji su završavali u komunističkim zatvorima, a 90-ih protiv hrvatskih branitelja, koji su završili u Haagu.”

U emisiji je objavljena i informacija da hrvatskim nogometnim navijačima u Vukovaru, prilikom formiranja slavljeničke kolone vozila, nakon utakmice Hrvatska – Turska, policija nije dopustila prolazak kroz Borovo Selo – kao da nije riječ o hrvatskom teritoriju, već o drugoj državi!

Velimir Bujanec

<https://www.youtube.com/watch?v=OmU3JNrv4V0&feature=youtu.be>
(preko 16.000 pregleda do sada)

<http://glasbrotnja.net/video-josip-joe-simunic-bujici-sokirani-smo-to-nisu-navijaci-hrvatske-to-nisu-ni-ljudi-velika-sramota/>

14. 12. 2016.

USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI"

Sa zaprepaštenjem sam danas pročitao odluku Vrhovnog suda RH:

**USTAVNI SUD ODBIO TUŽBU JOSIPA ŠIMUNIĆA ZBOG 'ZA DOM
SPREMNI'**

Ustavni je sud zaključio da je ograničavanje Šimunićeve slobode izražavanja utemeljeno na zakonu. Šimunić je tvrdio da je bio diskriminiran jer su u usporedivim slučajevima u Kninu i Zagrebu drugi oslobođeni

Uz izdvojeno mišljenje suca Miroslava Šumanovića, Ustavni sud (bez Ingrid Antičević-Marinović) odbio je ustavnu tužbu Josipa Šimunića protiv odluke Visokog prekršajnog suda kojom je kažnjen s 15.000 kuna jer je na stadionu u Maksimiru nakon utakmice Hrvatska – Island 19. studenoga 2013. s mikrofonom u ruci publiku poticao da na njegov uzvik “Za dom” uzvrati “Spremni”, i tako četiri puta.

Osuđen je za "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

(...)

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70511/Ustavni-sud-odbio-tuzbu-Josipa-Simunic-a-zbog-'Za-dom-spremni'.htm>

Kao sutci u RH morali bi biti upoznati s činjenicom da je pozdrav ZDS korišten u Domovinskom ratu. Dakle vi zapravo tvrdite da je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti". Iako smo svjedoci da je u zadnje vrijeme niz hrvatskih intelektualaca upozoravalo na takove elementarne činjenice što je objavljivano na hrvatskim portalima. Recimo u više tekstova spominju se riječi Siniše Glavaševića koji je govorio da bi "Vukovar pao već u rujnu mjesecu 1991. godine da nije bilo HOS-a".

Ili recimo:

"Spomenimo samo slučaj našeg proslavljenog nogometnog reprezentativca Josipa Šimunića. Kada je u Beogradu paljena hrvatska zastava i bila izložena srpska zastava na kojoj je ćirilicom bilo napisano ime Vukovar nije nikome smetalo. Ali kada je poslije toga u Zagrebu bila hrvatska zastava na kojoj je bilo i ime Vukovar, delegat je tražio da se ukloni hrvatska zastava. i umjesto da ga lijepo zamole da napusti Hrvatsku, problem je postao Šimunić i ZDS!"

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-josip-pecaric-pozdravu-dom-spremnitocno-toliko-smeta>

Dobro, za pretpostaviti je da naši sutci Ustavnog suda ne čitaju hrvatske portale i ne znaju da je ZDS pozdrav vezan za Domovinski rat. Međutim, dobili su do sada najmanje 3 (TRI) otvorena pisma koja ih na to upozoravaju. Tako sam krajem kolovoza napisao:

Poslije dva pisma Ustavnom sudu sada se obraćam i Vrhovnom sudu. Naime u prvom pismu smo upozorili kako „u najcrnijoj maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je Šimunić **bio svjestan** da uzvik "Za dom" uz odzdrav "Spremni" simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti." Ustavni sud nije odgovorio na to pismo, a onda je došla i odluka Visokog upravnog

suda – prihvatio je žalbu državnog odvjetništva kojom je i ovaj sud samo potvrdio lažne i uvredljive tvrdnje Općinskog državnog odvjetništva jer je dobro poznato kako je ZDS bio službeni pozdrav postrojbi HOS-a u Domovinskom ratu, a koristili su ga i mnogi drugi branitelji. Doista, kao u najcrnijim komunističkim vremenima imamo sudove koji znaju i sude ljude zbog onoga što oni misle. Ustavni sud nije reagirao ni na drugo pismo.

To je bilo treće pismo. Nepotpuni popis onih koji su Ustavni sud RH upozorili na to u prvom pismu dan je u prilogu.

Jasno je zašto je Ustavni su donio ovakovu odluku. Itekako je važno skinuti ploču hrvatskim braniteljima i to onih kojih su se fgašistički agresori najviše bojali – našim HOS-ovcima. To je imperativ svima onima kojima su hrvatski branitelji oduvijek samo ustaše, a hrvatska država TUĐMANOVA USTAŠKA DRŽAVA!

Time se ostvaruju i naredbe iz Srbije. Iz Vučićeva govora to je tako očito: *“...onih koji optužuju naše manjine, koji podupiru teroristima spomenike i najgore nacističke pozdrave, ocjenjujemo kao težak kompleks.*

Ne želimo floskule od onih o velikosprskoj agresiji, neka vide koliko su krvi prolili i neka vide kako je ta agresija završila, s više od 250 tisuća prognanih Srba. Valjda bi trebalo da i ono malo protjeraju. Tu cijenu više nećemo plaćati. Nama nitko nije platio cijenu za više od 500 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu i drugim mjestima NDH.

Nećemo dopustiti da nas ponižavaju oni koji pozdravljaju ustaške teroriste i pozdrave i zastave.

(...)

digli ste Za dom spremni u Jasenovcu, Gotovina je savjetnik u Vladi, čak se i Hrvati protive crkvi Alojzija Stepinca u Zagrebu, tu je i ploča ustašama u Sisku.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70483/Vučić-spominjao-Stepinca-Jasenovac-Srpska-srca-ne-kucaju-za-fašizam.htm>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/vuciceva-izvanredna-konferencija-hrvatska-nas-je-jedina-blokirala-njihovi-diplomati-bjezali-su-od-mene-po-bruxellesu-982698/#axzz4SFQ7Qo9G>

Naravno tu je itekako važna ponovna uspostava jugosrpskog mita o Jasenovcu:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/dok-se-rusi-mit-o-jasenovcu-srbi-grade-novi-982650/#axzz4SFQ7Qo9G>

Hrvatski simboli i Jasenovac su im jedino i ostali jer srpske sluge nisu pobijedile na izborima pa se hrvatskim simbolima (osim ustaške kune – ona im je draga) i Jasenovcem mogu pozivati za Drugi svjetski rat (a u mislima i željama im je Huda jama, Križni put,...).

Tako Benjamin Tolić piše:

a sad nas, evo, snađe i novi, mlađahni Davor Bernardić. I nudi, nov i mlad, poslušajmo što: „U zadnjih 20 godina i globalno i lokalno raste društvena nejednakost. Ljudi traže postavljanje humanijih ciljeva. SDP-ov cilj je oživiti humanu agendu. Moramo probuditi duh kolektivismu kao što su to učinili antifašisti 1945. i hrvatski branitelji početkom devedesetih.“ Dakle, doba najcrnjega staljinizma: masovno ubijanje suverenističkih Hrvata, otvaranje logora i seljačkih radnih zadruga? Bero možda ne zna što govori. Ili ipak zna i upinje se iz petnih žila da nam ni Nova godina ne bude nova.

<http://www.hrvsijet.net/index.php/kolumna-benjamin-tolic/45251-benjamin-tolic-sve-novo>

Zanimljivo je da su dva teksta od dva uutora sa sličnim naslovima jučer tiskana na dva portala:

SOTONIZIRAJU SE HRVATSKA OBILJEŽJA, A GLORIFICIRAJU
PROTUHRVATSKA (NEO)KOMUNISTIČKA

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/25543-prof-dr-sc-stipe-kutlesa-u-hrvatskoj-vlada-cetnicko-jugoslavenski-a-ne-hrvatski-i-ustaski-fasizam.html>

AKADEMIK PEČARIĆ: DANAS SU AGRESORSKI SIMBOLI DOBRODOŠLI, A BRANITELJSKI NISU

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu>

<http://kamenjar.com/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu/>

<http://glasbrotnja.net/dom-spremni-vs-zvijezda-petokraka/>

Zapravo jasno je zašto je Ustavni sud donio odluku kojom je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti" Vučićevu zapovijed je u Saboru prenio od HNES-a etički osuđen za veleizdaju Milorad Pupovac:

HDZ-ovac Dražen Bošnjaković kaže o poginulim HOS-ovcima:

Ti ljudi su bili dio obrambenih snaga RH. Oni nisu bili fašisti, oni su se borili protiv toga.

'Zaboravili ste da ovdje sjedi netko koga svojim riječima vrijeđate, napao ga je Pupovac.

"<http://kamenjar.com/vesna-usic-sto-ce-nam-povjerenstvo-nam-sarafciger-a-ne-povjerenstvo/>

Naravno, Pupovcu je kao i Ustavnom sudu Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Da i Pupovcu je kao i Ustavnom sudu Domovinski rat Bošnjaković nije u pravu. Nisu se HOS-ovci i branitelji borili protiv fašizma, nego su oni fašisti, zar ne?

Josip Pečarić

P.S. A Nenad Piskač se s pravom pita što bi na sve ovo danas rekao Tuđman:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/25548-n-piskac-franjo-tudman-bio-bi-danas-zadovoljan-danasnjim-stanjem.html>

PRILOG:

Neki od potpisnika Prvog pisma Ustavnom sudu

akademik Josip Pečarić
dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti
general Ljubo Ćesić Rojs
general Ivan Tolj
general Marinko Krešić
Marko Perković Thompson
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
sc. Josip Stjepandić
sc. Stjepan Razum
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1410 članova
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
prof. dr. Serđo Dokoza
prof. dr. sc. Mladen Parlov
prof. dr. sc. Milko Brković
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. dr. sc. Vladimir Čepulić
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sci. Ivan Malčić
prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Milan Nosić

prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Marin Čikeš
prof. [dr.sc.](#) Boris Širola
prof. em. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Tanja Pušić
prof. dr. sc. Ivica Veža
Marko Magdalenić, prof., KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr.. sc. Stipe Kutleša
sc. Drago Katović, prof emeritus
Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof. i bivši diplomat
sc. Ivo Soljačić, prof emeritus
izv. prof. dr. sc. Vladimir Dananić
doc. dr. sc. Snježana Trojačanec
doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata
[dr.sc.](#) Vladimir David
ing. Marijan Papić, Vancouver, Canada
sc. Miroslav Banović
Mladen Smolčec dipl.ing.građ.
sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
sc. August Janeković
Đuro Vidmarović, književnik
Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH
sc. Gordana Turić, dipl. ing.
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Nenad Piskač, književnik i kolumnist
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Vera Primorac, prof., književnica
Ivan Bradvica,dipl.ing.građ.,književnik
Petar Vulić, književnik
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Janko Bučar, književnik i humanist

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Mladen Pavković, novinar i publicist
Rudi Tomic, novinar i publicist, Toronto, Kanada
Smiljana Šunde, novinarka i publicistica
Danijela Šakota, glavni urednik Portala Glas Brotnja
Josip Vučetić, glavni urednik www.dragovoljac.com
Krešimir Kraljević, urednik kamenjar.com
Franislav Stanić, urednik kamenjar.com
Diana Majhen, urednik www.dragovoljac.com
Petar Gelo – Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolju hrvatski tamburaši
Mario Filipi
Renato Šelj, bojničnik, Predsjednik Udruge HVIDR-a Črnomerec
don Miljenko Babaić, ratni kapelan HV
Ante Kukavica, kapucin
don Lazar Čibarić
don Anđelko Kaćunko
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Josip Miljak, predsjednik HČSP-a.
Vladimir Mrkoci, prof.
Zdravko Bošnjak dipl. Ing., Zagreb (dragovoljac i branitelj Domovinskog rata)
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. Ped.
Stipo Pilić, prof. Povijesti
Željko Tomašević, mag. Iur., član predsjedništva HŽD-a
Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije
sc. Marica Đureković
mr .sc. Ante Milinović
sc. Josip Grilec, dipl. ing.
sc. Josip Papković, dipl. inž.
sc. Davor Božin San Pedro, Kalifornija
sc. Zvonko Marušić
Ljerka Smolčec dipl.ing.med.biokem.
Vladimir Biondić, magistar prava

Mijo Maljković inovator iz Požege
Vlado Glavaš
Danica Glavaš
Ante Kunek, Melbourne
Miroslav Kušek, dipl. Iur.
Jasenka Polić Biliško, prof.
Zvonimir Josip Tumbri dipl.ing. građ.
Ivan Klarić, dipl.ing.građ. u m.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., umirovljenik, Zagreb
Stipan Perić dipl. oec Tomislavgrad
Marijan Babić, dipl. Ekonomist
Anto Babić, dipl.ekonomist
Marijana Babić, prof. hrv. i pov.
Iva Babić, dipl. teolog
Tea Babić, dipl. učitelj
Mila Babic, mr. prava
Nevenka Babić
Jelena Mikulić, dipl. ekonomis
Demokrita Perić
Ivanka Bilić. umirovljenica, Zagreb
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Marija Markic, CTC, Toronto
Slobodan Markic, P. Eng., Toronto
Božidar Ručević, dipl. Inž.
Inž. Miroslav Zemljak
sig. Ivan Lulić
Niko Mulanović
Mladen Kostić, član Predsjedništva HNES-a
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil., relig.
Krešimir Landeka, mag. educ. philol. croat.
Ivan Bastjančić, dipl.ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Iva Bastjančić, nastavnica
Mladen Križanić, dipl.ing.

Franjo Lučić, prof.
ing. Mijo Mile Kokan, Split
Tomislav Kušec, profesor
Davor Parlov, ing. el.
Vjekoslav Jazbec, dr. med.
Darko Omrčen, dipl.ing.el.
Drago Duvnjak, dipl.ing.
Katarina Duvnjak, student
Anamarija Čuljak, student
Jadranka Čuljak – Duvnjak, dipl.iur
Anđela Hodžić, prof.
Dubravko Pižeta, dipl. ing.
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ivo Markulin, [kap.d.pl.](#), Preko
Ankica Markulin, prof., Zadar
Ankica Mandarić, dipl. ekonomist, Mostar
Darko Belović kap.
Marjan Perić, ing.inf.
Nikša Koncani, dipl.ing.
Željko Lenić, dipl.ing.
Branko Juroš, dipl.oec.
Tomislav Bolanča, dipl.oec., Zadar
Damir Tučkar, dipl.ing.
Lovrić Kazimir,, dipl.ing. drvne ehnologije Frauenfeld-Švicarska
Željko Soldo inž. el, Zagreb
Damir Findrik, dipl. ek.
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.str.
Branko Hrkač
Josip Maršić
Slobodan Maršić, dragovoljac domovinskog rata
Hrvoje Maršić
Alojzije Petracic, umirovljenik
Maja Šnajder
Miro Banović

Mirko Dijanek
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Ivan Mrčela
Blažena Magdić, umirovljenica;
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Vide Blažević – strojarski tehničar – Dubrovnik
Petar Bezjak, ex-predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
Gojmir Milat
Oskar Šarunić
Anda Luburic
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canada
Natko Urli
Josip Djukic
Mile Pletikosa
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Mladen Deletis
Ivan Vukić
Marija Vukić
Marija Perković
Grozdana Vukić
Tome Vukić
Ante Vukić
Ivan Devčić
Yelka Talaich Realtor w/ Coldwell Banker In California, SAD
Vladimir Dobravec
Mladen Galić
Dragi Ante Doljanin
Pejo Čičak
Katarina Iskra, medicinska sestra, Stuttgart
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Michael Pack, Engleska

Miljenko Plisic
Stipe Ćurić
Ivan Zvonimir Ćurić
Ilija Ćurić
Katarina Ćurić
Ankica Ćurić
Marija Pavković
Mišel Zaradić
Frano Zaradić
Mišo Zaradić
Ivanka Zaradić
Josip Ivan Brković, Grusi – Poličnik
Hrvoje Ante Brković, Bokanjac – Zadar
Mate Frano Brković, Belafuža – Zadar
Ivo Buntin
Roko Sikirić
Miljenko Baloković
Franjo Filipović
Domagoj Musa
Ante Mlikota, umirovljenik Zagreb
Ivan Mlikota, Zagreb
Marko Mlikota, hrvatski branitelj, Zagreb
Frano Budimlić
Ante Kraljević
Josip Malović, umirovljenik
Marko Šimat, Zadar
Ivanka Koller-Štefančić
Hrvoje Maršić
Mile Pletikosa
Jozo Ćuk
Jelena Ćuk
Ante Marko Ćuk
Alojz Ivan Ćuk
Kate Jelena Ćuk

Tomislav Domagoj Ćuk
Branko Haubrich
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich-Mihovilović
Ivan Balić
Ivo Poljak
Ružica Prišlin
Vicko Goluža, Zagreb
Velimir Čerkez
Zdravko Ban
Vesna Jovicic, Berlin
Ante Babić
Sebastijan Palić, Zagreb
Ile Barišić
Marinko Markic
Carlo Kutniak
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Marija Žarko
Kata Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić.

Napomena:

još potpisa dano je na:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

Dano u knjizi:

J.Pečarić, Oba su pala, Zagreb, 2016., str. 371.-381.

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

POLITIKA ŠARAFČIGER

U subotu je dr. Stjepandić na povratku sa službenog puta u Italiju svratio i u Zagreb.

Kažem mu kako me iznenadila činjenica da je malo naših portala prenjelo njegovo pismo Predsjedniku Vlade. Ja sam našao Pismo samo na dva portala.

Posebno smo komentirali kako je kolegica iz Šangaja komentirala ZDS. (Vidjeti:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/06/22/dr-josip-stjepandic-stovani-gospodine-predsjednice-vlade-republike-hrvatske/>)

Kaže mi kolega Stjepandić da uskoro ide u Kinu pa će još više razgovarati s tamošnjim znanstvenicima o tom pozdravu naših HOS-ovaca i mnogih drugih hrvatskih branitelja.

A možda je našim portalima već bilo previše tekstova o pismu kojega je Predsjedniku Vlade napisao biskup Košić. Čini mi se da je ta dva pisma spojila naša sjajna kolumnistica Mirela Pavić koja svoju kolumnu u Hrvatskom tjedniku od 29. lipnja 2017, završava ovako:

Liam shi!

I pozdrav biskupu Košiću, ma di bija!

Imenjaku sam rekao kako je moj dojam kako je na djelu dogovor PLOČA ZA PLOČU. Dakle skidanje ploča na Trgu jednom od 10 najvećih zločinaca s jedne strane i ploče hrvatskim junacima u Jasenovcu o čemu i piše Stjepandić Plenkoviću:

Isto tako, očigledno je da ne pratite vrlo informativnu emisiju TV Bujica. Da tomu nije tako, onda biste sigurno došli do svjedočenja don Miljenka

Babaića (29.4.2016) da su dubrovački branitelji, razočarani kad nisu mogu dobiti dodatno pojačanje od HOS-a, od njega zatražili da pošalje makar njihove oznake.

Da agresori su se panično bojali naših HOSovaca!

Uvijek treba naglasiti da su za skidanje ploča u Zagrebu najzaslužniji Bruna Esih i Zlatko Hasanbegović!

Jasno je bilo da je ploča u Jasenovcu bila dio nagodbe HDZ-a i HNS-a 20. 06. 2017. kada je o njoj progovorio sam Plenković. Komentirao sam prijateljima:

ANDREJ PLENKOVIĆ

HOS je u Jasenovcu mogao staviti ploču bez grba i problema ne bi bilo

<http://direktno.hr/direkt/hos-jasenovcu-mogao-staviti-plocu-bez-grba-i-problema-ne-bi-bilo-89452/>

ZAPRAVO:

HOS u Jasenovcu nije morao staviti ploču i problema ne bi bilo

ili:

HOS se nije morao boriti u Domovinskom ratu i problema ne bi bilo

ili:

Branitelji se nisu morali boriti u Domovinskom ratu i problema ne bi bilo

I OPET BI IMALI VLAST KOJA RADI ŠTO SRBI TRAŽE!

TKO JE ONO NEŠTO SPOMINJAO POLITIČKU PROSTITUCIJU?

Kasnije sam se korigirao:

Točnije: OVO SU ISPRAVNE PREMISE!

(Nadam se: Očita je poruga na komentar Predsjednika Vlade da je biskup svoje pismo pisao na pogrešnim premisama.)

Naravno i sami HNS-ovci slavodobitno najavljuju skidanje ploče u Jasenovcu za mjesec dana. Njima je to doista važno jer se za to najsnažnije zauzela njihova bivša predsjednica, od HNES-a etički osuđena veleizdajnica Vesna Pusić zahtjevajući da vlast šarafcigerom skine tu ploču. Podsjetit ću vas da su jednom od HOSovaca čija su imena dana na toj ploči upravo šarafcigerom fašistički agresori na Hrvatsku iskopali oči!

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/veliki-dan-za-hrvate-osudeni-stjepan-mesic-vesna-pusic-milorad-pupovac-793979/>

S druge strane Ministaru Uprave nisu drage najave Premijera kako je politika iznad prava pa se u medijima najavilo kako bi njegovo Ministarstvo moglo odbiti zahtjev za uklanjanjem ploče jer nema pravne osnove budući je HOS-ov grb odobren od Ministarstva uprave još u vrijeme Račanove vlade.

O tome su u Bruxellesu pitali premijera Plenkovića, no on tvrdi da ta informacija nije istinita.

<http://dnevnik.hr/vijesti/hrvatska/sdp-ovac-predrag-matic-objasnio-zastocene-glasati-za-skidanje-ploce-hos-a-u-jasenovcu---480701.html>

Zato bi političku prostituciju o kojoj je govorio biskup Kojić zapravo trebali nazvati POLITIKA ŠARAFČIGER!

Iako je tako ne zovu o toj politici možemo pročitati u izvrsnim raščlambama Marka Ljubića:

<https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-antifasizam-smrtonosan-hrvatsku-slobodu-nezavisnost>

<https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-proglasavajuci-temeljne-nacionalne-zadace-zaokruzenim-plenkovic-se-ruga-hrvatskoj>

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/27083-m-ljubic-hrvatska-ce-bit-na-konju-tek-kad-budak-jovanovic-klasic-ili-pusic-budu-na-magarcu.html>

Nedugo poslije Plenkovića na scenu stupa Predsjednik Ustavnog suda RH Miroslav Šeparović koji o ploči u Jasenovcu u Saboru odgovara na pitanje zastupnika iz redova naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku i koji je npr. svojim lažima o pokrštanju 11.000 srpske djece i osobno sudjelovao u toj agresiji i od HNES-a također etički osuđeni veleizdajnik Milorad Pupovac, pa kaže:

"Nemam dileme, ploči s pozdravom 'Za dom spremni' u Jasenovcu nije mjesto. To je simbol stradanja žrtava ustaškog režima. Uvažavam branitelje i siguran sam da nisu željeli veličati NDH, ali s takvim pozdravom mogu povrijediti žrtve. Neka Vlada nađe zakonit način da se ploča ukloni",

<https://www.24sata.hr/news/separovic-ploci-u-jasenovcu-za-dom-spremn-nije-mjesto-530200>

Zapravo je nevjerojatno kako neki ljudi pljuju po svojoj struci. Tako ovdje pravnik i predsjednik Ustavnog suda zna da govori neistinu jer se na ploči u Jasenovcu ne nalazi pozdrav ZDS već je on u sklopu grba HOS-a koji je legalan u RH. Ne treba biti previše inteligentan pa znati da tvrdnja da se na ploči nalazi pozdrav ZDS podrazumjeva da je on stavljen sam po sebi na njoj. Dakle, čovjek koji bi trebao osuđivati kršenje prava u RH pa i Politikom šarafciger, sam ih krši. I upravo pokazujući u Saboru da mu je interes političara koji ga biraju važniji od struke i onoga što bi kao predsjednik Ustavnog suda trebao raditi nama garantira da će on biti i izabran, zar ne?

Podsjetimo da su ustavni sudci, s izuzetkom časnog ustavnog sudca Miroslava Šumanovića, slično nepoštenje pokazali i u slučaju Josipa Šimunića (npr. moja knjiga *Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'* završava teksatom: *Ustavnom sudu RH je Domovinski rat zapravo 'oiticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti'*).

Nemojmo zaboraviti da se i Marko Perković Thompson sustavno proganja još od 2000.-e godine, zbog pjesme Bojna Čavoglave koja počinje s pozdravom ZDS! Pa i naslov najnovije kolumne Zvonimira Hodaka sve kaže i o tom progonu:

Pjesma 'Čavoglave' je antifašistička – s njom na usnama borili su se četiri godine protiv crnih četničkih i crvenih JNA fašista!

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/pjesma-cavoglave-je-antifasisticka-s-njom-na-usnama-borili-su-se-cetiri-godine-protiv-crnih-cetničkih-i-crvenih-jna-fasista-1037284/>

Prije nekoliko dana sam govorio o gaženju struke od strane Predsjednika Ustavnog suda jednom kolegi sa Sveučilišta i komentirao kako me čudi da poslije istupa Predsjednika Vlade članovi vladinog Vijeća za suočavanje s prošlošću nisu podnjeli ostavke na to članstvo. Znamo da je to Vijeće Vlada i formirala zbog ploče u Jasenovcu, zapravo zato što nisu imali petlje reći istinu o tvrdnji da na toj ploči stoji ZDS i optužiti one koji traže da se oskrnavi nešto što je u RH odobreno. Podsjetimo se npr. kako je to najavila TV N1:

Ovo Vijeće je, podsjetimo, način na koji je Vlada reagirala nakon što je nedaleko od najvećeg koncentracijskog logora NDH, u samom Jasenovcu, postavljena ploča s ustaškim pozdravom "Za dom spremni".
<http://hr.n1info.com/a182424/Vijesti/Ovo-su-clanovi-Vijeca-za-suocavanje-s-prosloscu.html>

I onda dođem doma i doznam kako o tome govori predsjednik tog Vijeća: *Vijeće nije razgovaralo ni o ploči HOS-a u Jasenovcu, a Kusić objašnjava da se neće baviti pojedinačnim slučajevima već će predložiti općenite preporuke.*

"Nadamo se da će to biti na neki način korisno Vladi, da će ih Vlada prihvatiti, ne samo ova vlada nego i sljedeće vlade. To je cilj Vijeća, da u konačnici postavi temelje koji će moći služiti kao jedna konstanta za buduće generacije", rekao je te apelirao na medije koji prate rad Vijeća kazavši kako je njihova uloga velika u tome kako će javnost prihvatiti odluke Vijeća.

<http://direktno.hr/domovina/odrzana-prva-sjednica-vijeca-za-suocavanje-s-prosloscu-90434/>

I tako je Vijeće formirano zbog HOS-ove ploče u Jasenovcu, onda nam najave njeno skidanje bez obzira što to Vijeće postoji, da bi nas samo Vijeće izvjestilo da se oni neće baviti takvim pojedinačnim slučajevima. Kako bi i mogli kada su se u HDZ-u i HNS-u dogovorili da oni to sami riješe, zar ne?

A zapravo Vijeće ne može ništa riješiti jer je to pitanje najopćenitije pitanje koje se postavlja pred Vijeće.

Naime HOSovci su branitelji i odnos prema njima je odnos prema Domovinskom ratu. Jasno je da HNS-ovci imaju interes istovjetan interesu fašističkog agresora, tj. nametnuti kao prioritet u RH partizanski pokret i tzv. antifadžizam. Davno sam nazvao ovo što možemo nazvati i političkom prostitucijom i politikom šarafciger – pomirba djece partizana iz svih stranaka. Dakle, partizani i antifašisti (zapravo crveni fašisti) su važniji od branitelja. Borba za Jugoslaviju u II. Svjetskom ratu je važnija od borbe branitelja za Hrvatsku u Domovinskom ratu.

Slavko Goldstein je tzv. antifašistima poručio u momentu kada su osnivali njihovu Ligu: Odrecite se Tita, a branite antifadžizam.

Zato je važnija ploča u Jasenovcu nego trg u Zagrebu, jer je ploča u Jasenovcu podignuta u spomen na istinske antifašiste, u spomen onima koji su izgubili svoje živote braneći Hrvatsku od fašističkog velikosrpskog agresora, a koji su imali i imaju i danas podršku tzv. antifašista a zapravo crvenih fašista!

A to i jest Politika šarafciger, zar ne?

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK, ZAGREB, 2017.**

**PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA
NOBELOVU NAGRADU ZA MIR**

Poštovana Predsjednice Republike Hrvatske
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade
Poštovani Predsjedniče Hrvatskoga sabora

Pozivamo vas da podržite Hrvate iz Bosne i Hercegovine kojima će ove godine biti donijeta presuda u Haagu. Poznato vam je da su u prvostupanjskoj presudi optuženi na drastične kazne zbog izmišljenoga zločinačkog pothvata Republike Hrvatske u izmišljenoj agresiji na Bosnu i Hercegovinu. Zapravo, sudi im se zato što je Republika Hrvatska u više navrata spriječila ostvarenje velikosrpskog osvajanja susjedne države i pobjedu velikosrpskoga fašizma kome je kruna trebao biti genocid u Bihaću.

O tome smo svojedobno u dva navrata pisali Vijeću sigurnosti UN-a, ali bez uspjeha:

<http://www.hkv.hr/10680-novo-pismo-hrvatskih-intelektualaca-vs-un-a.html>

Vjerujemo da ste svjesni činjenice da će eventualna takva presuda političkoga suda u Haagu itekako utjecati na našu državu. Zato vam predlažemo da svima pokažemo da Hrvatska nikada neće prihvatiti kažnjavanje onih koji su spriječili takve zločinačke naume svjetskih moćnika te da pokrenemo postupak kandidature generala Slobodana Praljka za dobivanje Nobelove nagrade za mir. Zapravo prijedlog i

obrazloženje možete naći u najnovijoj knjizi prof. dr. sc. Zdravka Tomca *Hrvatski patriotizam – što to znači biti Hrvat*.

OBRAZLOŽENJE

Z. Tomac: Slobodan Praljak – junak nad junacima i najveća žrtva protuhrvatske politike

Portal HKV-a: 27. travnja 2017.

Hrvatski general Slobodan Praljak

Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak zaslužio biti barem kandidat za Nobelovu nagradu za mir? Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak hrvatski Sokrat koji je u sokratovskom govoru potpuno razobličio lažne optužbe Haaškog suda? Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak heroj nad herojima? Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak najveća žrtva protuhrvatske politike, a osobito tužiteljstva Haaškog suda koje želi uništiti i Praljkovu obitelj, ni krivu ni dužnu.

Kako su moguće monstruoze optužbe tužiteljstva Haaškog suda koje Slobodana Praljka uspoređuju s nacistima, nazivajući ga hrvatskim Goeringom.

Evo argumenata i odgovora na te podvale i na pitanja koja se nameću.

Slobodan Praljak je, da bi spasio žene i majke vojnika JNA, ugrozio vlastiti život kod vojarne JNA u Grahovini. Bio je dogovor da se prekine vatra, napravljen je brisani prostor između Hrvatske vojske i vojarne. Preko tog brisanog prostora majke i supruge opkoljenih vojnika JNA išle su ih posjetiti. Pri povratku majka i supruga netko ja zapucao, a žene su se našle na brisanom prostoru. I tada iz rova prvi iskače Slobodan Praljak. Ljudina, onako visok i korpulentan, trči prema ugroženim ženama i više raširenih ruku: „*Ne pucajte, ne pucajte!*“ Međutim, i dalje nastavljaju pucati. Praljak i dalje trči, dolazi do grupe žena i baca se na njih i svojim tijelom ih štiti da ih koji metak ne bi pogodio. To je junaštvo nad junaštvima, gesta humanosti kojom Slobodan Praljak, general Hrvatske vojske, žrtvuje

vlastiti život da bio spasio supruge i majke od neprijatelja, agresora, koji su napali Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. Taj junački čin nije bio jedini. Bilo ih je mnogo. Još jedanput je Slobodan Praljak svojim tijelom štutio zarobljene vojnike JNA i brinuo se da sretno stignu svojim kućama. Slobodan Praljak izvukao je zarobljene civile Srbe iz logora u Dretelju prijeteći oružjem HOS-ovcima, pretežno Muslimanima, koji nisu htjeli pustiti zarobljene Srbe. Slobodan Praljak izvlačio je ranjene Muslimane iz bolnice u istočnom Mostaru. Organizirao je izvlačenje, prebacivanje i smještaj 15 tisuća Muslimana iz Stolca i Dubravske visoravni splavom preko Neretve. Prevezio je ranjene Muslimane helikopterom iz istočnoga Mostara u Split.

Muslimansku obitelj iz Uskoplja s djetetom oboljelim od leukemije prebacio je u Split na liječenje. Pomogao im je stjecanje hrvatskoga državljanstva kako bi na teret hrvatskoga proračuna mogli otputovati u Švicarsku na liječenje. Pustio je na svoju ruku zarobljene muslimane poslije sukoba u Rami-Prozor.

Navodimo još dva osobna herojska čina Slobodana Praljka i njegove obitelji. Smjestio je Muslimane u svoj stan u Zagrebu, hranio ih i liječio. Isto je to učinio i u svojoj vikendici u kojoj je također smjestio Muslimane i brinuo se za njih. To su samo neka junačka djela Slobodana Praljka. Tijekom rata sprječavao je osvetu nakon što su Muslimani počinili zločine u Uzdoľju, Doljanima i Grabovici. Osobno je provodio konvoje s hranom za Muslimane, čak i konvoje s oružjem i onda kad su, pokušavajući osvojiti Srednju Bosnu, krenuli u rat protiv Hrvata.

Umjesto odličja grozni napadi

Toliko je tih junačkih i humanih djela da ne znam za sličan primjer u povijesti ratovanja. Za ta humana djela Praljak zaslužio je da ga Muslimani odlikuju najvećim odličjima, a da mu Međunarodna zajednica oda najviše priznanje. Umjesto toga Slobodan Praljak doživljava grozne napade. Tužiteljstvo Haaškoga suda proglašava ga nacistom, uspoređuje ga s Goeringom, a krivotvorinama i lažima optužen je prvostupanjskom presudom na tešku robiju. I danas je u zatvoru već punih 11 godina i čeka

konačnu drugostupanjsku presudu. Kad bi bilo imalo pravde i ljudskosti, onda bi već davno Slobodan Praljak trebao biti oslobođen, a ne godinama tamnovati u Haaškim kazamatima.

Do kraja godine očekuje se konačna drugostupanjska presuda. Kad bi bilo imalo pravde, onda bi sudski pravorijek morao biti oslobađajući. Slobodan Praljak bi morao biti proglašen nevinom osobom. Očito je da Haaški sud nije pravedan kad nakon navedenih junačkih djela proglašava Slobodana Praljka nacistom i Goeringom. Ne bi bilo moguće da Carla del Ponte, tužiteljica Haaškoga suda, otvoreno promiče svoju antihrvatsku rasističku politiku na temelju koje su Hrvati optuženi i suđeni u Haagu. Carla del Ponte je rekla da su Srbi kopilad, a da su Hrvati podmukla kopilad. Nakon što je Tužiteljstvo Haaškog suda nedavno ostalo pri svojim groznim optužnicama, Slobodan Praljak je u svom sokratovskom govoru između ostalog istaknuo: "Da sam ja, Slobodan Praljak, kojim slučajem napisao ili izrekao takvu kvalifikaciju bilo kada u bilo kojoj formi prema bilo kojem narodu ili skupini u vrijeme rata na prostorima bivše Jugoslavije, dobio bih samo zbog toga pet godina zatvora. Želim doznati vrijedi li na sudu u Haagu „Quod licet Iovi, non licet bovi.“. Želim doznati brine li se Međunarodna organizacija, koja je osnovala Haaški sud, o njegovoj pravičnosti, i podržava li taj stav?"

Prikupljanje dokumenata

Slobodan Praljak izveo je još jedno herojsko djelo. U zatvoru je skupljao dokumente o ratu i argumentima razobličio lažne optužbe, učinio ih je smiješnim. Dokazao je da ono što Tužiteljstvo naziva nacizmom i zločinom da je bila samo borba hrvatskoga naroda za slobodu, nacionalnu i građansku. Praljak je u svojoj sokratovskoj obrani na kraju iznosi dokaze zašto ga se želi uništiti, zašto žele uništiti i njegovu obitelj, zašto samo za njega traže od Hrvatske države da proda njegovu imovinu i da plati milijunske troškove njegove obrane, koju Haaški sud plaća za sve osim za Slobodana Praljka. Njemu ne mogu oprostiti što je argumentima pokazao ne samo da nije Goering i nacist nego da je istinski humanist, jedan od najvećih u povijesti ratovanja. Praljka i njegovu obitelj žele uništiti i zato

što se nije bio spreman odreći nacionalne politike dr. Franje Tuđmana, nego je tvrdio da je ta politika stvorila Republiku Hrvatsku i omogućila opstanak Bosne i Hercegovine kao države. U svom sokratovskom govoru rekao je sljedeće: „Ne odričem se smisla i pravnog temelja Hrvatske zajednice Herceg Bosne, izraza volje Hrvata u Bosni i Hercegovini, suverenoga i konstitutivnoga naroda u toj državi. Hrvatska zajednica Herceg Bosna omogućila je stvaranje HVO-a koji je 1992. obranio Bosnu i Hercegovinu i jug Hrvatske, a 1993. spriječio ostvarenje agresivnih planova Armije Bosne i Hercegovine.”

Slobodan Praljak rekao je istinu koju ne žele čuti o muslimanskoj politici u BiH-u. Dokazao je da su Armija Bosne i Hercegovine u nemoći da obrani teritorij od velikosrpske agresije krenula u ofenzivu prema HVO-u. Također, dokazao je da je Armija BiH počinila teške zločine nad Hrvatima u Konjicu, Čapljini, Doljanima, Bugonju, Grabovici, Uzdojlu i drugdje.

Svoj govor zaključio je rečenicama: „*HVO se branio od agresije i 1992. i 1993 i 1994. Godine, a dužnost je zapovjednika ne izgubiti rat.*“ Na kraju je rekao: „*Moja savjest je čista.*“ On je to i dokazao neborivim argumentima i činjenicama u svojim knjigama i u svojoj obrani.

Neshvatljivo je da je Hrvatska država uvela porez na šund, na te njegove knjige. Tražili su da plati 500.000 HRK-a poreza umjesto da mu zahvale. Moramo ovdje istaknuti da je Zoran Milanović, bivši predsjednik Vlade, tada postupio domoljubno i humano, i na našu prozivku poništio odluku o šundu i oslobodio Praljkovu obitelj plaćanja velikoga poreza.

Međutim, i danas Hrvatska država nema čistu savjest. Haški sud traži od Republike Hrvatske da proda Praljkovu imovinu i plati milijunske iznose za Praljkovu obranu. Umjesto da se Republike Hrvatske pobuni, izvršitelji njezine politike mirno primaju taj nalog i time dovode u pitanje sudbinu i Praljkove obitelji. Možemo stoga reći, što se tiče Slobodana Praljka, da mnogima, ne samo u Međunarodnoj zajednici nego i u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, savjest nije čista. Bez obzira na konačnu presudu Haaškoga suda, doznat će se povijesna istina. Već danas može se utvrditi kako Slobodan Praljak nije samo najveća nevina žrtva Haaškoga suda i dijela međunarodne politike, nego i protuhrvatske politike u Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj.

Izmišljena optužba o miniranju mosta u Mostaru

Sjetimo se koliko smo puta pročitali, čuli i vidjeli kako u hrvatskim medijima kruže izmišljene optužbe da je Slobodan Praljak minirao i srušio most u Mostaru. I nakon što je dokazano da je most miniran iznutra i srušen, a ne topničkom paljbom pod zapovjedništvom Slobodana Praljka, i dalje se te optužbe ponavljaju. Brojne humanitarne organizacije i organizacije za ljudska prava, cijelo su vrijeme šutjele, i ne samo što su šutjele i prešućivale istinu o Slobodan Praljku, nego su i sustavno pomagale da se šire laži i klevete kojima su narušavale njegov ljudski dignitet. Na taj način nije Slobodan Praljak jedina žrtva protuhrvatske politike; žrtva je cijeli hrvatski narod. Žrtve su mnogi poput braće Kupreškić, koji su pred vlastitom djecom uhićivani kao najveći teroristi, koji su godinama tamnovali u haaškim kazamatima, da bi na kraju bili oslobođeni, a da im se nitko za to nije ispričao i priznao krupnu pogriješku. Čega li smo se naslušali u ovim godinama, pogotovo nakon prvostupanjske presude na teške robije; što li su sve govorili i pisali o Gotovini i Markaču? Koliko je lažnih optužbi izrečeno na račun dr. Franje Tuđmana, prvog hrvatskoga predsjednika, na račun Oluje, na račun Hrvatske? Iako istina postupno dolazi na vidjelo; na nju i dalje traje agresija izvana i iznutra. Nema u našim medijima tekstova koji bi opisali stvarnu ulogu Slobodana Praljka u ovom ratu i pokazali kako je teško shvatiti da jedan takav čovjek, istinski humanist bude proglašen nacistom i hrvatskim Goeringom. Povijesna istina će se doznati bez obzira na konačnu presudu Haaškog suda. Slobodan Praljak bit će heroj nad herojima hrvatskoga naroda i žrtva nad žrtvama protuhrvatske politike.

Trebalo bi na sličan način pisati i o ostalim haaškim optuženicima, herojima i žrtvama. O njima pišemo godinama na našem portalu, a o Gotovini i Markaču sam sam napisao stotine stranica.

Hrvatski narod slavio je kao jedan od najvećih dana u svojoj povijesti, kad je barem što se njih tiče, pobijedila pravda, i kad su proglašeni nevinima. Ali ni ta presuda nije bila dovoljna da bi zaustavila laži i klevete protiv državnoga i vojnoga vodstva na čelu s dr. Franjom Tuđmanom, protiv

Hrvata u Bosni i Hercegovini, nego su se nastavile optužbe kao da pravorijeka o nevinosti i nije bilo.

Za hrvatski narod je važno da za sve nas u Hrvatskoj i među našim sunarodnjacima u svijetu utvrdimo istinu i politički se obračunamo s petom protuhrvatskom kolonom. Kao potpredsjednik Hrvatskoga nacionalnog etičkog sudišta s pedesetak istaknutih intelektualaca posljednjih smo godina osudili smo veći broj državnih dužnosnika koji su počinili moralnu veleizdaju hrvatskoga naroda. To nije dovoljno. Morat će Hrvatski sabor, prije ili kasnije, utvrditi istinu i o monstruoznim optužnicama Haaškoga suda i djelovanju pete protuhrvatske kolone te i službeno obraniti hrvatski narod od lažnih optužba.

Umjesto zahvale Praljkove knjige proglašene šundom

Slobodan Praljak u svojim je knjigama učinio više nego svi hrvatski povijesni instituti i povjesničari. Zato je *'prestrašno'* što umjesto zahvale Hrvatske države doživio da su se njegove knjige pokušale proglasiti šundom odnosno što je Država Hrvatska prihvatila da Praljkovoj obitelji oduzmu imovinu i onemoguće njezin normalan život. Dakle, hrvatski patriotizam pokazuje se na djelu, kad se radi o *Haaškom sudu* mnogo je lažnih patriota i domoljuba, a mnogo izdajnika i veleizdajnika. Najteže je što su neki od njih bili u samom državnom vrhu tako da su mogli nanijeti neprocjenjive štete hrvatskom narodu. Svi smo na neki način krivi što smo dopustili postojanje takve politike i što su mnogi, ne samo mirno gledali nego i pomagali takve monstruozne optužbe i presude. Sve ovo što sam napisao pokazuje i dokazuje da Slobodan Praljak zaslužuje biti kandidat za Nobelovu nagradu za mir i humanost, a da svi oni koji su ga lažno optuživali zaslužuju sudbinu Sokratovih tužitelja u Staroj Grčkoj.

U članku *Gotovina, Carla del Ponte i Sokrat* objavljen u knjizi *Ante Gotovina* u izdanju UBIUDR-a *Podravke*, između ostalog sam napisao:

„Velika je pogreška Hrvatske što je prihvatila nemoralne, nepravedne i neistinite optužnice Haaškog suda koji, htjeli to priznati ili ne, pokušavaju krivotvorinama pretvoriti Hrvatsku iz žrtve u agresora, a Srbe iz agresora u žrtvu. Velika je pogreška što je Hrvatska dozvolila da se nevini ljudi

proglašavaju ratnim zločincima i što je prihvatila nemoralnu praksu da hrvatski generali i Hrvatska kao država mora dokazivati svoju nevinost. Vrlo je opasno prihvaćati praksu po kojoj se može optuživati nevine koji su onda dužni dokazivati svoju nevinost. Zato se kaže da je pravednije da deset zločinaca bude na slobodi nego jedan nevin u zatvoru. Zaštita nevinih bitna je tema svake demokracije od Sokrata do danas. U staroj grčkoj demokraciji optuženi je mogao birati vrstu kazne. Smatralo se da na taj način on posredno prihvaća suverenitet suda i svoju krivnju. Sokrat je smatrao da je nevin i nije htio priznati suverenitet suda ni svoju krivnju i zato je izabrao smrt, odbivši birati vrstu kazne. Janko Bobetko, upokojeni general Hrvatske vojske, koji je bio uvjeren u svoju nevinost, postupio je kao i Sokrat, odbivši nadležnost Haaškog suda rekavši: „Živ ne idem u Haag.“ Slično je postupio i general Gotovina koji nije prihvatio lažne optužbe i koji nije htio na sudu dokazivati svoju nevinost. Osam od deset Hrvata iz srednje Bosne koji su prihvatili ići dokazivati nevinost u Haag, prije nego što su pušteni, odležali su godine robije a da im se nitko nije ispričao. Zato bi bilo pravedno da se i za Tužiteljstvo Haaškog suda uvede starogrčka praksa po kojoj su, ako se dokaže da su osudili nevine, istom kaznom kazne sudci i tužitelji. Poznato je da su i sami Atenjani, kad bi utvrdili da su tužitelji i sudci osudili nevina čovjeka (Sokrata), istom kaznom osudili i njegove tužitelje i sudce. Šteta što je danas međunarodna pravda znatno ispod starogrčke. Kad bi danas vrijedila atenska pravda, Carla del Ponte bila bi već odavno u zatvoru jer bi morala slijediti sudbinu npr. braće Kupreškić. Otpor Bobetka i Gotovine, koji nisu prihvatili lažne optužnice i floskulu da trebaju dokazivati svoju nevinost, kao i u slučaju Sokratovu, djeluje i djelovat će još više. Njihova hrabrost i moralni čin pridonose da iz dana u dan hrvatski narod sve čvršće i odlučnije odbija nemoralnu trgovinu. Sve veći broj ljudi protivi se slanju nevinih u Haag radi dobivanja ulaznice u Europsku uniju. Bobetko i Gotovina protekom vremena postajat će hrvatski Sokrati, a Carladel Ponte barem na moralnoj razini doživjet će sudbinu Sokratovih tužitelja i sudaca.

Nepravda koju je doživio Slobodan Praljak vapi do neba i traži od hrvatskoga naroda, a posebno od hrvatskih institucija i hrvatske vlasti, da istakne kandidaturu Slobodana Praljka za Nobelovu nagradu za mir jer se

samo takvim radikalnim potezom može pokazati apsurdnost optužbi da je Slobodan Praljak hrvatski Goering, odnosno da je borba za slobodu i pravdu hrvatskoga naroda, kojim je spašena Bosna i Hercegovina, agresija na tu državu.

*

Duboko smo uvjereni da će vaš prijedlog o dodjeli Nobelove nagrade za mir generalu Slobodanu Praljku pomoći ostvarenju našeg zahtjeva iz Pisma VS UN-a:

Zato mi ponovno tražimo od vas:

Vratite nam naše branitelje i iz Bosne i Hercegovine, koje ste vi zatočili ili već i osudili bez dokazane krivnje! Oslobodite i generala Praljka i njegove suborce Jadranka Prljica, Bruna Stojica, Milivoja Petkovića, Valentina Ćorića i Berislava Pušića, jer njihovom presudom samo pokazujete želju za definitivnim protjerivanjem Hrvata iz Bosne i Hercegovine. Tako ćete spasiti svoju čast i čast svih vas, jer po tome koliko ste bili pravedni i časni, sudit će vam povijest.

Mi, Hrvati, samo to od vas tražimo...

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Dr. sc. Vlado Košić, biskup

Prof. dr. sc. Valentin Pozaić, biskup

Akademik Dubravko Jelčić

PRILOZI

HRVATSKE ZAPRJEKE

Slobodanu Praljku, hrvatskom generalu i haaškom uzniku

riječi o miru među ljudima tvoje su starče
koje si u *lisistrati* aristofanovoj
izgovarao glasno među pobunjenim ženama
pamtim tvoje nastupe
u kazalištu eksperimentalnom studentskom
a sada sjećajući se tebe pomislim na
zaprjeke od zalutala metka
mina granata
straha odbijena naguranim ormarom
s knjigama
debelih izdanja i slova masnih
enciklopedija antologija rječnika
gramatika pravopisnih priručnika
knjiga do knjige
zakriljen pogled na sunčanoj strani
moj narod stjeran je u podrume mračne i vlažne
prikazuje kako druge nadmašiti ljudskošću
knjige mu u ogrlicu nanizane
jačaju snagu odlučnost
barem će ublažiti prostrijel metku zalutalu
podmuklu šrapnelu
krhotini što u smrt šalje

knjige ne priječe mostove ceste
zračne luke putove dobročinstva
ne priječe ljudskom rodu
da govori da diše
da majčino mlijeko siše
da istinu svijetu piše

Bog je na našoj strani
Hrvatska istinom zbori
Hrvat se knjigama brani

Miljenko Buljac (2017) *Da nebo na nas ne padne i nebesa nestanu*, zbirka pjesama. Split: Naklada Bošković, str. 61.

POTPIS DAJEM

*Potpis dajem, razum traži
Od svakoga ljudskog stvora
Da potpisom pravdu snaži
Što pobijedit zločin mora.*

*Potpis dajem svijesti pune
Da u Hagu Praljak brani
Vrh vrhova ljudske krune
Div što svijet nadom hrani.*

*Div što svijetu nadu daje
Za slobodu borbom čistom
I djelima koja sjaje
Braniteljskom čašću istom.*

Vicko Goluža

SUPOTPISUJU:

Adrian Klobucar
Albert Puljić, inženjer informatike
Alfred Obranić, dipl. ing. geolog
Alfredo Brumnić
Alma Ljubić, dipl. oec.
Alojzije Kušanić

Alojzije Petracic, umirovljenik
Ana Barišić, mag.ing. brodogradnje, Bremen
Ana Bilić
Ana Dujic, ministarski službenik
Ana Jurisic, državna službenica
Ana Kirchmayer-Wonnemann prof. i orkestralni glazbenik
Ana Maric, München
Ana Martinović
Ana Šremer
Anamarija Peric, učiteljica
Anda Luburic
Andja Pavković, kemijski laborant
Andréeja Jurašinović, umirovljenica
Andrija Grgić
Andrija Hebrang, prof. dr. sc. Emeritus
Andrija Vlašić, univ. bacc. ing. geod. et. geoinf.
Anđela Hodžić, prof.
Anđela Kovačević
Anđelka Mikulić, dipl. ing. agronomije
Anđelko Kasum, građevinski tehničar
Anđelko Marenić
Anela Čuljak, Cvjetni designer
Ani Vuletić, dipl. ing. građ.
Anica Matić, radnica
Anica Sola, umirovljenik
Anita Čorić, mr.sc. mag. pharm.
Anka Ivanjek, diplomirani knjižničar
Anka Klobucar
Anka Starcevic, ekon. tehničar
Ankica Babin, prof. pov. umjetnosti
Ankica Mandarić, diplomirani ekonomist
Anne Dujmovic, mech. eng. technologist
Annemarie Schuster, medicinska sestra
Ante Banović, student

Ante Bilos, umirovljenik
Ante Gavranic, Sydney, Australija
Ante Kukavica, umirovljenik
Ante Maric, München
Ante Menalo
Ante Pavlović, umirovljenik
Ante Pelivan, umirovljenik
Ante Penic, dipl. oec.
Ante Stipic, inženjer brodogradnje
Ante Tokic
Ante Vranjković
Ante Vrdoljak, dipl. ing. Ptt prometa
Ante Vrgoč, student
Anto Ćosić, Oec
Anto Križić, Dr. sc.
Anto Orlovac, Dr. sc., svećenik
Anton Roca, poduzetnik
Antonia Sikavica Joler, prof.
Antonija Jozić, mr. ekonomije
Antonio Marić
Antun Zebic, umirovljenik
August Janeković, Dr.sc.chem.
Bajo Niko. konobar. Novi Travnik
Barbara Jurisic, student
Bernard Tomic, student kriminalistike
Biljana Ivankovic, Stručni prvostupnik u zdravstvu
Blago Filipovic
Blago Leko
Blandina Marković-Randić, dr. dent. med.(u mirovini)
Blanka Pandža
Blazenka Bozic
Blaž Jerković mag. phil.
Blažena Magdić, umirovljenica
Bojana Štimac

Boris Ambrožić, VKV električar
Boris Đuzel, umirovljenik
Boris Grabež, umirovljenik
Boris Perić, dipl. ing. agr.
Borislav Mlinarević
Bosiljka Franc Schmucker Frankfurt/Main
Boško Šimunović, diplomirani inženjer građevine /DVO časnik
Božanka Prce
Božena LUKAČIN, umirovljenik
Božica Strika
Božica Vranjković
Božidar Ručević, dipl. inž.
Božidar Vacek, dipl. ing. elektrotehnike
Božo Medić, kuhar
Božo Volić, Ing./upravitelj HPZS u Zagrebu
Branimir Butkovic, samozaposlen
Branka Sušec, tajnica -penzioner
Branka Škarica
Branko Cubela
Branko Čengiđ, umirovljenik
Branko Ćurić
Branko Haubrich
Branko Hrkač, samostalni likovni umjetnik
Branko Ivanda, prof.
Branko Juroš, diplomirani ekonomista
Branko Kolanovic
Branko Kuhlreiber, CNC operatet
Branko Reić, dipl. ing. građ.
Branko Sesar, prof. povijesti i latinskog jezika
Branko Tinodi, diplomirani pravnik
Branko Vadlja, dipl. ing. građ., umirovljenik
Bruno Vidaić
Budimir Pleština, umirovljeni časnik HV
Dajana Glavota, prof.

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist, Zagreb

Damir Grgić, SSS

Damir Grošinić

Damir Ištvančić, poduzetnik

Damir Ljubičić, Ing. telekomunikacija

Damir Miler, kuhar

Damir Nekić, električar

Damir Primorac, informatičar

Damir Žuvela, umirovljenik

Danica Čičić, umirovljenica

Danica Glavaš umirovljenica

Danica Martinović

Danica Novak, sc. mag. iur.

Daniel Znahor

Daniela Delač

Danijela Matusko

Danijela Sekulić, dipl. iur

Danko Beno, umirovljenik

Daran Bašić

Darinka Uglesic, fotolaborantica u penziji

Dario Jožef, ekonomist

Darko Andjelic, ing. računarstva

Darko Galir, ing.

Darko Jurković, atk-strojar

Darko Varga, dipl. ing. el.

Davor Cvitanić, dipl. ing.

Davor Parlov, ing. elt.

Davor Radić, dipl. ing. stroj.

Davor Radojević, inženjer

Davor Savčić, graf. dizajner

Davor Šešo, umirovljenik

Davor Šignjar, umirovljeni časnik HV

Davorka Stupin, umirovljenica

Deana Rendulic, prof.

Dejan Međugorac, student
Denis Hrgović, vozač
Diana Klobucar
Diana Kukoč
Diana Majhen
Diana Rašin, student
Dijana Košić, umirovljenica
Dijana Lekic, penzionerka
Dijana Vranjković
Dinko Bondza, ing.
Dinko Bondža, viši policijski narednik
Dinko Franchini, oec.
Dinko Matesic, pomorac
Dinko Spahija
Dobroslav Radišić
Doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
Doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
Doc. dr. Snježana Trojačanec
Domagoj Beno
Domagoj Čunko, ing.
Domagoj Leventić, ing. prometa
Domagoj. Musa, mr. dipl. ing.
Dominik Stamać, dipl. ing. prometa u mirovini
Don Anđelko Kaćunko
Don Đuro Bender, župnik župe Gradina BiH
Don Lazar Čibarić
Don Miljenko Babaić, ratni vojni kap. HV
(...)
Dr. Mirjana Odorčić-Krsnik, radiolog u mirovini
Dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član HAZU
Dr. Blazenko Segmanovic, Head of Regional Sales Eastern Europe & RoW
Dr. Ing. Marijan Papic
Dr. Iva Lukac

Dr. Ružica Čavar
Dr. sc. Davor Pećnjak
Dr. sc. Ivan Jalšenjak, prof. emeritus
Dr. sc. Josip Stjepandić
Dr.sc. dipl. ing. Milan Čuvalo
Dr. sc. Miroslav Međimorec
Dr. sc. Profesor Radovan Kranjčev
Dr. Petar Kružić, München
Dr. sc. Petar Vučić
Dr. sc. Stjepan Razum, arhivist
Dr. sc. znanstv. Savjetnik Domagoj Jamičić
Dr. Snježana Borovčak, spec. pedijatar, Zagreb
Dr. Tomislav Djurasovic, München
Dr.sc. Gordan Akrap
Dr.sc. Srećko Botrić, umirovljeni sveučilišni nastavnik
Dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveučilišni profesor, bivši generalni konzul RH u Pečuhu
Dragan Bojić, dipl. pol.
Dragan Čagalj
(...)
Nikola Štedul, profesor filozofije i politolog
(...)
Pjesnikinja Marija Dubravac
Prim.dr.sc. Mladen Zemba, dr. med.
Prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
Prof. dr. sc. Ante Lauc
Prof. dr. sc. Branko Jeren
Prof. dr. sc. Damir Kalpić
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić
Prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, prdsjednik HKD Napredak u Mostaru (1422 člana) i HAZU (38 članova)
Prof. dr. sc. Ivan Karlić
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Prof. dr. sc. Miljenko Buljac, izv. prof.

Prof. dr. sc. Srećko Kovač

Prof. dr. sc. Vera Culjak

Prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak

Prof. dr. Zvonko Rumboldt, Prof. emer. Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu

Prof. dr.dr.h.c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m.

Prof.dr.sc. Vladimir Mikuličić

Prof.dr.sc. Vlado Dadić

Prof.dr.sc. Zvonimir Janović

(...)

J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, ZAGREB 2018.

HAJKA NA IGORA VUKIĆA

Naslov: Za slobodu istraživanja i slobodu predstavljanja rezultata istraživanja

Datum: Tue, 5 Jun 2018 09:44:47 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Ured Predsjednica <ured@predsjednica.hr>, predsjednik@sabor.hr <predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>

CC: hina@hina.hr <hina@hina.hr>, Hrvatska Radiotelevizijska kuća <hrt@hrt.hr>, Igor Vukić <igor.vukic.zg@gmail.com> Razum, dr. Stjepan: <stjepan.razum@zg.t-com.hr>

Poštovana Predsjednice RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,

Šaljemo vam naš zahtjev: „Za slobodu istraživanja i slobodu predstavljanja rezultata istraživanja“ koji je u tri dana potpisalo 233 hrvatska rodoljuba. Šaljemo vam ga iako je vama blizak novinar jučer, dakle poslije dva dana sakupljanja potpisa, u Večernjem listu prenio neistinitu tvrdnju kako smo vam ga već poslali tj. „e-mailovima zasuli državni vrh“. Poslije takve neistine, a vaš novinar se zapravo poziva na vas, odlučili smo prekinuti daljnje sakupljanje potpisa i poslati vam naš zahtjev. Doista nismo očekivali neistinite tvrdnje iz „državnog vrha“.

S poštovanjem

Dr. sc. Stjepan Razum
Akademik Josip Pečarić

ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA I SLOBODU PREDSTAVLJANJA REZULTATA ISTRAŽIVANJA

Poštovana Predsjednice RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,

Niže potpisani hrvatski rodoljubi, zbog skandaloznih reagiranja nekih hrvatskih ili tzv. hrvatskih ustanova na televizijski nastup gospodina Igora Vukića, tajnika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a u povodu njegove knjige „Radni logor Jasenovac“

(<https://kamenjar.com/htv-se-ogradije-od-istine-a-kad-ce-od-velikosrpske-propagande/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/05/30/video-dobar-dan-hrvatska-istina-o-jasenovcu-uredila-karolina-vidovic-kristo/>

<https://narod.hr/hrvatska/video-hrt-se-ogradio-gostovanja-igora-vukica-temu-jasenovca-gi-ivo-pilar-udruge-iz-domovinskog-rata-traze-vracanje-snimke-stranice-hrt-a>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/29544-j-novak-hajka-je-zapoceta.html>)

zastijevamo

od tih istih hrvatskih ustanova, koje financira hrvatski narod,

da odbace političke mitove i znanstveni dogmatizam,

te dopuste i potaknu hrvatskim znanstvenicima i novinarima istražiteljima slobodno istraživanje i predstavljanje rezultata svoga rada

u svim tiskanim i elektroničkim medijima - pri čemu osobito ističemo obvezu HRT, kao državnog i nacionalnog medija, čija je primarna zadaća omogućiti hrvatskom narodu u cjelini potpune informacije o svim pitanjima koja ga određuju radi samostalnog i slobodnog zauzimanja stajališta i sprječavanja krivotvorina i manipulacija.

Dr. sc. Stjepan Razum, predsjednik Društva za iztraživanje trostrukog logora Jasenovac
Akademik Josip Pečarić
Biskup dr. sc. Vlado Košić
Nenad Piskač, književnik
Dr. sc. Josip Stjepandić
Dr. sc. Mato Artuković
Petar Vulić, književnik
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Gojmir Milat
Josip Maršić
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik
Stanko Šarić, dipl. ing. („Najbolji hrvatski tamburaši“)
Miljenko Žagar, nekadašnji (Tuđmanov) saborski zaastupnik i veleposlanik u miru
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić.
mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom državnom saboru
doc. art. Marko Magdalenić
don Miljenko Babaić, ratni vojni kapelan HV
general Ljubo Česić Rojs
izv. prof. dr. sc. Ivica Čatić, svećenik
August Janeković
Doc. dr. sc. Marko Jukić
Željko Maršić, satnik ZNG RH HV u miru
Tonko Martinis
Matija Grgat
Zdravko Vlaić
Dr. sc. Miroslav Međimorec
Blažena Magdić, umirovljenica
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Dijana Arbanas, Dubrovnik.
Mario Filipi
Siniša Posarić, književnik

Damir Tučkar, dipl. ing

Stipe Marić Mostar

General Ivan Tolj, književnik.

Dr. sc. Vinko Grubišić, književnik, dopisni član HAZU

Branko Pek

Mladen Galić, hrvatski branitelj dragovoljac domovinskog rata

Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik

Dr. sc. Jure Krišto

Dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

Zvonimir Šeparović, predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta

prof. dr. dr. h. c. Nikola H. Debelić

Tomislav Vuković, novinar

Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.

Đurđica Bastjančić, prof.

Lili Bencik

Ante Nadomir Tadić-Šutra, prof., književnik iz Knina

Ivica Srdelić, Split

Dr. Ružica Ćavar

Prof. dr. sc. Marin Čikeš

Dr. sc. Željka Znidarčić

Angelina Barun

Tatjana Kren, prof.

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist

Branko Hrkač, S.L.U. u miru, dragovoljac ODR-a

Goran Ante Blažeković

prof. dr. sc. Vladimir Horvat SJ

Paško Melvan

Stipo Pilić, prof.

Dr. ing. Marijan Papic

Don Lazar Ćibarić

Ante Kraljević, književnik

Ivan Nađ

Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec

Ing Mijo (Mile) Kokan, Split
Zlatko Janković, Sesvete
Don Anđelko Kačunko
Željko Leš
Mladen Deletis
Vlč. Vladimir Trkmić
Akademik Ante Matić
Vladimir Biondić, magistar prava
Dr. Vjekoslav Jazbec
Dr. sc. Stjepan Kožul, predsjednik Društva za povjestnicu Zagrebačke
nadbiskupije "Tkalčić"
Prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
Jasenka Polić Biliško, prof.
Petar Gelo, urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Daran Bašić, Hrvatsko nebo
Vera Primorac, književnica
Prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Jozo Ćuk
Mladen Križanić, dipl. ing.
Mirko Strabić
Zdravko Ban
Ankica Mandarić diplomirani ekonomist u mirovini iz Mostara
Luka Krilić
Prof. dr. sc. emeritus Andrija Hebrang
Prof. dr. Tomislav Sunić
Mr. sc. dr. med. Jure Burić, prvi župan Dubrovački i bivš zastupnik u
Hrvatskom državnom Saboru
prof. dr. sc. Ivan Kordić
Mijo Razum
Kazimir Mikašek-Kazo, novinar
Vjekoslav Krsnik, publicist i novinar
Dr. sc. Zlatko Vučić
Mag. sc. Drago Majić
Ante Šare, dipl. ing. elektrotehnike

Prof. dr. sc. Srećko Kovač, Zagreb

Miljenko Plišić

Katica Plišić

Marin Plišić

Branka Škugor

Igor Plišić

prof. dr. sci. Ivan Malčić

Božidar Ručević, dipl. inž.

Stjepan Tuđman

Martina Orlovic

Zrinka Orlovic

Mate Orlovic

Zlatko Boni.

Mijo Maljković, novator iz Požege

Dr. sc. Tomislav Jonjić

Dr. sc. Ante Čuvalo

Prof. Ivana Čuvalo

Ivanka Haubrich,

Manda Haubrich,

Ivan Haubrich,

Branko Haubrich,

Kristina Vrebac

Ivanka Perković, učiteljica

Zorica Gregurić, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji

Vukovara

Nevena Abramovic, Toronto (Mississauga) Canada

Dusko Abramovic, Toronto (Mississauga), Canada

Nevenka Nekić, književnica

Prof. dr. sc. Davor Pavuna

Prof. dr. sc. Mladen Parlov, redoviti profesor na KBF-u Sveučilišta u

Splitu

Branko Reić

Marija Markić, CTC

Slobodan Markić, dipl. ing.

Andrija Mažić
Akademik Andrija Kaštelan
Mate Knezović, odvjetnik
Viktor Dukić
Izv. prof. dr. sc. Miljenko Buljac
Ivica Mihaljević, prof. filozofije i religijskih znanosti
Dr. sc. Sanja Bilač
Mr. Alojz Pavlović, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Goran Zekić
Miroslav Papić, dipl. ing. stroj
Dajana Glavota, prof.
Šimun Pavlović
Ante Krišto, Split
Zdenkica Perković
Vesna Maletić
Bernardica Juretić
Anica Fridl
Marina Škunca
Krunoslav Golubičić (NHT)
Mato Lukačević (NHT)
Zemira Stajner
Nada Tropšek
Vladimir Hodalj
Zlatko Puškaš
Renata Pernar
Marija-Vesna Odobašić
Hrvoje Jajaš
Dragica Dada Podunajec
Albina Anković-Arar
Ankica Livić
Hrvoje Poljičak
Tomislav Stanešić
Vilim Koretić

Štefanija Štefica Škegro

Duško Matušan-Čobi, predsjednik UVDR-RAB, dragovoljac, Hrv-i

Tomislav Bolanča, dip. oec. Zadar

Đuro Vidmarović, predsjednik Društva hrvatskih književnika

Prof. dr. sc. Stjepan Sirovec, svećenik

Vlado Razum

mr. sc. Mirjana Jurić

Josipa Maras Kraljević, prof.

Dr. sc. Stipe Kutleša

Vinko Grgić, prof.

Suzana Šikić

Katarina Iskra, medicinska sestra

Đivo Bašić, Dubrovnik

Roko Sikirić, zrakoplovni tehničar

Željka Vendler Čepelak, dr. med. spec.obit. medicine.

Akademik Dubravko Jelčić

Mons. dr. sc. Mile Bogović, gopićko-senjski biskup u miru

Željko Soldo, inž. el. Zagreb

Prof. dr. sc. Ante Lauc

Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica

Drago Duvnjak, dip. ing. građ.

Katarina Duvnjak, student

Krešimir Duvnjak dipl. ing., mag. phil. et relig.

Prof. dr. sc. Boris Širola

Mr. sc. Mila Dundić

Vesna Školnik-Popović

Ivan Balić

Alojzije Kokorić, Tribunj

Bosiljka Bačura, dipl. iur.

Anto Periša

Marko Kutleša

Alojzije Petravic, umirovljenik

Pavao Brnada

Stjepan Svedrović

Ivana Babić
Hrvoje Budimir, Split
Mladen Kostić
Renata Nevistić, prof. defektolog
Ivan Nevistić, dipl. ing. strojarstva
Josip Papković, mr. sci. dipl. inž. fizike iz Zagreba
Ilija Vučur, doktorand
Kata Andrijević
Renato Smokrović
Ivo Poljak
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić
Niko Senjić
Kristina Dugan
Dražen Dugan
Ankica Pečarić, profesor povijesti
Zvonimir Josip Tumbri
Dr. sc. Ambroz Čivljak, viši predavač
Dr. sc. Marko Jerčinović
Dr. sc. Ivan Tepoš
Tomislav S. Krčmar
Ing. Krešimir Jurković
Eva Kirchmayer Bilić
Radoslav Maric, M.D., LMCC, FLEX, ABOBGYN, ECFMG,
Marija Peakić-Mikuljan, hrvatska književnica
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU i HKD Napredak u
Mostaru
Prof. dr. sc. Ivica Veža
Prof. dr. sc. Branko Jeren
Prof. dr. sc. Mihovil Biočić
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

Prof. dr. sc. Alojz Hobljaj

Dr. sc. Zlatko Hasanbegović

Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

<https://kamenjar.com/za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-predstavljanja-rezultata-istrazivanja/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/11282-za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-predstavljanja-rezultata-istrazivanja>

Naknadno stigli potpisi:

Prof. dr. sc. Josip Jurčević

Dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

Doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić

Dr. sc. Rozina Palić-Jelavić, muzikologinja i kroatologinja

Ive Livljanić, veleposlanik u miru

Zdravko Bošnjak, dipl. inž. stroj.

Prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emerit.

Danica Glavaš

Vlado Glavaš

Ljudevit Kotnik, dipl. ing.

Katarina Peročević

Stjepan Ptiček, generalni vikar Bjelovarsko-križevačke biskupije

Hrvoje Glavota

Diana Majhen

Josip Vučetić, dragovoljac.com

Damir Gracin

Zdravko Škokić, dipl. ing.

Vera Đurenec

Ivica Škiljo

Prof. dr. sc. Stanko Uršić

S. Zvonimira Nimac

Prof. emer. dr. sc. Bernardin Peroš

Izv. prof. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Sveučilišta u Splitu

Dr. sc. Božidar Duplančić dr med.

Ljilja Zovko, izaslanica u Domu naroda Parlamentarne skupstine BIH
Prof. dr. sc. Marinko Erceg
Ivan Bagić
Đuro Jelović
Anto Čurić
Prof. dr. sc. Stojan Polić
Tomislav Čiček, dipl. ing.
General Hv Željko Prpić, dipl. ing. stroj.
Prof. emeritus, dr. sc. Bernardin Peroš
Izv. prof. dr. sc. Alojz Čubelić, KBF
Red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist
Ivan Novak
Branimir Petener, osobno i u ime HOR-a, Hrvatskog Obranbenoga Reda
Mate Rupić
Maksim Buljanović
Ankica Babin, prof.
Miroslav Tomac, mag. ing. elektrotehnike
Marta Čerina
Branimir Nevistic
Josip Nevistic
Dr. sc. Žarko Nožica
Ante Perković
Mr.sc. Niko Vidović
Rudi Tomić, novinar, pisac, publicist, Kanada
Ivana Orešić, prof.
Anđela Hodžić, prof.
Stjepan Asić, predsjednik AHK
Milan Zanoški, hrvatski branitelj, poduzetnik
Zvonimir R. Došen - Kanada
Prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.
Polona Jurinić
Zdenko Jurinić
Rok Jurinić
Miroslava Bahun

Vjekoslav Vrabec

Katarina Furjan

Josip Vuković

Zlatko Barišić

Ante Babin, dipl. ing. brodogradnje, Kaštel Stari

Đuro Janči, ilustrator, karikaturist

Mr. sc. Marica Đureković

Tomislav Beram, Hrvatski međudruštveni odbor za zajedničku suradnju,
Sydney Australia

Tomislav Pipunic, Melbourne, Australia

Andrija Grgurevic, Geelong, Australia

Ivo Lukic, Sydney, Australia

Ante Gavranic, Sydney, Australia

Ivana Beram, Sydney, Australia

Ivan Uremovic, Sydney, Australia

Tomo Beram, HOP, Australia

Stjepan Furdek, Sydney, Australia

Mile Beram, Sydney, Australia

Krunoslav Gliha, umirovljenik

Terezija Užarević, dipl. ing. šumarstva

Dr. sc. Milko Brković

JOSIP ŠIMUNIĆ I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.

DR. JAREB IPAK NIJE PUČKOŠKOLAC (1)

Dr. Jareb i u Hrvatskom tjedniku od 14. 3. 2018. i na Portalu HKV-a 18. 3. 2019. svima pokazuje zašto sam ga usporedio s nekim iz nižih razreda osnovne škole. On i sam konstatira kako je ne-akademik i ne-matematičar ali je povjesničar po struci. Zapravo je sada bolji povjesničar nego što je bio.

O čemu se radi?

Pokazalo se da on zna da se za pozdrav Za Dom spremni tvrdilo da je ustaški i domobranski pozdrav. Shvatio je da i pučkoškolci znaju da tvrdnja da je to ustaški pozdrav podrazumijeva kako mora dokazati da su ga prvi koristili Ustaše. U prethodnom pismu to nije znao, pa je to dokazivanje kako je ZDS ustaški pozdrav bilo komično.

Istina on ponavlja ono što je rekao i prvi put tj. navodi što on zna kada su ga koristile Ustaše, Dobar povjesničar, a za nadati se je da će dr. Jareb to u budućnosti i postati, naveo bi točne podatke kada su ga koristili Domobrani. A da ne govorimo o tome da bi i znao naglasiti zašto je to važno.

Jareb, dakle samo konstatira kako *na njegovu prvotnu uporabu u sklopu UHRO-a upućuje činjenica da se u dostupnim domobranskim grasilima i dokumentima počinje pojavljivati kasnije nego u Ustaši i dokumentima UHRO-a.*

Dobar povjesničar bi sigurno dao i kada se po njegovim spoznajama prvi put pojavljuje kod Domobrana.

S obzirom da se u dokumentu iz 1936 izrijekom tvrdi da je to domobranski pozdrav, bilo bi zgodno vidjeti slične dokumente u kojima se izrijekom tvrdi da je to ustaški pozdrav. Naime, nije isto znati kada ga netko koristi ili kad ga se tako naziva. „Žrtva“ Jarebovog sakrivanja od javnosti spoznaja o domobranskom pozdravu ZDS je i kolumnist Zvonimir Hodak. Da se o tome znalo sigurno ne bi naslovio svoju kolumnu sa: „Smije li se koristiti domobranski pozdrav 'ZDS' iz 1936.“ Istina Hodak je i izvrstan odvjetnik. Dakle logika mu jest jača strana pa mu nije palo na pamet to „otkriće“ pripisati meni kao što je to učinio dr. Jareb.

Istina čak i takav povjesničar kakav je dr. Jareb ipak sada zna da se mora i ograditi pa konstatira *Moguće je dakako da bi buduća istraživanja mogla izmijeniti sadašnje spoznaje o tome kada je točno i kako nastao pozdrav Za dom spremni i tko ga je prvi koristio*. Ali nastavak pokazuje da još ne razumije što to znači za njega koji je praktično sakrivao činjenicu o domobranskom pozdravu, a o tvrdnji dr. Iva Rendić Miočića kako je tada i ZDS i kao ustaški pozdrav bio zapravo antifašistički pozdrav da i ne govorimo. To valjda nije uočio (nebitno mu je) u mom tekstu.

Dr. Jareb pokazuje da zna kada je posvećena domobranska zastava koju nije on predočio hrvatskoj javnosti i na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931.

Dakle, njemu je važnije pokazati da zna kako je posvećena u svibnju 1934, a ne objasniti datum na samoj zastavi. Dobar povjesničar bi znao da MORA objasniti godinu 1931. jer ono što on citira kao dokaz za ustaški pozdrav nije ranijeg datuma.

Naravno kao 'ugledni matematičar' takve stvari očekujem od dobrog povjesničara. Zato sam i pisao nizu naših povjesničara. Valjda je i zato dr. Jareb shvatio da postoji mogućnost da će to netko ozbiljno istraživati, a ne prema potrebi Plenković-Pupovčeve politike, pa je pametno što je ipak dozvolio mogućnost da konačni rezultat ne budu u skladu sa željama Plenkovića i Pupovca. Zapravo me i zabavlja da povjesničar po struci mene koji sam napisao više od 1200 znanstvenih radova, 90 knjiga, stvorio tri časopisa koji su na svjetskim listima i oko 60 doktora matematičkih znanosti upućuje da umjesto povjesničara proučavam vrela. Duhovito ili priguplo? Zabavno je, bilo kako bilo.

Raduje me što je dr. Jareb shvatio da sam „povjesničar amater, te kao takav svakom loncu poklopac“. Još malo treba napredovati pa će znati kako je lijepo biti poklopac Plenković-Pupovčevim povjesničarima. Čini mi se da je bio na dobrom putu pa mi je svojedobno ustupio svoja dva teksta za knjigu “Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU?!”, Zagreb, 2012. Knjiga je o zaustavljanju izbora Goldsteina u HAZU.

Naravno, kao čovjek kome logika nije jača strana, dr. Jareb ne razumije da se ruga ustanovi u kojoj sam radi jer tiskaju knjige „povjesničarima amaterima, koji su kao takvim svakom loncu poklopac“.

S druge strane kada vidimo kako je povjesničarima jarebima logika nešto strano, ne čudi me što je nekadašnji ravnatelj HIP-a dr. sc. Mirko Valentić tražio da napustim profesuru iz matematike i dođem raditi u HIP.

Možda je i znao kako jarebi neće razmjeti značaj činjenice da je ZDS i domobranski pozdrav, pa je meni povjerio da odgovorim dr. Milanu Bulajiću na njegovu knjigu „Tuđmanov Jasenovački mit“.

Uvijek je zanimljivo kada netko nešto 'zaboravi' komentirati. Tako dr. Jareb ne spominje moj raniji tekst o njegovom pogledu na razliku uporabe ZDS i kune u NDH s kojim ja počinjem svoj tekst Zato treba dati i to što on ne spominje.

Prvo dajem pitanja s njegovim odgovorima:

Ali ako učinite ustupak takve vrste, onda će vam netko reći ukinite i naziv valute 'kuna', koristile su ju ustaše i asocira na NDH? Što sad?

Ali imate dva stoljeća korištenja kune kao valute i u srednjemu vijeku – ovdje mislim na poznate slavenske banovce.

Znači, ustaše nisu dovoljno okaljale kunu pa bi trebala ostati, a jesu pozdrav 'Za Dom spremni'. Mislim da Vas ta logika nikamo ne vodi i da kao znanstvenik nepotrebno činite kompromis i ustupak onima kojima smeta i ime hrvatsko?

Višestoljetna hrvatska novčarska tradicija kao što je kuna na slavonskim banovcima, kuna kao oznaka vrijednosti (porez kunovina ili marturina) te kuna kao prepoznatljiv simbol na slavonskome grbu nisu usporedivi s jednom zapravo nevažnom epizodom iz suvremene hrvatske povijesti, odnosno pozdravom koji je upravo u tom obliku početkom tridesetih godina uveden u uporabu u Ustaši – hrvatskoj revolucionarnoj

organizaciji i djelomice u Ustaško-domobranskom pokretu. Po uspostavi NDH to je službeni pozdrav Ustaše – hrvatskoga oslobodilačkog pokreta i tadašnjega režima, a taj režim nastoji hrvatsku državu pretvoriti u totalitarnu državu koja krši prava koja danas uzimamo kao temeljna prava i vrijednosti u demokratskome društvu te se u provođenju svoje politike služi nasiljem. To svakako nije nešto čega bi se trebalo sjećati s ponosom.”

Moj komentar je bio:

Našem povjesničaru ne smeta tvrdnja da se pozdrav ZDS u raznim inačicama koristi 500 godina dakle što je to višestoljetna hrvatska tradicija već mu je važno da ovu inačicu koriste ustaše od 30-ih godina prošlog stoljeća i službeno u prvoj godini postojanja NDH i toga se ne treba sjećati s ponosom. Nekako me podsjeća na onu tvrdnju Iva Goldsteina kako su se Srbi svetili Hrvatima za genocid nad njima pa su poslije 5 dana od uspostave NDH pobili toliko i toliko Hrvata. Zapravo čujemo istu priču i kada se spomene HOS i Domovinski rat. Opravdava se zašto su oni koristili pozdrav koji je u inačicama višestoljetna hrvatska tradicija, kao da ova država nije stvorena u Domovinskom ratu. Oznake HOS-a (a i pozdrav ZDS) su bile dovoljne da srpske “slavne” ratnike pretvaraju, kako reče Slobodan Milošević, u zečeve. O tome je sjajno svjedočio ovih dana u Bujici vojni kapelan na Južnom bojištu don Miljenko Babaić. Iz Dubrovnika u okupaciji tražili su samo oznake HOS-a i eto zečeva koliko želiš!

Istina agresorima i njihovim slugama u Hrvatskoj svi su branitelji bili, a i danas su – USTAŠE.

Ali kada je napadnut njihov tenisač Đoković zato što koristi pozdrav nastao u Miloševićeve vrijeme – uzdignuta ruka s raširena tri prsta (radi se o pozdravu korištenom u fašističkoj velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku!), srpski povjesničari su odmah složno ustvrdili da se radi o prirodnom razvoju njihova pozdrava. I to je bilo dovoljno!

Međutim, kada se radi o ZDS onda je nekim doista hrvatskim povjesničarima bitno samo to da je ta inačica bila jednu godinu službeni ustaški pozdrav.

A kuna je doista bila SLUŽBENI novac u NDH. Kada bi se držao svog načina razmišljanja kada je govorio o ZDS dr. Jareb bi morao pronaći

vrijeme kada je kuna bila doista novac na području današnje Hrvatske. Međutim tu se on "vadi" na tome što je kuna na slavonskim banovcima, kuna kao oznaka vrijednosti (porez kunovina ili marturina) te kuna kao prepoznatljiv simbol na slavonskome grbu. Zar to nije bliže inačicama nego službenom novcu koji se zove KUNA?

A kako je izgledala "antifašistička" kampanja protiv kune piše Vice Borić u tjedniku 7Dnevno, 29.travnja, 2016.:...

Očito je da dr. Jareb nije ništa razumio ni tada, ali nije odgovorio. Šteta, još bi ponešto naučio. Čak je i Predsjednica u svom nedavnom „popravnom“ govoru o ZDS znala važnost varijanti istoga kroz povijest. Ono što zna spomenuti srpski povjesničar još je daleko od spoznaja dr. Jareba. Cijeli tekst LOGIKA I HRVATSKI POVJESNIČARI može se naći na internetu.

Završit ću ovaj tekst s onim što je svojevremeno Slavko Goldstein rekao o kuni, a što danas mnogi iz Pupovac-Plenkovićeve koalicije govore za ZDS: „Ako se kuna, na našu veliku žalost, ipak uvede, bit će to za mnoge, ali i za mene, izvor trajne nelagode i osobna uvreda preko koje neću moći prijeći. Neću se libiti i dalje javno govoriti protiv kune, na svakom mjestu i u svakoj prilici, i to sve dok se ona ne povuče. Ako ni zbog čega drugog, onda zbog toga da ljaga zbog uvođenja kune ne bi pala i na moje ime“

Tada smo imali Tuđmana, pa su Goldstein i njemu slični brzo zaboravili što misle o kuni. Danas imaju Plenkovića i Pupovca i njihove povjesničare pa mogu raditi što god im je volja!

Akademik i matematičar
Josip Pečarić

Tekst je poslan Portalu HKV-a, ali je tiskana skraćena verzija koja je tiskana u Hrvatskom tjedniku, 21. 3. 2019. Gdje je objavljen s naslovom koji je I dan, dok na Portalu nije.

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/31531-j-pecaric-odgovor-na-tekst-dr-jareba-petljanje-i-zapetljavanje-matematicara-pecarica.html>

Gornji tekst je objavljen na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/15506-dr-jareb-ipak-nije-puskoskolac>

(2)

Kao što znate tekst DR. JAREB IPAK NIJE PUČKOŠKOLAC je poslan Portalu HKV-a. Ali na tom portalu je tiskana skraćena verzija koja je tiskana u Hrvatskom tjedniku, 21. 3. 2019. gdje je objavljen s naslovom koji je i dan, tj. s kojim sam vam ga poslao, dok na Portalu HKV-a nije.

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/31531-j-pecaric-odgovor-na-tekst-dr-jareba-petljanje-i-zapetljavanje-matematicara-pecarica.html>

Ipak cijeli tekst je objavljen na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/15506-dr-jareb-ipak-nije-puskoskolac>

Zapravo, dr. Jareb je i u Hrvatskom tjedniku od 14. 3. 2018. i na Portalu HKV-a 18. 3. 2019. nastavio polemiku samnom tekstom PETLJANJE I ZAPETLJAVANJE MATEMATIČARA PEČARIĆA. Tekst je izazvao niz reagiranja koja su pokazala da sam izgleda ipak bio u pravu kada sam dr. Jareba usporedio s pučkoškolicem. Treba imati u vidu da je dr. Jareb doktoritao i autor knjige na toj problematici. Evo tih komentara:

Diana Majhen • 7 days ago

bez ikakvih namjera da zauzimam bilo koju stranu, jer ni vi ni akademik pečarić niste moji prijatelji, nameće mi se jedno jednostavno pitanje; akademik pečarić bar nešto radi. bori se protiv onih koji hoće zabraniti zds i pri tome ih se uopće ne tiče što je taj pozdrav koristio hos (i neke druge hrvatske postrojbe) u domovinskom ratu što vi radite po tom pitanju? jer, iskreno sumnjam kako će nam u toj borbi pomoći točan podatak o tome da li je zastava izvezena 31. ili 34.g.

Doc • 6 days ago

"Ukratko, prvi poznati slučaj uporabe toga pozdrava jest onaj iz početka siječnja 1932. s odluke o udjelbi unovačenoga ustaše Andre Gredičeka, pa

se može pretpostaviti kako je sam pozdrav nastao najvjerojatnije potkraj 1931. godine."

Pa zar ovo nije tvrdnja Pečarića, da se radi o pozdravu koji u nastanku nije kompromitiran?

"Nije neobično da su Ustaška organizacija i domobranske organizacije dijelile i isti pozdrav, "

?? Jajebica opet potvrđuje Pečarićeve tvrdnje, da su taj pozdrav koristili Domobrani.

"Moguće je, doduše, da mi je u pregledavanju toga lista svojedobno 'pobjegao' neki 'Za dom spremni', no to je ipak malo vjerojatno."

Stvarno vrhunski znanstveni pristup, diplomiranog filozofa, svaka čast, takvi nam fale.

Puna podrška genijalnom matematičaru i elektrotehničaru, doktoru Pečariću, u srazu sa ovakvim prodavačem magle

Hosovac iz Dišpeta Doc • 6 days ago

Jareb pritom ne navodi esplotno činjenicu da su pozdrav koristili ustaše i domobrani u vrijeme dok rat uopće nije bio na obzoru.

Znači: pozdrav je bio civilni i mirnodopski. Izraz domoljublja, kako navodi Pečarić.

Nikica Hosovac iz Dišpeta • 6 days ago

I puno prije proglašenja Neovisne Države Hrvatske, 1941.!

(Koja je stalno trn u oku onima ispranih mozgova, a povijesna je činjenica i nacionalna povijesna i državotvorna tekovina, kao i pokret, koji se uz nju veže, a nastao je također dosta ranije, protiv velikosrbijanskog terora;op.pi.)

I pozdrav se koristio puno poslije nestanka (na žalost) te naše nacionalne države. Protiv istog (i sličnog) neprijatelja.

A koristit će se, bogme, i nadalje, i kad nas živih više ne bude!

Tako pa sve ove diskusije, po meni, idu u krivom smjeru, distancirajući se grozničavo od, političkom i povijesničarskom (kojem pripada i gđin Jareb ml.) mainstreamu, "nepoćudne" hrvatske države"!

Hosovac iz Dišpeta Nikica • 5 days ago

Puno važnije: u izvornoj verziji bio je izraz domoljublja - nikakve veze sa sukobom i ratom.

Sve kasnije, drukčije interpretacije su zlobne i iskrivljene.

Branko Radnić • 6 days ago

Pozdrav, Za dom spremni je hrvatski pozdrav. Vjerujem , svi se možemo s tim složiti. Prestanimo ga barem mi hrvati vezivati uz ustaški pokret, barem dok je ova lažna povijest praktično sveprisutna.

ne-povjesničar

Ivan Buljan • 6 days ago

Nije bitno kada i gdje je nastao pozdrav, Za Dom Spremnii.

Nikad Hrvatska Vojska nije napadala druge zemlje i narode i niti su Ustaše napali ni čačak ni šumadiju...

To znači kako je taj dični pozdrav OBRAMBENI.

Ubojica je ušao u moj dom i želi mi pobiti obitelj spaliti ga, prorati grobove mojih predaka i želi zatrti povjest moga naroda.

E pa nećeš razbojnice jer sam ja ZA DOM SPREMAN.

Ovaj pozdrav može smetati samo onom koji je imao plan razoriti NAŠU zemlju, ali mu nije uspjelo i njegovo protivljenje tome pozdravu samo ga otkriva kao neprijatelja i treba ga dobro držati na oku.

A i mi znamo kako glasi ljevičarska himna koju francuzi koriste kao svoju državnu himnu.

Uživajte u klanju krvi i zlu, a mi smo uz Božju pomoć sada i zauvijek ZA DOM SPREMNI.

MIJO F Ivan Buljan • 6 days ago

..kad prevlada, a hoće i to brzo ili i ova ode k'o prdac u varčak, mentalno mnijenje, kako je NDH-kakova god je da je-i nimalo drugačija od 200 i nešto nastalih država na globusu-mahom na puno krvi..bila država hrvatskog naroda..a u najvećem zločinačkom postupku nestala, dakle političko mišljenje-uopće neće biti bitno kada je slavni obrambeni pozdrav u Vukovaru 1991.-ZA DOM SPREMNI..nastao!!!..branio se od

titoističko-srpskočetničkog fašizma neki dan, a i država onda od istih i svjetske bezbožne kominterne amen.. MFP!

Sharp Shooter Ivan Buljan • 6 days ago

Ma to je čisto silovanje nacionalne svijesti, nametnuto od strane bijednih "miševa" iz '90. koji su tada svi - prema uputama partije, udbe i kos-a otišli na "školovanje". Još od vremena Trenckovih pandura naši ljudi-graničari i drugi branitelji doma svog od turske napasti spominjali su da su spremni dati život za obranu svog doma. Svi ostali pozdravi varijacije su na izjave o spremnosti obraniti vlastiti dom..

Marcus Sharp Shooter • 6 days ago

Tako je. "Za Dom" znači isto kao Za Dom - spremni. Jer, što bi to "Za Dom" trebalo značiti ako ne to? Ali, nije to, nego je petoj koloni problem postojanje hrvatske države žele joj na bilo koji način naškoditi.

Ivan Buljan Sharp Shooter • 6 days ago

Silovanje bi prestalo istog trena kada bi Hrvatska uvela pozdrav Za Dom Spremnim kao zakonski i službeni. Petoj koloni i srbima bi bilo lako zatvoriti labrnju, upravo na takav način.
ZDS.

Marcus Ivan Buljan • 5 days ago

Slažem se. Ovo je petoj koloni samo sredstvo za onu ključnu rabotu a to je uništenje hrvatske države.

kekec • 6 days ago

Činjenice gospodina Jareba?

"iz moje knjige"

"a brojne podatke o njemu mogao je pronaći i u mojoj knjizi"

"također mogao informirati u mojoj knjizi"

Sharp Shooter kekec • 6 days ago

"Malo" samoreklame, valjda mu se knjiga ne prodaje kako je očekivao..

bakran • 6 days ago

Kad bi sukus povijesti bio suhoparno kopanje po starim dokumentima kako bi se točno datiralo kad i što je netko rekao, ili načinio, a da se pritom argumentirano ne pojašnjavaju smisao, uzroci i posljedice rečenog ili učinjenog; onda povijest ne bi bila nikakva znanost, nego obično 'kvazi-piskaralačko' i ljudskom rodu nepotrebno sr_nje. Kako je rekla i g-đa Diana u svom komentaru, u ovoj raspri ne želim biti 'junoša' ikojoj strani. Ali ću reći kako mislim da, moguće ne apsolutno taktičan, pristup akad. Pečarića ima neke supstance, dok je reakcija, povjesničara po struci i ne-akademika, Jareba tek drveno cjepidlačenje. Kako su i drugi slično rekli, mene uopće 'ne tangira' što je npr. A. Pavelić držao u svojoj lisnici valutu koja se zvala kuna, ili što je isti taj skupa sa cijelom svojom 'ekipom' pjevao "Lijepu našu", ili što su uzvikivali ili na svakom službenom dokumentu na kraju napisali "za dom spremni". Meni je bitno to da i u kuni, i u sloganu "ZDS". ne vidim baš ništa loše, ili kompromitirano. I zadnje, a u cijeloj priči jako jako važno; baš je ZDS krvlju HOS-ovaca zagaraniran i proslavljen tako da mu nikakva haranga ljevičaraa i ostalih 'korisnih budala' naštetiti ne može.

Marcus bakran • 6 days ago

Inačica pozdrava je prilično raširena u svijetu, recimo "Pro Patria Paratus". Nema te znanosti koja može sve te inačice povezati s fašizmom. Jako sam razočaran s g. Jarebom, jer se s ovim "petljanjem" svrstava na stranu onih koji ne mogu smisliti Hrvate kao narod a kamo li njihovu državu, kako onu onda tako i ovu sada. Haranga na ZDS je haranga protiv ove države. Uostalom protuhrvatska tzv. antifa struja to i otvoreno govori, čak i premijeri i predsjednici države. za ne vjerovati.

damir tuckar Marcus • 6 days ago

ma svi su Rimljani, još od "Krista - fašisti"...Pro Patria...je "stari pozdrav" prethodika ustaša u "ovim našim regionskim krajevima, dokazao je to " odavno Jareb...Zna ON

Marcus • 6 days ago

Ne idem čitati dalje od naslova i podpisa. Ako se netko "petlja" onda je to gospodin Jareb.

Karolina Mueller Marcus • 6 days ago

Ne razumijem zašto hkv prenosi takav članak.
Svi znaju za Pečarića, a za Jareba nitko.

bakran Karolina Mueller • 6 days ago

Hmm, ma ponekad je dobro upoznati i drugu stranu, te doznati što ona misli i govori. Jer, kad danas-sutra opet 'dođe do gustog', mora svatko znati s kim će i kako će.

Sharp Shooter bakran • 6 days ago

Ako zagusti, opet će svi oni otići na "školovanje i usavršavanje" po raznim Londonima, Bruxellessima itd.. Već viđeno '91. kada su neki pobjegli preko Atlantika. Ni Antarktik njima nije dalek kad se zapuca..

Karolina Mueller bakran • 6 days ago

Znači ne ćemo s Jarebom.

MIJO F Karolina Mueller • 6 days ago

..ma dobra je duša(k'o kruh..možda malo stariji? :))..ali 'elementi' mu nikako u glavurdu..i uspoređivati ga s YUtitokomunistima Jakovina&Klasić nije u redu i umjesno.. :) ZDS-mfp!

Karolina Mueller MIJO F • 6 days ago

Pa o čemu je onda sve ovo?

Tko je tu bez veze?

Meni se više sviđa Pečarić.

MIJO F Karolina Mueller • 6 days ago

..pa naravno..Jareb je samo jedan, od silu nerazumnika(a nije ZLO-od čovjeka, kao FF-ovci)-zahvatilo mu vijuge 'mentalni komunizam'-to je teško odagnati.. :) MFP!

Marcus MIJO F • 6 days ago

Da, Mijo, dobar dio našeg naroda ima tu zarazu od koje ne mogu vidjeti najjednostavnije stvari onako kakve one jesu, pa smo ih oksimoronski nazvali katoličkim antifama.

mario budak • 6 days ago

Drug Jareb izgleda je studirao povijest zajedno sa drugom Klasicem, jer njih dvojica se uopce ne razlikuju.

damir tuckar mario budak • 6 days ago

je, a na Filozofskom im je valjda koji seminar držala i drugarica Pusić i njen bracek, valjda i Goldstein....uf, koliko ih je stručnjaka

mario budak damir tuckar • 6 days ago

Izgleda danas da je razlog sto je velika vecina tkz profesora dobili titule u bivsoj drzavi jer su zastupali velikosrbsku politiku, a vecina to i danas radi. Merlin27 • 6 days ago

glede ZDS - ako se odmaknemo od tih nekih kontroverzi oko njega - samo bi ovo htjela reć': sam pozdrav je s estetskog aspekta (po izboru riječi i po zvučnosti) FAKAT savršen; on je ponosan, odlučan, odrešit, lako pamtljiv. njegova poruka je kratka i svima jasna a bez trunke prijetećeg ili agresivnog (kao npr. riječ 'smrt' u 'Smrt fašizmu'). šteta zbog svih tih problema - ili 'problema' - vezanog uz njega jer bolji i ljepši nećemo smislit' tako skoro...

Sharp Shooter • 6 days ago

Pokraj onakve bestijalne agresije, pokraj izdaje SKH i predaje oružja hrvatske TO neprijatelju, pored tolikog broja ubijenih, ranjenih, protjeranih, pobijene djece i staraca, silovanih žena, branitelja u logorima, porušene infrastrukture o čijoj reparaciji političari šute kao p*čke, mi

pričamo o jednom pozdravu.. Najveća pogrješka bila je uopće pristati na rasprave o tom pozdravu, posebice kada ih nameću oni koji su dezertirali i nisu ni dana branili domovinu. Cilj su postigli - pojedini Hrvati samo se još više upetljavaju kao pile u kućine.. Zašto svi ti kojima smeta pozdrav i geslo HOS-a nisu to jasno i glasno rekli 1991.? Predobro bez ikakva smisljena korisnog rada na korist RH i društva žive toliki negatori sveg hrvatskog.. Kakvi smo mi naivci kao narod, Bože sačuvaj!!! SAMO ULICA I PROSVJEDI ZA DEMOKRACIJU I LUSTRACIJU MOGU PRIMORATI TE ŠTAKORE NA UZMAK I BIJEG U RUPE - BAŠ KAO 1991.-1995.

bakran Sharp Shooter • 6 days ago

Poštovani, mislim da u potpunosti razumijem 'kostur' Vašeg komentara. Ali, nažalost, bojim se da ovakve stvari kakva je 'diskusija oko ZDS', nije moguće izbjeći. Ako samo dva tvrdoglava i uporna komunjarska antifa lika počnu trubiti i 'derati kozu', imamo što imamo. Jasno, kako kažete, teorijski govoreći, mogli bismo ih ignorirati. No, opet nažalost, ovih drugih nema baš tako malo. Pa kad im se 'pribroje' i oni naivni i/ili nepametni koji su de facto na našoj strani, kako sam već rekao, imamo što imamo.

Meri Sharp Shooter • 6 days ago

Istina je, "nisu oni dezerteri ni dana branili domovinu", ali su zato perfidno i lukavo došli na vlast, i rovale protiv hrvatske države...

Marcus Meri • 6 days ago

... i, "snadji se družē" profitirali.

ZmisiS Meri • 3 days ago

Sve je to pomno isplanirano od strane UDBA-e i KOS-a. Sve što nam se događalo i događa nije slučajno. Samo naivčine vjeruju u slučajnosti. Sreća, ne ide im baš sve od ruke. Doći će i njima Jeb.no jutro.

Muc Cica • 6 days ago

Pa što ako je ustaški, neka je! Ustaše su jedino od čega ništarije i dan-danas pune gaće. Da nije bilo hiperprojiciranog srpskog straha od "Ustaša", Srbuljci bi nas u početku rata bili nenaoružane pregazili kao gnjilu krušku.

FSlunjski • 6 days ago

Molio bih gospodina Jareba, ako ima nacionalnu svijest, ako ga prožima domoljubni osjećaj, ako je za svoj dom i svoju domovinu spreman onako kako su to bili branitelji u Domovinskom ratu s pokličem bez ikakvih povijesnih konotacija u primisli, neka znanstvenom objektivnošću (*sine ira et studio*), na mjetu znanstvenog savjetnika u Hrvatskom institutu za povijest obrati pozornost na ... *YU HISTORIJU*...

<http://www.yuhistorija.com/...>, podržanu od *Saveznog ministarstva inostranih poslova SR Njemačke*, gdje njeguju *istorijsku perspektivu 'talionice naroda'* i njegovi kolege iz Hrvatske: Klasić, Goldštajn, Jakovina, Markovina..., a ja, za dom spreman kao i '91. - '95., samo bih rekao '*danke*' *Deutschland* - '*ko nas bre zavadi*'

bakran FSlunjski • 6 days ago

Uhh, a jeste mi 'pomogli'. Otvorio sam poveznicu, pogledao tko su tzv. autori, i 'odabrao' jednog. Ni manje ni više, da vidim što to onaj, kako kaže g-din Z. Hodak, Markgovnina ima reći na temu pod naslovom "Kolaboracija na području Hrvatske" (jasno, misli se na WW2). Dakle, počeo sam čitati, i onda mi je 'ponestalo želuca'. To je pamfletsko smeće najviše kategorije s jedinim ciljem blaćenja Hrvata i Katoličke crkve. Jasno, metodologija je laž i misinterpretacija, kako to već rade tipovi a'la spomenuti margovnina, goldštajn, klasić, jakovina, i ostala ekipa koja si tepa da su povjesničari-znanstvenici; iako moraju biti svjesni da su insignifikantni manipulatori, piskarala i bezveznjaci. Ukratko, ništarije.

orada bakran • 5 days ago

A gdje je u toj priči "hrvatski" povjesničar" Jareb? Nema volje i interesa boriti se na svom teritorju protiv velikosrpskog i jugoslavenskog lažljivog ološa? Tu mu snaga kopni,malodušje ga preplavljuje, više voli zicer ,skupa

vjerodostojnim prikloniti se jugoslavenskoj velikosrpskoj bandi uz parolu "ne talasati".fuj

DaranHRNEBO • 6 days ago

Ma ne treba tebe akademik Pečarić demantirati sad ću mu to napisati.Jer se ti sam izvaljuješ u kontradiktornostima kao što to čine Srbi kada tumače povijest :) :)

MIJO F DaranHRNEBO • 6 days ago

..kao katolik Darane ..upozori i ljubi..a ne sudi.. :) MFP!

DaranHRNEBO • 6 days ago

Gospodine Jareb evo citiram točno vas :

...(...)...Na kraju bih uvaženog akademika upoznao i s činjenicom da je zastava o kojoj govori u svom odgovoru i na čijem je reversu izvezen nadnevak 12. svibnja 1931. nastala 1934. godine. Bila je posvećena u svibnju 1934., a kuma zastave bila je Pavelićeva supruga Mara Pavelić. O toj se je zastavi također mogao informirati u mojoj knjizi na stranicama 348.-349. (bilješka 1106) i 359., pa ne bi u svom ljutom odgovoru na moj tekst postavljao ne baš pametno pitanje o njoj. ...(...)...

Sami kažete da su i zastava i pozdrav nastali eto 1934. i da joj je kuma u posvećivanju bila supruga Ante Pavelića .

Da imate malo zdravog razuma dokučili bi da je netko osmislio zastavu i pozvao ili Antu Pavelića ili ženu mu da je posveti ali koliko godina prije i uspostave NDH?

Eto da je sve i istina o NDH što pišu "povjesničari " poput vas a i dr.Hasanbegovića na kojeg ste se pozvali u ovom pamfletu, ali nije valjda da vi svima nama želite reći da su Hrvati već 1934 krenuli u progone Srba, Židova svih i svuda i već tada je pozdrav Za Dom Spremni bio zločinački.....

To vi nama valjda želite pojasniti

Sve je krenulo eto sa NDH i Antom Pavelićem ...

bakran DaranHRNEBO • 5 days ago

Kako sam rekao u vlastitom komentaru prije, g-dinu Jarebu je modus rada u svojim 'istraživanjima' tek " suhoparno kopanje po starim dokumentima kako bi se točno datiralo kad i što je netko rekao, ili načinio..." U ovom se slučaju uhvatio za 'dilemu': Je li spomenuta zastava nastala 1931. ili 1934. godine? Sve ostalo njemu je irelevantno. Dobro ste napisali "Da imate malo zdravog razuma..."

DaranHRNEBO bakran • 5 days ago

Uz dužno poštovanje samo prema vama što ću se ovako očitovati na vaš upis :

Pun mi j k...c ovakovih povjesničara ...

Razlike između njih i velikosrpskih i komunističkih "historičara " nema ...

bakran DaranHRNEBO • 5 days ago

Poštovani Darane, i meni je isto i puna kapa, i pun k...c! Nek' ih vrug nosi, kad su beskorisni; dapače, štetni.

Ivan Boras • 5 days ago

Pozdrav, Za Dom spremni, je hrvatski domobranski pozdrav kojeg su i ustaše, u svojoj revolucinarnoj silovitosti, isto tako koristile kao i u svojoj inačici Za domovinu i poglavnika.

Svatko tko je sa tim pozdravom časno pao za domovinu Hrvatsku zaslužuje svako poštovanje bez obzira kad i u kojoj situaciji je položio život za Hrvatsku.

Razglabanja kad i kako je taj pozdrav nastao vrijedno je i lijepo znati, ali ne umanjuje ljepotu i sadržaj samog izričaja.

Nije nikako slučajno što isti pozdrav imamo u Rimskom carstvu kao i u tisućgodišnjoj kineskoj tradiciji, pro patria paratus i liam shi.

ZA DOM i bez ovog "spremni" zadivljuje, a upotrebljivo je i u mirnodobska doba jer onda nema ništa militarističko iako se podrazumijeva.

Pročitah oba prijašnja uradtka Dr Jareba i Prof. Pečarića pa nikako da shvatim čemu ovo sada kad tu nema ništa nova ili služi jedino

samodokazivanju gdje jedan ugledni povijesničar želi drugog uglednog svjetskog znanstvenika proglasiti amaterom.

FSlunjski Ivan Boras • 5 days ago
Bravo gospodine Boras

Marcus Ivan Boras • 5 days ago
Točno tako, poštovani.

FSlunjski • 5 days ago
Potaknut ovom raspravom, evo dodatno ću je 'zapetljati'
jedanim literarnim pokušajem - pričom...

U ono vrijeme bio neki mlad čovjek, momak stasao, sa majkom, bratom i sestrom, bez oca kojemu se zameo trag krajem rata sa mnogima iz kraja, negdje na putu od Bleiburga kući...

U susjednom selu, od njega nešto mlađa cura, sa majkom udovicom, sestrama i bratom, isto bez oca koji je poginuo u ratu, pred kraj, a još se ne zna točno gdje mu je grob.

Dok bijahu djeca ratni vihor ih je svojim smrtnim razarajućim strahotama prestrašio puno puta, tada se ne poznavашe. Kad je rat stao pa se smirilo nastavio on školu, 'osmoljetku', ona tek krenula, tu se oni sretali, pa na paši kod blaga, kod crkve na misama, o blagdanima, na igrankama, zagledali se jedno u drugo i u potaji se počeli radovati časovima i prilikama kad će se moći vidjeti i sresti...

I tako nanizale se godine, život je novim jutrima, danima bez strepnji od rata postao ljepši, makar u oskudici donosio je i radosti, Bogu se molilo, ... on već punoljetan, u snazi, ona na pragu punoljetnosti, za neko'ko mjeseci i ona će biti punoljetna. Sad već u druženjima i zabavljanju u preloma bliskost im probudi neodoljive uzajamne želje, sokovi životne radosti uskipješe, srca se zažariše i planu ljubav... to se sad više nije moglo sakriti...

I padne odluka: on nju hoće vjenčati još prije vojske, a ako ga skoro pozovu onda odmah po odsluženju, a dotle će biti zaručeni, ona, ne pokazujući mu

to, u sebi ushićena u strepnji kaže da ne može sama potvrd'ti dok mama njena ne izrekne odluku, njega pripada nju zaprositi, a ona mu se obećaje i ona će ga čekati.

I bi tako, nestrpljiv požuri on pitati mamu svoje drage, bodreći sebe onom njenom naklonošću koju je u nje oduvijek prema sebi osjećao, sada odjednom svjestan da je mama njezina zapravo već odavno znala što mu je na srcu, kao da mu se sada razjasnila ona njena bliskost sa njegovom mamom, od rata, kol'ko se sjeća, kao da su bile sestre, sjetio se kako su se uzajamno pomagale, rado se sastajale, u potribi obadvije i valjda se zato dobro slažu jer su obadvije udovice - pomisli on, a eto, ako Bog daa bi'će i priije...

- "Dobro sinko, ti mi dakle 'oćeš biti zet i dite moje bi odvee u svoj dom" odgovori mu ona uz blagi smiješak onom poznatom mu toplinom njena glasa.

- "A kako misliš da ćete vas dvoje živ'ti ? Imaš brata i sestru" doda ona.

- "Sagrađ'ću ja za nas novu kuću" spremno će on.

- "Veliš - novi dom. Onda, nek' vam je dico s Božjim blagoslovom."

- "Uz Božju pomoć, ja sam za dom spreman !" kliknu on zapljusnut naglim valom
sreće.

...

Treći dan, već za jutro, na vrata sretnog budućeg mladoženje banuše dvojica – 'milicajac' i jedan drugi u 'civilu'.

- "Jel' taj i taj kod kuće ?"

- "Evo, sad će, u štali je kod blaga" – sa vrata im odgovori iznenađena i začuđena njegova mlađa sestra.

- "Sprem' se odma', ideš s'nam u stan'cu" reče mu strogo onaj u 'civilu' kad on izađe pred njih.

...

U 'stan'ci milicije', zgrada na kat, u pratnji one dvojice priveden bi do nekog šaltera, na pitanja dade on osobne podatke: ime i prezime, godinu rođenja, ime oca i majke, adresu, onaj iza šaltera to u nešto zapisa i produžiše nekim hodnicima, uđoše u omanju sobu bez prozora, stol na sredini i dvije nasuprotne stolice, bez drugog kakvog namještaja...

- "Sjed' tu" - pokaza mu stolicu onaj u 'civilu', s kojim je došao, sada sa njim sam u sobi, sjedne on još uvijek zbunjen u čudu ne imajući pojma zašto je doveden ovamo?! Onaj sjede na drugu stolicu sučelice ...

I krene ispitivanje:

gdje je bio prekučer u to i to vrijeme (to je ono vrijeme njegove prošnje u kući njegove drage), što je radio, s kim je bio, ko je još bio u kući - sve po imenu, kad i gdje je bio sa svojim stricom i ujakom u zadnje vrijeme, (od kojih jedan živi u susjedstvu a drugi dalje u drugom selu, svaki sa svojom obitelji), zna li on da su oni bili u ratu, da - on zna da su oni bili u hrvatskoj vojsci, (znao je da je stric bio u ustašama a ujak u domobranima i živi se vratili iz rata, ali ne izusti to), reče kako oni dolaze pomoći njegovoj obitelji kad su glavni radovi u plju i radovi na kući, mama i oni iz kuće isto odlaze k njima... A od koga je čuo ono "za dom spremni" i kada?! On to nije čuo od nikoga (i istinu reče), pa zašto je onda sam to 'vikao' i drugi su to čuli, ne - nije on to 'vikao', nego je rekao, kad je prosio svoju djevojku, da je on spreman osnovati svoju obitelj, da je spreman graditi svoj novi dom, ... A piše li im drugi stric iz Amerike, javlja li im kako se tamo živi i što tamo rade... I tako to potrajalo nekoliko sati, ispitivač za to vrijeme izašao iz sobe nekoliko puta pa se vratio i nastavio... Pojavio se i drugi u civilu i nastavio, pa ponovo pitao isto što i onaj prvi... Ispitanik izgubio sad već osjećaj za vremena i nije bio siguran koje je doba dana... Prođe tako prvi dan, i noć.

No, nisu ga udarili, nisu ni vikali na njega, makar je cijelo vrijeme imao dojam da mu ne vjeruju i u nekim časovima ispitivanja diomali su se prijeteće i zloslutno... I tako drugi dan prođe, i druga noć, izmjenila se trojica ispitujući ga. Treći dan prije podne otpustiše ga, strogo mu narediše da do daljnjega ne odlazi nikud dalje od kuće... Iduć kući, pješice, još pod dojmom svega javi mu se učas misao - oca mu nisu niti jednom spomenuli niti išta o njemu pitali, nije shvaćao zašto...

...

Prošla su dva tjedna od povratka iz 'stan'ce milicije', stigli se utom naši mladenci zaručiti, kad donese poštar poziv za vojsku - regrutacija, javiti se u 'odsjek za narodnu obranu' dana tog i tog, ponijeti sobom 'lične' dokumente i 'stvari lične higijene'... Iz sela bi pozvan samo on, iz nekih

daljih sela još neki momci njemu poznati iz viđenja. Ovo je 'oktobarska klasa' govorilo se među njima sabranim u zgradi 'odsjeka za narodnu obranu'. Uslijedio kratki pojedinačni 'lični' pregled, upute i raspored – Đevđelija ! Čuo je za to mjesto na 'časovima geografije' i znao je gdje se to nalazi na karti Jugoslavije koja je visila na zidu školske učionice...

...

Ovdje ne ćemo pobliže opisivati trogodišnje služenje u JNA.

Samo napominjemo da u tom roku, sredinom služenja dobio je naš zaručnik 'dopust' u trajanju od petnaest dana od čega su četiri dana otpala na putovanje do kuće i natrag. Bilo je u toku služenja svašta, dril, 'obuka i vaspitanje', bilo je posebno teških trenutaka maltretiranja, provokacija, poniženja, spoznao je koliko čovjek može biti beznačajan u tom stroju - 'nula'... ali je i stekao par neraskidivih 'drugarstava' – pravih prijatelja... Ono što mu je stalno, najviše od svega, hranilo nadu, vjeru, snažilo spremnost izdržati sve pred sobom pod bilo koju cijenu, bijahu pisma od drage koja ga je čekala, što mu je pomagalosuspregnuti se od nekih burnih i pogubnih reakcija i zatomiti to. Pisma su uvijek započimala: 'Dragi moj ... javljam ti da sam dobro što i tebi želim od Boga i srca svoga...'

...

Došao je i taj dan, kraj roka, bez skraćanja, 'civilka' stigla od kuće prije par dana...

Nakon oproštajnog pozdrava sa 'drugovima', sad već u 'civilki', u kancelariji primanje 'otpusta' od njegova 'kapetana prve klase', ne će ga pamtiti po dobru, bez suvišnih riječi kratak pozdrav:

- "Druže ... , 'el to kraj. I - spreman ?"

- 'Bogu fala' pomisli, ali ne izusti. Naučio je dobro da se ovdje Bogu ne moli niti ga se zaziva. Sine mu u času ono sa vjeronauka, kad Bog kaza Mojsiju svoje ime...

"Ja jesam..." reče glasno – vojnički, učini 'nalevo krug' i ode...

see more

Ivan Budić • 4 days ago

Ovo je nastavak priča patizacije, izgone iz Hrvata nacionaklizam kao "retrogradnu" aktivnost, poslušajte novinarke na htv eju. Milka Planinc nebi tako govorila o DESNICARIMA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

jaksa • 3 days ago

Moj jarebe nas ne intetesa kada je prvi put neki Jrvat ppzdravio prvi put sa pozdravom za dom spremni, pitanje je kome on smeta, mene to zanima a ja cu sa njim pozdravljati svaki put kada sretnem neprijatelja kojemu smeta! A ako ga zabrane onda ce imati dvadesetak tisuca politickih zatvorenika kojih se nece tako lako rjesiti! To ti kaze covjek koji nikada nije bio ustasa niti potjece iz tog politickog opredjeljenja, nego je samo covjek koji voli svoju zemlju I za njenu obranu ce biti spreman do smrti!

Marcus jaksa • 3 days ago

Bravo! Pedeset tisuća (zna ih biti i sto) na koncertu Marka Perkovića Thompsona za dom spremni – pa neka udbaš božinović pošalje murju i nek potpra sve u buksu!

*

Kada pročitate ova reagiranja na Jarebov tekst jasna će vam biti moja dvojba trebam li odgovoriti na Jarebov tekst.

Zapravo me impresionira spremnost hrvatskih povjesničara da inzistiraju na terminu „ustaški pozdrav“. Možda je i bio godinu dvije tridesetih, ali su ga ubrzo prihvatili u mnogo široj organizaciji i nazvali domobranski.

Ustaše su ga koristile i jednu godinu u NDH. A u narodu svo vrijeme rata. I u samoj državi što pokazuje niz dokumenata.

A ja doista nisam znao da se država zvala Ustaška Hrvatska, da bi zbog takvih dokumenata i pozdrav bio ustaški.

U svojoj današnjoj kolumni Zvonimir Hodak nas podsjeća:

Njemačka, Italija i Japan, tzv. sile osovine, zatim Rumunjska, Mađarska, Bugarska, Petenova Francuska, Frankova Španjolska, Austrija ... sve su to bile države koje su dočekale kraj rata na poraženoj strani. Svi pokreti otpora u tim državama bili su nacionalni. I sve te države ostale su države bilo s jedne ili druge strane "Željezne zavjese". Sve, osim Hrvatske. Ona je

uz poraženu vlast izgubila i državu. Isključivo zato jer su se i sami Hrvati borili protiv svoje države za Jugoslaviju.

Zapravo, kao što su naše povjesničare naučili da je NDH bila ustaška država, tako su mnoge u današnjoj Hrvatskoj učili da je ova država Tuđmanova ustaška država.

Na početku su to javno govorili Srbi, a njihove sluge u Hrvatskoj su se tome nadale. U momentu kada su se dokopali vlasti i izvršili detuđmanizaciju HDZ-a od tada su se vratili dokazivanju da je sve što je hrvatsko zapravo ustaško.

**PROF. EMERITUS DR. SC. MATKO MARUŠIĆ,
ZAGREB, 2021.**

ODGOVOR DON MILJENKU BABAICU

Naslov:ODGOVOR DON MILJENKU BABAICU

Datum: Sat, 20 Feb 2021 22:18:58 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Miljenko Babaic

Dragi don Miljenko,
Zahvaljujem Vam se na Vašem komentaru:

Naslov:Re: Fwd: Clanak Marusic-Pecaric

Datum: Sat, 20 Feb 2021 20:14:33 +0100

Šalje: Miljenko Babaic

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani Josipe,

Ovo je prava stvar. Vidim, svi ljudi ovo čitaju, Bogu hv.

A naši vrli akademici, čast pojedincima, nažalost nemaju u važnim trenucima za narod svoj stav. Kad čovjek izgubi stid, gotovo je s njim.

Bog i svako dobro

Vaš komentar me je posebno obradovao zbog toga što svi znamo koliko je veliki Vaš ugled u našem narodu, između ostalog i zbog Vaše uloge u Domovinskom ratu.

Članak POPIS JASENOVAČKIH ŽRTAVA JE NETOČAN; UPRAVO SU ZNANSTVENO DOKAZANE NJEGOVE NELOGIČNOSTI KOJE UPUĆUJU DA JE VELIKIM DIJELOM IZMIŠLJEN smo Matko Marušić, profesor emeritus za medicinu i znanstvenu metodologiju, i ja napisali zbog potrebe da rezultati znanstvenog rada dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića prodru u javnost. Naš opis njega poslali smo 'svima živima i mrtvima' a do sada su ga objavili:

<https://kamenjar.com/matko-marusic-i-josip-pecaric-popis-jasenovackih-zrtava-je-netocan/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25089-popis-jasenovackih-zrtava-je-netocan-upravo-su-znanstveno-dokazane-njegove-nelogicnosti-koje-upucuju-da-je-velikim-dijelom-izmisljen>

<https://hrvatskonebo.org/2021/02/18/matko-marusic-i-josip-pecaric-popis-jasenovackih-zrtava-je-netocan/>

<http://glasbrotnja.net/popis-jasenovackih-zrtava-netocan-upravo-znanstveno-dokazane-njegove-nelogicnosti-koje-upucuju-da-velikim-dijelom-izmisljen/>

<https://narod.hr/hrvatska/pecaric-i-marusic-znanstveno-dokazane-nelogicnosti-koje-upucuju-da-je-jasenovacki-popis-velikim-dijelom-izmisljen>

Vaš e-mail mi ipak sugerira da ima nade da ostvarimo svoju namjeru da u Hrvatskoj i ne samo u njoj postane općepoznata stvar da je taj Popis lažiran i da je matematički dokaz za to objavljen u Q1 časopisu, dakle u časopisu koji spada u mali broj najboljih znanstvenih časopisa na svijetu.

Postoji niz drugih članaka i knjiga u kojima se iznosi niz podataka koji pokazuju koliko neistina ima u Popisu koji službeno odobrava hrvatska vlast, a da je to tako pokazuje strah medija da objave i naš članak iako je ovih dana poznato da je istraživačka grupa sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) nedavno objavila studiju o znanstvenoj citiranosti koja rangira oko 160 000 najcitiranijih svjetskih znanstvenika u svim disciplinama. Na toj listi smo i kolega Marušić i ja (i još 46 znanstvenika iz RH). Dakle dvojica od 48 takvih znanstvenika koji žive u RH napišu članak o znanstvenom radu druge dvojice kolega svjesni značaja tog rada za RH i malo tko se usudi to objaviti.

Zato me toliko raduje Vaša spoznaja da ljudi čitaju naš članak, ali pozivam sve da šalju svima taj rad, Pozivam kolege sa sveučilišta da ga pošalju svima na svojim fakultetima i ne samo njima. Posebno pozivam da to urade svoje kolege matematičare i one koje su završili FER. Profesor Elezović je matematičar, ali i legenda Zagrebačkog FER-a, a dr. Banić je taj fakultet završio i doktorirao na njem. Sigurno sve matematičari i ferovci moraju biti ponosni na njih.

Dragi don Miljenko ne dvojim da ste Vi već poslali taj članak svima s vašim prijateljima i kolegama pa Vam i na tome zahvaljujem.

Puno Vas pozdravlja Vaš,
Josip

DON ANĐELKO KAĆUNKO, ZAGREB, 2021.

**ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA
HTV-u
(tekst peticije)**

Već ionako prepunu čašu prelilo je dovođenje srbijanskog patrijarha Porfirija u udarni Dnevnik HTV-a 19. ožujka, na katolički blagdan svetog Josipa, zaštitnika Hrvatske, da bi beogradski gost bez ijednog argumenta osporavao kanonizaciju bl. Alojzija Stepinca i bio prikazan kao vrhovni moralni i povijesni arbitar.

Zatim je čašu našega strpljenja još jednom prelilo, očito sinkronizirano, dovođenje prof. dr. Ive Goldsteina 21. ožujka u emisiju NU2 HTV-a, da bi i on govorio protiv zagrebačkog nadbiskupa, žrtve komunističkog totalitarizma, katoličkog kardinala i hrvatskog mučenika i blaženika Alojzija Stepinca.

Osim toga, gost je omalovažavao prvog predsjednika i utemeljitelja suvremene hrvatske države Franju Tuđmana te iznosio svoja poznata naklapanja o novijoj povijesti i sadašnjem stanju, uključujući zahtjev za političkom detuđmanizacijom. Na što su izostale službene reakcije, isto kao što izostaju kada je riječ o valu očitog mentalnog i propagandnog vraćanja na stanje unutarjugoslavenskih odnosa i obnove “bratstva-jedinstva”.

Ti događaji potvrdili su još jednom u nepreglednom nizu takvih uredničkih postupaka da Hrvatska radiotelevizija kao javna ustanova ne služi temeljnomu nacionalnom dobru ni objektivnom informiranju i tumačenju

dogadaja, kao svrsi svoga postojanja, nego služi stranim, pristranim, partikularnim, manjinskim i manipulativnim interesima.

Osim toga, voditelj emisije NU2 monopolizirao je i praktički privatizirao taj udarni termin i tu emisiju, koju uređuje s neskriveno ljevičarskih i općenito neobjektivnih i dubioznih pozicija. On izborom pozvanih omogućuje to da se vrlo često mogu čuti uvrjednije izjave na račun onoga što velik dio hrvatskog naroda smatra i osjeća vrijednim opće zaštite i poštovanja u hrvatskoj državi.

Javni medijski servis u svim je demokracijama usklađen s temeljnim nacionalnim vrijednostima i organiziran tako da razmjerno zastupa spektar većinskih i manjinskih skupina. Kod HRT-a je stanje više nego obrnuto. Dakle, tražimo da nacionalna javna tv zastupa one vrijednosti koje dijeli većina našega naroda. U protivnomu, zahtijevat će se pokretanje zakonodavnog postupka rasformiranja takve središnje javne medijske ustanove, koja se k tomu u izboru vijesti i sadržaja pokazuje i potvrđuje ne kao nacionalna, nego kao uvelike antinacionalna, i kao nenarodna. Ona ne valorizira objektivno političke i svjetonazorske različitosti hrvatskoga društva ni biračkog tijela (kojega znatan dio živi izvan granica Hrvatske) niti odražava objektivne razmjere među svima onima koji ju plaćaju. Utoliko je riječ o aktivističkom mediju u službi točno određenih političkih opcija i svjetonazora.

Zbog svega toga zahtijevamo sljedeće:

1) Suspendiranje novinara Dragana Nikolića, smjenjivanje urednika Dnevnika HTV-a od 19. ožujka i svih odgovornih po vertikali za taj i takav i za druge uredničke promašaje na HRT-u.

2) Razrješenje urednika emisije NU2 Aleksandra Stankovića i postavljanje na njegovo mjesto čovjeka koji je blizak većinskim pogledima i naziranjima gledatelja i ukupne biračke i nebirračke populacije. Ako je Stanković mogao puna dva desetljeća, od godine trećejanarskog političkog preokreta, voditi tu emisiju kao nedodirljiva veličina, krajnje je vrijeme da tu emisiju vodi nepristranija i objektivnija osoba.

3) Ostale kadrovske i organizacijske promjene kako bi se Hrvatsku televiziju uskladilo s očekivanjima demokratske većine hrvatskoga političkog naroda i s njezinim ustavnim, zakonskim i statutarnim zadaćama.

U Zagrebu, prikupljanje potpisa dovršeno 27. ožujka 2021.

U ime svih potpisnika peticije, za autentičnost njezina sadržaja jamče:

general bojnik u miru **Ivan Tolj**

general bojnik u miru **Ivan Kapular**

admiral u miru **Davor Domazet Lošo**

prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general

prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak**

akademik **Josip Pečarić**

POTPISNICI:

dr. Miroslav Aberle

prof. dr. sc. Neda Aberle

Duško Abramović, Mississauga, Ont. Canada

Nevena Abramović, Mississauga, Ont. Canada

Kata Andrijević

Anton Antolović, Zagreb

Dragica Antolović, Zagreb

Helena Antolović, Zadar

Lovro Antolović, Zadar

Martina Antolović, Zagreb

prof. emeritus. dr. sc. Pero Aračić, Đakovo

akademik Ivan Aralica

dr. sc. Mato Artuković, povjesničar, Slavonski Brod

don Miljenko Babaić

Ante Babić, dipl. ecc.

Damir Babić, Borovo Naselje
Iva Babić, dipl. teolog
Ivana Babić, prof.
Marijan Babić, dipl. ecc.
Marijana Babić, prof. hrvatskog jezika i povijesti,
Mila Babić, mr. iur.
Nevenka Babić
Ilija Bagarić, dr. med.
Ante Bajlović, Zagreb
Josip Bajlović, Zagreb
Magdalena Bajlović, Zagreb
Marcelino Bajlović, Zagreb
Mario Bajlović, Zagreb
Martin /Ivo/ Baković
Zrinka /Marijan/ Baković
Ivan Banožić, Vinkovci
Marko Baotic, Work Preparation Manager
mag. iur. Ante Baraba
Josip Barbetti, dipl. ing., Milton, Canada
Tomislav Baričević, župnik
Ivan Barić
Ana Barišić, V. Gorica
Ankica Barišić, Poljska
Ante Barišić, Poljska
Ivica Barišić, Poljska
Mateja Barišić, Poljska
Miro Bartulica, Zagreb
Mira Tecilazić Bašić, sutkinja Županijskog suda u mirovini
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, nastavnica
Ivan Bastjančić, dipl. ing.
Darko Daran Bašić hrvatski branitelj, glavni urednik portala Hrvatsko nebo
Nikola Bašić pisac, Vis
prof. Tomislav Batinić, Sarajevo.

dr. sc. Zlatko Begonja, povjesničar
Lili Benčik, kolumnist, hrvatskepraviceblog.com
Joan Beram, St Ives, NSW Australia
Tomislav Beram, Sydney, Australia
Davor Bergam, Dubrovnik
Pasko Bete, Dubrovnik
Mate Bilić, Zagreb
Josip Bilić Prcić, odvjetnik
Stjepan (Vladimir) Biondić, mag. prava
dr. sc. Ante Birin, povjesničar
Anica Bobetić, Zagreb
Tomislav Bolanča, Zadar
Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
Dragan Bosanac, Borovo Naselje
Marin Bošković, dipl. ing. elektrotehnike
Tea Bošković, učiteljica razredne nastave
Ivan Bradvica, dipl. ing., književnik
Tomislav Brekalo, umirovljeni narednik HV i predsjednik HIKO (Hrvatska
iseljenička kulturna organizacija) Essen, NRW, Njemačka
Emilija Britčević, Split
Mladen Britčević, Split
general dr Kornelije Brkić
Ana Bulaja
Ante Bulaja, Sv. Nedjelja
Josipa Bulaja
Jure Bulaja, Sv. Nedjelja
Luka Bulaja, Sv. Nedjelja
Mara Bulaja
Marko Bulaja
Mateja Bulaja, Sv. Nedjelja
Matija Bulaja
Mihaela Bulaja, Sv. Nedjelja
Ruža Bulaja, Sv. Nedjelja
Vjeko Bulaja, Sv. Nedjelja

dr. sc. Miljenko Buljac
Adolf Buntić, Zagreb
Ana-Marija Buntić, Zagreb
Dubravka Buntić, Zagreb
Matej Buntić, Zagreb
Nika Buntić, Zagreb
Jadranka Burazin, prof., Split
Jozo Burazin, kap. duge plovidbe, Split
dr. Jure Burić, bivši župan i saborski zastupnik
Anđelko Burilo, Zagreb
Valentin Burilo, Vukovar
Mario Butigan, Nuštar
brigadir, Eduard Butijer, Dugo Selo
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Milan Ciliga, dipl. ing. el.
Petar Cvitanušić, Zagreb
general Ljubo Ćesić Rojs
izv. prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, Katolički bogoslovni fakultet
Jozo Ćuk, dugogodišnji predstavnik Hrvata u Australiji
general Mile Ćuk
Iljko Ćurić, Zagreb
Ivo Ćurić, Zagreb
Ana Ćurković, Zagreb
Ante Ćurković, Zagreb
Danijela Ćurković, Zagreb
Dijana Ćurković, Zagreb
Ivan Ćurković, Zagreb
Ivana Ćurković, Zagreb
Marko Ćurković, Zagreb
Petar Ćurković, Zagreb
Tihomir Ćurković, Zagreb
Jelena Ćurković Zagreb
Tomislav Ćurković, Zagreb
izv. prof. dr. sc. Ivica Čatić

Brane Čavar, Zagreb

Jozo Čavar, Vinkovci

Marinko Čavka, Knin

prim Jasna Čepin Bogović, dr. med.

don Lazar Čibarić

prof. dr. sc. Marin Čikeš, redoviti profesor u miru Sveučilišta u Zagrebu

Ante Čirko, Unna

prof. dr. sc. Alojzije Čondić, Katolički bogoslovni fakultet, Split

Željko Čorak, Borovo Naselje

Florijan Čulina, Zagreb

Ante Čulo, Sv. Nedjelja

Božo Čulo, Sv. Nedjelja

Fran Čulo, Sv. Nedjelja

Franjka Čulo, Sv. Nedjelja

Ivan Čulo, Sv. Nedjelja

Josip Čulo, Sv. Nedjelja

Luka Čulo, Sv. Nedjelja

Marija Čulo, Sv. Nedjelja

Mate Čulo, Sv. Nedjelja

Melita Čulo, Sv. Nedjelja

Petra Čulo, Sv. Nedjelja

Prof. dr. sc. Vera Čuljak

Srećko Čuljak

dr. sc. Ante Čuvalo, Ždrelac (Pašman)-Chicago

Ivica Daničić, Borovo naselje

mr. sc. Mladen Deletis

Diana Delonga

Franko Delonga

Ivo Delonga

Jadranka Delonga

Marina Delonga

Marko Delonga

Alen Distler, Borovo Naselje

Dragica Distler, Borovo Naselje

Ivan Distler, Borovo Naselje
Tihomir Distler, Borovo Naselje
Mario Divić, Imotski
Željko Dokonal, Borovo Naselje
admiral Davor Domazet Lošo
Zvonimir R. Došen, Kanada
dr. sc. Miro Dorešić
Zdenka Dorinko, Melbourne
Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog tjednika
Marija Dubravac, hrvatska pjesnikinja, Brisbane
Tomislav Dudić, Vukovar
Malkica Dugeč, književnica
Stipe Čipa Dukić, katolički svećenik
Viktor Dukić
Drago Duvnjak, dipl. ing. građ.
Jela Dužnović
Anđelko Đerek, pukovnik, Zagreb
Ljubomir Đukić, Vinkovci
prof. dr. sc. Neven Elezović
prof. dr. Damir Eljuga, predsjednik Hrvatske lige protiv raka, Karlobag
Ljerka Eljuga, dr. primarius, Karlobag
Adrijana Franjkić, Knin
Tomás Frkovic, Argentina
Stjepan Furdek, Sydney, Australia
Helena Galjer, Dubrovnik
Mladen Galić, dragovoljac Domovinskog rata, Split
Željko Galinović, Vinkovci
Zdravko Gavran, književnik
Gordana Gavranović, Borovo Naselje
Josip Gavranović, Borovo Naselje
Petar Gelo, Melbourne
Ivica Gilić, Borovo Naselje
Danica Glavaš
Vlado Glavaš

Krunoslav Gliha, umirovljenik, V.Gorica

Mladen Glowatzky, dipl. ing. građ.

Branko Govedarica, Dubrovnik

Violeta Grdić, Vukovar

Berislav Gregorić, predsjednik udruge policije branitelja Jastrebarsko

Zorica Gregurić, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji

Vukovara

Matija Grgat

Ivica Grgić, Osijek

Vinko Grgić, prof.

Nikša Grljević, Dubrovnik

Ruža Grozdanić, Zagreb

mr.sc. Marko Grubišić , predsjednik Hrvatskog društva političkih
zatvorenika,

professor emeritus Vinko Grubišić, dopisni član HAZU

Andelka Gverić, Zadar

Mile Gverić, Zadar

Ivica Hapan, Dubrovnik

Mirko Hasenay, Buenos Aires, Argentina

Branko Haubrich

prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general

Davor Hitri, Borovo Naselje

Stjepan Hodak, Sesvete

Željko Hodak, Borovo Naselje

Dragana Horg, Borovo Naselje

Vesna Horg, Borovo Naselje

Štef Horvat, Borovo Naselje

Krunoslav /Marijan/ Horvatić

Marija /Mato/ Horvatić

Marijan / Ivan/ Horvatić

Albin Horvatiček, književnik

Ivan Hovanjec, Vinkovci

Branko Hrkač, sam. umjetnik

Josip Hrkač, Borovo Naselje

Ivan Hrvoić, Kanada
Brigadir, Werner Ilic, Zagreb
Krešimir Ivanček, akad. slikar-grafičar
Jure Ivančić
Dubravko Ivanković, Vukovar
msc Želimir Ivanović, dipl. ing. el. tehn., dragovoljac, istočna Slavonija,
Sunja 91-92.
Mile Ivezić, Chicago
Zlata Ivezić, Chicago
Melita Obeid Ivezić, Chicago
David Ivić
Alen Jakumetović, Borovo Naselje
general Ante Jelavić
Tomislav Jelić, novinar, suradnik Hrvatskog tjednika, Zagreb
Ivana Jerčinović, dipl. ing. fizike
dr. sc. Marko Jerčinović
Marko Jovanović, Dubrovnik
Snježana Jukić, Zagreb
mr. sc. Neven Jurica, veleposlanik u miru
Barbara Jurić
Filip Jurić
Luka Jurić
Željko Jurić
Ante Jurilj, Borovo naselje
Janja Jurišić, Frankfurt
don Anđelko Kaćunko
Zaviša Kačić, prof.
Robert Kajfeš, Nova Gradiška
Branko Kalebić, Zagreb
Zlatko Kamen, Borovo Naselje
general Ivan Kapular, Zagreb
Edvina Maras Karačić, dr. med.
Mirko Karačić, dr. med.
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

akademik Andrija Kaštelan
Ivo Kedi, Virovitica
Ana Kirchmayer-Wonnemann, Njemačka
Marko Kljajić, umirovljenik, Vetovo
Nikola Knez, filmski redatelj
Mile Kokan, Split
Ante Kokotović, Penrith, Australia
Stipe Kokotović, Penrith, Australia
pukovnik Miljenko Kolobarić, predsjednik HVIDRA-Osijek
Zvonimir Kološnjaj, Borovo Naselje
Nikša Koncani, dipl. ing., Vodice
prof. dr. sc. Ivan Kordić
mons. dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
Ljudevit Kotnik, dipl. ing. str. u miru
Ante Kovač, Split
Davor Kovačević, Tomislavgrad
Pero Kovačević, pravnik, bivši zastupnik u Hrvatskom saboru
Mile Kožul, Zagreb
akademik Kuzma Kovačić
Mate Krajina, novinar
Zdenko Kraljević, Zagreb
Marija Krasnec Oršolić, Munchen
Zlatko Krasnec, Vukovar
Marijana Križan, Zagreb
Mirjana Kutle
general Marinko Krešić
Luka Krilić, povratnik iz iseljenništva
Vjekoslav Krsnik, publicist, neovisni komentator
fra Ante Kukavica
brigadir, Stjepan Kulić, Vinkovci
Milan Kurilj, Rijeka
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof. dr. sc. Ilij Kuzman
Boris Kuzmanovic, Greendale, WI SAD

Ivanka Kuzmanovic, Greendale, WI SAD
pukovnik Ivan Kvesić
Silvija Lažeta, dipl. iur., Zagreb
Jerko Lebo, voditelj građevinskih radova
Dragica Ledenko, Rijeka
Šime Letina
Josip Livasić, Sv. Nedjelja
Ive Livljanić, veleposlanik u miru
Ilija Lončar, Glavni tajnik IO HSK-a za Benelux, Nizozemska
Antonio Lovasić, Sv. Nedjelja
Djurdja Lovasić, Sv. Nedjelja
Josip Lovasić, Sv. Nedjelja
Kristian Lovasić, Sv. Nedjelja
Slavko Lovasić, Sv. Nedjelja
Stjepan Lovasić, Sv. Nedjelja
Tomislav Lovasić, Sv. Nedjelja
Helena Lovrić
Ivana Lovrić
Marija Lovrić
Petar Lovrić
Zdravko Lozar, Berlin
Anda Luburic
Zvonimir Luburić, Oakville Ont. Canada
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Marija Lukić, Velika Kapanica
Josip Lulić, Nova Gradiška
Božo Ljubić, Karlobag
Mira Magaš, umirovljenica
doc. art. Marko Magdalenić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
Blažena Magdić, umirovljenica
Ivan Magdić, časnik HV-a u mirovini
Diana Majhen
Marijan Majić
mr. Hrvoje Majhen

Veselko Malekinušić, Borovo Naselje
Vesna Maletić
Mijo Maljković, inovator, Požega
mr.sc. Ivan Mance, Zagreb
Ankica Mandarić, dipl. ecc. u mirovini, Mostar
Jasna Mandić, Zagreb
Krešimir Mandić, Zagreb
Zdravko Mandić, Zagreb
Radoslav Marić, MD
Zvonimir Marić, sveučilišni profesor u miru
Hrvoje Markasović, Vinkovci
Verica Marković, Vukovar
general Mladen Markač, Zagreb
brigadir, Ivan Markešić
Marija Markić, CTC
Marinko Markić, Toronto
Slobodan Markić, P. Eng
Josip Maršić
Tonko Martinis
Goran Marunček, Vinkovci
Verica Marunček, Vinkovci
Zoran Marunček, Vinkovci
Pater Vinko Maslač, Dubrovnik
Maro Masle, Dubrovnik
Mario Matančević, Borovo Naselje
Hrvoje Mateša
Josip Mateša, Vodice
Vedran Matić, Borovo Naselje
Ante Matić, Borovo Naselje
Ante Matijević, Split
Franjo Matošević, Zagreb
Cecilija Matuško
Goran Mazić, Dubrovnik
Berislav Medić, Vinkovci

mr. sc. Božo Medić
general dr. sc. Miroslav Međimorec
Blaž Mešin, dipl. ing., Zagreb
Mike Ivan Mikec
general Mladen Mikolčević, Nova Gradiška
prof. dr. Luka Milas, znanstvenik i sveučilišni profesor u miru
Ljerka Milas, prof.
Zvonko Milas, Zagreb
Drago Miota, Virovitica
Marija Miota, Virovitica
Ljiljana Mišljenac, Bijelo Brdo
Marija Modrić, Zagreb
Marica Morić, Split
Anđa Mrđen, Borovo Naselje
Gorostas Mrđen, Borovo Naselje
Marin Mrđen, Borovo Naselje
Igor Naletilić, Borovo Naselje
Stjepan Njergeš, Borovo Naselje
Danka Nematic
prof. dr. sc. Milan Nosić
Javor Novak, hrvatski književnik i publicist, član Upravnog odbora HKV-a
Alfred Obranić, dipl. ing. u miru
Darko Omrčen, dipl. ing. elektrotehnike
Oreč Željko, Zagreb
Ivica Orešković, Zagreb
Josip Osrečki, Vinkovci
Mario Marcos Ostojić
Ivan Ozanic, Oakville, Kanada
Snježana Patko, Vukovar
dr. Ing. Marijan Papić, Vancouver, B.C., Canada
Miroslav Papić, dipl. ing. stroj., član HNES-a, Zagreb
Milan Pavich Vukina, Lukovčak
mr. Alojz Pavlović, dipl. ing., književnik

Ljiljana Pavlović, Borovo Naselje
Mladen Pavković, novinar i publicist
Vladimir Pavletić, Generalski Stol
prof. dr. sc. Davor Pavuna
Ankica Pečarić, prof.
akademik Josip Pečarić
Dragutin Peček, Zagreb
Ivan Penava, gradonačelnik Vukovara
Miroslav Penava, Požega
Željko Penava, Molvice
Stipan Perić, dipl. oec., Tomislavgrad
Anto Periša
Franjo Miroslav Perkovic, dipl. arh., Zagreb
dr. sc. Damir Pešorda, književnik
Alojzije Petracic, umirovljenik
Mr. sc. Andrija Petrović, projekt manager, Zagreb
Ivan Petrović, Borovo Naselje
Marinko Pezer, Zagreb
Stipo Pilić, prof.
Silvio Pinter, Vinkovci
Tomislav Pipunić, Melbourne, Australia
Nenad Piskač, književnik
Mile Pletikosa, P. Eng.
Katica Plišić, Bern
Miljenko Plišić, Bern
Ivo Poljak
Tomislav Poljičanin, Borovo Naselje
Siniša Posarić, književnik
general Ivica Primorac
Vera Primorac, književnica
Mladen Prkačin, HRVI, Solin
prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak
general Željko Prpić, dipl. ing. str. u mirovini
Silvija Pršlja, Zagreb

mr. sc. Sonja Radionov, dipl. ing.

Ivo Radman, Velika Gorica

pukovnik, Damir Radnić, Zagreb

Marko Radoš, Zagreb

Ante Rakić

prim. Miljenko Raos, dr. med.

brigadir, Ivan Rašić, Zagreb

Ante Rašić, Osijek

Pero Rašić, Borovo Naselje

dr. sc. Stjepan Razum, povjestničar i arhivist

Antonio Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja

Božidar Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja

Petra Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja

Ruža Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja

Danijel Rehak, predsjednik društva logoraša

Branko Reić, dipl. ing. građ.

Danijel Rimac, Borovo Naselje

Antun Rom, Glina

Josip Romić, Nova Gradiška

general Renato Romić, Virovitica

Neda Rosandic Saric - veleposlanica u miru

Herve Rousseau, Francuz iz Zagreba

Božidar Ručević, dipl. inž. u miru iz Zagreba

Zorica Rukavina, prof., Zagreb

prof. emerit. Zvonko Rumboldt, Split

Ivica Rupčić, Vinkovci

Iva Sablić, Borovo Naselje

Zoran Sablić, Borovo Naselje

dr. rer.soc.oec., Blaženko Segmanović

Marija Senjić, Sesvete

Niko Senjić, Sesvete

Velimir Slavić, Vinkovci

dr.sc Goran Slipac, Zagreb

Marija Skender, Sydney, Australia

Josip Skender, Sydney, Australia
Jakov Skočibušić, prof., umirovljeni veleposlanik, Split
Masa Skondro Vrzina, Sydney, Australia
mr. sc. Marina Skrobica
Dubravka Smiljan
Ivica Smiljan
Davorin Smokrović
Renato Smokrović, Starigrad-Paklenica
Željko Soldo inž. el., Zagreb
prof. emeritus dr. sc. Ivo Soljačić
Stefan Sosa, Bad Liebenzel, Germany
Damir Stahor, Dubrovnik
Mirko Strabic
Dominik Stamać, dipl. ing. u mirovini
dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUD-a
Edvin Strgačić LLB Pravni fakultet Zagreb, owner of Can Cro Accounting
business Toronto
Vera Strgačić, dipl. ing., Farmaceutski Fakultet Zagreb, University of
Toronto, Faculty of Education
Zoran Strmota, Vinkovci
Ante Šare, dipl. ing. elektotehnike
Stanko Šarić, dipl. ing., glazbenik
Jagoda Šećer, Split
Stjepan Šešelj, književnik
Ilija Šikić, pjesnik
general Željko Šiljeg, Zagreb
Dobroslav Šimović, dipl. iur.
Mario Škegro, Ivankovo
Dipl. ing. Ivica Škiljo
Ivan Šmit, Borovo Naselje
mr. sc. Niko Šoljak, predsjednik Hrvatskog svjetskog sabora
Stjepan Šooš, Bad Liebenzel, Germany
Zoran Šorli, Vinkovci
Nikola Štedul

st. brigadir, Marinko Štrbac, Novoselac
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Krešimir Tičić, dipl. ing. arh., arhitekt i pisac
Đuro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
Kap. Eduard Tkalcic, Hong Kong
dr. sc. Marko Tokić, Mostar
Benjamin Tolić, filozof i publicist
general Žarko Tole, Split
general Ivan Tolj, književnik
Josip Tolj, mag. iur, odvjetnički vježbenik
Jozo Mario Tolj, katolički svećenik u miru
Mato Toman, Bjelovar
Alen Tomašević, Dubrovnik
Rudi Tomić
Danijel Tordinac, Borovo Naselje
Goran Trdin, Osijek
Damir Tučkar, dipl. inž.
Stjepan Tuđman, dipl. ecc.
Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. građ.
mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom državnom saboru
Vera Uglešić, prof.
Ivan Valek, arhitekt
Zvonimir Veselje, Borovo Naselje
prof. emer. dr. sc. Ivica Veža
Đuro Vidmarović, prof.
Paula Viher, Križevci
brigadir Ilija Vincetic, Zadar
Zdravko Vlaić, dipl. ing., Zagreb
Margarita Vrbanović, prof.
Stjepan Vrbanović
Domagoj Vrčak, Zagreb
Krešo Vujević
Antonio Vukan, Borovo Naselje
Danijel Vukasović, Dubrovnik

Ivan Vukić
Krešimir Vukić
Marija Vukić
Tomislav Vuković, novinar
Ante Vukušić, Dubrovnik
Darko Vukušić, Dubrovnik
Mirjana Vrsalović, mag. farm.
Miljenko Zadro, Borovo Naselje
Zlatko Zaoborni, Borovo Naselje
Ana Zeko, Baška Voda
brigadir Marinko Zelenika, Zagreb
Darko Zlodi, Zagreb
brigadir Drago Zrinušić, Zadar
Vlasta Zubčić, dizajner, Zagreb
Zlatko Zubković, Vinkovci
mr. Miljenko Žagar, veleposlanik u miru
Ana Žanić, Vinkovci
Nikša Žarak, Dubrovnik
Kata Žarko, S. Kraljevec
Marko Žarko, S. Kraljevec
Nediljko Žarko, S. Kraljevec

GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

OTVORENO PISMO PREDSJEDNICIMA DRŽAVE, SABORA I VLADE RH

Poštovani g. Predsjedniče RH,
Poštovani g. Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani g. Predsjedniče Vlade RH,

Željeli bismo Vas upozoriti na besmisao današnjeg obilježavanja “antifašističkog ustanka” u Srbu. To je na žalost postao službeni događaj u RH jer tu predstavu u Srbu svakog 27. srpnja podupire i plaća naša država, a na njoj sudjeluju i predstavnici Vlade RH i Hrvatskog sabora. Naime prije točno 80 godina u Srbu, Borićevcu, Brotnji i okolnim selima u Lici, a onda i u Drvaru i Grahovu u BIH, isključivo Srbi pobili su najmanje 400 isključivo Hrvata civila. Ubojice su bili četnici i komunisti koji su trebali u dogovoru s talijanskim fašistima “očistiti” te krajeve od hrvatskog stanovništva. Ubili su i dva katolička svećenika Waldemara Maksilijana Nestora i Jurja Gospodnetića, a poznato je da su u tom krvavom pohodu stradali i svi članovi obitelji Ivezić, među kojima i mala djeca. I kako se to može nazvati antifašizmom? Pa to je bio doslovno pravi fašistički pokolj. I zar to treba slaviti?

Poštovani, učinite nešto da se zabrani ovo veličanje zločina.

Ovim potpisivanjem zajedničkog pisma na najviše adrese u državi u tu svrhu želimo svrnuti pozornost odgovornih i sveukupne naše javnosti na besmisao ovog okupljanja u Srbu. Mislimo da je došlo vrijeme da se stane na kraj svim lažima i konačno sva naša hrvatska tragična povijest istinito predstavi sadašnjim i budućim naraštajima.

S poštovanjem
Ivan Aralica, akademik
Josip Pečarić, akademik
Vlado Košić, sisački biskup
Ivan Tolj, general HV

SUPOTPISNICI:

Andrej Dujella, akademik
Kuzma Kovačić, akademik
dr. sc. Vinko Grubišić, Dopisni član HAZU
dr. sc. Mato Artuković, povjesničar
prof. dr. sc. Marin Čikeš
dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Slavko Kovačić, umir. sveuč. prof.
dr. sc. Stipe Kutleša
dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjestničar
dr. sc. Darko Richter, Donji Laduč
dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUDD-a
prof. emer. Dr. sc. Zvonimir Šeparović
dr. art. Ivana Tanovitski
red. prof. art. Đuro Tikvica
dr.sc. Ivica Veža, professor emeritus
Dusko Abramovic, Toronto
Nevena Abramovic, Toronto
don Miljenko Babić
Marijan Babić, dipl.oec
Ante Babić, dipl.oec
Nevenka Babić
Marijana Babić, prof.
Iva Babić, dipl. teolog

Marija Sara Babić, student
Ilija Bagarić, dr. med., Požega
Zdravko Ban
Ana Barišić
Ivo Barišić
Vladimir Biondić
Vide Blažević stroj.teh. Dubrovnik – umirovljenik
Damir Borovčak, dipl.ing., povijesni istraživač i publicist, Zagreb
Ivan Bradvica, književnik
don Lazar Čibarić
Ružica Čavar, oec
don Ivan Delić
Zvonimir R. Došen
Tomislav Držić
Marija Dubravac
Ante Dujmić, umirovljeni HRVI
Vera Đurenc
Mladen Galić, umirovljeni HRVI Domovinskog rata
Petar Gelo
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Krunoslav Gliha , umirovljenik
Vinko Grgić, prof.
Nikola Grubisic, Zagreb
Branko Haubrich, iur.
Stjepan Hodak Sesvete
Branko Hrkač, dragovoljac Dom. obrambenoga rata
Josip Jović, publicist
Zaviša Kačić, prof.
don Anđelko Kaćunko
ing. Kokan Mijo (Mile), Split
Ljudevit Kotnik, dipl.ing., u miru, hrvatski branitelj, dragovoljac, časnik
HV- a
Ivana Krišto, mag.oec

fra Ante Kukavica, kapucin
Mladen Leko, Canberra, Australija
Ive Livljanić, veleposlanik u miru
Anda Luburic
Ivana Madunić, oec
Mijo Maljković, inovator iz Požege
Ankica Mandarić, dipl ECC u mirovini, Mostar
Stipe Marić, Mostar
Marija Markić, CTC
Marinko Markic, Toronto
Slobodan Markić, P. Eng.
Josip Maršić
Mirko Mihalj
Jelena Mikulić, dipl.oec
Tomislav Mikulić
Marko Milić, mag. prava
Ružica Milić, mag. primarne edukacije
Milivoj Mlikota, Split
Ivan Mrčela, umirovljenik, Zagreb
Mladen Pavković, novinar i publicist
Stipan Perić dipl.oec
Demokrita Perić
Danijela Perković, oec
Alojzije Petracic
Dubravko Pižeta, ing. el.
Vera Primorac, književnica
Branko Reić, dipl. ing. građ.
Božidar Ručević, diplomirani inženjer u miru
Milivoj Raboteg, Kučice
Marija Senjić
Niko Senjić
Elvira Skelin
Dominik Stamać, dipl.ing.prom.
Mirko Strabic

Ante Šare, dipl. ing.
Stanko Šarić
Dobroslav Šimović
Ivica Škiljo, dipl.inž.
Nikola Štedul, diplomirani profesor filozofije i političkih znanosti
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., književnik iz Knina
Ruža Tomić,
Goran Trdin
Zvonimir Josip Tumbri, dipl.ing.grad.
Damir Tučkar, dipl ing., Zagreb
Stjepan Tuđman
mr. sci. Gordana Turić, dipl. inž.
Vera Uglešić, prof.
Mislav Vedriš
Miljenko Žagar, prof. saborski zastupnik i veleposlanik u miru
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Mijo Žarko
Luka Žarko
Matej Žarko

“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

I HRVATSKA VLAST SLAVI OKRETANJE NA RAŽNJU SVEĆENIKA

Prije godinu dana poslali smo Otvoreno pismo Predsjednicima Države, Sabora i Vlade RH kojim smo upozoriti na besmisao obilježavanja “antifašističkog ustanka” u Srbu. Mislio sam da nam vlast nije odgovorila na njega pa gledam po portalima spominju li to naši poznati kolumnisti.

Mladen Pavković piše što je o Srbu pisala Savka Dabčević Kučar:

Evo, što je Savka Dabčević-Kučar doživjela u Srbu! | Bez Cenzure

Zvonimir Hodak piše:

Srb je vid zajedničke borbe?!

Potpredsjednica Vlade RH tvrdi: “Brezovica, Banski Grabovac i Srb su zajednička borba i otpor srpskog i hrvatskog naroda...”. To kaže drugarica Šimpraga. Djevojčica na traktoru. Druge djevojčice u “plavom kaputiću” se samo rijetki sjećaju. Znači kada su u srpnju 1941. g. u Srbu na ražnju okretali Don Juru Gospodnetića, to je za “djevojčicu s traktora” bio vid zajedničke borbe “hrvatskog i srpskog naroda”. Lili Benčik na fjesu britko i jasno odgovara na biblijsko pitanje što se je tog dana 27. srpnja 1941. g. dogodilo u mitskom Srbu? “Dogodilo se ubojstvo 37 članova hrvatske obitelji Ivezic u Brotnji, koje su počinili Srbi-četnici”. Nakon masakra sve pobijene pobacali su u čuvenu Dabinu jamu, duboku 20 metara, a široku jedan metar. I taj čin Hrvateki su godinama “slavili” kao “Dan ustanka”. A “ustali” su samo četnici i talijanski fašisti, inače čvrsti saveznici u Drugom svjetskom ratu. Jadranka Kosor je, kao oktroirana premijerka, izdvojila oko dva milijuna “ustaških” kuna za

obnovu spomenika ovom zločinu. Odlazili su tamo i premijeri, predsjednici, Mesić, jugonostalgičari... Tamo se moglo iz prve ruke doznati ono što zna svaki bolje "obavešten" orjunaš, a što Vučić i Šešelj danas potvrđuju.

Vučić je pročitao u svojoj svesci da more nije hrvatsko nego Jadransko. Nakon toga ispravlja ga Šešelj. To je onaj drug Voja s Filozofskog faksa u Zagrebu. On kaže: "More nije Jadransko nego srpsko!". Ej, bre, more! Evo nam dokaza da je sve relativno.

<https://kamenjar.com/hodak-vucica-uhititi-rashititi-i-vratiti-kuci/>

Hodak ne spominje odgovor vlasti na naše Otvoreno pismo. Ali iz teksta Lili Bemčik vidi se njihov odgovor:

Hrvatska je prekinula sve državno-pravne sveze sa SFRJ, a Vlada RH daje 70 000 kuna za obilježavanje Dana ustanka , praznika SFRJ. Pa u kojoj državi živimo? Zašto smo se razdruživali?

Mi hrvatski porezni obveznici ne želimo da se iz Proračuna plaćaju jugoslavenski praznici!

I još jedan apsurd, Vlada je 13.05 2010.godine odobrila iz proračunskih zaliha 2.163.267 kuna za obnovu spomenika u Srbu. Vlada Republike Hrvatske pristala je na ultimativni zahtjev potpredsjednika Vlade Slobodana Uzelca koji da je time uvjetovao ostanak stranke SSDS u vladajućoj koaliciji. Kažnjivi i za svaku javnu moralnu osudu, čin kojim se ruga hrvatskoj suverenosti.

<https://bezcenzure.hr/vlad/srb-sramotan-odnos-vladajucih-prema-hrvatskom-narodu-i-drzavi-hrvatskoj/>

Kako to?

Pa očito je da i poslije našeg pisma vlast i dalje financira slavljenje okretanja na ražnju Don Juru Gospodnetića u Srbu, za što Potpredsjednica Vlade RH tvrdi kako su *zajednička borba i otpor srpskog i hrvatskog naroda*.

Odgovor je jasan. Ne može biti jasniji,

Zato evo tog prošlogodišnjeg Otvorenog pisma još jednom:

OTVORENO PISMO PREDSJEDNICIMA DRŽAVE, SABORA I VLADE RH

Poštovani g. Predsjedniče RH,

Poštovani g. Predsjedniče Hrvatskog sabora,

Poštovani g. Predsjedniče Vlade RH,

Željeli bismo Vas upozoriti na besmisao današnjeg obilježavanja “antifašističkog ustanka” u Srbu. To je na žalost postao službeni događaj u RH jer tu predstavu u Srbu svakog 27. srpnja podupire i plaća naša država, a na njoj sudjeluju i predstavnici Vlade RH i Hrvatskog sabora. Naime prije točno 80 godina u Srbu, Borićevcu, Brotnji i okolnim selima u Lici, a onda i u Drvaru i Grahovu u BIH, isključivo Srbi pobili su najmanje 400 isključivo Hrvata civila. Ubojice su bili četnici i komunisti koji su trebali u dogovoru s talijanskim fašistima “očistiti” te krajeve od hrvatskog stanovništva. Ubili su i dva katolička svećenika Waldemara Maksilijana Nestora i Jurja Gospodnetića, a poznato je da su u tom krvavom pohodu stradali i svi članovi obitelji Ivezić, među kojima i mala djeca. I kako se to može nazvati antifašizmom? Pa to je bio doslovno pravi fašistički pokolj. I zar to treba slaviti?

Poštovani, učinite nešto da se zabrani ovo veličanje zločina.

Ovim potpisivanjem zajedničkog pisma na najviše adrese u državi u tu svrhu želimo svrnuti pozornost odgovornih i sveukupne naše javnosti na besmisao ovog okupljanja u Srbu. Mislimo da je došlo vrijeme da se stane na kraj svim lažima i konačno sva naša hrvatska tragična povijest istinito predstavi sadašnjim i budućim naraštajima.

S poštovanjem
Ivan Aralica, akademik
Josip Pečarić, akademik
Vlado Košić, sisački biskup
Ivan Tolj, general HV

SUPOTPISNICI:

Andrej Dujella, akademik
Kuzma Kovačić, akademik
dr. sc. Vinko Grubišić, dopisni član HAZU
dr. sc. Mato Artuković, povjesničar
prof. dr. sc. Marin Čikeš
dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Slavko Kovačić, umir. sveuč. prof.
dr. sc. Stipe Kutleša
dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjestničar
dr. sc. Darko Richter, Donji Laduč
dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUDD-a
prof. emer. Dr. sc. Zvonimir Šeparović
dr. art. Ivana Tanovitski
red. prof. art. Đuro Tikvica
dr.sc. Ivica Veža, professor emeritus
Dusko Abramovic, Toronto
Nevena Abramovic, Toronto
don Miljenko Babaić
Marijan Babić, dipl.oec
Ante Babić, dipl.oec
Nevenka Babić
Marijana Babić, prof.
Iva Babić, dipl. teolog

Marija Sara Babić, student
Ilija Bagarić, dr. med., Požega
Zdravko Ban
Ana Barišić
Ivo Barišić
Vladimir Biondić
Vide Blažević stroj.teh. Dubrovnik – umirovljenik
Damir Borovčak, dipl.ing., povijesni istraživač i publicist, Zagreb
Ivan Bradvica, književnik
don Lazar Čibarić
Ružica Čavar, oec
don Ivan Delić
Zvonimir R. Došen
Tomislav Držić
Marija Dubravac
Ante Dujmić, umirovljeni HRVI
Vera Đurenc
Mladen Galić, umirovljeni HRVI Domovinskog rata
Petar Gelo
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Krunoslav Gliha , umirovljenik
Vinko Grgić, prof.
Nikola Grubisic, Zagreb
Branko Haubrich, iur.
Stjepan Hodak Sesvete
Branko Hrkač, dragovoljac Dom. obrambenoga rata
Josip Jović, publicist
Zaviša Kačić, prof.
don Anđelko Kaćunko
ing. Kokan Mijo (Mile), Split
Ljudevit Kotnik, dipl.ing., u miru, hrvatski branitelj, dragovoljac, časnik
HV- a
Ivana Krišto, mag.oec

fra Ante Kukavica, kapucin
Mladen Leko, Canberra, Australija
Ive Livljanić, veleposlanik u miru
Anda Luburic
Ivana Madunić, oec
Mijo Maljković, inovator iz Požege
Ankica Mandarić, dipl ECC u mirovini, Mostar
Stipe Marić, Mostar
Marija Markić, CTC
Marinko Markic, Toronto
Slobodan Markić, P. Eng.
Josip Maršić
Mirko Mihalj
Jelena Mikulić, dipl.oec
Tomislav Mikulić
Marko Milić, mag. prava
Ružica Milić, mag. primarne edukacije
Milivoj Mlikota, Split
Ivan Mrčela, umirovljenik, Zagreb
Mladen Pavković, novinar i publicist
Stipan Perić dipl.oec
Demokrita Perić
Danijela Perković, oec
Alojzije Petracic
Dubravko Pižeta, ing. el.
Vera Primorac, književnica
Branko Reić, dipl. ing. građ.
Božidar Ručević, diplomirani inženjer u miru
Milivoj Raboteg, Kučice
Marija Senjić
Niko Senjić
Elvira Skelin
Dominik Stamać, dipl.ing.prom.
Mirko Strabic

Ante Šare, dipl. ing.
Stanko Šarić
Dobroslav Šimović
Ivica Škiljo, dipl.inž.
Nikola Štedul, diplomirani profesor filozofije i političkih znanosti
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., književnik iz Knina
Ruža Tomić,
Goran Trdin
Zvonimir Josip Tumbri, dipl.ing.građ.
Damir Tučkar, dipl.ing., Zagreb
Stjepan Tuđman
mr. sci. Gordana Turić, dipl. inž.
Vera Uglešić, prof.
Mislav Vedriš
Miljenko Žagar, prof. saborski zastupnik i veleposlanik u miru
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Mijo Žarko
Luka Žarko
Matej Žarko

Vidjeti: J. Pečarić, *General Ivan Tolj*, dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf>

Sada potpisnici i supotpisnici mogu biti zadovoljni kada znaju da ih vlast ne ignorira već im je odgovorila na Otvoreno pismo, zar ne?

Josip Pečarić

MOJA ANKICA, ZAGREB, 2023.

MOJA ANKICA 2.

U tekstu MOJA ANKICA posebno sam naglasio govor mog matematičara Larsa Erika Perssona:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37055-akademik-pecaric-moja-ankica>

I njemu su javili za Ankicu pa je i on izjavio svoju sućut:

Subject: My deepest support

Date: Sun, 22 Oct 2023 08:59:27 +0200

From: Lars-Erik Persson <larserik6pers@gmail.com>

To: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dear my friend Josip

I heard from Sanja that your dear wife passed away. I can not do much in this heavy situation for you but I will hereby submit my most heartily Pers(s)onal condolences, sympathy and support to you, Ivana, Dilda and Andela with families..

I feel that I got even closer to you and your nice family when I contributed to the writing of the article about outstanding Josip and his nice family:: <https://files.ele-math.com/articles/mia-22-73.pdf>

Your friend for ever

Lars-Erik

<https://www.larserikpersson.se/>

Ali njoj je najdraža sućut koju je objavio njen bivši ravnatelj Ante Beljo:

In memoriam: Ankica Pečarić

POSTED 21. LISTOPADA 2023. HŽD

Poštovani članovi i prijatelji Hrvatskog žrtvoslovnog društva, javljamo Vam da je supruga akademika Josipa Pečarića, gđa Ankica Pečarića blago u Gospodinu preminula u četvrtak. 19. 10. 2023. u 76-oj, godini života nakon duge i teške bolesti.

Pogreb drage pokojnice bit će u utorak. 24. 10. 2023. u 12:30 sati iz mrtvačnice na Mirogoju.

Termin svete mise zadušnice bit će objavljen na pogrebu

POČIVALA U MIRU BOŽJEM!

Škabrnja – 17. lipnja 2007. godine – završna sjednica Četvrtog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa: Ankica Pečarić, Ivan John Prcela, Katarina Pavičić, fra Andrija Nikić, Joja Ricov, Duška Crmarić Tomašić, Vera Valčić Belić... /foto arhiva HŽD/

Uvijek je bila velika podrška svome suprugu, vjerna prijateljica, supruga, majka i baka... Ne postoji konferencija ili znanstveno putovanje na kojemu je akademik Josip Pečarić bio bez svoje supruge Ankice...

U ime Hrvatskog žrtvoslovnog društva, izražavamo iskrenu sućut obitelji Pečarić, kćerkama Đildi, Ivani i Anđeli njihovim obiteljima i ostaloj tugujućoj rodbini.

Ante Beljo, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva

Franjo Talan, dopredsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva

<https://viktimologija.com.hr/wp/in-memoriam-ankica-pecaric/>

Beljo je Ankici bio izuzetno drag i rado bi nam pričala kako je znao na jednom znanstvenom skupu sjajno odgovarati na pitanja za koja je tvrdila da su bila nedobronamjerna. Ja sam bio u Australiji tako da je ona sudjelovala bez mene.

Poznato je kako su Hrvati Kanade dali uistinu nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske i njenoj demokratskoj izgradnji. Čak je stvoren mit o "Norvalskoj četvorki" ("Norvalska Hrvatska"):

<https://www.vecernji.ba/kolumne/moze-li-poput-suska-u-ratu-kanadski-hrvat-u-miru-pokrenuti-oluju-1048033>) koja je osmislila strategiju uspostave neovisne Hrvatske, tj. njih četvorica Gojko Šušak, Ante Beljo, Anton Kikaš i fra Ljubo Krasić, a spominje se i dopisni član HAZU prof. dr. sc. Vinko Grubišić, su od Tuđmana napravilo ustašu. Jasno je da je onima koji ne vole ni samu pomisao na neovisnu Hrvatsku svaka takva država jedino može biti ustaška, genocidna i sl. Tako su tijekom Domovinskog rata pa sve do danas govorili o Tuđmanovoj ustaškoj državi, hrvatski branitelji su zapravo ustaše itd. Čini mi se da im je pričao u tome kako je "Titov general" postao ustaša bila itekako važna da bi opravdali sebe i to što su podržavali ono Titovo o Savi koja će prije poteći uzvodno nego će Hrvati dobiti svoju državu.

Sama činjenica da su Norvalsku četvorku izabrali kao "krivce" za Tuđmanovo domoljublje svim hrvatskim domoljubima izaziva veliko poštovanje prema njima. A takvo poštovanje oni su svojim radom doista i zaslužili.

<https://www.hkv.hr/o-nama/lanovi/71-ante-beljo.html>

Beljo je tražio da počnem i pisati o mojoj Boki ono što sam znao govoriti u javnim nastupima i te tekstove sam objavljivao u tiskovinama HIC-a i Matice hrvatskih iseljenika. Dovoljno je pogledati samo moju knjigu „Borba za Boku kotorsku“ i vidjeti koliko je takvih članaka dano u njoj. Ali on nije stao na tome. Zbog rada na povijesti Bokeljskih Hrvata u HIC je zaposlio i moju suprugu Ankicu, a radno mjesto joj je bilo u Hrvatskom institutu za povijest. To je dogovorio s tadašnjim ravnateljem dr. sc. Mirkom Valentićem.

Suradnja s povjesničarima u Institutu, sudjelovanja na znanstvenim skupovima bila je itekako značajna za Ankičin i moj rad. Zapravo možemo slobodno reći kako je uloga dr. Valentića i Belje velika u nastanku knjiga:

J. Pečarić, *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konclogorima*, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

J. Pečarić, *Srpski mit o Jasenovcu II /: O Bulajićevoj ideologijigenocida hrvatskih autora*, Element, Zagreb, 2000.

A. Pečarić and J. Pečarić, *Strossmayerova oporuka*, HAZU, Zagreb, 2002.

J. Pečarić, *Brani li Goldstein NDH?* Zagreb, 2002.

Naime, poslije objave prve od tih knjiga otišli smo u Australiju gdje su me pozvali sa Sveučilišta u Adelaideu. Ankica je morala dati otkaz uz dogovor da je ponovo zaposle u HIC-u kada se vratimo. Ali tada je došlo do promjene vlasti i povratka jugoslavenske opcije na vlast. Žrtva je bio Beljo koga su na svakakve načine i ucjene uspjeli ukloniti s pozicije ravnatelja Hrvatske matice iseljenika, a uz njega je stradala i Ankica koja se više nije mogla zaposliti.

Međutim ono što smo radili tijekom njenog boravka u Institutu omogućilo je nastanak tih knjiga. Moglo bi se reći i mog boravka jer mi je zbog tog

rada dr. Valentić nudio posao u HIC-u. Naravno, ipak sam ja matematičar, ostao sam na Sveučilištu i iz Australije došao na promociju u akademika 2000. god.

Danas Ante Beljo predsjednik Hrvatskoga žrtvoslovnog društva pa je u tom svojstvu i poslao gornju obavijest.

U njoj se spominje i misa bez točnih podataka jer u vrijeme tiskanja osmrtnice za njih nismo znali. Danas znamo:

SVETA MISA ZADUŠNICA SLUŽIT ĆE SE U CRKVI BLAŽENE DJEVICE MARIJE REMETINEC-BLATO U UTORAK 24.10.2023. U 18:30 SATI.

Slika koju su dali je sa Četvrtog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa koji se održavao u Zagrebu i Škabrnji. Slika je iz Škabrnje, dijela Kongresa koji sam ja zatvorio.

Objavljen je i Zbornik radova u kome je i moj tekst koji dajem u Prilogu.

Kako sam u prvom dijelu teksta dao neke sućuti koje su nam uglavnom poslali moji matematičari čini mi se da je nepravedno ne dati još neke. Kako ih je bilo puno daje izbor samo među onima koje sam dobio e-mailom:

Date: Thu, 19 Oct 2023 07:33:11 +0200

From:biskup@biskupija-sisak.hr

O dragi Josipe,

Moja sućut i iskrena molitva za Ankicu! Idem baš na misu pa ću je spomenuti u molitvi! A Tebi želim Božju utjehu i mir!

+Vlado

Date: Thu, 19 Oct 2023 05:38:28 +0000

From:Gordan Grlić-Radman

Primi moju iskrenu sućut, dragi prijatelju! Nebeski anđeli bili joj na napomoć! Poćivala u miru Boćjem!

Gordan

Date: Thu, 19 Oct 2023 06:03:21 +0000

From:ćeljko Tanjić

Poštovani akademiće, moja iskrena kršćanska sućut. Gospodin joj podario mir i radost nebeskoga kraljevstva, a Vama i cijeloj obitelji neka daruje vjere i nade u ponovni susret i snage za svaki novi dan. Poćivala u miru Boćjem. Pokoj vjećni daruj joj Gospodine.

ćeljko Tanjić

rektor

Hrvatsko katolićko sveućilište

Date: Thu, 19 Oct 2023 09:28:27 +0200

From:Nevenka Buhin

Dragi moji svi Pećarići moje duboko saućešće. S kolikom ste ju ljubavi svi njegovali, to je tako rijetko. Vi ste svi moji borci i moj uzor. Ono malo koliko sam ju upoznala bila je prekrasna i jedinstvena osoba. Odgojili ste prekrasne ljude. Preteško vam je ali vjerujem da imate puno prelijepih uspomena koje će vam malo olakšati vać gubitak.

Date: Thu, 19 Oct 2023 17:21:12 +0200

From:ćeljko Lenić

Poštovani akademiće Pećarić,

primite molim Vas moju duboku sućut zbog Vaćeg gubitka.

Znajte da niste sami i da osim obitelji, imate uza sebe brojne Hrvate, u svakom trenutku!

Slobodno se obratite ukoliko bilo što trebate, rado ću Vam pomoći na bilo koji način.

Date: Thu, 19 Oct 2023 17:46:11 +0200
From:Ivan K

Poštovani i dragi gospodine akademiče Pečariću,
Stigla je vijest da se Vaša cijenjena supruga preselila Gospodinu! Koliko god bio privremen, rastanak s dragom i voljenom osobom kakva je supruga uvijek je težak i pun tuge! No, osim tuge, naša nam vjera govori da je Vaša cijenjena supruga Ankica prešla svom Dobrom Pastiru na „obilne pašnjake [...] gdje smrti, ni boli, ni tuge više nema“! Vjera i nada u budućnost s dragim Bogom i sa svetima utjeha su i snaga u takvim teškim trenucima! Uz molitve za Vašu suprugu, želim Vama i obitelji izraziti iskreno kršćansko i ljudsko suosjećanje, moleći dragoga Boga da Vama i Vašoj obitelji udijeli utjehu i snagu u teškim trenucima!
Naša liturgija kaže da se „vjernima život mijenja, a ne oduzima“ te se čvrsto nadamo i vjerujemo da je i Vaša draga supruga Ankica u zajedništvu s Bogom i svim svetima! Ta vjera neka Vam bude oslonac i potpora!
S poštovanjem,
Ivan Karlić

Date: Thu, 19 Oct 2023 17:50:06 +0200
From:margarita vrbanovic

Draga obitelji, tako sam nježno voljela našu Ankicu. Neka je anđeli ponesu u zagrljaj Svevišnjemu. I ovo ljeto je bilo falilo jer se nismo svi okupili kod nas. Dao vam dobri Otac snage da izdržite tugu. Prikazati ću sv. Misu .
Vaši Stjepan i Mira

Date: Thu, 19 Oct 2023 18:24:54 +0200
From:Ante Kukavica

Štovani i dragi Professore

Duboka i iskrena sućut prigodom smrti drage Vaše supruge iskrena sućut iskazati svoju blizinu i duhovnu podršku.. Bila Vam je Vam je, vjerujem, velika podupirateljica i pratilja na Vašem napornom putu za toliki Vaš rad i zauzetost na svim sektorima znanstvenog i profesionalnog i društvenog života.

U ovom momentu, kao nikad, moramo sebi posvijestiti kako naš život nije zatvoren samo u vrijeme i prostor, nego i s Bogom, koji nadilazi ovo vremenito i prelazi u Vječno, u ispunjenje u Božjoj punini. *„I dok nam se raspada dom ovozemnog boravka, stječe se vječno prebivalište u nebesima. Jer što bi nam koristilo što smo se i rodili kad ne bismo imali sreću zadobiti spasenje“* od ovog prolaznog i zadobiti ono vječno u Bogu, gdje je vaša štovana Supruga vjerujemo sigurno i dospjela.

Neka joj je za sve podvige, napore i trpljenja velika hvala, a dragi Bog nagrada u Punini života i zagrljaju neizmjerne ljubavi.

Sa štovanjem fra Ante Kukavica, kapucin iz Karlobag

Date: Thu, 19 Oct 2023 20:59:11 +0200

From:Anđelko Kaćunko

Dragi brate, iznenađen sam preseljenjem tvoje drage Ankice - primi moju iskrenu ljudsku i kršćansku sućut i prenesi moje suosjećaje svima svojim. Sve vas nosim molitveno u mislima i srcu, a sutra ću vas se sjetiti u svetoj misi u 18,00 sati.

Neka tvoju Ankicu anđeli povedu pred lice Svevišnjega, a On neka joj bude nagrada za sve dobro što je u životu učinila.

Neka u Gospodinu nađe vječni pokoj i radost!

Svima veliki pozdrav i blagoslov!

IThu, 19 Oct 2023 21:21:45 +0200

FMiljenko Babaic

Poštovani Josipe,

Neka joj je radost vječna u Kristu Gospodinu. Preporučujem u molitvi njenu dušu Bogu svemoguću u.

Tebi i obitelji iskrenu sućut.

Don Miljenko Babić

Date: Thu, 19 Oct 2023 22:34:47 +0200

From:Marko Franovic

Dragi moj Josipe,

Primi moje najiskrenije saučešće radi tvoje Ankice. Znam kroz što sada prolaziš i jako mi je žao. Drži se, prijatelju moj.

Date: Fri, 20 Oct 2023 09:08:04 +1000

From:Maria Dubravac

S ONU STRANU RIJEKE

*Ti strpljivo čekaš s onu stranu rijeke
Ugledati jedra bijele lađe moje.
Kad zaplovim k tebi kroz vode daleke,
Kormilom će ravnat' mile oči tvoje.
Živjet ćemo skupa u blaženom miru,
Daleko od suza, nevolje i muke.
Gdje olujnog vjetra bijesi ne dopiru -
Moj brod će se njihat' sred nebeske luke.
I bit ćemo sretni u cvjetnome vrtu
Gdje ljiljani krasni nikada ne venu,
Gdje "Hosana!" vječni srce pjevat' želi,
Gdje duša uživa radost neviđenu.
Čekaj me, draga, s onu stranu rijeke,
Krenula je lađa na put, u daljinu.*

*Nazirem ljepotu obale daleke,
Pristanište zadnje - vječnu Domovinu.*

Marija Dubravac

Dragi naš poštovani prof. Pečariću!

Neka vam dobri Bog bude utjeha u teškoj žalosti povodom smrti vaše supruge, majke i bake. Tješite se – ona je sada u ljepšem mjestu u koje ćemo svi jednoga dana krenuti. Iskrena sućut cijeloj obitelji, posebno vama! (Čuvajte zdravlje, Domovina vas još dugo treba!)

B.B. Marija Dubravac

Date: Fri, 20 Oct 2023 09:08:34 +0200

From: Josip Jović

Dragi Josipe, moja iskrena sućut Tebi i tvojima. Gospođa Ankica mi je ostala u lijepom sjećanju. Tvoja jutrošnja objava me prenerazila. I ja sam bez supruge ostao prije četiri godine. Znam koliko je teško ostati bez nekoga a kim si postao jedno.

Date: Fri, 20 Oct 2023 09:51:59 +0200

From: Gordana turic

...I otrt će svaku suzu s očiju.

te smrti više neće biti,

ni tuge, ni jauka,

ni boli više neće biti...

(Otk, 21, 4).

Poštovani gospodine akademiče Pečarić,

Izražavajući Vam svoju iskrenu kršćansku sućut, zazivam Presvetu Majku Božju, da Vas u Vašoj boli utješi. Neka vam utjehom bude činjenica, da bi - zbog objektivno teškog zdravstvenog stanja pokojnice - vjerojatno ona dugoročno samo jako patila. Neka ju dragi Bog uzme u Svoje naručje!

Uvjerena sam, da je Vaša obitelj, kao i naša Hrvatska, u Vašoj Ankici dobila još jednog zagovornika u Nebu.

U mislima i molitvama sam s Vama.

Gordana Turić

Date: Fri, 20 Oct 2023 10:02:30 +0200

From: Vinko Puljić

Poštovani profesore dr. Pečariću,
dragi Josipe.

Reče joj Isus: "Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?" Odgovori mu: "Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!"

Iv 11,25-27

Čvrsto vjerujem u uskrsnuće Kristovo, Vaše Ankice i svih dragih preminulih i svih nas!

U toj vjeri, čvrstoj nadi i Kristovoj ljubavi izražavam Vam prijateljsku sućut i upućujem molitvu za Vas, Vašu obitelj i Vašu dragu Ankicu!

Pokoj vječni daruj joj Gospodine!

Date: Fri, 20 Oct 2023 10:59:26 +0200

From: ivana.sesar

Poštovani prof. Pečariću,

primite moju najdublju i najiskreniju sućut zbog odlaska Vaše drage Ankice... I sama sam nedavno izgubila majku, dr.sc. Dubravku Sesar, prof. emeritu i suradnicu HAZU, vrhunsku filologinju, ali iznad svega domoljupku, koja Vas je iznimno cijenila i bila, poput mene, potpisnica svih Vaših inicijativa.

"Naši" odlaze, a mi ćemo se još malo ovdje muvati, pa polako za njima... Dolaze nova vremena, novi ljudi... kao da je naše prošlo. Umorili smo se, ostarili, pa samo možemo bolno pratiti vlastito odustajanje od ideala, borbe i otpora, i povući se u svoju tišinu. Vi ste jedini koji nije položio oružje... zato mi je preteško na srce pao Vaš gubitak. Tu ranu na duši ništa ne može zaliječiti.

Neka Vas Gospodin osnaži do ponovnog susreta s Vašom vjernom ženom, a nju neka odmori i ispuni radošću kako bi Vas mogla dočekati onakva u kakvu ste se zaljubili: lijepa, dobra, zdrava, mlada... baš stvorena za Vas!

S poštovanjem i zahvalnošću za sve što neumorno činite za naš narod i domovinu, još jednom iskrena sućut Vama i cijeloj obitelji,

Ivana Sesar Babić

Subject: Sućut

Date: Fri, 20 Oct 2023 11:21:56 +0000

From: Rektorat <rektorat2@unicath.hr>

Poštovani akademike Pečariću,
u prilogu je izraz sućuti rektora Hrvatskog katoličkog sveučilišta prof. dr.
sc. Željka Tanjića.
S poštovanjem,
Ured rektora/Rector's Office
Hrvatsko katoličko sveučilište/Catholic University of Croatia

KLASA: 008-01/23-02/080
URBROJ: 498-03-01-01-23-005

Akademik Josip Pečarić
Jarušića 19
10000 Zagreb

Zagreb, 19. listopada 2023.

Poštovani akademike Pečariću,

u ime akademske zajednice Hrvatskoga katoličkog sveučilišta, izražavajući Vama i cijeloj obitelji poslovanu gospode Anke, Vaše supruge, u ovom trenutku rastanka od nje, iskrenu i duboku kršćansku sućut, uz osobitu zahvalnost Gospodinu za ulog rjezina plodnoga života, ispunjeni smo nadom da će ju nebeski Otac nagraditi za sve dobro koje je činila. Vama i Vašoj obitelji molimo od Gospodina puno snage i nade koja nas hrabri i jača na našem životnom putu.

Gubitak supruge i majke obitelji ostavlja prazninu koju je nemoguće ispuniti. Neka Vas utješi vjera i molitva, blizina Vaših dragih i prijatelja te neka Vam Gospodin pruži snagu i hrabrost u daljnjim životnim koracima. Naša misao i molitva su s Vama u ovim trenucima tuge i gubitka.

Počivala u miru Božjem!

S poštovanjem,

REKTOR

prof. dr. sc. Željko Tanjić

Date: Fri, 20 Oct 2023 11:33:31 +0200

From:Ivica Brešić

Josipe,

primi sućut od prijatelja iz Livna. Ne čujemo se često ali te često spominjemo u našim razgovorima. Sad kad ti je teško mislimo na tebe i suosjećamo koliko znamo zamisliti kako ti je.

Ne znam tko će od nas biti na sprovodu zato ti pišemo ovako da znaš da smo tu uz tebe!

NEKA JOJ JE LAKA HRVATSKA ZEMLJA I POKOJ DUŠI NJENOJ!

Date: Fri, 20 Oct 2023 15:44:02 +0200

From:dvidmarovic

Dragi Josipe,

Veoma me ožalostila vijesti o smrti Tvoje poštovane supruge Ankice.

Nosim ju u sjećanju kao vrijednu, pametnu i samozatajnu ženu.

Znadem da Ti je u ovim trenutcima vrlo teško, ali kao vjernik uvjeravam

Te kako je gospođa sada u jednoj boljoj životnoj dimenziji.

Bratski i prijateljski,

Đuro Vidmarović²⁸

²⁸ Predstavljena knjiga "Hrvati Boke kotorske kroz povijest-sjećanja i zaboravi"

PREDSTAVLJENA KNJIGA "HRVATI BOKE KOTORSKE KROZ POVIJEST-SJEĆANJA I ZBORAVI"

DONJA LASTVA (IKA)

Date: Fri, 20 Oct 2023 14:19:34 +0000
From: Stjepan Razum <srazum@arhiv.hr>

Josipe! Povodom smrti Tvoje supruge Ankice izražavam Tebi i Tvojim obitelji iskrenu sućut. Danas sam ju kod sv. Mise spomenuo Gospodinu, da ju primi u svoje Nebesko Kraljevstvo. U novom životnom razdoblju želim Ti jakost i Božji blagoslov. Srdačno, Stjepan Razum

Date: Fri, 20 Oct 2023 15:41:27 +0000
From: Dusko Abramovic

Poštovani i Cij. Prof. Pečarić, poštovana vaša obitelj!
Jučer sam primio šokirajuću, tužnu i bolnu obavijest, o preranom gubitku vaše supruge Ankice !

04.04.2012.

Donja Lastva, (IKA) – U Domu kulture “Josip Marković” u Donjoj Lastvi održano je 3. travnja predstavljanje knjige “Hrvati Boke kotorske kroz povijest-sjećanja i zaboravi”, zagrebačkog intelektualca Đure Vidmarovića. O knjizi su govorili predsjednik Hrvatske krovne udruge “Dux Croatorum” Zvonimir Deković, Miomir Abović, profesor književnosti i novinar Dux radija Adrijan Vuksanović.

Knjiga tematski obrađuje tri cjeline. Jedna je dokazivanje autohtonosti hrvatskog naroda i kulture na crnogorskom primorju, napose u Boki kotorskoj. Druga tematska cjelina tiče se bespoštednog negiranja te autohtonosti, ma sa koje strane i ma na koji način to negiranje dolazilo. Treća tematska cjelina vezana je za uviđanje pojave autocenzure u pogledu nacionalne pripadnosti i sklonosti zamjene etnonima Hrvat nekim drugim nazivima, nekad nazivom Jugoslaven, a danas nazivom Bokelj. Na stranicama knjige Đure Vidmarovića zrcali se sve bogatstvo kulture bokeljskih Hrvata kroz vjekove, rečeno je na predstavljanju.

Knjiga sadrži radove koje je Đuro Vidmarović tijekom niza godina objavljivao u raznim publikacijama kao i radove raznih autora (Marjan Diklić, Jakša Fiamengo, don Dejan Turza, o. Jozo Milanović, don Ante Baković, Željko Brguljan, Vanda Babić, Ankica i Josip Pečarić, Nedjeljko Mihanović, fra Petar Bezina i dr.) na tematiku Hrvata u Boki.

Molimo da Vi, i svi članovi vaše poštovane obitelji, primite nasu iskrenu u duboku sućut, u ovim vrlo teškim momentima vašeg života!

Neka joj bude laka naša Hrvatska zemljica, uz vječni sanak, u miru Božjeg blagoslova !

U mislima sa vama i vašom obitelji, sa štovanjem,

Nevena & Duško Abramović sa sinovima,

Toronto- Mississauga Ont.

Date: Sat, 21 Oct 2023 07:46:16 +0200

From: Branko Haubrich

Iskrena sućut uvaženoj obitelji Pečarić.

Neka dragi Bog primi u svoje okrilje pokojnu Ankicu. Cijela obitelj osjetit će ovaj odlazak supruge, majke i bake koji je nenadomjestiv jer ostavlja neizbrisiv trag svima u obitelji. Uvaženi akademiče, znam kako će Vam biti potrebno prilagoditi se na odlazak vaše supruge. Dobri Bog svakome od nas stavlja breme kušnje upravo onoliko koliko svatko pojedinačno može nositi. Znam da imate snage nosite se sa kupnjom koja će od sada biti vaša vjerna pratilja.

Želim da znate da niste osamljenih te kako puno ljudi misli na Vašu obitelj a posebno na Vas koji toliko značiti svojoj domovini ali i svjetskoj znanosti.

Date: Sat, 21 Oct 2023 09:14:53 +0200

From: Davor Pavuna

Voljeni nas Josipe,

Tebi i cijeloj Tvojoj Obitelji naša iskrena sućut,

Uz Molitve i Ljubav za Tvoju, sad Božju, Ankicu.

Pokoj joj Dusi.

Uz Bog I Hrvati!

Tvoj Davor Pavuna

I cijela obitelj

ISat, 21 Oct 2023 10:07:05 +0200
Ffra Andrija Nikić <nikic.andrija@tel.net.ba>

HRVATSKA AKADMEIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI I
HRVATSKO KULTURNO DRUŠTVO NAPREDAK U SA SJEDIŠTEM
U MOSTARU
88000 MOSTAR
e-mail: nikic.andrija@tel.net.ba
Br. 83./2023.

OŽALOŠĆENOJ OBITELJI JOSIPA PEČARIĆA

Hvaljen Isus i Marija!

Ožalošćeni Josipe,

*Saznao sam da je preselila u vječnost vaša draga, plemenita, dobra i
nezaboravna supruga i majka, vjerna Ankica Pečarić.*

Odmah sam se pomolio za pokoj njezine duše!

*Vašim srcima, ožalošćeni Josipe i djeco želim krila da iz ovoga
prolaznoga svijeta, uz Božju snagu, poletite u svijetlo ljubavi Božje.
Ankica je vjerovala da je uskrsnuće naša vjera, ponovni susret naša nada,
molitva znak naše ljubavi i odanosti.*

*Vama iz obitelj, obiteljima rodbine i prijateljima puno životne snage,
a Ankici Pečarić vječni pokoj u krilu Očevu želi
fra Andrija Nikić, predsjednik
Humac, 20. listopada 2023. god.*

Date: Sat, 21 Oct 2023 11:06:17 -0400

From: Bobo Mostarac

*Dragi Josipe i obitelj,
Primite našu duboku sućut, povodom preranog odlaska vaše drage
Ankice.
Pokoj vječni daruj joj Gospodine,
Svjetlost vječna, neka joj svijetli.
Počivala u Božjem miru.*

Znamo da vam je teško i osjećate prazninu, ali morate biti sretni, da vam je dragi Bog dao Ankicu, da bude dio vašeg života, a bili smo svjedoci, da je i ona bila sretna, jer je i ona bila dio vašeg života.

Neka vam bude utjeha i snaga u vjeri:

Dok srce plače, vjera tješi!

Uz puno Božjeg blagoslova:

<http://www.andiesisle.com/ThisBlessingIsForYou.html>

Vaši u molitvi Bobo i Marija Markić

Date: Sat, 21 Oct 2023 17:45:21 +0200

From: danilo.djurovic

Dragi moj prijatelju, akademiče Joško Pečariću. Čitajući ovaj Tvoj e/meil, mnogo sam razmišljao o Tebi, Tvojjoj dragoj, sada pok. supruzi Ankici i Vašoj djeci. Nesporno je da svako ko se rodi mora otići sa ove Planete. Nesporno je da se ljudi drugačije osijecaju i ponašaju kada izgube svog dragog bračnog druga. Nesporno je da će fizički nedostatak Tvoje supruge Ankice i drage majke Tvoje djece, biti težak, ali ipak mislim u ovim trenucima Tvoje-Vaše boli da imate velike privilegije. Draga, pok. Ankica i danas i uvijek dokle ima Vas ce biti tu sa Vama, Njen lik i sva dobra dijela niko ne može izbrisati, sto Vas i pored sve tuge treba činiti sretnima, jer si Ti imao velikog životnog prijatelja sa kojim (kojom) si stvorio divnu djecu. To su darovi od Boga koje ne može svako blagodariti. Zato u ovoj tuzi Te molim, radi Njene Duše, da je ne oplakuješ u bolima, jer bi Njenu Dušu to povrijedilo. Ona je u zasluženom Raju a tamo nema suza, već se svaki onaj koji tamo dođe raduje jer je tu radost zaslužio čineći dobra dijela u ovoj zemaljskoj, neponovljivoj prolaznosti. U svakom slučaju, prvo zahvala Bogu da ste se našli čineći životne blagodari, i da je Ona sada tamo odakle Vas posmatra i za Vas se moli. Neka joj je viječna hvala, nek počiva u zasluženom Miru i neka je dragi Anđeli čuvaju. Jos jednom uz iskrenu sućut želim Vas sve pozdraviti, Tvoj prijatelj iz Kotora-Montenegro, prof. dr sci. Danilo A. Durović

Date: Sat, 21 Oct 2023 18:44:02 +0200

From:Kuzma Kovačić

Dragi Josipe s obitelji!

Ožalošćeni tužnom viješću o preminuću Tvoje drage supruge, Vaše majke, bake i sestre, poštovane gospođe Ankice, molimo Vas, primite u ovom teškom času Vaše duboke boli i tuge izraze naše prijateljske, kršćanske sućuti i blizine.

Molimo Gospodina da primi u radost Života vječnoga dragu i poštovanu gospođu Ankicu, a Vama da podari utjehu i snagu u postojanoj nadi. S Vama smo,

Vaši Kuzma i Barbara Kovačić s obitelji

ISat, 21 Oct 2023 16:59:31 +0000 (UTC)

FVlado Glavas

Dragi Joža,

čitajući ove tvoje riječi o pokojnoj dragoj izaziva suze na očima, posebno o vašoj ljubavi i obiteljskoj potpori jedno drugom, ljubavi koja može biti primjer svakom bračno paru u Hrvatskoj pa bi i stanje u Hrvatskoj bilo puno bolje nego što je danas.

Bog joj udijelio mirno i vječno počivalište u zemlji Hrvatskoj za koju je uz svoga dragog muža cijeli život živjela, a tebi dragi Joža i tvojoj dragoj obitelji, Bog vam udijelio mir u duši a tebi da izdržiš ovaj šok i da ti DA snagu kako bi mogao nastaviti u ostvarenju svojih plemenitih planova i ciljeva!!!

To vam od srca žele,

Vlado i Danica Glavaš

Date: Sun, 22 Oct 2023 16:45:39 +0200

From:Sanja Spužević

Poštovani i dragi naš profesore,

jako me potresla vijest da je gospođe Ankice preminula.

Sjećam se svih momenata sa dragom Ankicom i kad smo se prvi put upoznale na 5. Hrvatskom matematičkom kongresu u Rijeci.

Ja sam imala tremu, jer sam tad prvi put srela većinu ljudi iz naše divne ekipe nejednakosti. Naravno, u tom trenutku sam se osjećala kao da svi sve znaju bolje od mene i jedina utjeha mi je bila gospođa Ankica, s kojom sam sjedila često u pauzama i osjećala se kao da mi je mama tu.

Neki dan, kad sam čula ovu tužnu vijest, pričala sam kolegici Gotovac s Katedre o gospođi Ankici, a ona meni kaže: pa čak sam i ja čula za Ankicu. Svi znamo da vam je u ovom trenutku jako teško, ali svi smo mi jedna velika obitelj i imate sve nas uz vas.

S vama smo u mislima.

Primite moju iskrenu sućut.

Date: Sun, 22 Oct 2023 17:16:47 +0200

From: Anto Orlovac

Iskrena Vam kršćanska sućut i molitvena blizina, poštovani akademice, u povodu smrti drage Vam supruge. Plemenitu pokojnicu rado uključujem u svoje molitve, a Vama molim snagu od Boga da Vas ovaj gubitak ne obeshrabri.

U molitvi s Vama, s poštovanjem,

Anto Orlovac, svećenik

Subject:sućut > RE: Fwd: MOJA ANKICA

Date: Sun, 22 Oct 2023 18:01:48 +0200

From: Damir Borovčak

Dragi Joško i tugujuća obitelji,

Ražalostila me obavijest o smrti Tvoje supruge i vjerne suputnice Ankice. Uvijek vedra i topla osoba, pomalo samozatajna, ali ustrajna u Tvojim životnim bitkama sa nepravdama koje su činjene našoj, Tvojim i njezinoj domovini Hrvatskoj, ali i Vašoj obitelji i napose Tebi osobno. Rijedak je primjer da je netko toliko vrijedan za svoju Hrvatsku na znanstvenom polju, a kao takav priznat i štovan u svijetu, a kod kuće cijela desetljeća zanemarivan i prešućivan isključivo zbog svog patriotizma i ljubavi za

domovinu. Sav taj jad i muku nosila je i Tvoja Ankica zajedno s Tobom, možda još i više od Tebe, jer su žene osjetljivije, osjećajnije i krhkije na nepravdu.

Vjerujem da je ta nepravda upućena prema Tebi, sigurno teško pogađala i Ankicu. Ali sigurno je bila ponosna na svog supruga, neukrotivog i prkosnog akademika Joška, koji je bio matematičko politički nepogrješiv. Na svoj si satirički način, znanost matematike i nejednakosti okrenuo si protiv političkih laži i podvala, kako bi dokazao, pokazao i ismijao izdajice svog naroda. U svemu tome na nevidljiv način sudjelovala je i Tvoja vjerna supruga Ankica.

Znam da ste imali i radosnih trenutaka u životu, i sada kad Ankica odlazi u Vječnost Božjeg Mira i Pravednosti treba se sjećati baš takvih radosnih ovozemaljskih zajedničkih samo lijepih trenutaka. Neka Ti oni daju utjehu, spokoj da si imao tako vjernu suputnicu, dobru ženu i majku vaše djece.

A Ankici neka Gospodin udjeli dio svog Kraljevstva, kako je i obećao „idem vam potražiti mjesto“.

Počivala u miru Božjem, i neka joj svijetli Svjetlost vječna.

Cijeloj obitelji iskrena sućut.

Snježana i Damir Borovčak

Josip Pečarić

**LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP
ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023**

**LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP
ŠIMUNIĆ 6.**

(Nadopuna prof. Elezovića)

Dobio sam nadopunu od prof. Elezovića:

Subject: Re: Fwd: LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I J
ŠIMUNIĆ,,(Zahvala prof. dr. sc. Veri Čuljak)
Date: Fri, 6 Oct 2023 13:36:18 +0200
From: Neven Elezović
To: pecaric@element.hr

Dragi Joško,

kako Verica kaže, dobrodošao tamo gdje pripadaš. Impresivno je vidjeti na vrhu liste četvoricu s originalnog popisa editora MIE! I mala nadopuna, i ja imam zajednički rad sa Srivastavom. Preko njega, Tebe i Agarwala imam tri grane grafa do Erdoša duljine 3.

Pozdrav, Neven

Naime ja sam u prvom tekstu dao radove s prof. Srivastavom s liste mojih radova. Prof. Elezović ima s njim i rad:

N. Elezović H. M. Srivastava & Ž. Tomovski, Integral representations and integral transforms of some families of Mathieu type series, Volume 19, 2008 - Issue 7 Pages 481-495.

Inače sva moja četiri časopisa koja su na svjetskim listama tiska njegova izdavačka kuća i on je itekako imao problema zbog toga. A njegov „Element“ izdaje još takvih časopisa.

Zapravo Neven me je mogao ispraviti i kada sam u Zahvali prof. Čuljak napisao:

*Sva trojica s najviše radova Agarval, O'Regan i Srivastava su u uredništvu časopisa *Mathematical Inequalities and Applications* koji je bio prvi hrvatski matematički časopis na SCIE listi.*

Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi. Međutim Srivastava je i uredništvu časopisa *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) koji je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu.

U povodu 66. rođendana prof. Elezovića tiskana je knjiga:

J. Pečarić, *Prof. dr. sc. Neven Elezović*, Zagreb, 2021. str. 461.

Iza posvete tiskan je tekst koji pokazuje da je on itekako povezan s temom o kojoj pišem jer se FAH IDIOTI lako prepoznaju upravo na pitanjima Jasenovca, Stepinca i ZDS:

Teško možemo naći nekoga tko na takav način proslavlja svoj 66. rođendan. Primljen mu je zajednički znanstveni rad s kolegom dr. sc. Nikolom Banićem u izvrsnom međunarodnom časopisu o metodi TVOR. Članak je njemu samo još u nizu znanstvenih radova, ali je od velike važnosti za hrvatsku državu jer je tom metodom dokazano nešto što svi znaju, ali zbog sluganskog karaktera hrvatskih političara ne smije se to i pokazati. Naime radi se o popisu žrtava Jasenovca koji se koristi u dokazivanju navodne genocidnosti hrvatskog naroda, a zapravo o prikrivanju stvarnih zločinaca i njihovih zločina i u 2. Svjetskom ratu i u Domovinskom ratu. Jučer, uoči njegovog rođendana o tome su on i kolega Banić govorili na Podcastu Velebit:

https://www.youtube.com/watch?v=j2d7IY_a4W4

O tome su objavljeni i tekstovi u najnovijem broju Hrvatskog tjednika.

Zapravo, nisam siguran da će oni koji imaju vlast u svojim rukama biti sretni zbog ovoga. I do sada je profesor Elezović imao niz sličnih „zahvalnosti“ od vladajućih svih boja. Neven nije samo doprinio kao član moje znanstvene grupe, koja bez njega sigurno ne bi postala tako značajna u svjetskoj matematici, već je omogućio da u njegovoj izdavačkoj kući specijaliziranoj za matematičke i tehničke knjige tiskam i svoje publicističke knjige.

Predstavljanje knjige „Je li političarima kriva matematika“ S druge strane mi s kojima je surađivao u znanstvenom radu malo smo mu se odužili prije šest godina s međunarodnom konferencijom i u njegovu čast:

Conference Mathematical Inequalities and Applications 2015 Mostar, Dedicated to the 60th birthdays of Professors Neven Elezović, Marko Matić and Ivan Perić, November 11-15, 2015

Zapravo neobično je što smo mu se odužili i mi i Sveučilište u Mostaru, a ne I Zagrebačko sveučilište. Iz RH imali smo samo problema i oko te konferencije. Kako nisam mogao završiti knjigu o njemu povodom ove obljetnice rođena, o tim i drugim problemima moći će te vidjeti kada bude gotova ta knjiga, Zato ću ovaj tekst završiti njegovim životopisom s te konferencije koji je dala u svom Uvodnom predavanju na Konferenciji prof. dr. sc. Sanja Varošaneć;

Introductory lecture

Životopis

Neven Elezović je rođen 10. veljače 1955. u Zadru. Osnovnu školu

pohađao je u Šibeniku i Splitu. Gimnaziju je završio 1973. u Splitu. Studij

matematike završio je u tri godine, diplomiravši u siječnju 1977. na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu s radom *Dvoetaпно stohastičko programiranje*. Nakon diplomiranja radio je kratko kao nastavnik na Matematičkoj gimnaziji u Zagrebu a od rujna 1977. zaposlen je u Zavodu za primijenjenu matematiku Elektrotehničkog fakulteta u Zagrebu, odnosno današnjem Fakultetu elektrotehnike i računarstva. Radi najprije na mjestu asistenta. 1986. god. izabran je za docenta, 1991. god. u zvanje izvanrednog profesora, 1998. u zvanje redovitog profesora te 2003 u trajno zvanje redovitog profesora.

Govori engleski a služi se francuskim jezikom. Oženjen je i ima dvoje djece.

Poslijediplomski studij iz matematike na Sveučilištu u Zagrebu upisao je 1977, a 1981. stekao naziv magistra obranivši magistarski rad *Cilindrične mjere*. Doktorirao je 1985. obranivši doktorsku disertaciju s naslovom *Cilindrične mjere na tenzorskim produktima Banachovih prostora i slučajni linearni operatori*.

Područje znanstvenog rada Nevena Elezovića je teorija mjere, teorija vjerojatnosti, funkcionalna analiza, teorija operatora, klasična analiza, specijalne funkcije. Dosad je objavio 60 znanstvenih radova u međunarodnim časopisima.

Bio je voditelj znanstvenog projekta *Vjerojatnosne mjere na beskonačnodimenzionalnim prostorima i primjene, bilateralnog projekta Fractional calculus, higher transcendental functions and applications te projekta Ocjene integrala, suma i integralnih transformacija*.

Član je Seminara za nejednakosti. Suosnivač je Seminara za klasičnu analizu.

Objavio je značajan broj visokoškolskih i srednjoškolskih udžbenika i priručnika iz matematike (preko 50 naslova) te stručnih radova (preko 20 radova).

Pokretač je i glavni urednik u časopisu *Journal of Classical Analysis* (od 2012). Suosnivač je i tehnički urednik pet međunarodnih časopisa, *Mathematical Inequalities and Applications* (od 1998), *Operators and Matrices*, *Journal of Mathematical Inequalities* (od 2007), *Differential*

Equations and Applications (od 2009), Fractional Differential Calculus (od 2011).

Pokretač je i urednik u metodičkom časopisu Matematika i škola.

Osnivač je i glavni urednik u nakladničkom poduzeću Element koje je u 25 godina objavilo više od 500 naslova, većinom u području matematike.

Uveo je ili redefinirao sadržaj mnogih kolegija na FER-u, poput predmeta Linearna algebra, Stohastički procesi, Kompleksna analiza, Vjerojatnost i statistika, Diskontna matematika 1 i 2. Napisao je osam udžbenika za student FER-a.

Držao je predavanja iz deset različitih kolegija na dodiplomskom studiju na FER-u. Predavao je devet kolegija na poslijediplomskim i doktorskim studijima PMF-a i FER-a.

Održao je preko trideset predavanja na kongresima i seminarima za nastavnike srednjih škola.

Vodio je dva magistarska i četiri doktorska rada.

Bio je predstojnik Zavoda za primijenjenu matematiku FER-a u četiri mandata, 1990.-1992., 1992.-1994., 1996.-1998. i 1998.-2000.

Bio je predsjednik povjerenstva za upis studenata na FER. Član je Matičnog odbora za matematiku od 1995 do 2003. te ponovo od 2013 god. Član je državnog povjerenstva za natjecanja iz matematike od 1982 god, predsjednik tog povjerenstva u dva mandata.

Hobi: filatelija, numizmatika i bridž. Posjeduje najveću filatelističku zbirku hrvatske filatelije u razdoblju od 1914 do 1945 god. Odličan igrač bridža, tajnik Hrvatskog bridž saveza u dva mandata. Sudjelovao je pet godina u kvizu Brojke i slova na državnoj televiziji.

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/24984-akademik-pecaric-66-rodendan-dr-sc-nevena-elezovica>

O njemu puno govori već samo Kazalo:

PROF. DR. SC. BRANKO JEREN, PREDGOVOR	15
METODA „TVOR“	17
VIŠE NEMA DVOJBE JASENOVAČKI POPIS ŽRTAVA LAŽAN JE I ODRŽAVA GA SAMO POLITIKA	19
NEVEN ELEZOVIĆ, NE POSTOJI NIKAKVA VJEROJATNOST DA JE JASENOVAČKI POPIS ŽRTAVA ISTINIT	20
NIKOLA BANIĆ, TVOR: MATEMATIČKA METODA KOJA POTVRĐUJE SUMNJE U MASOVNU PREVARU MREŽNOG JASENOVAČKOG POPISA	24
ZAHVALA NIKOLI ŠTEDULU I NE SAMO NJEMU	31
PRILOG: ZAHVALA PREDSJEDNIKU RH	36
DR. STJEPANDIĆ O PISMU PREDSJEDNIKU RH	39
PRILOG, PISMO PREDSJEDNIKU RH	42
PISMA MINISTRU VANJSKIH POSLOVA	46
MATKO MARUŠIĆ, JOSIP PEČARIĆ, POPIS JASENOVAČKIH ŽRTAVA JE NETOČAN; UPRAVO SU ZNANSTVENO DOKAZANE NJEGOVE NELOGIČNOSTI KOJE UPUĆUJU DA JE VELIKIM DIJELOM IZMIŠLJEN	69
ODGOVOR DON MILJENKU BABAIĆU	80
"LEGALISTI" I "REVIZIONISTI"	82
PRILOG: MIROSLAV TUĐMAN, ZNANSTVENI RAT "LEGALISTA" I "REVIZIONISTA" PRLJAVE ZNANOSTI	84
"LEGALISTI" I "REVIZIONISTI" 2.	88
PRILOG: ZVONIMIR HODAK, ZA JUGONOSTALGIČARSKI VIRUS JOŠ DUGO NEĆE BITI IZUMLJENO CJEPIVO	90
ČETNIČKA KOALICIJA, JASENOVAC I ZDS	95
CROATIA: WWII JASENOVAC CAMP TRUTH JUST GOT AN ALLY IN EXACT SCIENCE	97
PANIKA U HRVATSKOJ I SRBIJI ZBOG ZNANSTVENOG DOKAZA O JASENOVAČKOJ LAŽI	101
PORFIRIJEVA MITOMATIKA PROTIV NEUMOLJIVE MATEMATIKE	106

PROF. ELEZOVIĆ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA 107
(...)

Primijetiti ću da smo o radu prof. Elezovića i dr. Banića TVOR pisali nas dvojica sa Stanfordovih lista najutjecajnih hrvatskih znanstvenika prof. dr. sc. Matko Marušić i ja.

Taj rad je dan u knjizi:

J. Pečarić, *Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić*, Zagreb, 2021. str. 444.

Dajemo ga i u Prilogu.

Rad smo poslali na puno adresa. Ali – očekivano – hrvatski političari ne smiju ni pomisliti na takvu istinu jer daju ogromna sredstva da se očuva Jasenovačka laž sadržana u „Velikosrpskoj brojci Goldsteinovih i Drže Mihailovića“.

Zagovornici „Velikosrpske brojke Goldsteinovih i Drže Mihailovića“ ili mitomani kako ih je nazvao Igor Vukić protestirali su uredništvu časopisa, a onda su shvatili da to treba uraditi netko tko se kao matematičar razumije u ono što su Banić i Elezović objavili.

Tako je u isti časopis poslao svoj rad jedan kolega iz SAD-a koji su urednici prihvatili, iako je jedan od recenzenata stavio bitnu primjedbu o matematičkoj grješki u tom radu.

Radi se o radu:

M. Ornik, “Comment on ”TVOR: Finding Discrete Total Variation Outliers among Histograms”,” IEEE Access, vol. 9, no. 9, pp. 78 586–78 593, 2021.

Onda su Nikola Banić and Neven Elezović napisali rad:

Reply to Comment on “TVOR: Finding Discrete Total Variation Outliers among Histograms”

<https://aps.arxiv.org/pdf/2111.05842.pdf>

Dajem prijevod Abstracta tog rada:

U ovom radu odgovaramo na kritiku jednog od naših radova prethodno objavljenih u ovom časopisu, pod naslovom “TVOR: Finding Discrete Total Variation Outliers among Histograms”.

Odstupanja varijacija među histogramima". Naš rad predlaže metodu za detekciju odstupanja glatkoće među histogramima korištenjem odnosa između njihovih diskretnih totalnih varijacija (DTV) i njihovih odgovarajućih veličine uzorka. U ovom odgovoru, pokazujemo točku po točku da, suprotno svojim tvrdnjama, kritika nije pronašla nikakve pogreške ili probleme u našem radu, bilo u korištenim skupovima podataka, metodologiji ili u dobivenim vrhunskim kandidatima za izvanredne vrijednosti. Naprotiv, tvrdnje kritike mogu lako se može pokazati da je matematički neutemeljen, da izravno proturječi uobičajenim statističkim teoremima, i protiviti se dobro utvrđenim demografskim terminima. Upravo je to učinjeno u odgovoru ovdje pružanjem i teoretski i eksperimentalni dokazi. Osim toga, zbog prigovora kritike, opsežnije istraživanje o vrhunskom kandidatu za izvanredne vrijednosti, Jasenovački popis se provodi i kako bi se otklonile sumnje kritike, novi dokazi o njegovoj problematičnosti neviđeni u drugim predstavljeni su popisi. Ovaj odgovor je popraćen dodatnim teorijskim objašnjenja, simulacije i eksperimentalni rezultati koji ne samo da potvrđuju ranijim saznanjima, ali i novim podacima. Izvorni kod je na

<https://github.com/DiscreteTotalVariation/TVOR>

Časopisi ne vole objaviti rad koji pokazuje da su svjesno objavili netočan rad, ili su pritisci bili takvi (sjetimo se onih na o kojima govori poglavlje GOLDMAN O GOLDSTEINU (PISMA PREDSJEDNICIMA) moje knjige Milanović hvali Grlić-Radmana;

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf> str. 168-323) da ovaj rad napisan na 63 stranice ostaje objavljen u Arxivu i tako svi koje to zanima mogu vidjeti o kakvoj se griješki tu radi.

Naravno, nije se stalo na tome. Prof. Marušić i ja smo u svom članku danom u Prilogu napisali: *Istraživači Nikola Banić i Mladen Koić objavili su oko 150 članaka o netočnostima popisa JUSP-a Jasenovac* (<https://narod.hr/hrvatska/poimenicni-popisa-zrtava-kcl-jasenovac-1941-1945-i-njegovo-nepodudaranje-s-izvorisnim-dokumentima>)

Nikola Banić i Mladen Koić su nedavno i tiskali knjigu na oko 800 stranica: JASENOVAČKI POPIS / LAŽNE ŽRTVE. Knjiga je uz spomenuti znanstveni rad sjajno pokazala koliko sam bio u pravu kada sam tu službenu brojku nazvao: Velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića.

Akademik Josip Pečarić

THOMPSON NA GROMAČI

'OVO JE NAJVEĆI KONCERT U GORNJIM SELIMA IKAD' (FOTO/VIDEO)

Autor: dubrovackidnevnik.hr Datum
objave: **16.09.2017.** Autori fotografija: **Goran
Mratinović, Aida Čakić**

Najpopularniji hrvatski pjevač Marko Perković Thompson održao je u petak uvečer, u organizaciji Udruge prijatelja Gromača, veliki koncert na malonogometnom igralištu na Gromači.

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

-
-

-
-

-
-

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

Veliki broj stanovnika Gornjih sela, Dubrovnika, Konavala i okolice

okupio se koncertu koji se povodom Male Gospe trebao održati prije 12 dana, no tada je zbog nevremena bio odgođen.

- Prvi put sam ovdje i neobično mi je drago što sam tu – kazao je Marko Perković Thompson pozdravivši okupljenu publiku među kojima je bilo svih uzrasta. Zahvalio se Thompson, kako je naglasio, „svima onima koji su omogućili da do koncerta dođe“ te istaknuo posebnu vezu koju ima s Gromačom.

- U Kaliforniji sam upoznao puno ljudi iz emigracije i većina njih mi je kazala kako dolaze upravo iz Gromače i dubrovačkog područja. Hvala vam dragi prijatelji na današnjem lijepom druženju. Družili smo se mi i '90-ih, a danas božjom providnošću, smo ovdje u vašem mjestu – rekao je popularni hrvatski pjevač te dodao kako nije lako organizirati koncert u malim mjestima.

- U malim mjestima dolazi manje ljudi, ali srce je veliko. Znam da u ovom mjestu domoljubno srce tuče kao i u cijelom Hrvatskoj – poručio je Thompson koji je otpjevao neke od svojih najvećih hitova poput „Dolazak Hrvata“, „Kletva kralja Zvonimira“, „Moj dida i ja“, „Maranatha“, „Nema predaje“ i ostale.

Na „spektaklu za Gornja sela“ kako je Thompsonov koncert nazvao gradski vijećnik Ivo Lučić došao je veliki broj poznatih. Tako su došli gradonačelnik Mato Franković, predsjednik Gradskog vijeća Grada Dubrovnika Marko Potrebica, ravnatelj Lučke uprave Blaž Pezo, direktor Vodovoda Dubrovnik Lukša Matušić, gradski vijećnik i ravnatelj Opće bolnice Marijo Bekić, županijski vatrogasni zapovjednik Stjepan Simović, zamjenik župan Dubrovačko-neretvanske županije Joško Cebalo, načelnik Općine Dubrovačko primorje Nikola Knežić, gradska pročelnica Upravnog odjela za kulturu i baštinu Ana Hilje, savjetnica za protokol i odnose s javnošću u županiji Silvija Petrić Saltarić, stonski župnik don Miljenko Babić, predsjednik Hrvatskog društva logoraša srpskih i crnogorskih koncentracijskih logora Dubrovačko-neretvanske županije Zdenko Bulić i brojni ostali.

Predsjednik HVIDR-e Dubrovnik i HDZ-ov gradski vijećnik Ivo Lučić kazao je kako je Thompsonov koncert vjerojatno najveći koncert na

Gromači ikad održan, a inicirali su ga, prema njegovim riječima, upravo mješati toga mjesta.

- Bilo je koncerata i ranije, ali ne ove veličine i značaja. Riječ je o pozitivnoj inicijativi i posebno mi je drago što je to u Gornjim selima jer mladi ne moraju ići u Grad i plaćati skupa pića i voziti se u kasne noćne sate – rekao je Ivo Lučić. Doktor Marijo Bekić koji je bio u liječničkoj pripravnosti došao je na Gromaču samo zbog koncerta koji je za njega, kako navodi, bio poseban.

- Ovo mi je drugi koncert ovog ljeta. Rado slušam Thompsona i volio bih da nastupi u Gradu. Drago mi je da je koncert održan ovdje jer stanovnicima Gornjih sela treba što više ovakvih događanja – kazao je gradski vijećnik doktor Marijo Bekić.

A. Čakić

<https://dubrovackidnevnik.net.hr/vijesti/grad/spektakl-na-gromaci-thompsono>

JOŠ O NASTUPU DON BABAĆA U BUJICI

Foto: snimka zaslona

DON MILJENKO BABAIC: ZAHTJEV ZA ZABRANU BLEIBURGA DOŠAO JE IZ NEKIH KRUGOVA U HRVATSKOJ!

13. svibnja 2017. u 10:10

Narod.hr

Držanje hrvatske diplomacije, a naročito veleposlanice u Beču Vesne Cvjetković u slučaju zabrane koncerta MP Thompsona bilo je sramotno, a zahtjevi za zabranu bleiburške komemoracije samo su nastavak iste priče – izjavio je u petak navečer u emisiji Bujica na Z1 televiziji don Babaić.

„Dok mi Bog da zdravlja da mogu, idem na Bleiburg! Molit ću za duše ubijenih, jer sprovoda nisu imali. Netko se boji istine o Bleiburgu... Genocid koji su učinili Tito i partizani nad hrvatskim narodom vulgarno je prešućivan i krivo interpretiran, ali žrtve zaslužuju napokon dobiti poštovanje,” dan uoči komemoracije na Bleiburgu don Miljenko Babaić, župnik iz Stona i vojni ratni kapelan Južnog bojišta.

Naime, ljevičarske stranke predvođene Zelenima i radikalno-lijeve udruge u Austriji skandalozno su htjele zabraniti obilježavanje 72. obljetnice bleiburške tragedije, nazivajući komemoraciju “fašističkim skupom”, no tome se usprotivila Slobodarska stranka, Stranka za budućnost Austrije, pojedini narodnjaci i Katolička crkva te Ured za zaštitu ustavnog poretka čiji su predstavnici jasno dali do znanja da 30 godina na Bleiburgu nije zabilježen niti jedan ozbiljniji incident, a cijeli je skup zapravo vjerski komemorativni obred. Misu na Bleiburgu ove će godine predvoditi nadbiskup đakovačko-osječki mons. Đuro Hranić.

„Antifašisti danas napokon moraju reći – dio partizanskih postrojbi i Tito pobili su veliki dio hrvatskog naroda u miru. Ne negiram im antifašizam, ali dok ne kažu da nisu svi isti i da nisu svi provodili komunizam i vršili genocid nad hrvatskim narodom i masakre na Bleiburgu, u Teznom, Jazovci i Hudoj Jami te mnogim drugim stratištima – tu nema budućnosti. Imam prijatelje na Krku, normalne hrvatske partizane i antifašiste, vjernike

koji idu u crkvu i koji nisu bili komunisti nego su se borili za slobodu od talijanske okupacije. Odrekните se Tita, poručujem ostalima pa možemo ići dalje,“ jasno je poručio don Babić.

Dodao je kako napadi na komemoraciju na Bleiburgu pokazuju da su došla čudna vremena kakvima nismo svjedočili čak niti u komunističkoj Jugoslaviji. Don Miljenko ne isključuje mogućnost da su pritisci austrijske ljevice zapravo inspirirani od strane nekih krugova u Hrvatskoj...

„Jednostavno ne može doći do hajke na Bleiburg i pokušaja zabrane svete mise, pa ljudi su stradavali od zločina koji je tamo započeo sve do '52. Nemoguće da nema veze između lijevih u Austriji i u Hrvatskoj! Meni se čini da su radikalni ljevičari u Austriji dobili napatke i “informacije” od sebi sličnih u Hrvatskoj... A što rade hrvatski veleposlanici?! Drže Titove biste u uredima i baš ih briga za naše nacionalne interese. A nacionalni interes je obraniti istinu o Thompsonu, kao i istinu u Bleiburgu,“ rekao je don Babić i poslao jasnu poruku našim političarima:

„Vrijeme je da hrvatska Predsjednica i hrvatske vlasti razmisle zastupaju li na dobar način Hrvatsku! Na Jazovci nitko nije mogao sam pasti u jamu, netko ga je morao gurnuti unutra... Iza tih svirepih ubojstava naših ljudi stajala je cijela organizacija, ubijanja su trajala mjesecima, netko im je donosio hranu, netko je iz tih sela sve znao i šutio desetljećima... Ljudi koji su napravili sve te strašne zločine navečer sanjaju krv i nedužne ljude koje su gurnuli u smrt... Kada gledaju svoju djecu, vide one koje su ubili. Problem je što se nikada nisu pokajali i sada isto to uče svoju djecu jer misle da će tako mirnije spavati. Traže opravdanje gdje ga je nemoguće pronaći i na nove generacije prenose vlastito prokletstvo!“

“Maršal zločinac Josip Broz Tito u Hudu jamu je čak osobno došao provjeriti jesu li dobro zatvorili okno sa ljudima koje su žive zazidali u Barbarin rov. To dovoljno govori o svoj izopačenosti jugoslavenskog komunističkog režima i diktatora koji ga je predvodio” – rekao je Babić.

Idriz ef. Bešić: Bleiburg je veća grobnica muslimana i od Srebrenice!

U emisiju se javio i glavni imam u Gunji – Idriz ef. Bešić, koji svake godine, pa tako i ove, ide na Bleiburg.

„Za nas je Bleiburg najveća grobnica muslimana u Europi, veća i od Srebrenice! Na Bleiburgu je stradalo 50 tisuća ljudi islamske

vjeroispovijesti. Na komemoraciju idem sa dr. Zlatkom Hasanbegovićem, danas smo bili zajedno i na polaganju vijenaca palim Bošnjacima u Domovinskom ratu. Muslimani su za Hrvatsku uvijek dali krv i znoj! Uvijek smo bili tu i uvijek smo tu,“ rekao je efendija Bešić i u ime islamske zajednice osudio radikalno lijeve krugove u Austriji koji prizivaju zabranu komemoracije na Bleiburgu.

U nastavku je don Miljenko Babaić govorio o, uskoro svetom, Alojziju Stepincu i rekao da bi upravo Srbi trebali biti najveći zagovornici proglašenja Stepinca svetim, s obzirom da ih je spašavao tijekom 2. svjetskog rata. Iskazao je razočaranje držanjem Srpske pravoslavne crkve, u tom, ali i mnogim drugim slučajevima. Kao primjer je naveo slučaj pravoslavnog svećenika iz Borova sela koji je prema njegovim riječima, osobno čupao oči ubijenih hrvatskih redarstvenika. Danas mirno živi u Srbiji i služi obrede u pravoslavnom hramu: „Došao je kad je bio masakr, vadio im je oči. Činio odvratn zločin. Nevjerojatno je da Srpska pravoslavna crkva nikada nije reagirala na takav užas. Ili sam ja lud ili Očenaš meni i njemu isto ne vrijedi! Kako bi ja mogao služiti svetu misu da sam nešto tako učinio?!“

Zabrana koncerta Marka Perkovića Thompsona

Don Babaić je komentirao i zabranu koncerta Marka Perkovića Thompsona u austrijskom Kremismünsteru prije dva tjedna i sramotnu činjenicu da nitko od hrvatskih vlasti na to nije reagirao. Odgovornom je prozvao veleposlanicu Hrvatske u Austriji Vesnu Cvjetković, stari kadar Vesne Pusić koja još stoluje u Beču.

„Zna se tko je bio brat djeda Vesne Pusić i za što se borio! Isti problem u obitelji ima i veleposlanica u Beču Vesna Cvjetković. Čuo sam da je netko njoj blizak bio u srpskim postrojbama i borio se za Veliku Srbiju! Pa, kako će ona voljeti Hrvatsku i zastupati naše nacionalne interese?! Ona je čak poticala zabranu Thompsonovog koncerta u Austriji,“ bio je žestok don Miljenko koji je prozvao većinu trenutačne hrvatske diplomacije:

„Kadrovi koji su se birali za veleposlanička mjesta za vrijeme vražje Jugoslavije bili su najtvrdokorniji ljudi Udbe koji su u jugoslavenskim diplomatskim predstavništvima spremali likvidacije Hrvata! Sva ubojstva

naših emigranata išla su preko njih. Dobar dio tih ljudi ostao je na svojim mjestima i nije čudo što nam se onda događaju ovakve stvari...“

U kontekstu napada na Thompsona spomenuo je i one koji stižu iz Hrvatske.

„Srpske Novosti objavile su kako srp i čekić Thompsonu sijeku glavu! I to još uvijek plaća hrvatska država, a nitko nije pozvan na odgovornost! To zaista prelazi granice jedne normalne države,“ ogorčen je Babić.

<https://narod.hr/vjera-i-kultura/kultura/don-miljenko-babaic-zahtjev-zabranu-bleiburga-dosao-iz-nekih-krugova-hrvatskoj>

<https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/don-miljenko-babaic-nitko-ne-moze-zabraniti-da-se-molimo-za-nevine-zrtve-bleiburga-1024933/>

<https://www.youtube.com/watch?v=u7yoy9IjmJY>

VIDEO - TEŠKE OPTUŽBE

MESIĆU I JOSIPOVIĆU NEĆE BITI SVEJEDNO NAKON RIJEČI DON BABAČIĆA U BUJICI

Hrvatski branitelj don Miljenko Babaić, župnik u Stonu, vojni kapelan na Južnom bojištu za vrijeme Domovinskog rata, gostovao je u Bujici.

29.04.2016.

Foto: screenshot

Odmah na početku emisije objasnio je kako se 2003. godine, prilikom dolaska Svetog Oca Ivana Pavla II. u Dubrovniku sukobio s bivšim predsjednikom Stjepanom Mesićem: - U vrazjoj državi Jugoslaviji Mesić je bio jedan od zastupnika. Tražio je da se ljude na lijep način skрати za glavu, to je bilo prilikom izglasavanja Deklaracije o hrvatskom književnom jeziku. Mesić je to tražio čak i za Miroslava Krležu! Kameleon se kasnije priključio Tuđmanu, a onda je s dijelom udbaša 1994, htio

sprječiti Oluju i uništiti Hrvatsku državu. Taj čovjek postaje dva puta predsjednik države, ne ulazim u to tko ga je i zašto birao... Odmah 12 generala umirovljuje, progoni i sotonizira. Papa dolazi u Dubrovnik, a znao sam da na žalost, dolazi i ta sramota - Mesić. Znali su dobro da ću ga napasti i molili su me da ne reagiram. Trebao sam ga u parku čekati?! Nisam htio. Molio sam da mu svi fino okrenemo leđa, nisu na to pristali pa kad je došao, reagirao sam kako sam i najavio. Došao sam do njega s hrvatskom zastavom i on je prvo pomislio da sam ga došao pozdraviti. A onda je probljedio: rekao sam mu da je sramota Hrvatske i ubojica naše djece. Pokazao sam mu zastavu Hrvatske koju sramoti i koje nije bio dostojan. Smatram da je to bio pravi trenutak kad mu je trebalo reći da je na krivom mjestu, nije bio dostojan tog mjesta kao što nije dostojan niti ljudi koji su svoje živote dali za našu Domovinu.

Na pitanje je li imao problema zbog sukoba s Mesićem, don Miljenko je odgovorio: - Problema je imao biskup Želimir Puljić. Mesić mu se požalio i zatražio da se mene kazni, biskup mu je rekao da su oni u komunizmu imali zatvore, a da ih on kao biskup nema. Napisao sam svoje očitovanje i objasnio da poznajem dvojicu koji su bili jako „ludi“ – Ivan Krstitelj koji je Herodu rekao što ga ide, a drugi je bio Isus Krist koji je Farizejima svašta izgovorio. Da nije dirao tadašnje vlasti, ne bi ga razapeli, ali on je ipak izabrao Božji put...

Don Miljenko je u komunizmu zbog „hrvatskog nacionalizma“ bio u zatvoru čak godinu i po' - i to u Nišu, tijekom služenja vojnog roka: - Zatvorili su me zbog neprijateljske propagande. Pisao sam pjesme i govorio o potrebi stvaranja slobodne države Hrvatske, bez obzira kakva ona bila. Je li bila dobra NDH? O svemu možemo razgovarati, ona je bila kakva je bila, ali nakon '45-te ja bih bio komunist da su komunisti stvorili komunističku državu Hrvatsku, a ne izručili ju Beogradu i zajedno s četnicima, izvršili genocid nad hrvatskim narodom.

Kako to da ste bili u ratu i kao svećenik nosili oružje – pitao je voditelj Bujice, a don Miljenko odgovorio: - JNA je imala vojarnu u uvali Saplunara, u mojoj župi u Maranovićima na Mljetu. Već se dogodio masakr u Borovu Selu, zločin u Čelijama i drugdje... Držao sam vjeronauk

i nisam se htio povući. Smatrao sam da činim grijeh, ako bih pustio da se izvrši genocid nad tom djecom o kojoj sam brinuo. Mogao sam sklopiti ruke i moliti, a oni neka ih kolju. Meni je tu trebala puška i bio sam s puškom, s braniteljima i branio našu djecu. Oni su napali Hrvatsku, a mi smo se branili. Bili bismo sretni da nismo imali takvu tragediju, ali smo sretni što smo stvorili Hrvatsku državu i što smo imali Franju Tuđmana. Nismo ni korak otišli da bi nekome nanijeli zlo, nismo nikoga mrzili niti napadali.

U Bujici je objavljen prilog novinarka Lorene Šafarić o sramotnom bojkotu minute šutnje za 12 hrvatskih redarstvenika u Hrvatskom državnom saboru. Tekst priloga prenosimo u cijelosti: U Hrvatskom državnom saboru danas – skandal nad skandalima! Zastupnici SDP-a, SDSS-a i HNS-a bojkotirali su minutu šutnje za 12 poginulih hrvatskih redarstvenika u Borovu selu! Pravaški zastupnik Pero Ćorić prozvao je jugoslavensku opoziciju predvođenu SDP-om, ogorčen zbog napada na Stiva Culeja, saborskog zastupnika HDZ-a i veterana Specijalne policije, čiji je brat Josip Culej 02. svibnja 1991. izmasakriran u Borovu selu. SDP-ovci i Pupovac negodovali su što je Culej povodom 25. obljetnice masakra u Saboru organizirao izložbu sa šokantnim materijalom koji svjedoči o srpskom ubojstvu 12 hrvatskih redarstvenika iz zasjede. Culej je za Bujicu spremno prokomentirao sramotno ponašanje ljevičara – bojkot izložbe, ali i minute šutnje: "Prolazili su pokraj fotografija izmasakriranih redarstvenika – kao da prolaze pokraj praznih zidova! To nisu moji kolege, to su ljudi koji mrze Hrvatsku! Nazivaju nas danas ustašama, isto kao što su ustašama nazivali i 12 hrvatskih redarstvenika oni koji su ih izmasakrirali!"

Don Miljenko Babaić isto je komentirao saborski bojkot: - Bože oslobodi, strašno, ali očekivano! Uopće me ne čudi što su bojkotirali minutu šutnje za 12 redarstvenika – pa to su učinili isti oni koji su 1990. napustili sabornicu, kada se glasovalo o nezavisnosti Hrvatske! Politički gledano, danas doživljamo da jedna jugoslavenska komunistička nakaza Stazić drži govore u Saboru. Pupovac koji ne može zakopčati košulju od velikosrpstva i hrvatskih kuna, vodi nekakve rasprave u Saboru. Je li moguće da u

jednom Izraelu bude zastupnik u Knesetu bilo tko iz Hitlerove vlasti? Je li moguće da u američki Kongres bude ubačen itko povezan s Bin Ladenom?! U Hrvatskom saboru to je na žalost - moguće. Takvi su privilegirani... Srbe u Hrvatskoj predstavlja Pupovac i oni koji su pucali na nju, umjesto da ih predstavljaju moji prijatelji, suborci Srbi koji su se zajedno s hrvatskim braniteljima, borili protiv okupacije...

U Bujici su objavljene i ekskluzivne snimke iz Borova Sela gdje još uvijek stoji mauzolej visok šest metara – četniku Vukašinu Šoškočaninu! Na mauzoleju je uz četiri slova S, ćirilicom ispisano: „Ovde počiva Vukašin Vule Šoškočanin, tragično preminuo u talasima Dunava... Komandant odbrane Borova Sela... Za narodnog junaka proglašen na velikoj narodnoj srpskoj skupštini u Belom Manastiru 25. decembra 1991.“ Šoškočanin je bio jedan od glavnih ubojica 12 masakriranih hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu, 02. svibnja 1991. godine. Čelnici Domoljubne koalicije obećavali su da će taj sramotni spomenik ukloniti do obljetnice u ponedjeljak, međutim, to nisu učinili, izgovarajući se na "Zakon o grobljima". Nije jasno zašto taj zakon nisu do sada promijenili, a isti kriteriji nisu vrijedili kod uklanjanja spomenika Juri Francetiću u Slunju. Bujica je objavila i šokantne snimke s groblja u Lipovači kod Vukovara, na kojem ima više spomenika četnicima s jasnim četničkim obilježjima i oružjem koje su nosili kada su napadali Vukovar!

Don Miljenko je komentirao: - Vlasti bi morale reagirati, a ne se ponašati kao da nemaju nimalo ljudske, a ni hrvatske dosljednosti. Ove godine za pravoslavni Božić napravljen je performans 'velike Srbije' u organizaciji Srpskog narodnog vijeća kojim je ponižen cijeli državni vrh! Klečali su tamo ispred Pupovca i spajali neke ploče! Zamislite da je netko takvo što napravio na katolički Božić – odmah bi ga proglasili ustašom! Kad netko kaže da mu je svetinja Bog i Hrvatska – onda je taj zločinac. Domoljubna koalicija ima prilike takvo ponašanje promijeniti, ali ne ide im baš u zadnje vrijeme...

Mnogi su vas zvali ustašom – rekao je don Miljenku voditelj Bujice, a svećenik iz Stona je odgovorio: - Da sam '41. bio živ ne znam što bih bio, domobran ili ustaša. Ali sigurno ne bih bio zločinac partizan. Je li netko ustaša zato jer voli Hrvatsku?! Ljudi, ja komunističke guje svaki dan vidim

u Hrvatskoj! Koliko stanova ima bivši predsjednik Josipović? Je li jedan od njegovih pet stanova otet Židovima?! Sve što su u životu komunisti stekli – stekli su na žrtvama i krađom. Gdje god Josipović krene, vidi grobove jer ga gledaju oči nevinih ljudi. Sotone vide oči nevinih žrtava koje ih progone. I to onda proglašavaju „ustaškim gujama“. Oni su to uradili i danas se ne stide, nego da opravdaju svoje zločine - vide posvuda ustaške guje, a to nisu ustaške guje nego anđeli!

Don Miljenko je u jednom trenutku snimanja Bujice zaplakao. Kad ga je voditelj pitao što je za njega Domovinski rat, ispričao je tužnu, ali ponosnu priču: - U Domovinski rat dragovoljci su otišli bez nekog posebnog znanja, ali su željeli Hrvatsku državu i smatrali su da naš narod treba biti svoj na svome. Jedna hrvatska obitelj iz Hercegovine masakrirana je nakon Drugog svjetskog rata, preživjelo je tek jedno muško dijete od dvije godine... Partizani ga nisu našli i čudom je ta beba ostala na životu... Kad je momak saznao, pitao je majku kolika je to tragedija njihove obitelji kad ona nikad u životu nije zaplakala? Majka mu je odgovorila: 'Da sam ja zaplakala, ti bi pitao zašto, a onda bi i tebe ubili i ne bih imala ništa. Zato sam plakala po noći da me ne vidiš'. Kad je navršio 18 godina, mladić je htio u Domovinski rat. Majka ga je pitala mora li baš on ići?! Odgovorio je da ako ne ode, za što su onda svi njegovi u grobu. Uzalud?! I otišao je... Poginuo je prvi dan. To vam je ljubav! To vam je Domovinski rat!

Bujanec je iznio i zanimljiv podatak: zajedno s don Miljenkom, u istoj brigadi ratovao je i poznati hrvatski novinar, zvijezda Nove TV Andrija Jarak. „Pjesma kaže - u nogu je ranjen bio,“ rekao je Bujanec, a don Miljenko dodao: - Al' se nije predao! Andrija Jarak i ja bili smo na istom položaju, vidali se svaki tjedan. Ljudina. Nema ratnika tko nije ljudina. Svi pravi hrvatski branitelji za mene su ljudine. To je vojska kakve u svijetu nema!

Voditelj Bujice objavio je podatak da se jučer na Okruglom stolu o HOS-u u zagrebačkom Hypo centru okupilo čak nekoliko stotina HOS-ovaca s ratnim zapovjednicima iz cijele Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Snimala je jedino kamera Bujice i veliku reportažu objavit će u ponedjeljak. Don Miljenko je za HOS koji je ratovao i u Dubrovniku, rekao: - Koliko ih god netko volio, ne volio, svim brigadama svaka čast, ali HOS-ovci nisu pitali

za cijenu. To je ljubav kakve nema. To je najjača i najneustrašivija formacija odmah uz 3.Imotsku bojnu! To je vrlina takvih ljudi, a danas ih sotoniziraju. Smeta im naš sveti pozdrav Za dom – spremni! Pozdrav kojim se ponosimo kroz cijelu našu povijest. A što je Eugen Kvaternik bio nego Za dom – spreman. Ima li išta ljepše nego biti spreman braniti svoj dom?! Don Miljenko je komentirao i napade na Marka Perkovića Thompsona, naročito posljednji, zbog nastupa na vjerskoj tribini za mlade u Šibeniku, kod časnih sestara: - Hrvatska diplomacija nije dorasla situaciji. Pa neće nama nitko, a kamo li Srbi određivati tko će nastupati u našim školama i govoriti pred našom djecom! Kad je Thomson snimio album 'E moj narode' jedan je moj prijatelj odmah rekao – e, sad će navaliti na njega. Ako ima čovjek u Hrvatskoj koji na lijep način propovijeda Boga i ljubav prema narodu – to je Thompson. Potiče samo dobrotu, Boga, poštenje. Volite svoj narod i poštujujte druge narode. Protiv takvih poruka može ići samo Sotona... U Bujicu se telefonom iz Murske Sobote javio Roman Leljak, vodeći slovenski istraživač komunističkih zločina. Objavio je šokantnu vijest: - Danas je na Kočevskom rogu, mjestu stradanja tisuća Hrvata, slovenska vlast otkrila spomenik načelniku Ozne Ivanu Mačeku – Matiji! Na čelu Ozne Maček – Matija bio je 1944. i 1945. godine, dakle, upravo je on odgovoran za stradanja stotina tisuća Hrvata na području Slovenije! Svečanom otkrivanju spomen obilježja tom ubojici nazočila je čak i slovenska vojska, a mediji u Sloveniji to uopće nisu popratili kao lošu vijest. Osobno, kao Slovenac, stid me je radi toga, osjećam se loše... Jedino je Janšina SDS osudila podizanje spomenika tom zločincu! I baš na Kočevskom rogu, baš sada kada očekujemo tolike komemoracije za stradale Hrvate, ali i slovenske domobrance i pripadnike drugih naroda koje su partizani likvidirali u našim šumama, jamama i rudnicima... Don Miljenka nije previše iznenadila vijest iz Slovenije: - Što se čudimo, Hrvatska je puna takvih spomenika! Zločinci imaju svoja spomenobilježja, a za žrtve se niti ne zna gdje su sve zakopane... Zašto je još uvijek zaključan arhiv SDP-a?! Zašto je jedino pitanje Bleiburga u Londonu zaključano, a sve ostalo dostupno istraživačima?! Jer u Hrvatskoj i Sloveniji žive još stotine ljudi koji su zločinci i napadima na istraživače, medijskom agresijom pokušavaju umiriti svoju savjest. Već smo

spominjali Josipovića i njegova oca... Tko je ubio 12 fratara na Širkom Brijegu?! Sotona vidi guju, gdje svetac vidi anđela! Jedan moj prijatelj koji je preživio Bleiburg, mučili su ga kao životinju, kruha je bio gladan, ali kad god bih ja išao u Njemačku dao bi mi novac i rekao kad budeš prolazio, baci ružu kroz prozor – gdje god padne, past će na mog prijatelja. Ja sam mu rekao – ti si kruha gladan, kupit ću ja cvijeće, na što bi mi on odgovorio: 'Ti kupi svoju, ovo je moja'.

<https://direktno.hr/direkt/mesicu-i-josipovicu-nece-biti-svejedno-nakon-rijeci-don-babaica-u-bujici-46560/>

DON MILJENKO BABAĆ: SVE ŠTO SU U ŽIVOTU KOMUNISTI STEKLI – STEKLI SU NA ŽRTVAMA

29/04/2016

Hrvatski branitelj don Miljenko Babić, župnik u Stonu, vojni kapelan na Južnom bojištu za vrijeme Domovinskog rata, gostovao je u Bujici.

Zašto ste 2003. kada je sveti Ivan Pavao Drugi bio u posjetu – vi napali Stipu Mesića u Dubrovniku?

U vražjoj državi Jugoslaviji Mesić je bio jedan od zastupnika. Tražio je da se ljude na lijep način skrati za glavu. Kameleon se kasnije priključio Tuđmanu, a onda je s dijelom udbaša htio uništiti hrvatsku državu. Taj čovjek postaje dva puta predsjednik države i odmah 12 generala umirovljuje, progoni i sotonizira. Papa dolazi u Dubrovnik, a znao sam da na žalost dolazi i ta sramota. Znali su da ću ja njega napasti i molili su me da ne reagiram. Trebam li ga u parku čekati? Neću. Molio sam da mu svi

okrenemo leđa, nisu na to pristali, pa kad je došao rekao sam mu da je sramota i ubojica. Pokazao sam mu zastavu Hrvatske koju sramoti. Smatram da je to bio trenutak kad mu je trebalo reći da je na krivom mjestu, nije dostojan tog mjesta bio.

Jeste li imali ikakvih problema?

Biskup Želimir Puljić imao je problema zbog toga. Požalili su mu se. Mesić je tražio da se mene kazni, biskup mu je rekao da oni u komunizmu imaju zatvore, a da ih on kao biskup nema. Napisao sam svoje očitovanje i zaključio zašto sam to učinio. Poznajem dvojicu koji su bili jako ljudi – Ivan Krstitelj koji je Herodu rekao da ne može to raditi, a drugi Isus Krist koji je Farizejima svašta govorio. Da nije dirao tadašnje vlasti ne bi ga razapeli. Ne mora se svatko sa mnom složiti, ali ja tako mislim.

Zbog neprijateljske propagande. Pisao sam pjesme i govorio o potrebi stvaranja slobodne države Hrvatske, bez obzira kakva je. Je li bila dobra NDH? O svemu možemo razgovarati, ona je bila kakva je bila, ali nakon '45-e ja bih bio komunist da su komunisti stvorili komunističku državu Hrvatsku, a ne izručili ju Beogradu i zajedno s četnicima izvršili genocid nad hrvatskim narodom.

Osobno ste bili pet godina u ratu?

JNA je imala vojarnu u mojoj župi. Izvršili su već masakr u Borovu selu. Zapalili djecu. Držao sam vjeronauk i nisam se htio povući. Smatrao sam da činim grijeh ako bih pustio da se izvrši genocid nad tom djecom. Mogao sam sklopiti ruke i moliti, a neka ih oni kolju. Meni je tu trebala puška i bio sam s puškom s braniteljima. Oni su napali Hrvatsku, mi smo se branili. Bili bismo sretni da nemamo takvu tragediju, ali smo sretni što smo stvorili hrvatsku državu i što smo imali Franju Tuđmana. Nismo ni korak otišli da bi nekome nanijeli zlo.

Danas je u Saboru zabilježen skandal kada je Pero Ćorić pozvao na minutu šutnje za poginule redarstvenike u Borovu selu – lijeva pozicija ostala je na hodnicima. Možete mi ovo komentirati?

Bože oslobodi, strašno, ali očekivano. Mene ne čudi, takvo je stanje. Molim vas, kažu otišli komunisti u HDZ, ali ja mislim ovako – svi koji su imalo voljeli hrvatski narod napustili su komunističku partiju i otišli u HDZ ili gdje god. Svi koji su htjeli Jugoslaviju – napustili su Sabor kao i danas. Doživljavamo tešku tragediju. Pet tisuća JNA oficira prešlo je u Hrvatsku vojsku. Politički gledano, danas doživljamo da jedna komunistička nakaza Stazić drži govore u Saboru. Pupovac koji ne može zakopčati košulju od velikosrpstva vodi govor u Saboru. Naš Sabor ne valja. Zašto? Je li moguće da u jednom Izraelu bude zastupnik bilo tko iz Hitlerove vlasti? U Hrvatskom saboru to je na žalost moguće, da su takvi privilegirani.

U vlasti su ti ‘privilegirani’. Imaju svoja groblja u Hrvatskoj. Svoje mauzoleje.

Ima ljudi koji nemaju nimalo ljudske, a ni hrvatske dosljednosti. Ove godine za pravoslavni Božić napravljen je performans ‘velike Srbije’. Zamislite da je netko takvo što na katolički Božić napravio – odmah bi me proglasili ustašom. Kad netko kaže da mu je svetinja Bog i Hrvatska – onda je taj zločinac. Političke igre upropastile su nas kroz povijest. Treba čista obraza biti. Domoljubnoj koaliciji to treba biti vodilja, imaju priliku.

Mnogi su vas zvali ustašom?

Da sam '41-e bio živ ne znam što bih bio, ali ne bih bio zločinac i ustaša. Je li netko ustaša jer voli Hrvatsku? Ljudi, ja komunističke guje svaki dan vidim u Hrvatskoj. Koliko stanova ima bivši predsjednik Josipović? Sve što su u životu komunisti stekli – stekli su na žrtvama. Gdje god Josipović krene vidi grobove jer ih gledaju oči nevinih ljudi. Sotone vide oči nevine koje ih progone. I to onda proglašavaju ustaškim gujama. Oni su to uradili i danas se ne stide, nego da opravdaju svoje zločine vide ustaške guje, a to nisu ustaške guje nego anđeli. Sve što su stekli – stekli su na krvi.

Što je za vas Domovinski rat?

U Domovinski rat dragovoljci su otišli bez znanja nekog posebnog, ali su željeli Hrvatsku državu i smatrali su da naš narod treba biti svoj na svome. Jedna obitelj iz Hercegovine masakrirana je nakon Drugog svjetskog rata,

preživjelo je jedno dijete. Kad je sazio pitao je kolika je tragedija njihove obitelji kad ona nikad nije zaplakala – a majka mu je odgovorila: ‘Da sam ja zaplakala, vi biste zapitali zašto, a onda bi i vas ubili i ne bih imala ništa’. Kad je navršio 18 htio je u rat. Majka ga je pitala mora li on ići. On joj je odgovorio da ako ne ode, zašto su njegovi svi u grobu. I otišao je. Poginuo je prvi dan. To vam je ljubav. To vam je Domovinski rat.

Imali ste svakakve suborce. Jedan od njih bio je Andrija Jarak. Jeste li ga upoznali u ratu?

Bili smo na istom položaju, viđali se svaki tjedan. Ljudina. Nema ratnika tko nije ljudina. Svi hrvatski branitelji. To je vojska kakve u svijetu nema.

U Dubrovniku je bilo i HOS-ovaca.

Koliko god netko volio, ne volio, svim brigadama svaka čast, ali HOS-ovci nisu pitali za cijenu, svi mrtvi – svi mrtvi, ali učinit malo dara za Hrvatsku. To je ljubav. To je vrlina takvih ljudi, a danas ih sotoniziraju.

Sotoniziraju i Marka Perkovića Thompsona.

Hrvatska diplomacija nije dorasla situaciji. Kad je Thomson snimio album ‘E moj narode’ je jedan moj prijatelj rekao – e sad će navaliti na njega. Ako ima čovjek u Hrvatskoj koji na lijep način propovijeda Boga i ljubav prema narodu – to je Thompson. Potiče samo dobrotu, Boga, poštenje. Volite svoj narod i poštujte druge narode.

Slovenska vlast danas je podigla spomenik zločincu koji je likvidirao Hrvate? (o tome se u emisiju telefonski javio slovenski istraživač komunističkih zločina i publicist Roman Leljak)

Što se čudimo, Hrvatska je puna takvih spomenika. Zašto imate arhiv zaključan od SDP-a? Zašto je jedino pitanje Bleiburga u Londonu zaključano? Sve je drugo otključano. Jer u Hrvatskoj i Sloveniji žive još stotine ljudi koji su zločinci i napadima pokušavaju umiriti svoju savjest. Sotona vidi guju gdje svetac vidi anđela. Jedan moj prijatelj koji je preživio Bleiburg, mučili su ga kao životinju, kruha je bio gladan, ali kad god bih ja išao u Njemačku dao mi je novac i rekao kad budeš prolazio baci ružu kroz prozor – gdje god padne past će na mog prijatelja. Ja sam mu rekao – ti si kruha gladan, kupit ću ja cvijeće, na što bi mi on odgovorio ‘Ti kupi svoju, ovo je moja’. Sa mnom je u postrojbi bio branitelj koji je posljednjeg člana obitelji izvukao iz bunara, lubanju samo. I imao je priliku naštetiti Srbinu. Rekao je ‘Bože sačuvaj, to kao da sam naučio svojoj pokojnoj majci’.

<https://kamenjar.com/don-miljenko-babac-sve-sto-su-u-zivotu-komunisti-stekli-stekli-su-na-zrtvama/>

**IVO DROBILICA O THOMPSONU, DON
BABAICU, MENI I NE SAMO O NAMA
U KNJIZI POVIJESNI REVIZIONIZAM I
NEOUSTAŠTVO – HRVATSKA 1989. – 2022.**

Društvo & Revija
KNJIGA

FELJTON: ULOGA KATOLIČKE CRKVE U HRVATSKOJ I BIH U PROMICANJU NEOUSTAŠTVA

15. 10. 2023. 21:56

AUTOR: NACIONAL

Saša Zinaja/NFOTO

Nacional donosi ulomak iz knjige ‘Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. – 2022.’ u kojem Ivo Goldstein, nakon temeljitog proučavanja uradaka povijesnih revizionista koji posljednja četiri desetljeća pokušavaju rehabilitirati ideologije i režime poražene 1945. godine, piše o revizionistima u Katoličkoj Crkvi u Hrvatskoj i BiH

Vijeće franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i BiH te braća i sestre pripadnici različitih franjevačkih obitelji su 2000. objavili izjavu “Mea culpa” (Moj grijeh): “Potaknuti pozivom Svetog oca za čišćenje povijesnog pamćenja,

obraćamo se svojoj braći i sestrama da zajednički molimo oprost od Boga i od svih ljudi pogođenih zlodjelima različitih osoba i struktura da nam oproste zbog nedostatka solidarnosti i zauzetosti u ublažavanju njihovih boli, zbog nedostatka djelotvorne sućuti i krivih postupaka, te zbog zatvaranja očiju pred istinom. Molimo za oprost sve koji su postali žrtvama lažnog kršćanstva, lažnog domoljublja i lažnog hrvatstva, kao i sve one koji su krivim svjedočenjima tih vrijednosti dovedeni u stranputicu u čemu su sudjelovali i neki članovi naših zajednica. Opraštajući svima i ujedno moleći za oprost, kajemo se pred vama i pred Gospodinom jer nismo djelovali i govorili kad je trebalo, sputani različitim krivim obzirima i strahovima”. Javio se i nadbiskup Bozanić istakavši da “Crkva u Hrvata mora trijezno razmišljati o svojoj povijesti, osobito novijoj. Želimo priznati svoje svekolike, kao i pastoralne propuste, te tako čistiti pamćenje. (...) Želimo sudjelovati u izgradnji civilizacije ljubavi”. I opet su riječi koje su izrekli Bozanić i franjevci bile u diskrepanciji s onim što su neki krugovi unutar Crkve činili i govorili.

Sveti otac Benedikt XVI. s tadašnjim zagrebačkim nadbiskupom Josipom Bozanićem i bivšim predsjednikom RH Ivom Josipovićem u Zagrebu, 4. lipnja 2011. FOTO: FaH/POOL/Damir Sencar/PIXSELL

Katolička je crkva bila i neposredni mentor podizanja već spomenutih spomenika na Babinoj gori i u Vratišincu. Vrlo je važan bio i voluminozni Hrvatski martirologij XX. stoljeća. Svećenici-mučenici Crkve u Hrvata koji je objavio don Anto Baković. Među “mučenike” Baković je uvrstio četiri biskupa, 506 svećenika, 17 svećenika koji su umrli od tifusa, 50 bogoslova, 38 sjemeništara, 31 časnu sestru, od kojih su partizani navodno do 9. svibnja 1945. ubili njih 240, nakon tog datuma, pa kroz čitavo socijalističko razdoblje još njih 263. Ukupno je “mučenika” 663, neki su stradali i u ratovima devedesetih godina. Međutim, među tim Bakovićevim “mučenicima” ima i zločinaca, kao što su, na primjer, Valentin Bocak, Božidar Bralo, Ivo Guberina, Dionizije Juričev, Zvonimir Brekalo, Radoslav Glavaš.

Juričev, koji se isticao zapaljivim antisrpskim govorima, bio je po uspostavi NDH Poglavnikov kapelan. Kao ustaški dušobrižnik i satnik PTB-a poginuo je 1943. prateći ustaške postrojbe u zajedničkim ustaško-njemačkim operacijama reokupacije Dalmacije. Pavelić ga je posmrtno odlikovao “za hrabrost, za hrabro i odvažno držanje”. Brekalo je bio ustaški dušobrižnik i satnik u Jasenovcu. Zbog brojnih i vrlo raznorodnih navoda o njegovim nedjelima nadbiskup Stepinac ga je suspendirao. Uostalom, Brekalo je umro od tifusa, kako je mogao biti “mučenik”? Bocak je bio pobočnik ustaškog logornika i ustaški bojnik u Križevcima u vrijeme kad su se u gradu i okolici “organizirale masovne deportacije i ubojstva”. Sarajevski župnik Božidar Bralo, ustaša od 1934., po uspostavi NDH je postavljen za povjerenika Poglavnikova Povjereništva za BiH. “Cijelom katoličkom kleru bilo je poznato da je Bralo bio haranger protiv Srba i svega onoga što nije bilo ustaško” (šetao je po Sarajevu s karabinom i vikao “smrt Srbima”) te se tvrdilo kako je osobno “dao pobiti” 180 Srba na sarajevskom Alipašinu mostu. Godine 1942. bio je naprasno razriješen svih dužnosti i, ostavši bez posla, u Zagrebu je potom radio kao činovnik. Ivo Guberina je prije rata bio svećenik u ustaškom logoru u Italiji. Po uspostavi NDH pisao je agresivne proustaške tekstove i davao istovrsne izjave. Bio je ustaški bojnik u PTS-u. Od 1943. je upravitelj Pismohrane ustaškog pokreta. Mostarski biskup Petar Čule svjedočio je kako je Guberina te godine u gradu održao “prijeteći i krvav govor. Bilo bi

nezgodno, da je onako govorio i najzadrtiji laik nacionalista (...) protivnici će reći, Crkva odobrava sve one pokolje”. Nadbiskup Stepinac je Guberini izrekao “zabranu vršenja bilo kakve svećeničke službe, uključiv i zabranu služenja svete mise”. Guberina je bio “pop u ustaškoj oficirskoj odori. Jeziva hajdučka faca s pečatima sviju poroka. Prestrašan i za model razbojnika s Kalvarije“. No Baković je tvrdio da je Guberina “žrtvovao život za Boga i Hrvatsku”.

Baković je tražio da “povjesničari istraže” tko je ubio Dragutina Jesiha, svećenika u Ščitarjevu (pokraj Velike Gorice) koji je tijekom rata spašavao Židove i partizane, iako se oduvijek znalo da su ga ubili ustaše. Posve lažno i bez pravih argumenata tvrdio je kako su partizani 1943. u Zavojanima kod Vrgorca ubili fra Karla Čuluma, a zna se da su ga ubili ustaše zbog suradnje s partizanima. Laže se da je župnik iz Donje Stubice Franjo Rihar umro u Jasenovcu od tifusa, jer je općepoznato da je ubijen. Kaže se, doduše, da je sedam slovenskih svećenika u Jasenovcu ubijeno, ali donosi i pismo Dinka Šakića koji bez ikakvih argumenata tvrdi da su informacije o tim ubojstvima ustašama podmetnute. Tvrdi se i kako su tifus “prenosili partizani i četnici”, kao da tifus ima nacionalno-politički predznak, što je ne samo gruba neistina, nego je i snažan vjetar u leđa mitologizacijama, mistifikacijama i neprimjerenim stereotipizacijama.

Sisački nadbiskup Vlado Košić, poznat i po rukoljubu ratnom zločincu Dariju Kordiću, kazao je da su akademik Josip Pečarić i pjevač Marko Perković Thompson hrabri ljudi za koje se vezuje domoljubni pozdrav ‘za dom spremni!’

Bakovićeva je knjiga ružna i lažljiva i zapravo je neoustaška. Još je gore da je takve stavove direktno podržao i sam vrh Crkve: pohvalan predgovor Bakovićevoj knjizi napisao je nadbiskup Josip Bozanić, ustvrdivši kako tim mučenicima “dugujemo poštovanje i zahvalnost”, nadbiskup vrhbosanski Vinko Puljić “zahvalio se don Bakoviću i njegovim suradnicima”, superlativne recenzije dali su i akademik Franjo Šanjek i prof. dr. Juraj Kolarić.

Katolička crkva nije, međutim, za vrijeme Drugog svjetskog rata ni izdaleka bila jedinstvena u tumačenju i odnosu prema ratu i sukobljenim

stranama. 75 katoličkih svećenika u Hrvatskoj i BiH sudjelovalo je u ratu na strani partizana, od toga su 52 po nacionalnosti bila Hrvati, a ostali, osim dvojice, Slovenci. Kao suradnici partizana poginula su 43 svećenika, među njima je bilo 18 Hrvata, a svi ostali, osim trojice, bili su Slovenci. Baković relativizira njihovo stradanje tvrdnjom da su oni bili po nacionalnosti Slovenci, što proturječi temeljnoj činjenici da je Katolička crkva univerzalna, a ne nacionalna, partikularna. U skladu s time, svećenici bi, u duhu kršćanskog humanizma trebali biti “slijepi” za nacionalnu pripadnost.

‘Svećenici-mučenici Crkve u Hrvata’, knjiga koju je objavio don Anto Baković, ružna je i lažljiva, ali ju je podržao sam vrh Crkve. Pohvalan predgovor napisao je Josip Bozanić

Pa ipak, zahvaljujući novim mirotvornim vjetrovima nadbiskup Bozanić je zaključio kako valja pohoditi Jasenovac (i sâm sam kao predsjednik židovske općine 2008. s nadbiskupom nasamo razgovarao sat i pol, uglavnom mu argumentirajući kako bi za hrvatsko društvo i Crkvu u Hrvatskoj bilo iznimno korisno kad bi posjetio logor i odao počast žrtvama), pa je 2009. u pratnji 300 svećenika zagrebačke nadbiskupije on to i učinio. Bilo je dogovoreno da povorka dođe do Kamenog cvijeta i obiđe kriptu pod kojom simbolički leže ostaci ubijenih u logoru. Sve je podsjećalo na trenutke kad su papa Ivan Pavao II. i papa Benedikt XVI. klečali i molili pred spomenikom u Auschwitzu. Bio je to najbolji način da se barem ublaži, ako ne i prebrodi višedesetljetni nekritički odnos Crkve prema slavljenju bleiburških žrtava i stradalnika i njezina indiferentnost prema jasenovačkim žrtvama. Bozanić je s pratnjom krenuo prema spomeniku, razgledao maketu logora postavljenu na šetnici stotinjak metara prije spomenika, pa se okrenuo i vratio. Obrazloženje je bilo da nadbiskup kasni na dio programa koji je još morao odraditi na širem jasenovačkom području. Propustio je izraziti pijetet žrtvama na mjestu gdje se to treba učiniti – nad kriptom. Katolička crkva u Hrvatskoj nije otišla do kraja, nego “samo do pola puta”, kako je u otvorenom pismu nadbiskupu napisao moj otac. U proteklih gotovo desetljeće i pol, otkako je nadbiskup Bozanić propustio odati počast jasenovačkim žrtvama pa do izlaska ove knjige, Crkva je napravila snažne korake unazad u odnosu prema

traumatskim temama hrvatske povijesti. Jedan od znakovitih dogodio se 2015., kad se nije mogla odrediti prema peticiji za uvođenje pozdrava ZDS u Hrvatsku vojsku.

‘Knjiga pokojnog don Ante Bakovića (lijevo) zapravo je neoustaška’, tvrdi Goldstein, a s Bakovićem je 2010. u Zagrebu snimljen Gordan Jandroković. FOTO: Goran Stanzl/PIXSELL

Shvaćajući kakvi se procesi odvijaju unutar Crkve, predsjednik Ivo Josipović je prije odlaska u Tezno i na Bleiburg 2010. održao više sastanaka s vrhom Katoličke crkve. Iznio im je svoj cilj da zaključi povijesne i ideološke prijepore tako da se istakne poštivanje svake žrtve, i na strani pobjednika, i na strani poraženih, ali, uz stavljanje priče o Bleiburgu u povijesni kontekst koji bi poslao jasnu poruku kako je bilo ispravno biti protiv nacizma i fašizma, a nikako stati na tu stranu. Iako se činilo da je Katolička crkva spremna sudjelovati u takvoj inicijativi, pokazalo se da je, upravo suprotno, učinila sve da se mit Bleiburga održi i

stavi u službu povijesnog revizionizma. Stoga je i Josipović zaključio kako je upravo vrh Katoličke crkve posljednjih godina najodgovorniji za takve trendove u hrvatskom društvu.

Pojedinačni incidenti upravo ilustriraju te trendove. Stonski župnik don Miljenko Babić je 2009. na groblju u Dubrovniku prigodom polaganja vijenaca hrvatskim braniteljima molitvu za poginule iskoristio kako bi se prisjetio navodnih partizanskih zločina. Napao je pritom predsjednika Mesića koji se navodno svrstao samo na jednu stranu, ustvrdio kako su svi antifašisti lažni te da je antifašistički pokret zločinački. Ne želeći raditi scene na groblju, gradonačelnik Andro Vlahušić je kasnije izjavio da “očekuje da će Crkva naći način da nas zaštititi od tog besmisla. U protivnom, grad Dubrovnik više neće sudjelovati na komemoracijama na kojima će se umjesto riječi Božje slušati riječi mržnje”, jer one koje su se “danas čule nečuvena su zloupotreba komemoracije i uvreda svim razumnim Dubrovčanima”. To nije bio ni prvi ni posljednji Babićev ispad. Često je pjevao o marširajućoj Pavelićevoj gardi te izjavio: “da sam ’41. bio živ ne znam što bih bio, domobran ili ustaša. Ali sigurno ne bih bio zločinac partizan. Je li netko ustaša zato jer voli Hrvatsku?!” Babić je predvodio i fizički napad na dubrovačke antifašiste za vrijeme jednog lokalnog skupa, potom je prigodom otvaranja jednog graničnog prijelaza s BiH izjavio kako unatoč kršćanskom učenju neprijateljima ne treba praštati. Naposljetku, podržao je svećenika koji nije želio pričestiti dijete s posebnim potrebama.

Kastavski župnik Franjo Jurčević je 2011. na svom blogu napisao: “Osobno mi je drago da se domoljube poistovjećuju sa ustašama jer ustaše su se doista borili samo i isključivo za slobodnu Državu Hrvatsku”. Baš kao i Babić i on je javno i otvoreno iskazivao političke stavove: napadao je predsjednike Mesića i Josipovića te SDP. Nasuprot tome, konstatirao je kako je “veoma upadno kad prodane novinarske duše nešto pišu protiv domoljuba ili o kriminalu, onda je redovito naglašeno da je dotični HDZ-ovac. Ako pak voli Hrvatsku, onda je posve sigurno ustaša”.

Tomislav Vuković, teolog, novinar Glasa Koncila, jedan je od plodnijih revizionističkih autora. Većinu je tekstova prvo objavljivao kao feljtone u Glasu Koncila, a kasnije objedinio u nekoliko knjiga. U njima ima mnogo

jednostranih, pristranih dijelova, pa i falsifikata. Riječ je, nema dvojbe, o kvazihistoriografskom pokušaju osporavanja zločina s nesumnjivo političkom pozadinom. U knjizi *Drugačija povijest* (2012.) razglaba o ustanku u Srbu i o pokolju u ljeto 1941. u glinskoj pravoslavnoj crkvi (za njega je to “tobožnji pokolj”, pa je valjda zaboravio da je 1990. u GK-u pisao da su u staroj pravoslavnoj crkvi u Glini “pobijeni nedužni Srbi”!). Sve u svemu, njegova temeljna ideja jest teza da se “mlada” hrvatska država 1941. sasvim zakonito “branila” od partizanskih i četničkih provokacija.

Vuković se bavi i Jasenovcem pa stoga, primjerice, relativno povoljan izvještaj predstavnika Međunarodnog Crvenog križa Juliusa Schmidlina o posjetu jasenovačkom logoru 1944. želi predstaviti kao vjerodostojan. Pritom prešućuje drugi, tajni Schmidlinov izvještaj u kojem je stanje u logorima i cijeloj NDH opisano mnogo realnije – naime, da je to država bezakonja. Prešućuje i po ustaške vlasti mnogo nepovoljniji izvještaj njemačkog poslanika Kaschea, koji je osobno bio sklon ustašama, o Jasenovcu. Nadalje, jedan od najgorih primjera konfabulacija jest Vukovićev pokušaj da dvije fotografije koje pokazuju kako ustaše sprovode jasenovačke zatočenice na prisilni rad u Reich predstavi kao sliku navodnog poslijeratnog sprovođenja zarobljenih jugoslavenskih Njemica u SSSR! Iako su kape toga tipa u hrvatskom poznate kao “lađice” još od kraja 19. stoljeća koristile mnogobrojne vojske svijeta (a i danas je koriste pripadnici Hrvatskog ratnog zrakoplovstva), Vuković insinuira da vojnik na slici “svakog i malo objektivnijeg analitičara neodoljivo podsjeća na partizanskog vojnika s tzv. Titovkom na glavi”. No, stražar na spornoj fotografiji nosi baš ustašku kapu. Ima u knjizi i niz drugih pogrešaka, a o profesionalizmu rada na njoj svjedoči i popis literature složen po početnom slovu imena koji počinje s Adilom Zulfikarpašićem, a završava sa Zvonimirom Despotom.

‘Vlado Košić, sisački biskup poznat po ekstremno desnim stavovima, omogućio je objavu lažljivog knjižuljka o Zrinu’, piše Goldstein. FOTO: Nikola Cutuk/PIXSELL

Vuković je novu seriju feljtona o Jasenovcu objavio u GK-u 2020., nastavljajući selektivno prikazivati već otprije poznate iskaze i izvore kao “nepoznate dokumente” i “novootkrivene činjenice”. Njegova se metoda ogoljuje kad se osvrće na opis mise održane u logoru na Novu godinu 1943. godine iz pera Milka Riffera, kada je svećenik Zvonimir Brekalo “glatkim, formalno dotjeranim rečenicama tumačio i propovijedao Kristove riječi: ‘Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe’, praćen udivljenjem prisutnih logoraša”. Vuković sugerira kako su prilike u logoru bile dobre i humane, ali je Riffer tu scenu opisao s puno sarkazma. Uostalom, Brekala je smatrao “zločinačkim popom” koji je smatrao da je grijeh ako je zatočeni katolik “u gladi ukrao svome bližnjemu komad kruha”. Od logorašica je tražio “žarke ljubavne zagrljaje”, a one koje bi mu se usprotivile “prisilio je na

poslušnost dobro ciljanim udarcem nogom”. Tukao je i zlostavljao i logoraše, čak i podređene ustaške čuvarе.

U proteklih gotovo desetljeće i pol, otkako je nadbiskup Bozanić propustio odati počast jasenovačkim žrtvama, Crkva je napravila snažne korake unazad u odnosu prema traumatskim temama hrvatske povijesti

Istaknutu ulogu među revizionistima unutar Katoličke crkve igra Stjepan Razum, voditelj Nadbiskupskog arhiva u Zagrebu, prvi predsjednik Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, tajnik Društva za povjesnicu Zagrebačke nadbiskupije Tkalčić, istaknuti član Hrvatskog društva Benedikt. Razum tvrdi kako je u Hrvatskoj svijest zagađena komunizmom te da će ona napokon postati “hrvatska” tek kada se o hrvatskoj povijesti bude pristupalo ovako: “U Drugom svjetskom ratu, s našega hrvatskog stajališta, bile su u biti dvije strane, premda je bilo mnogo vojski i međusobnih neprijatelja. Jedna je strana bila za samostalnu Hrvatsku, za koju su se borili domobrani i ustaše, uz pomoć Nijemaca, a druga, protiv Hrvatske, među kojima su bili partizani, četnici, Talijani i drugi”. Kad se usvoji to “hrvatsko stajalište”, bit će ispunjena “sveta dužnost cijeloga ovog naraštaja”, jer je riječ o povijesnom procesu što ga je protiv ustaša pokrenula “komunistička promidžba”. Naime, po Razumu, optužbe protiv Pavelića i njegovih sljedbenika zapravo su “optužbe protiv cjeline hrvatskoga naroda”. Razum nije samo opsjednut svetom dužnošću prepravljanja prošlosti. On je posvećen i ideji gospodarskog procvata suvremene Hrvatske, pa nudi rješenje: “Kad bi svaki Hrvat i Hrvatica rado upotrebljavao pozdrav ‘Za dom spremni’, ili barem po njegovoj poruci živio, tada bi i naše hrvatsko gospodarstvo procvjetalo jer bismo kupovali i trošili domaće, a ne uvozne proizvode”. Što se Jasenovca tiče, Razum je tvrdio kako je to “mit” koji je “Hrvatima podmetnut”, da je “u poslijeratnom logoru Jasenovac stradao neizmjereno veći broj ljudi negoli u ratnom logoru”, da je ratni logor Jasenovac “bio radni i tranzitni logor”, da se “u njemu nije provodilo ubijanje”, da je “popis jasenovačkih žrtava u Jasenovcu potpuno lažan i izmišljen”, da u Jasenovcu “NDH nije ubijala Srbe, nego su nakon rata partizani i komunisti ubijali hrvatske domoljube”.

Naposljetku, 2012. je zaključio kako je Slavko Goldstein u svojim istupima nastojao “NDH pripisati najcrnja obilježja” te je to nazvao “goldštajnizacijom NDH”.

Bilo je to tih godina najflagrantnije negiranje bilo kakvih zločina u ustaškom logoru u Jasenovcu. No, ako već nije vjerovao “jugokomunističkim” i sličnim izvorima, Razum je trebao vjerovati crkvenima: na primjer, Jure Paršić, u vrijeme NDH jasenovački župnik je 1943. više puta svjedočio da je dotad u Jasenovcu ubijeno između 30 i 40 tisuća ljudi (i o tome obavijestio nadbiskupa Stepinca), a nadbiskup Kuharić je 1981. ustvrdio kako je u Jasenovcu stradalo 40.000 ljudi.

‘Kad bi svaki Hrvat i Hrvatica rado upotrebljavao pozdrav ‘za dom spremni’ ili barem po njegovoj poruci živio, tada bi i naše hrvatsko gospodarstvo procvjetalo jer bismo kupovali i trošili domaće, a ne uvozne proizvode’, tvrdi Stjepan Razum, voditelj

U isusovačkoj Bazilici Srca Isusova u zagrebačkoj Palmotićevoj ulici održana je 2016. misa zadušnica za 35 ustaških generala i pukovnika, od kojih je njih 18 zbog ratnog zločina osuđeno 1945. na smrt i strijeljano (ostali su osuđeni na zatvorske kazne). Među njima su bili i Josip Šolc, Artur Gustović i Mirko Gregurić odgovorni za pokolje na Kozari te Tomislav Sertić o kojem su se pjevale pjesme u ime pokolja. Misu je predvodio isusovac Drago Majić, vojni kapelan Gardijsko-oklopno-mehanizirane brigade, Oklopne i Tenkovske bojne “Kune” iz Đakova. Za njega su tih 35 ustaških časnika “mučenici, nevine žrtve, velikani koji su položili živote na oltar domovine” te je pridodao nekoliko proustaških objecka: “...ne treba se stidjeti i sramiti 10. travnja, jer jedno je država, svetinja, a drugo je vlada ... šteta što se NDH nije oslobodila nekih štetnih utjecaja nacizma, rasnih zakona, odnosa prema Židovima i drugima ... nismo fašisti nikad bili, ali smo se morali osloboditi od velikosrpske dominacije, da dišemo punim plućima ... na hrvatskom narodu počinjen je pravi pravcati genocid poslije Drugog svjetskog rata. Trebamo se sjećati Vukovara i Srebrenice, ali poslije Drugog svjetskog rata počinjeno je 50 Srebrenica”. Naposljetku se obrušio na današnje “Herode i neprijatelje” zaogrnuti “kaputima antifašizma i liberalizma” koji su “izrodi i krvnici

svoga naroda”. S obzirom na funkciju koju je obnašao pater Majić Vojni ordinarijat HV-a predstavio se praktički kao sljednik ustaške vojske i pokreta. Doprinos u koncelebriranju mise dao je i već spominjani pater Vjekoslav Lasić. Misa za 35 ustaških časnika premještena je 2019. iz crkve u Palmotićevoj u crkvu sv. Marka na Gornjem gradu samo zato što je organizator želio da misa bude u neposrednom susjedstvu Sabora i Vlade. Sisački biskup Vlado Košić poznat je po ekstremno desnim stavovima i po rukoljubu ratnom zločincu Dariju Kordiću (sličnih je stavova i biskup Valentin Pozaić, a za nijansu manje radikalni su neki drugi crkveni visokodostojanstvenici). Milanovićevu je vladu nazivao “zločinačkom” i “totalitarnom” a sam je, izgleda, smislio da je riječ o “nenarodnoj vlasti”, tražio je prekid svih diplomatskih veza sa Srbijom zbog optužnica protiv branitelja, istupao je protiv pobačaja i umjetne oplodnje, zagovarao referendum o braku i o ćirilici. Košić se osobito angažirao u uspostavljanju memorije o banijskom selu Zrin i njegovoj tragediji za vrijeme Drugog svjetskog rata, pa je pod njegovim patronatom Damir Borovčak napisao i objavio lažljivi i sramotni knjižuljak Zrin – 70 godina poslije komunističkog genocida u kojem se krajnje jednostrano, po obrascu naznačenom u naslovu prikazuje povijest tog sela.

<https://www.nacional.hr/feljton-uloga-katolicke-crkve-u-hrvatskoj-i-bih-u-promicanju-neoustastva/>

PRILOG**UVOD KNJIGE: J. PEČARIĆ, BEZOČNA LAŽ IVE DROBILICE / PROFESORI MITRINOVIĆ, TOŠIĆ I AKADEMIK MILOVANOVIĆ
dragovoljac.com., 2026.**

Veliki interes pobudio je razgovor koji sam imao s dr. Željkom Markić:
https://www.youtube.com/watch?v=_bBBmbFF5kc

YOUTUBE.COM

Željka Markić & Narod.hr #143 - Josip Pečarić

6,596 views Premiered Mar 10, 2026, 61 Comments

Na portalu narod.hr objavljen je i tekst o razgovoru:

ZNANSTVENIK I PUBLICIST

**JOSIP PEČARIĆ U PODCASTU 'ŽELJKA MARKIĆ & NAROD.HR': KAKO
PREPOZNATI TKO NIJE ZA HRVATSKU**

11. ožujka 2026.

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-u-podcastu-zeljka-markic-narod-hr-kako-prepoznati-ko-nije-za-hrvatsku>

Međutim, izuzetno zanimanje je izazvao dio razgovora o Marku Perkoviću Thompsonu koji je posebno izdvojen na Facebooku portala narod.hr: O THOMPSONU 292.000 PREGLEDA (10 tis. Lajkova,... 606 komentara, 1,3 tis. dijeljenja, 290 tis. Prikaza). Spomenimo samo jedan komentar koji je imao 246 lajkova:

Mirko Crljen

*Tako je moj dragi Akademiče sve rečeno neće to neki drugi
takozvani intelektualci priznati*

Dr. sc. Josip Stjepandić izdvojio je i dva dijela tog razgovora. Prvi je O NAJOGAVNIJIMA MEĐU NAJOGAVNIJIMA koji je na mom facebooku imao 11,000 pregleda, a upravo je na njemu objavljen i drugi 'IVO GOLDSTEIN LAŽE LI LAŽE!' koji je poslije 24 sati imao 13,000 pregleda:

Ivo Drobilica, pardon Ivo Goldstein zlonamjerno laže u svojoj knjizi „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“, Zaprešić : Fraktura, 2023. na str. 238-239:

Matematičar Josip Pečarić (1948.) je član HAZU. U brojnim istupima koji nemaju nikakve veze s njegovom osnovnom strukom redovito ističe da je "akademik". Rođeni Bokelj, diplomirao je i doktorirao u Beogradu, u tom je gradu postao univerzitetski profesor S obitelji 1987 preseljava se u Zagreb. Ostao je u kontaktu s Beogradom te 1991. godine, u danima kad s beogradskih ulica kreću tenkovi na Vukovar u tom istom gradu objavljuje knjigu o "jednačinama" - u hrvatskom prijevodu "jednadžbe" - (Cikličke nejednakosti i ciklične funkcionalne jednačine, Naučna knjiga, Beograd, 1991., suautor D. S. Mitrinović). Od početka devedesetih počeo je iskazivati politička stajališta i nekoć samozatajni profesor prometnuo se u ultradesničara. Počeo se i amaterski baviti poviješću, pri čemu su mu postulat i historioografske metode bili više smetnja negoli sredstvo.

Da je Drobilica istinski znanstvenik on bi provjerio svoje tvrdnje, a ne lagao da sam ja bio profesor u Beogradu. U ovoj knjizi dajem tekstove koji pokazuju koliko je bezočna njegova laž. Ti tekstovi su često ponavljani i u drugim mojim knjigama, tako da istinski znanstvenik ne bi zlonamjerno izmišljao. Ali poznato je da je cijela karijera dr. sc. Iva Drobilice obilježena lažima O tome sam često pisao:

RIJEČ LAŽ U KNJIGAMA O LAŽNOM AKADEMIKU IVI DROBILICI I NJEGOVOM TATI LAŽNOM DOKTORU ZNANOSTI

Priča o ovome iz naslova dana je i u slkama.

Druga kao da nam priča o rezultatu razgovora između Vukića i Goldsteina a pri čemu na drobilici koja je njegovo novo ime piše njegovo prezime.

Ona je osnova i dvije tužbe Ive Drobilice protiv mene. Kako me tuži za knjige gdje se on samo usputno spominje, a ne za moje knjige o njemu ili u kojima je veliki prilog – moj feljton – o Goldsteinima, zanima me koliko se puta sta riječ LAŽ spominje u tim knjigama.

I doista, teško je napisati knjigu o Ivi Drobilici da se riječ laž ne pojavljuje puno puta:

1. J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002. 105 PUTA
2. J. Pečarić, Trijumf tuđmanizma, Zagreb, 2003. 131 PUT
3. J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevaram u HAZU!?, Zagreb, 2012. 46 PUTA
4. J. Pečarić, Filip Lukas, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Lukas.pdf> 70 PUTA
5. J. Pečarić, Sanja i Tesa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf> 195 PUTA
6. J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sviben.pdf> 231 PUT
7. J. Pečarić, Goldsteini i hajka na Filipa Lukasa, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/LukasGoldsteini.pdf> 72 PUTA
8. J. Pečarić, Z. Hodak, Goldsteini protiv Thompsona, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/goldthompson.pdf> 199 PUTA

Ovoj kolekciji takvih knjiga pripada i ova knjiga.

Ali ova laž o kojoj je ova knjiga je doista zlonamjerna!

Ona je zapravo i uvreda za moje kolege prof. dr. Dobrila Tošića (Beograd), koji je bio moj mentor za izradu magistarskog rada i koji mi je dao tek obranjeni doktorat danas akademika Gradimira Milovanovića (Niš) s kojim sam objavio i prve radove proširujući rezultate iz tog doktorata.

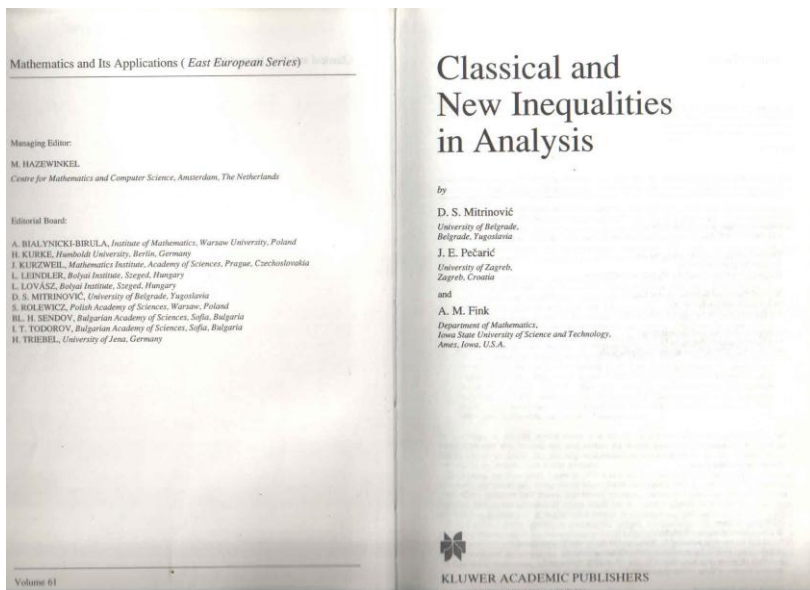
Posredno Ivo Drobilica govori i njima kako su glupi. Zato uz ovaj uvod pored najnovije laži Ive Drobilice kada se predstavlja kao akademik, laži kojoj su se pridružili i sudovi u RH, kao što je svojevremeno Ustavni sud RH njegovog oca proglasio doktorom znanosti, dajem i pismo akademikima:

GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI.

A stupidnoj priči Ive Drobilice o mojoj knjizi tiskanoj u Beogradu 1991.koju smo objavili prof. dr. Dragoslav Mitrinović i ja mogu dodati još i 'goru'.

Profesora Mitrinovića, koji je stvorio Beogradsku školu iz teorije nejednakosti, i mene su već prije mog dolaska u Zagreb nazivali u svjetskim referativnim bazama 'dva velika imena' u toj oblasti profesor i njegov učenik.

A mogao je nekakvu glupost izmisliti Ivo Drobilica i zbog činjenice da smo u vrijeme rata još 1993. prof. Mitrinović i ja objavili knjigu pri čemu je njegova država bila Jugoslavija, a moja Hrvatska:

Na lijevoj strani možete vidjeti da je prof. Mitrinović bio i u Editorial Bordu te serije matematičkih monografija izdavačke kuće Kluwer Academic Publishers. Dordrecht / Boston / London.

Mitrinović i ja smo surađivali sve do njegove smrti sredinom devedesetih. Suradivao je i on s po Goldsteinu *ultradesničarem*.

Na primjer, želio je prof. Mitrinović pri kraju života da nekako organiziramo da cjelokupnu njegovu knjižnicu i sve materijale koje je godinama sakupljaju iz matematike nekako dostavi *ultradesničaru* u Zagreb. Ratno vrijeme je to onemogućilo.

Šteta što pronalazač DROBILICE u Jasenovcu nije znao za tu knjigu, jer bi mogao izmisliti nešto slično zbog činjenice da tada Jugoslavija nije priznavala Hrvatsku i vodila izvršila je agresiju na nju. Pa s lažima je i počeo svoju znanstvenu karijeru kako je to opisao i prof. dr. sc. Miroslav Brandt.

Prof. Mitrinović nije više s nama, ali živi su i prof. Tošić i akademik Milovanović.

Što oni misle o *ultradesničaru* možete vidjeti u ovoj knjizi, knjizi o samo jednoj laži dr. sc. Ive Drobilice – kome je jedna takva laž donijela i to ime. Tekstovi u kojima se spominju i profesori Mitrinović i Tošić i akademik Milovanović dani su često i više puta u mojim knjigama pa su doista bili lako dostupni. Naravno ne kada ti je osnova u 'znanstvenom' radu laž. Ova knjiga je sastavljena iz tih tekstova.

Akademik Josip Pečarić

GALERIJA FOTOGRAFIJA

Koncert na Stradunu

VRHUNAC KONCERTA NA HIPODROMU JE BILA "BOJNA ČAVOGLAVE" – ZDS ZAKLETVA HRVATA

J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija, Zagreb, 2022. str. 404.

DA, opet se pokazalo da je ZDS zakletva Hrvata da su spremni dati svoj život za Hrvatsku.

J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, **dragovoljac.com**, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

Konferenciji MIA 2018. u povodu mog 70. rođendana imala je – kako je to uobičajeno - svečanu večeru. Moji gosti su bili moji prijatelji: Stanko Šarić, Dražen Žanko i Marko Perković Thompson. Žanko je otpjevao – a što bi drugo - „Od stoljeća sedmog“. Stanko je prvi put zapjevao „Bokeljsku noć“ (prije dvije godine je pjevao meni u čast na koncertu u Lisinskom, a i na YouTube-u ima njegova snimka). Zapravo, on je prvo otpjevao „Ne dirajte mi ravnicu“, a onda je najavio Thompsona spomenuvši i moje tri knjige o Thompsonu. Uobičajena slika – svi dolaze slušati i pjevati s njim. Pa i oni iz kuhinje. Thompson je najavio svoju pjesmu rekavši:

Na HRT-u se orila **Thompsonova**
'Bojna Čavoglave': 'Ovo nije
normalno'

Dragi Profesore,
Ja ne znam koje bi riči trebao upotrijebiti za kazati Ti hvala.

Zaista, mislim, danas smo se malo dotakli toga da je pjesma Bojna Čavoglave, koju bi Ti sad najrađe čuo - to ćemo za neku drugu prigodu - obranjena zahvaljujući upravo Tebi, Tvom trudu i nastojanju da se obrani ta istina. A upravo ta pjesma i to vrijeme je ona prava istina koju ćemo mi dok smo god živi čuvati i nastojati prenijeti na naše mlade naraštaje.

Evo kao što sam rekao, najrađe bi Ti da pjevam pjesmu Bojna Čavoglave ali ćemo, kažem, to nekom drugom prigodom, otpivat ćemo „Lijepa li si“, znam da Ti je isto jako draga.

https://www.dnevno.hr/magazin/na-hrt-u-se-orila-thompsonova-bojna-cavoglave-hrvati-odmah-reagirali-3321906/?fbclid=IwY2xjawSPTMxleHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHgwurf7Cm48ZPcJaqee8qhSc_YwCY4BdQYNZ3wppMpHWM6yDPkwhFWV6U4xK_aem_viyiinplMLHAUs9v1LhH7w

Tri knjige koje je spomenuo tada Stanko su:

M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.

Mogao je Stanko ubrojiti i u jednu koja je nastala i zbog PETICIJE ZDS:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Također i jednu koju – na žalost – nisam nazvao „Akademik, Thompson i Vatreni“:

J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

Poslije Markovog povratka uslijedila je knjiga:

J. Pečarić, Thompson – najznačajniji živući Hrvat, Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/thompson.pdf>

A treba i zahvaliti mnogima koji su davali potporu najznačajnijem živućem Hrvatu, ali i onima koji su se svrstali u NAJOGAVNIJE MEĐU NAJOGAVNIJIMA?

J. Pečarić, Hodočasnik / Marko Perković Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/Thompson-hodocasnik.pdf>

J. Pečarić, Prof. dr. sc. don Josip Čorić!, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/josipcoric.pdf>

J. Pečarić, Davorin Karačić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/karacic.pdf>

J. Pečarić, Marijačić i Thompson u mojim zapisima, dragovoljac.com., 2025.:

<http://www.dragovoljac.com/pecaric/marijacithompson.pdf>

J. Pečarić, Josip Stjepandić i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/stjepandicithompson.pdf>

J. Pečarić, Biskup Vlado Košić i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<http://www.dragovoljac.com/pecaric/kosicthompson.pdf>

J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<http://www.dragovoljac.com/pecaric/aralicaithompson.pdf>

J. Pečarić, Biskup Ante Ivas i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/ivasthompson.pdf>

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/vidovic.pdf>

J. Pečarić, Marko Ljubić, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/markoljubicithompson.pdf>

J. Pečarić, Lang, Pešorda i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/langithompson.pdf>

15. J. Pečarić, Zvonimir Hodak, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hodakthompson.pdf>

J. Pečarić, Prof. Tomac i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/tomacthompson.pdf>

J. Pečarić, Ante Zanic i Thompson,

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/zanicithompson.pdf>

J. Pečarić, Mladen Pavković & Thompson, Zagreb, 2025., str. 466.

- J. Pečarić, Lita u Tisnom i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<http://www.dragovoljac.com/pecaric/tisnothompson.pdf>
- J. Pečarić, Joško Čelan i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<http://www.dragovoljac.com/pecaric/celanthompson.pdf>
- J. Pečarić, Prof. emeritus dr. sc. Ivo Soljačić / Branio je i Thompsona, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/soljadic.pdf>
- J. Pečarić, Đuro Vidmarović i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/VidmarovicThompson.pdf>
- J. Pečarić, 'Meni vam je Hrvatska kao zrak.' / Milan Ivkošić, Jasenovac i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/ivkosic.pdf>
- J. Pečarić, „Marcel Holjevac, Thompson i ZDS“, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/Holjevac.pdf>
26. J. Pečarić, Don Kaćunko i Thompson – u borbi Za Domoljubnu Slobodu, Zagreb, 2025. str. 384.
27. J. Pečarić, Tihomir Dujmović i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/dujmovic.pdf>
28. J. Pečarića, Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Thompson / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hrvojeklasic.pdf>
29. J. Pečarić, Z. Hodak, Goldsteini protiv Thompsona, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/goldthompson.pdf>
30. J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/dujella.pdf>
31. J. Pečarić, Kuzma Kovačić i Thompson. dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/kuzmakovacic.pdf>
32. J. Pečarić, Mario Filipi, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/filipithompson.pdf>
33. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Marko Tokić i Thompson, dragovoljac.com., 2026.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/tokicthompson.pdf>

34. J. Pečarić, Lili Benčik , Thompson i ZDS, hrvatske pravice, 2026.:

Josip Pečarić: Lili Benčik , Thompson i ZDS – HRVATSKE PRAVICE

35. J. Pečarić, Najogavniji među najogavnijima / U panici zbog Thompsona, dragovoljac.com., 2026.:

36. J. Pečarić, Thompson: Vi ste hrvatski vitezovi, dragovoljac.com., 2026.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hrvatskivitezovi.pdf>

Nadam se uskoro i knjizi o don Miljenku Babaiću.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1730, citata: 26742, H-index: 58;

MathSciNet: publikacija: 1.405, citata: 7.697, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 865, citata: 9029, H-index: 42;

WoS: publikacija: 865, citata: 8050, H-index: 38.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena

časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“ i „The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

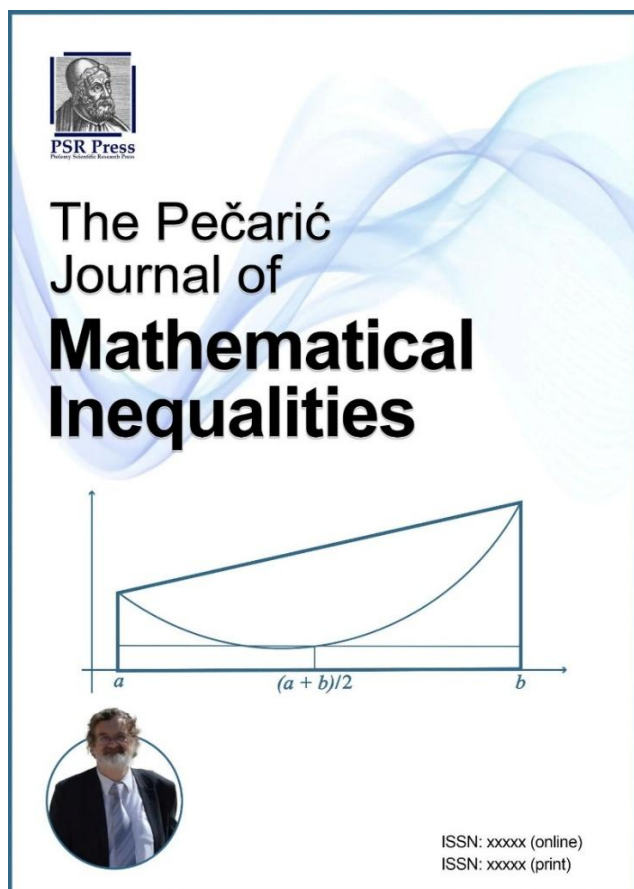
Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014

– One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače

citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 270 publicističkih knjiga.

11. 4. 2026.

PRILOZI ŽIVOTOPISU

PREKO 1400 MOJIH PUBLIKACIJA NA MATH.SCI.NETU: PISMO AKADEMIKA DUJELLE

Subject:Re: MathSciNet
Date: Tue, 17 Feb 2026
From: Andrej Dujella
To: Josip Pečarić

Probao sam vidjeti bi li znao izvući iz MathSciNeta

listu matematičara s najviše radova,
pa sam zaključio da ne znam.

Ali za zbMATH (nekadasnji Zentralblatt für mathematik)

barem u teoriji znan što bi trebalo napraviti, ali praksa mi "šteka", tako da lista koju sam dobio nije najpouzdanija, ali nadam se da nije daleko od prave:

- 1864 Agarwal, Ravi P.
- 1646 O'Regan, Donal
- 1596 Srivastava, Hari Mohan
- 1574 Erdős, Pál
- 1471 Ballico, Edoardo
- 1392 Pečarić, Josip
- 1360 Dragomir, Sever Silvestru
- 1360 Shelah, Saharon
- 1278 Llibre, Jaume
- 1259 Argyros, Ioannis Konstantinos
- 1215 Godeaux, Lucien
- 1202 Cao, Jinde
- 1130 Papageorgiou, Nikolaos S.
- 1093 Băleanu, Dumitru I.
- 1060 Balakrishnan, Narayanaswamy
- 1007 Kim, Taekyun
- 1007 Yao, Jen-Chih

A kad za one s ove liste u MathSciNetu "rucno" izvucem podatke, dobijem (takodjer nepouzdanu) listu za MathSciNet:

- Agarwal, Ravi P. (1836)
- O'Regan, Donal (1660)
- Srivastava, Hari Mohan (1509)
- Erdős, Pál (1448)
- Pečarić, Josip (1404)
- Ballico, Edoardo (1399)

Dragomir, Sever Silvestru (1310)
Llibre, Jaume (1278)
Argyros, Ioannis Konstantinos (1250)
Băleanu, Dumitru I. (1241)
Cao, Jinde (1214)
Shelah, Saharon (1208)
Papageorgiou, Nikolaos S. (1133)
Balakrishnan, Narayanaswamy (1074)

I u jednoj i u drugoj listi,
izlistao sam one s preko 1000 radova
(prva lista za broj radova u zbMATH,
a druga za broj radova u MathSciNet).
Brojevi su točni, jedino je upitno
jesam li nekoga greškom izostavio
(pogotovo ako netko možda ima puno više radova u MathSciNetu
nego u zbMATH, među ovima koje sam izlistao čini se da nema
takvih).
I po jednoj i po drugoj si u samom svjetskom vrhu!
Čestitam!
Pozdrav, Duje

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES

Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press), part of the *Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology* je krajem prošle godine počeo objavljivati novi matematički časopis **THE PEČARIĆ JOURNAL OF MATHEMATICAL INEQUALITIES**

<https://pisrt.org/psr-press/journals/pjmi/>

Ove godine kreće i serija monografija:

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES.

Prve monografije će biti:

PEČARIĆ PSR SERIES ON MATHEMATICAL INEQUALITIES

Generalizations and Refinements of Sherman's Inequality with Applications

On Sherman's Inequality with Applications

AUTHORS

Slavica Ivelić Bradanović, Marek Niezgodna,
Đilda Pečarić, and Josip Pečarić

EDITORS

Muhammad Imran & Ghulam Farid

PSR Press

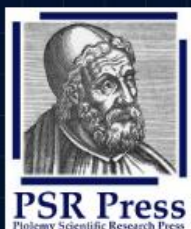
Pakistani Scientific Research Press
Lahore, Pakistan

PEČARIĆ PSR SERIES ON MATHEMATICAL INEQUALITIES

The Jensen-Mercer Inequality

AUTHORS

Asif Raza Khan, Inam Ullah Khan Kundi
and Josip Pečarić

EDITORS

Muhammad Imran, Ghulam Farid & Madeeha Tahir

PSR Press

Ptolemy Scientific Research Press (P.O. Box 45)
Lahore, Pakistan (Ph: 373-41)